

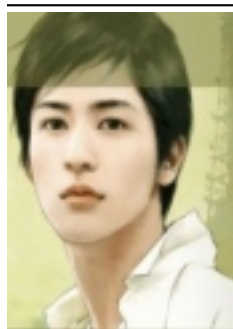
Lão Công Thực Tập

Contents

Lão Công Thực Tập	2
1. Chương 1: Bắc Đường Tổng Tài	2
2. Chương 2: Thực Tập Sinh (1)	4
3. Chương 3: Thực Tập Sinh (2)	4
4. Chương 4: Thực Tập Sinh Làm Việc Vật	6
5. Chương 5: Ước Mơ Của Thực Tập Sinh	8
6. Chương 6: Quái Dị	10
7. Chương 7: Yến Hội Công Ty	12
8. Chương 8: Lần Đầu Tiên Tiếp Xúc Thân Mật	12
9. Chương 9: Tuyên Chiến Tình Yêu	14
10. Chương 10: Chạy Trối Chết	16
11. Chương 11: Thang Máy Gặp Nhau	16
12. Chương 12: Tôi Là Nghiêm Túc	18
13. Chương 13: Chuyện Xấu	18
14. Chương 14: Tặng Hoa	20
15. Chương 15: Lần Đầu Ăn Chung (thượng)	22
16. Chương 16: Lần Đầu Tiên Ăn Chung (Hạ)	22
17. Chương 17: Theo Đuổi	24
18. Chương 18: Ngủ Ngon, Vương Tử Của Tôi	26
19. Chương 19: Hoa Rơi Hữu Ý Nước Chảy Vô Tình	28
20. Chương 20: Tôi Nguyên Ý	30
21. Chương 21: Yêu Thương	30
22. Chương 22: Muốn Tình Yêu Của Chúng Ta Dưới Ánh Mặt Trời	32
23. Chương 23: Hẹn Cơm Trưa	34
24. Chương 24: Cùng Ăn Cơm Trưa	36
25. Chương 25: Vì Hấn Mà Làm Thêm Giờ	38
26. Chương 26: Bò Trong Lầu	38
27. Chương 27: Hai Bên Hấp Dẫn	40
28. Chương 28: Nợ Hoa Đào	42
29. Chương 29: Hẹn Hò (Thượng)	44
30. Chương 30: Hẹn Hò (Hạ)	44
31. Chương 31: Trước Đêm Mưa Gió	46
32. Chương 32: Mưa Nhỏ (Một)	46
33. Chương 33: Mưa Nhỏ (Hai)	48
34. Chương 34: Mưa Nhỏ (Ba)	50
35. Chương 35: Mưa Nhỏ (Bốn)	52
36. Chương 36: Mưa Nhỏ (5)	54
37. Chương 37: Mưa Nhỏ (Sáu)	54
38. Chương 38: Tự Hối Của Độc Thân Có Hại	57
39. Chương 39: Về Nước	59
40. Chương 40: Quà Sinh Nhật (Thượng)	59
41. Chương 41: Quà Sinh Nhật (Hạ)	61

42. Chương 42: Bữa Tối Sinh Nhật (Thượng)	63
43. Chương 43: Bữa Tối Sinh Nhật (Hạ)	65
44. Chương 44: Điền Mông Xuất Hiện	67
45. Chương 45: Trò Chơi Bắt Đầu	67
46. Chương 46: Quy Tắc Trò Chơi Đã Định	69
47. Chương 47: Tình Tâm Tư Ngộ	71
48. Chương 48: Dạy Bảo Ngọt Ngào	73
49. Chương 49: Ngẫu Nhiên Gặp	73
50. Chương 50: Trao Đổi Điều Kiện (Thượng)	75
51. Chương 51: Trao Đổi Điều Kiện (Hạ)	77
52. Chương 52: Dự Tiệc	80
53. Chương 53: Trêu Hoa Gheo Nguyệt	84
54. Chương 54: Hòa Hảo	88
55. Chương 55: Đối Với Anh Cười	91
56. Chương 56: Tình Dịch Xuất Hiện	94
57. Chương 57: Bắt Cóc (1)	98
58. Chương 58: Bắt Cóc (Hạ)	98
59. Chương 59: Một Nhà	101
60. Chương 60: Ngọt Ngào Như Thế	104
61. Chương 61: Buổi Lễ Tốt Nghiệp	106
62. Chương 62: Đối Chiến	109
63. Chương 63: Đính Hôn (Thượng)	113
64. Chương 64: Đính Hôn (Hạ)	115
65. Chương 65: Hành Trình Bắc Âu	119
66. Chương 66: Gặp Nạn	123
67. Chương 67: Kết Cục : Gặp Lại (1)	125
68. Chương 68: Kết Cục : Gặp Lại (2)	128

Lão Công Thực Tập

Giới thiệu

Bạn đang đọc truyện Lão công thực tập của tác giả Mị Dạ Thủy Thảo trên website đọc truyện online

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-cong-thuc-tap>

1. Chương 1: Bắc Đường Tổng Tài

“Bắc Đường tổng tài, tôi cầu xin cô... cầu xin cô...nếu cô sự phá sản...mong cô ra tay giúp đỡ, cô cho dù không nhìn lại thời gian chúng ta liên tục hợp tác thì cũng nên xem lại giao tình giữa chúng ta 1 chút...” Đầu kia

điện thoại là thanh âm 1 nam nhân khóc lóc kể lể, than thở đã hoàn toàn bất chấp mặt mũi tôn nghiêm đàn ông làm gì.

“Tôi là một thương nhân, thương nhân chữ lợi làm đầu, quý công ty phá sản không phải là dựa vào giao tình có thể cứu vãn, hơn nữa một triệu mấy chữ này cũng không tính là số nhỏ, Vương tổng, tôi nghĩ ngài nên tìm người hỗ trợ không phải là chỉ tìm một mình tôi chứ ?” 1 thanh âm ưu nhã, lý trí, hoàn toàn là dùng một thái độ chung để giải quyết công việc.

“Bắc Đường tổng tài, một triệu đối với người khác mà nói có lẽ không phải là số nhỏ, nhưng đối với cô mà nói không phải chỉ là con trâu mất mấy sợi lông hay sao ? Cô năm ngoái quyền tặng cho từ thiện con số cũng đã gấp mười lần thế này...mong cô hãy thương lấy công ty của tôi, tôi cũng thật sự là cùng đường rồi ...” Nếu như không là cùng đường hẳn cũng sẽ không tìm đến cái nữ nhân được gọi là thần thoại trên thương trường Bắc Đường Yên này, nữ nhân này trình độ lợi hại là quá rõ ràng nhưng hẳn không thể bỏ 1 chút hi vọng cuối cùng này, hơn nữa cũng chỉ có Bắc Đường tập đoàn này có thể giúp hẳn.

“Vương tổng, cho dù ngài trong túi có trên trăm triệu từ tâm mà nói ngài sẽ vô duyên vô cớ xuất ra một triệu đi làm từ thiện sao?” Nàng đây không phải là công ty từ thiện, quyền cho từ thiện là quyền tặng nhưng cho 1 cái công ty như vậy thì chuyện gì xảy ra đây, ví dụ này của Vương tổng thật là làm cho người ta buồn cười, ài... kẻ thất bại chính là như vậy, luôn sẽ quên rất nhiều vấn đề trọng yếu, mất đi tỉnh táo, cách tuyệt vọng cũng không xa!

“Tôi... tôi... Bắc Đường tổng tài... chúng ta cũng là mượn thôi, chỉ cần ngài có thể cho tôi mượn một trăm triệu để cho tôi xoay chuyển, tôi nhất định sẽ báo đáp cô... chờ tôi có tiền, tôi nhất định...” 1 nam nhân như Vương tổng đã mau khóc.

“Vương tổng nghe nói công ty của ngài ở ngoại quốc còn có một xí nghiệp con?” Bắc Đường Yên cắt đứt tiếng khóc của Vương tổng, nhẹ nhàng hỏi, trên mặt đã có nụ cười nhạt.

Đầu bên kia điện thoại mạnh mẽ ngừng lại, trầm mặc chút ít!

“Bắc Đường tổng tài, cô.... cô làm sao mà biết được.” Đây cũng là bí mật công ty chỉ vài người biết rõ mà Bắc Đường Yên không hở là thần thoại, nếu như không phải là nghĩ tới cái công ty con kia để xoay chuyển tình hình thì hẳn đâu phải như bây giờ cầu xin khắp nơi!

“Đem cái công ty con đó cho tôi, tôi cho ông một triệu, ông nên biết một triệu mà gắng sức cứu vãn thì đối ông bây giờ mà nói... cũng không thiệt thòi.”

“...” Đầu bên kia điện thoại nam nhân tựa hồ đang suy tư, cũng không còn đáp lời.

“Vương tổng, cho ông thời gian ba ngày, ông hãy suy nghĩ thật kỹ, suy nghĩ kỹ rồi tới tìm tôi.” Nói xong Bắc Đường Yên liền thẳng tay cúp điện thoại.

“Chúc mừng tổng tài, kế hoạch lần này sẽ thành công.” Làm trợ lý cho Bắc Đường Yên nhiều năm Văn Mẫn rất rõ ràng mình khi nào thì nên nói cái gì, nhưng cô cũng là tự đáy lòng bội phục cô gái trước mặt này, cô ấy là thần tượng của nàng.

“Kế hoạch rất quan trọng nhưng quan trọng hơn đó là kết quả của mọi người cùng chung nỗ lực, nói cho bọn họ biết ba ngày sau chuẩn bị nhận tiền thưởng đi, một tuần lễ này mọi người vất vả rồi!” Mặc dù chuyện chưa có đáp án nhưng nàng cùng tin kế hoạch của mình, nàng vừa ý thì phải chiếm được, đương nhiên cái công ty con kia cũng nằm trong phạm vi này.

“Em thay mặt mọi người cảm ơn tổng tài !” Văn Mẫn vui vẻ nói, nàng lại có thể gia tăng một khoản thu nhập rồi.

Bắc Đường Yên hướng về phía thư ký của mình cười cười, trên mặt lộ vẻ phong thái tự tin!

Nàng - Bắc Đường Yên, đảm nhiệm tổng tài của Bắc Đường tập đoàn, mặc dù Bắc Đường tập đoàn không phải là do nàng sáng lập nhưng là ở trong tay nàng phát triển tới bây giờ đây là một tay nàng chế tạo thần thoại, cũng là kiêu ngạo của nàng nhưng cũng không hẳn là mục đích của nàng, nàng muốn còn có rất nhiều, nàng thích khiêu chiến với mọi người, với các công ty khác... đó là niềm vui trong cuộc sống của nàng!

Tiền tài cho tới bây giờ không phải là mục đích của nàng, mặc dù mọi người đều cho rằng nàng là một thương nhân “không lợi thì không dậy sớm” nhưng trên thực tế nàng càng thấy mình giống một chiến sĩ, dẫn theo bộ đội của mình đi khiêu chiến cửa ải khó khăn!

Mà bây giờ sắp nghênh đón một thắng lợi, từ khi thực thi kế hoạch này đến áp dụng nàng dùng ba giờ là dùng 1 phần bảy thời gian làm việc trong ngày mà lúc này một công ty tài sản hơn một tỷ sắp gặp phải nguy cơ phá sản, sau đó nàng sẽ dùng thân phận người trợ giúp lấy được vật muốn có trong kế hoạch của mình, đừng bảo là nàng hèn hạ, nàng đã rất nhân từ, ít nhất để lại cho đối phương một con đường sống, không có chân chính thâm tóm công ty mà đây cũng là phương thức làm việc trước sau như một của nàng, lưu cho người ta con đường sống cũng là lưu lại đường lui ỉn, thiên hạ không có kẻ địch vĩnh viễn bất quá nhưng có bạn bè vĩnh viễn!...

Nghĩ tới đây Bắc Đường Yên bắt đầu cười cười, đột nhiên nghĩ tới một cuộc đánh cuộc suýt nữa bị mình bỏ qua, xem ra nàng cùng các bạn ước định tại năm nay đem mình gả ra ngoài đây... Ha ha... đây thật là một việc nói khó không tính khó, nhưng nói không khó lại có chút ít khó đây, nên làm thế nào cho phải đây?

2. Chương 2: Thực Tập Sinh (1)

3. Chương 3: Thực Tập Sinh (2)

“Dạ,... kế tiếp là 1 cô gái tên là Âu Nhược Nhã, là thiên kim của Âu thị xí nghiệp.” Nói đến đây Văn Mẫn cố ý nhìn cấp trên của mình một cái, quả nhiên thấy được Bắc Đường Yên có hứng thú.

“Vị Âu tiểu thư này có thể nói là trí tuệ cùng xinh đẹp cùng tồn tại, gia thế, bằng cấp, đều là lựa chọn tốt nhất, cô gái này cùng Viêm Liệt có thể nói là thập phần xứng đôi, hơn nữa cô bé này cũng là nằm trong số người theo đuổi Viêm Liệt, cùng năm học, phó chủ tịch hội học sinh, ngoài ra còn có 1 vài giải thưởng bên ngoài, lại tinh thông âm nhạc đạt giải thưởng lớn trong cuộc thi Piano quốc tế, tinh thông 3 ngôn ngữ, người theo đuổi rất nhiều bất quá vì Viêm Liệt vị Âu tiểu thư này luôn 1 thân cô đơn hơn nữa vô luận là việc học hay là công tác, vô luận là trong trường hay là ra ngoài trường thực tập vị này vẫn luôn dùng thực lực của nàng cùng thể lực theo đuổi Viêm Liệt.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Liên tục... Thời gian bao lâu?” Bắc Đường Yên cắt đứt Văn Mẫn báo cáo.

“Ước chừng ba năm rưỡi đi, từ khi Âu Nhược Nhã cùng Viêm Liệt là bạn học cùng lớp, nghe nói nhất kiến chung tình.”

“Ba năm rưỡi? Nhất kiến chung tình? Bạn học cùng lớp? Em xác định nữ nhân này thật sự là trí tuệ cùng xinh đẹp cùng tồn tại như em nói?” Liên tiếp ba câu hỏi ngược lại, sau đó là một câu cuối cùng mang theo ý trào phúng, Văn Mẫn trong lúc nhất thời bị hỏi không nói gì.

“Tổng tài, ngài đây là có ý gì?” Văn Mẫn tự nhận là mình một cô gái thông tuệ, nếu không thì không thể nào đứng ở vị trí trợ lý này, quyền lực cùng sự đại ngộ của nàng cũng tương đương với một Phó tổng tài...nhưng là nàng cũng chỉ biết thừa nhận, nàng cùng tổng tài rất có chênh lệch, rất lâu nàng vẫn không có đuổi kịp tiết tấu của cấp trên.

“Âu Nhược Nhã thật sự xinh đẹp?” Bắc Đường Yên hỏi ngược lại.

“Xinh đẹp, là 1 trong những hoa khôi của Hoàng gia học viện.” Hoa khôi của trường này đây là ca ngợi tốt.

“Âu Nhược Nhã là thiên kim của Âu thị xí nghiệp?” Bắc Đường Yên lần nữa hỏi ngược lại.

“Dạ! Chủ tịch Âu thị chỉ có 1 nữ nhi này,nên cực kỳ cưng chiều.” Văn Mẫn không rõ chuyện gì.

“Cô gái này cùng Viêm Liệt cùng 1 ban, hơn nữa còn cùng chung tham gia rất nhiều hoạt động, thường xuyên cùng một chỗ phải không?” Mỗi 1 câu hỏi Bắc Đường Yên trong mắt vui vẻ liền càng đậm một phần.

“Dạ! Tổng tài, em hiểu rõ ý của ngài, nói như vậy cái tiểu nha đầu này thật đúng là đàn quá xá, theo đuổi lâu như vậy cũng không có được... nói trở lại Viêm Liệt cũng là quá bất bẻ, cô gái bộ dáng như vậy hẳn không chấp nhận, cậu ta là muốn người có hình thức nào đây?”

Khó có được khi tổng tài cũng có lúc bất quá như vậy, Văn Mẫn hưng phấn thảo luận.

Bắc Đường Yên có chút bất đắc dĩ nhìn trợ lý của mình, Văn Mẫn cái gì cũng tốt, có chút ít thời điểm sẽ như 1 tiểu cô nương, bộ dáng đầy tò mò kia làm cho nàng cảm giác mình giống như có chút già rồi.

Hai mươi chín tuổi, tựa hồ đối với nữ nhân mà nói là một điều miễn cảm đây, cũng khó trách mấy người kia có ý niệm kết hôn trong đầu, bất quá kết hôn này đối với các nàng mà nói không nên tính là vấn đề gì, gặp thì thích rồi liền kết hôn hoan hoan hỉ hỉ, nếu như không gặp được vậy thì đa dạng chồng chất, không ai có thể làm cho các nàng làm việc các nàng không muốn!

“Tổng tài... ngài đang suy nghĩ gì đấy?” Văn Mẫn xem vấn đề của mình không có câu trả lời, ngược lại lộ ra một hơi thở kinh người, không biết có phải hay không là mình nói sai rồi chẳng, dè dặt nhìn sắc mặt tổng tài nhà mình.

“Văn Mẫn, người kế tiếp đi.”

“A...dạ... kế tiếp là 1 nam sinh tên gọi là...”

Văn Mẫn đang tiếp tục báo cáo, còn suy nghĩ của Bắc Đường Yên cũng đã không còn ở đó rồi, trong đầu bị nụ cười sáng lạn kia chiếm cứ, Bắc Đường Yên cảm thấy... nàng rất cục đụng phải 1 nam nhân mà nàng muốn mang về nhà rồi... (L: @@)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Tổng tài, đây là tư liệu sơ lược.”

“Được... rất tốt... Văn Mẫn em cứ vậy mà làm theo trình tự, hết thấy dựa theo trình tự, bất quá việc có quan hệ tới Viêm Liệt hết thấy đều báo cáo cho chị, còn có ba ngày sau chị hi vọng nhìn thấy báo cáo tin tức về quan hệ của Viêm Liệt không thành vấn đề đi?”

“Không... không thành vấn đề!” Tin tức về một người toàn bộ, mệnh lệnh như vậy không tính thiếu nhưng bình thường đều phát sinh 2 tình huống, một loại là đối thủ của tổng tài, một loại là làm cho tổng tài cảm thấy hứng thú....xem ra Viêm Liệt này là khiến cho tổng tài hứng thú, cũng không biết này là tốt hay xấu đây.

“Được rồi, Vương tổng chờ đủ rồi chúng ta đi thu thắng lợi của chúng ta đi.”

“Dạ, tổng tài!”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Bắc Đường tổng tài, thật sự là trò giỏi hơn thầy.” Ở trên hiệp ước ký lên tên mình Vương tổng trong lúc nhất thời cảm giác mình già hơn rất nhiều.

“Quá khen.” Bắc Đường Yên cũng không đủ khiêm tốn rồi, trận này không có khói thuốc chiến tranh là và do nàng khơi mào sau đó từng bước dựa theo kế hoạch tiến hành, kết quả cuối cùng cũng như dự liệu của nàng này còn chưa đủ làm cho nàng kiêu ngạo sao?

Chỉ là cảm xúc mừng rỡ cũng phai nhạt chút ít như vậy thành công nhiều đã làm cho nàng cảm thấy vô vị, bất quá bây giờ nàng có đồ chơi tốt rồi..., không đúng là người khiến nàng càng thích thú, làm cho nàng toàn thân đều tràn đầy kích thích.

Một cậu nam sinh trẻ tuổi như ánh mặt trời, hết thấy tinh khiết nhưng thật giống như có nhiều bí mật, cuộc sống lịch lãm, thật muốn chứng kiến người thực mà không phải chỉ là 1 tấm ảnh kia...nam sinh này làm cho lòng của nàng nhảy lên...

Hi vọng, hẳn không làm ỉn thất vọng...

Trên thực tế có quá nhiều chuyện không tốt đẹp như trong tưởng tượng, hi vọng càng lớn thất vọng lại càng nhiều... chỉ là nàng nghĩ, nàng tin tưởng cặp mắt như ánh mặt trời kia...

4. Chương 4: Thực Tập Sinh Làm Việc Vật

“Tiểu Viêm, phần văn kiện này đưa đi photo hai mươi bản.”

“OK, không thành vấn đề.”

...

“Tiểu Viêm một ly cà phê, không đường.”

“OK, chờ 1 chút.”

...

“Tiểu Viêm, giúp tôi đem phần tài liệu này đưa cho bên tài vụ, cảm ơn.”

“Không có gì là chuyện em phải làm .”

...

“Tiểu Viêm, đồ ăn 13 phần, khẩu vị chắc cũng không cần tôi lập lại lần nữa chứ.”

“Đương nhiên, lập tức có ngay.”

...

“Tiểu Viêm.”

” Có chuyện gì?”

Một dáng anh tuấn xoay người, nụ cười trên mặt Viêm Liệt là nụ cười sáng lạn, chân thành, nhiệt liệt.

“Tiểu Viêm chúng ta nói chuyện một chút đi, mình có một số việc muốn cùng cậu hàn huyên một chút.”

“Tiểu Nhược là cậu à, cậu chờ một chút đi mình phải đi đặt bữa, khi nào về mình sẽ tìm cậu, được không?”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Uh... được rồi.” Trong mắt nàng có chút bất đắc dĩ.

“Vậy mình đi trước, hẹn gặp lại.”

“Hẹn gặp lại.”

Âu Nhược Nhã nhìn thân ảnh anh tuấn trước mắt biến mất, mới lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, người nam nhân này nàng theo đuổi đã ba năm rưỡi nhưng đến nay vẫn như cũ là quan hệ bằng hữu thật làm cho nàng có chút nổi giận, nàng đường đường là thiên kim của Âu thị... Coi như quên đi không oán trách, nàng cũng đã ba năm... làm sao lại còn không có thông suốt đây, đều oán cái nam nhân chết tiệt kia, hắn vì cái gì không thích nàng đây?

Bất quá cũng may, không thích nàng cũng không có thích người khác, hắn không phải là vấn đề đi, nàng là 1 trong những hoa khôi của Hoàng gia học viện hắn làm sao lại... ài... thôi, chỉ cần mỗi lần nghĩ đến hắn, nàng liền không thể không tránh khỏi nghĩ đến vấn đề như vậy.

“Làm sao vậy tiểu Nhã, cậu có mình là có chuyện gì không?” Cuối cùng cũng xong việc đặt cơm trưa ọi người, Viêm Liệt cầm lấy hộp cơm tìm Âu Nhược Nhã, không có biện pháp... vì chỉ có lúc này hắn mới có thời gian rảnh.

“Tiểu Viêm, cậu cảm thấy như vậy rất tốt sao? Cậu nên biết dùng tài năng của cậu đi đâu cũng sẽ được đãi ngộ tốt hơn so với bây giờ, mặc dù Bắc Đường tập đoàn là xí nghiệp dẫn đầu nhưng cũng không nghĩa là

độc nhất vô nhị, hơn nữa cậu tội cái gì phải nghe lời cái thủ trưởng thập phần hẹp hòi kia, chúng ta hay là đổi công ty khác được không?”

Âu Nhược Nhã những lời này đã sớm muốn nói, cho dù Viêm Liệt là mới tốt nghiệp nhưng mà tính kinh nghiệm có kinh nghiệm, ai cũng muốn mới vô luận đến công ty gì cũng sẽ không phải làm việc vất vả như này, làm cho nàng nhìn trong mắt mà tức ở trong lòng!

“Tiểu Nhã, mình biết rõ cậu là vì tốt ỉnh, tính khí rất hẹp hòi của cấp trên mình cũng nghe nói, bắt quá cậu cũng biết, nơi này có giấc mộng của mình hơn nữa mình tin chắc là ngã từ đâu liền từ nơi đó đứng lên, cậu cũng biết phải không?” Nụ cười kia tựa hồ càng thêm sáng lạn, không có mảy may bị mây đen che đi u ám.

Kỳ thật chuyện đắc tội với thủ trưởng hẳn cũng không phải cố ý, hẳn chỉ là không cẩn thận phát hiện 1 điểm nhỏ khi anh ta chỉ trả phí mà thôi, ai biết anh ta liền ghi hận cho tới bây giờ đã một tuần lễ hẳn cơ hồ ôm tất cả việc vặt, thật đúng là làm cho hắn dở khóc dở cười, bắt quá dù cho như vậy hẳn cũng là rất vui vẻ, có thể ở chỗ này công tác là tốt rồi, nơi này là giấc mộng của hắn mà hắn đã thực hiện được một nửa hẳn đã rất thỏa mãn!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Mình cũng biết nơi này có giấc mộng của cậu nhưng là bây giờ giấc mộng của cậu căn bản không cách nào thực hiện, cho dù cậu có năng lực nhưng là không có một người nào, không có một vận may tốt đẹp nào đến với cậu, cậu sẽ vất vả gấp trăm lần, cậu không muốn ỉnh giúp cậu nhưng cũng không nên trở thành khổ như vậy đi, Bắc Đường tập đoàn rất lợi hại nhưng trong ngoài nước vẫn có mấy xí nghiệp có thể tới sánh ngang, tiểu Viêm chúng ta lúc này rời đi thôi, Bắc Đường là xí nghiệp gia tộc coi như là quy mô lớn hơn nữa cũng sẽ không có phát triển quá cự đại.” (L: đúng là 1 cô nhóc ko coi tổng tài ra gì rồi.cô sẽ phải hối hận...)

Này đã tính là một loại ám hiệu rất rõ rồi nàng là con gái 1 trong nhà mặc dù xí nghiệp nhà nàng không có lớn như Bắc Đường tập đoàn, nhưng cũng là 1 xí nghiệp nổi danh trong nước, chỉ cần cùng nàng kết hôn đây hết thấy đều là của hắn, hắn có thể không mất ba mươi năm phấn đấu, hắn làm sao lại không muốn tiếp nhận nàng chứ?

Viêm Liệt nụ cười trên mặt nhạt xuống, lông mày cũng khẽ nhăn lại.

“Tiểu Nhã giấc mộng của mình chỉ có tại Bắc Đường tập đoàn mới có thể thực hiện, hơn nữa mình một lần cuối cùng nói cho cậu biết tiểu Nhã, mình chỉ coi cậu là bằng hữu, là bạn học, là muội muội, chúng ta là không thể, dùng điều kiện của cậu xứng đáng có được 1 nam nhân tốt hơn mình, đừng vì mình mà phải ủy khuất ở chỗ này...lời này mình cũng không phải đã nói một lần hai lần, mình thực không muốn lại lặp lại,...cậu không thể buông tha ỉnh sao?”

Không chiếm được đúng là tốt nhất, những lời này tựa hồ đối với tất cả mọi người đều hữu dụng, nhưng nữ nhân này vì sao liên tục đuổi theo hắn không tha đây.

“Được rồi..., cậu không cần nói, mình biết rõ ý của cậu, mình cũng không khuyên cậu nữa, cậu nguyện ý như vậy thì mình còn có thể nói cái gì đây, nhanh ăn cơm đi mình sẽ không quấy rầy đến thời gian ít ỏi dùng cơm của cậu.”

Âu Nhược Nhã nghĩ có lẽ cũng là bởi vì nam nhân này cự tuyệt, bởi vì nam nhân này cùng nam nhân khác là không giống nhau nàng mới có thể theo đuổi mà không tha....

“OK,...vậy mình đi đây, mình còn phải lập tức trở lại, hiện tại Khâu Luân ngày ngày nhìn chăm chăm, mình thực không muốn bị hắn bắt được điểm nào nữa... bye.”

Nàng thổ lộ, hắn cự tuyệt, đùa giỡn này không biết trình diễn bao nhiêu lần, hắn và nàng kỳ thật đều thành thói quen.

Viêm Liệt mang theo cơm của mình rời đi, khi ra bên ngoài nhẹ nhàng thở ra một hơi, đã không biết là lần thứ bao nhiêu hắn cự tuyệt, mỗi lần còn cảm thấy rất áp lực, hắn không có thói quen đối mặt với nữ nhân, càng không có thói quen cự tuyệt nhưng lại không có cách nào cự tuyệt dứt điểm.... thật là phiền phức, hắn hiện tại thực không muốn nói bất cứ vấn đề tình cảm gì cả, chỉ hi vọng mình có thể ở chỗ này làm nơi này

là giấc mộng của hắn, bất quá không phải là vì sự nghiệp, hoặc là chính xác mà nói là không chỉ là vì sự nghiệp, nơi này có giấc mộng của hắn, nho nhỏ này cũng là khiến hắn đủ kiên trì !

Mà giấc mộng của hắn đã thực hiện được một nửa, một nửa kia hắn tin tưởng tương lai không lâu cũng sẽ thực hiện được ...

5. Chương 5: Ước Mơ Của Thực Tập Sinh

“Tổng tài, đây là tin tức về Viêm Liệt này hôm nay.” Mỗi bản đều ghi lại hết thảy xảy ra, mà nàng cũng đã đem về hết tất cả tin tức có thể tra ra được của Viêm Liệt đều giao cho tổng tài.

“Văn Mẫn, em nói hắn vì cái gì mà không đi?” Liên tiếp tiếp thu lấy vài phần báo cáo hắn bị thủ trưởng khi dễ, hơn nữa còn phân đối thoại của hắn hôm nay khi ăn cơm trưa, làm cho nàng cũng có hoài nghi.

Giấc mộng của hắn, giấc mộng của hắn là cái gì?

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Tổng tài, ngài cũng nên biết mơ ước của viêm Liệt là có thể tại Bắc Đường tập đoàn công tác, cho nên đối diện với mấy cái vấn đề nhỏ này mới không có chuyển đi những công ty khác.”

Văn Mẫn cảm giác mình nói đều là nói nhảm, tổng tài biết rõ còn hỏi nàng....

Bắc Đường Yên không để ý Văn Mẫn oán hận, cũng là bởi vì như vậy nàng mới phát giác được nơi đó có vấn đề, người bình thường đem việc làm tại Bắc Đường tập đoàn là lựa chọn tốt thật là bình thường, xem như một mơ ước cũng là rất bình thường, nhưng là mơ ước của Viêm Liệt tựa hồ không chỉ đơn giản như vậy, nàng cảm giác còn giống như có những thứ khác.

“Văn Mẫn, đi một chút đi đừng bảo là mình xem quá nhiều, đến điểm dừng rồi.”

“Dạ, tổng tài!” Kỳ thật nàng đã sớm nhìn ra là không được, nhưng tổng tài không có phân phó, nàng cũng không dám tự tiện hành động, lần này thì tốt rồi, có thánh chỉ của tổng tài nàng cũng có thể hành động.

Nàng cũng từng là 1 thực tập sinh từng bước từng bước đi tới, cũng hiểu trong đó có nhiều gian nan, nếu như đụng phải một cấp trên cứ khắp nơi làm khó dễ thật sự là một chuyện rất phiền phức, nếu như là nàng có lẽ sớm rời đi rồi nhưng Viêm Liệt mỗi ngày vẫn cứ cười sáng lạn làm những chuyện kia, nếu như không có năng lực còn chưa tính nhưng trên thực tế học vị của thực tập sinh này lại là 1 thiên tài kinh tế đã từng nhiều lần thiết kế đề án rất có lợi nhuận...

“Văn mẫn, em đang suy nghĩ gì vậy còn không đi làm?”

“Dạ, tổng tài, em lập tức đi ngay!”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Khâu Luôn.”

“Văn trợ lý, cô thật đúng là khách hiếm có, như thế nào có thời gian đến thăm nơi này của chúng tôi, tiểu Viêm mau rót chén trà.” Nam nhân được gọi là Khâu Luôn là một trung niên hơn 40 tuổi, vóc người hơi béo, đôi mắt híp nhỏ chuyển linh động, là 1 người rất khôn khéo bất quá giữa lông mày luôn nhíu lại..thật đúng với danh xưng kẻ hẹp hòi.

“Oh, tiểu Viêm... Đây là sinh viên loại ưu của Hoàng gia học viện đi, nguyên lai là làm việc ở nơi này sao ...Khâu Luôn ngài lần này thật đúng là nhật được 1 nhân tài lớn, chúc mừng chúc mừng.” Văn Mẫn giống như kinh ngạc nhưng trong mắt lại không vui vẻ.

“A... đúng vậy, tiểu Viêm này rất thông minh, rất biết làm, ta cũng vậy thật cao hứng đây.” Khâu Luôn cười có vẻ miễn cưỡng, nhưng Văn Mẫn là tâm phúc của tổng tài, hắn không dám đắc tội.

“Vây là tốt rồi...ngài cũng biết, tổng tài của chúng ta cũng là tốt nghiệp từ học viện Hoàng gia, đối với mấy thực tập sinh này vẫn luôn “rất quan tâm”, nghe được các ngài khen đàn em của mình, tổng tài cũng thật cao hứng .”

“Đúng vậy... đúng vậy, sinh viên của học viện Hoàng gia sẽ không kém .”

“Tốt lắm... Khâu Luân, tổng tài còn có việc giao cho tôi đi làm, mạn phép đi trước, tái kiến.” Nhiệm vụ hoàn thành nàng cũng nên lui thân .

“A... không làm trễ nãi Văn trợ lý, có thời gian mong cô lại đến đây, tái kiến.” Khâu Luân cười tiễn Văn Mẫn ra ngoài, khi bóng lưng Văn Mẫn biến mất không nhận được xoa xoa mồ hôi lạnh, trong lòng không khỏi nghĩ nữ nhân này tới đây làm cái gì.

...

“Tiểu Viêm, cậu vào đây một chút.”

“Dạ.”

“Tiểu Viêm, cậu cũng đã thích ứng với môi trường làm việc của Bắc Đường tập đoàn, hiện ở chỗ này có phần điều tra thị trường liên giao cho cậu làm, hi vọng cậu không để cho ta thất vọng.”

Viêm Liệt có chút thụ sủng nhược kinh nhưng vô luận như thế nào vẫn là rất cao hứng, chính mình rốt cục có thể làm ra chuyện có ý nghĩa rồi .

“Dạ, tôi nhất định sẽ làm thật tốt.”

“Vây rất tốt, cố gắng lên.”

“Dạ... ngài còn có chuyện gì phân phó không, nếu không tôi liền ra ngoài trước.”

“Không có, cậu đi đi.”

“Tiểu Viêm, chúc mừng cậu thoát khỏi thân phận tiểu đệ.” Đồng nghiệp nhạo báng nói ra.

“Lâm ca mấy ngày nay anh cũng sai sử em không thiếu, cuối cùng là hết khổ .”

“Ha ha... thủ trưởng phân phó, ai bảo cậu mới tới mà đắc tội với người dẫn đầu đây, bắt quá ta phỏng đoán chừng một tháng , không nghĩ tới chỉ là một tuần lễ, tiểu tử cậu thật đúng là tốt số.”

“Lâm ca, anh có thể đừng chê cười em không, em đây không phải là đi lính một tuần lễ sao... còn có... mà một tuần lễ anh cũng tranh thủ tiểu đệ em đây còn gì....Em còn có việc sắp giao cho, nếu như có chỗ nào không rõ liền phiền toái các vị đại ca đại tỷ đây.”

“Không thành vấn đề!”

“Đương nhiên!”

Trong phòng làm việc mọi người rồi rít hưởng ứng.

Viêm liệt cười sáng lạn, đây cũng là 1 trong những nguyên nhân hắn không muốn rời đi, mặc dù Khâu Luân hẹp hòi, thích chiếm chút ít tiện nghi nhỏ nhưng quả thật là người có năng lực hơn nữa cũng không còn làm ra cái gì quá đáng, mặc dù trong khoảng thời gian này các đồng nghiệp bị an bài sai sử nho nhỏ hắn một chút, nhưng trên thực tế tình cảm mọi người đều tốt, cũng không có sau lưng nhạo báng hắn mà luôn động viên hắn cố gắng lên!

Bắc Đường tập đoàn, hắn ở chỗ này công tác hơn mười ngày cũng hoàn toàn biết môi trường nơi này, một nơi tràn trề khí thế cạnh tranh cùng hợp tác.

Bắc Đường tập đoàn kể từ hắn đi vào học Hoàng gia học viện, kể từ hắn lựa chọn ngành tài chính, kể từ hắn biết những thân thoại trên thương trường kia... nơi này liền trở thành giấc mộng làm việc của hắn!

Bốn năm đại học hắn học tập mọi kiến thức trên phương diện kinh tế, cũng tận dụng hết thấy mọi cơ hội có được những kinh nghiệm khi công tác cũng là vì có thể thuận lợi tiến vào nơi đây, nơi này là nơi hắn mơ ước, mà bây giờ cách giấc mộng của hắn chỉ còn lại một bước ngắn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Một bước ngắn nhưng trên thực tế thật giống như có chút xa xôi, mà kế hoạch của hắn là ba năm, hi vọng ba năm sau hắn chân chính thực hiện giấc mộng của mình!

6. Chương 6: Quái Dị

“Tổng tài sớm.”

“Sớm.”

“Tổng tài, sớm.”

“Sớm.”

“Tổng tài sớm, ngài hôm nay như thế nào lại không dùng thang máy chuyên dụng?”

“Sớm... thang máy bị hư đang sửa chữa.” Bắc Đường Yên tâm tình hôm nay tựa hồ rất tốt, nàng chào hỏi mọi người cũng có thể cảm giác được rõ ràng giọng rất nhẹ nhàng.

Đoạn đường từ bãi đậu xe đến cửa thang máy, Bắc Đường Yên liên tục mỉm cười cùng chào hỏi mọi người. (L: đổi gió mà....)

Tổng bộ của Bắc Đường tập đoàn rất lớn, kể cả tầng hầm tính là 25 tầng, thang máy thì có mười mấy chiếc, thang máy chuyên dụng của tổng tài, chuyên dụng quản lý cao cấp, viên chức bình thường, còn có thang máy vận chuyển...bình thường ngoại trừ người cùng thủ trưởng mình có bàn bạc kế hoạch thì khi bình thường nhân viên thật là khó gặp đến các chủ quản, càng không nói là... Tổng tài Bắc Đường tập đoàn Bắc Đường Yên .

Viêm Liệt tiến vào Bắc Đường tập đoàn đã nửa tháng, nửa tháng không chậm trễ thời gian, cho nên hắn rất bình thường chưa từng gặp qua Bắc Đường Yên.

Mà hôm nay hắn gặp được Bắc Đường Yên, đang ở thang máy nhân viên, nàng một thân màu lam nhạt trông rất ưu nhã cao quý, như 1 nữ vương hình dáng giống như trong tưởng tượng của hắn, tại 1 khác kia khi nhìn thấy Bắc Đường Yên, trái tim Viêm Liệt ngưng một chút, sau đó mới bắt đầu chậm rãi nhảy lên, mừng thầm khó nói lên lời .

“Giám đốc sớm.” Giống như nhân viên bình thường, Viêm Liệt khẽ gật đầu một cái, lộ ra một gương mặt tươi cười xán lạn.

“Sớm.” Tựa như thường ngày đáp lại, Bắc Đường Yên cũng khẽ gật đầu.

“Đỉnh” một tiếng, thang máy mở ra.

Mọi người nhường ra một đường cho Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên cũng không có từ chối, mỉm cười như 1 nữ vương đi vào thang máy, sau đó đang lúc mọi người do dự có nên vào hay không thì nàng mỉm cười nói:

“Tất cả vào đi, không có gì đâu .”

Tổng tài có thang máy riêng của mình, ấn tượng về thang máy nơi này thang máy chưa bao giờ qua, bất quá hiển nhiên nàng thích ứng hài lòng, hơn nữa dựa theo kế hoạch thấy được người muốn nhìn, hết thấy đều rất hoàn mỹ.

Chờ đợi mọi người tiến vào nhưng rõ ràng để lại cho Bắc Đường Yên một không gian nhỏ trống, mà Viêm Liệt là người cuối cùng tiến vào thang máy.

Bắc Đường Yên nhìn thẳng bóng lưng của Viêm Liệt. Cao 1m85, nặng 85 kg vóc người rất hoàn mỹ, dù áo sơ mi tựa hồ cũng có thể cảm giác được sức hút trên người Bắc Đường Yên nghĩ đây là một nam nhân sẽ làm nữ nhân tính phúc. Thanh âm rất có từ tính, hơn nữa còn mang theo một loại sức sống, rất êm tai. (L: quá là xét duyệt vợ cho con trai)

Lần đầu gặp mặt này nàng lần nữa xác định cảm giác của mình, người nam nhân này nàng muốn, nếu như không có gì ngoài ý muốn, nàng nghĩ kế hoạch kế tiếp của mình có thể thực hành. (L: @@ có khí phách...)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Người trong thang máy lục tục rời đi đây là tầng 22, Viêm Liệt ở lầu sáu rời khỏi thang máy, phòng làm việc của Bắc Đường Yên là tận tầng 23, đây cũng là mốc thang máy nhân viên dừng.

“Tổng tài, ngài như thế nào từ nơi này đi ra?” Văn Mẫn kinh ngạc nhìn tổng tài nhà mình thế nhưng từ thang máy nhân viên đi ra.

Bắc Đường Yên nhìn Văn Mẫn, thần bí cười một tiếng đi về phía trước vài bước, nhẹ nhàng tại bên tai Văn Mẫn nói một câu :

“Văn Mẫn, thang máy chuyên dụng của tổng tài bị hư, bất quá không cần sửa chữa rất thích cái thang máy nhân viên này, không cần phải kinh ngạc như vậy, em về sau sẽ thường xuyên chứng kiến chị từ nơi này đi ra ngoài.”

Nói xong Bắc Đường Yên đi vào phòng làm việc của mình, để lại Văn Mẫn ???

Này tổng tài mình muốn là thế nào... nghĩ không ra, bất quá thang máy hư rồi nàng rút cuộc là có nên tìm người sửa hay không đây?

Liên tiếp ba ngày làm cả Bắc Đường tập đoàn đều sôi trào, bọn họ bình thường đều là từ người từ ti vi, báo chí mới có thể nhìn thấy tổng tài, vậy mà tổng tài thế nhưng ngày ngày ở trong thang máy nhân viên, hơn nữa người hữu tâm còn phát hiện một cái hiện tượng đó chính là thời gian chờ thang máy của tổng tài tựa hồ có chút kỳ quái, có đôi khi rõ ràng thang máy chưa đầy nhưng lại để ọi người đi trước... Bất quá việc nhỏ như vậy rất dễ dàng bị mọi người xem nhẹ, tất cả mọi người lại đoán rằng thang máy của tổng tài vì nguyên nhân gì mà liên tục không sửa được đây?... (L: ha ha)

“Tiểu Viêm, cậu nói xem vì cái gì tổng tài sao lại làm như vậy, theo như bộ hậu cần nói trợ lý tổng tài còn cố ý đi nói cho bọn họ biết không cần đi sửa chữa thang máy.” Viên chức phòng thị trường một trong thành viên rất bất quái tìm Viêm Liệt ở phòng bên tán gẫu, đây đã là đề tài lớn nhất của cả Bắc Đường tập đoàn, so với nói chuyện hợp đồng vài tỷ còn làm cho người ta hưng phấn không kém.

“Liều tử, em cũng không biết.”

“Mọi người cũng không biết... cho nên mới nói em đoán một chút xem, hiện ở trong công ty đại khái tổng kết vài nguyên nhân, em biết không?” Nữ nhân bị Viêm Liệt xưng là Liều tử là 1 trong những nữ nhân công ty nổi danh sinh động lòng người, bình thường chuyện bí mật luôn có thể bị nàng biết rõ.

“Đều có cái gì.... tiểu Liều, em liền trực tiếp nói đi, chúng ta đều muốn nghe đây.” Một nam đồng nghiệp khác hiển nhiên cũng rất cảm thấy hứng thú, xoay người 1 cái đã bu lại.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Được rồi được rồi, sẽ nói cho anh biết vậy...thứ nhất là cái nguyên nhân tổng tài yêu thương nhân viên cho nên vứt bỏ thang máy chuyên dụng của mình không cần đến bất quá người ta cho rằng cái này rất không có khả năng...tổng tài không phải là người như thế, cũng không phải không yêu thương nhân viên mà chắc sẽ không cố ý đi làm chuyện như vậy; mọi người phỏng đoán cái nguyên nhân thứ hai là tổng tài cùng bạn bè của nàng ấy đánh cuộc mặc dù đoán không được đánh cuộc cái gì nhưng phỏng đoán cùng thói quen này có quan hệ đi...cái này mặc dù là phỏng đoán rất lớn nhưng cá nhân em cảm thấy có chút khả năng,...dù sao mọi người đều biết những bạn của tổng tài luôn rất cổ quái, có thể đánh cuộc như vậy cũng không tính là lạ; mà ngoại trừ hai cái nguyên nhân này mọi người còn đoán một chút... bất quá đều là chút ít hồ nháo mà thôi...bản thân em cho rằng nguyên nhân thứ hai là có thể...”

Liều tử nói xong lời cuối cùng còn nghiêm túc gật đầu 1 cái.

“Té xỉu.... tiểu Liều, lời này của em nói nhiều như vậy vẫn là chẳng khác gì chưa nói, hai cái nguyên nhân này chúng ta cũng biết.” Tôn ca liếc mắt ngồi trở lại chỗ ngồi của mình.

“Này... anh có bản lĩnh anh nói ra nguyên nhân nào đi, hiện tại toàn bộ công ty cao thấp thảo luận đều không thu được gì, mà ngay cả trợ lý tổng tài cũng không biết.” Liễu tỷ nhếch miệng, nàng cũng không tin người khác so với nàng biết nhiều hơn.

“Anh là không biết cái gì, em không cũng không biết sao?”

“Hừ còn tưởng rằng anh biết cái gì.”

Tôn ca cùng Liễu tỷ vẫn còn tiếp tục câu chuyện không ý nghĩa này, trong phòng làm việc những người khác rảnh rỗi cũng chen vào một vài câu.

Viêm Liệt tại không khí náo nhiệt này cười phát sáng, nhưng trong ánh mắt cũng là rất nghi hoặc tổng tài làm như vậy rốt cuộc vì cái gì đây? Bất quá mặc kệ là vì cái gì... hần đều cảm thấy chuyện này là sự kiện làm cho người ta vui vẻ bởi vì rất khéo mỗi lần vào thang máy đều cùng thấy tổng tài...

Lúc này, Viêm Liệt tươi cười ngoại trừ hương vị ánh mặt trời còn có chút ngây ngốc ngọt ngào

7. Chương 7: Yến Hội Công Ty

8. Chương 8: Lần Đầu Tiên Tiếp Xúc Thân Mật

Mọi người xin hãy giành chút ít thời gian lắng nghe nào... Yến hội chính thức bắt đầu mời tổng tài của chúng ta Bắc Đường Yên tiểu thư lên nói lời khai mạc.” Văn Mẫn chủ trì mời Bắc Đường Yên lên.

Tiếp theo là tiếng mọi người vỗ tay.

Yến hội của Bắc Đường tập đoàn tổ chức tại tầng 21 của toà nhà công ty, lúc này toàn thể nhân viên của Bắc Đường tập đoàn cùng các vị quản lý cao cấp đều tụ tập ở nơi này không khí rất là náo nhiệt.

Bắc Đường Yên mặc một 1 chiếc váy dạ hội màu đỏ, giống như là một ngọn lửa nhưng lễ phục thiết kế lại lộ ra sự ưu nhã dịu dàng làm cho Bắc Đường Yên thoát nhìn càng giống là một vị nữ vương tôn quý rất lóa mắt.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Chào buổi tối, đầu tiên tôi muốn rất cảm ơn mọi người vì Bắc Đường tập đoàn mà luôn làm việc hết sức mình, là nhờ cố gắng của mọi người mới có thể tạo dựng cho Bắc Đường có được quy mô như hiện tại, bây giờ là trung tuần tháng ba kế hoạch của cả năm đã toàn bộ khởi động hi vọng các vị có thể càng thêm nỗ lực hoàn thành mục tiêu công tác của năm nay, tiếp theo công ty lại 1 lần nữa lại chào đón những đồng nghiệp mới, tôi hi vọng có thể thông qua yến hội lần này ọi người có thêm sự tiếp xúc, biết rõ thêm về đồng nghiệp của mình; 1 lần nữa tôi mong ước mọi người có thể tại Bắc Đường tập đoàn làm việc luôn vui vẻ, tôn chỉ của Bắc Đường tập đoàn là ‘cạnh tranh cùng hợp tác’ hi vọng mọi người có thể cùng đồng tâm hiệp lực, lấy công việc làm niềm vui cuối cùng chúc mọi người tối nay vui vẻ, chơi hết mình.”

Tiếng vỗ tay càng nhiệt liệt khi Bắc Đường Yên cúi chào mọi người, có thể nhìn ra được tất cả mọi người bởi vì Bắc Đường Yên mà trở nên có chút kích động.

“Cảm ơn lời chúc của tổng tài, tôi tin tưởng mọi người nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng, hiện tại thỉnh tổng tài khai vũ.” Văn Mẫn đón micrô làm một lời mời, hôm nay Văn Mẫn mặc một thân lễ phục màu trắng, ôn nhu uyển chuyển hàm xúc rất là xinh đẹp.

“Rất vinh hạnh vì yến hội mở vũ, bất quá tôi hôm nay không có mang bạn nhảy đến, không biết là có vị nam đồng nghiệp ngồi kia có thể cùng tôi mở vũ hay không nào?”

Sau khi Bắc Đường Yên nói xong, toàn trường đều trở nên rất yên lặng, chỉ còn tiếng nhạc phần đông nam nhân đều đang chờ nữ vương bổ nhiệm đây chính là cơ hội khó có được, cũng không biết ai may mắn sẽ được nữ vương tuyển đây.

Bắc Đường Yên từ trên bục chậm rãi đi xuống, nụ cười ưu nhã liên tục ở trên mặt, mỗi nơi nàng đi qua mang theo một chuỗi hơi thở khẩn trương và tiếng tim đập, không chỉ là các nam nhân mà ngay cả nữ nhân cũng ngừng thở nhìn Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên không phải là rất đẹp, chuẩn xác mà nói là đại chúng cho rằng là 1 loại mỹ nữ đại chúng nhưng nàng có ngũ quan rất tinh xảo, mang theo một ánh mắt sắc bén tản ra hương vị quyết đoán, nàng tới chỗ nào không có ai sẽ bỏ qua được sự tồn tại của nàng, giống như là 1 nữ vương khổng chế tất cả tôn quý ưu nhã, biết người của nàng thường thường cũng sẽ bỏ qua tướng mạo của nàng, bởi vì khí phách của nàng thật sự là quá mức cường thế.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Tiên sinh không biết tôi có vinh hạnh mời ngài làm bạn nhảy của tôi được hay không?”

“Rất vinh hạnh.”

Bắc Đường Yên chủ động dắt tay của đối phương hướng sân nhảy đi đến, hai người đứng lại vũ khúc vang lên, mọi người mới từ trong kinh ngạc thanh tỉnh, tiếng nghị luận tại giữa yến hội vang lên, tiếng thì khác nhau nhưng chủ đề là giống nhau.

“Viêm Liệt, hai mươi bốn tuổi, sinh viên ưu tú của Học viện Hoàng gia, hoan nghênh cậu tới đến Bắc Đường tập đoàn làm việc.” Bắc Đường Yên mặc dù đi cao giày nhưng vẫn cần phải ngẩng đầu mới có thể nhìn thấy con mắt đối phương.

“Dạ, tổng tài.” Viêm Liệt phát hiện thanh âm của mình có chút run run này không thể oán hân, thật sự không thể... đổi lại là ai cũng sẽ như hân mà kinh hoảng.

“Ha ha ha, tôi rất làm cho người ta sợ hãi sao... nghe thanh âm của cậu hình như có chút run rẩy.” Bắc Đường Yên khẽ cười, con mắt khẽ nháy lên nhu hòa hơn rất nhiều.

“Không có... tôi không có sợ hãi... chỉ là... quá...quá kinh ngạc, không nghĩ tới tôi sẽ có cái vinh hạnh này... có thể cùng tổng tài khiêu vũ.” Viêm Liệt tận lực làm cho thanh âm của mình có vẻ rất ổn định bất quá trái tim vẫn như không bình thường.

Khi tổng tài đang nói lời khai mạc hân đứng xa xa nhìn, nhìn xem nàng ưu nhã tôn quý giống như 1 nữ vương, cảm giác thật sự rất không thể tưởng tượng nổi, trong óc của hân không khỏi nhớ lại một chút truyền thuyết về tổng tài.

Tại Học viện Hoàng gia liên tục có một truyền thuyết bất diệt, đó chính là chuyện về “Độc thân có hại”, tên mười hai cô gái tạo thành đoàn thể, mỗi người đều có vô số truyền thuyết, mà học kinh tế hân tự nhiên chú ý đó là 2 vị trong đó, 1 vị hiện đang đảm nhiệm tổng tài của Bắc Đường tập đoàn Bắc Đường Yên, và 1 học tỷ hiện đảm nhiệm tổng tài Lăng Vũ tập đoàn Lăng Ngạo Vũ, chỉ 2 vị học tỷ này mặc dù đều là thần thoại trong giới thương trường nhưng 2 người cũng có bất đồng Ngạo Vũ học tỷ bá đạo bữa bãi, mà Bắc Đường Yên trước mặt lại khôn khéo lý trí ưu nhã cường thế... So sánh này làm hân càng thưởng thức trong lúc nói cười nhìn chăm chú Bắc Đường Yên.

Có thể tới Bắc Đường tập đoàn làm việc, có thể nhìn thấy thần tượng trong cảm nhận của hân chính là giấc mơ của hân.

“Tôi cũng rất vinh hạnh, cậu nhảy rất tốt.” Bắc Đường Yên đây là tự đáy lòng tán thưởng, trong tài liệu mặc dù viết đến Viêm Liệt khiêu vũ tốt nhưng cảm giác chân chính cảm nhận được không giống như vậy để cho nàng có chút kinh ngạc.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Thông qua điều tra nàng biết 80% về Viêm Liệt nhưng vô luận hiểu rõ bao nhiêu đều không thể cùng thực tế tiếp xúc so sánh được, so với những thứ văn tự đặc sắc kia 1 Viêm Liệt sống sờ sờ đứng ở trước mặt mình làm cho cảm giác của nàng rất thật, tim đập cũng càng mau giống như là tình yêu đầu của 1 tiểu nữ sinh.

“Cảm ơn, ngài cũng nhảy rất giỏi.” Viêm Liệt cười rất sáng lạn, ánh mắt vẫn luôn đặt ở trên mặt Bắc Đường Yên, hẳn nghĩ đây là trời cao đối với hắn chiếu cố đi, để cho hắn có thể cùng thần tượng ở cạnh gần thể này.

“Viêm Liệt bây giờ không phải là thời gian làm việc, cậu có thể không dùng mấy chữ từ ‘ngài’ hoặc là ‘tổng tài’ để xưng hô với tôi” Bắc Đường Yên kháng nghị nàng không thích xưng hô kia trong miệng hắn.

“Tôi... vậy tôi nên xưng hô như thế nào?” Trong ngày thường Viêm Liệt là một người thập phần cơ trí, tài ăn nói lại càng tốt nhưng lúc này lại phát hiện mình thật sự là đần giống như trong lúc này lời nói của mình quá không tốt.

“Cái này tùy cậu suy nghĩ.” Bắc Đường Yên cho Viêm Liệt một cái đáp án không phải là đáp án.

Viêm Liệt trong lúc nhất thời thật sự cũng không biết nên trả lời như thế nào chỉ có thể lướt theo bước đi của Bắc Đường Yên.

Hai người không nói gì thêm mà loại trầm mặc này làm cho Viêm Liệt đem cảm giác chú ý hơn đặt ở nơi hai người tiếp xúc.

Tay của nàng thật nhỏ, rất mềm mại, chính mình nắm ở trong tay làm cho hắn cũng không dám dùng sức, nhưng từ tay kia lại truyền cảm giác lạnh lạnh như vậy rõ ràng làm cho hắn cảm thấy, đôi tay này cũng cần che chở.

Mà tay kia của hắn đặt ở bên hông kia, so với nắm tay thì làm hắn lại càng luống cuống, cứ cho như là vận may đi nhưng lại chỉ có đầu ngón tay đặt ở trên áo...

Nhưng là ngay cả như vậy cũng đủ làm hắn hưng phấn rồi, huống chi tổng tài còn gọi ra tên của hắn, còn dùng ánh mắt ôn hòa kia nhìn mình, hết thấy đều giống như nằm mơ rất không thực tế.

9. Chương 9: Tuyên Chiến Tình Yêu

Điều nhảy đầu tiên rất nhanh kết thúc, mọi người rối rít tiến vào sàn nhảy, Viêm Liệt không biết có nên rời đi hay không, hẳn có thể cảm giác được rất nhiều ánh mắt đều nhìn hắn, có hâm mộ, có ghen ghét bất quá này đều không sao cả, hắn chỉ hi vọng biểu hiện của mình không quá tệ, hi vọng mình có thể tại trong lòng Bắc Đường Yên lưu lại ấn tượng tốt. (Liên: ài, thổ này, sói đã nhắm chú rồi, chú đừng ngại, cứ thế cao hứng đi...)

“Lại một điệu nữa không?” Bắc Đường Yên đề nghị không có biện pháp dựa theo quan sát của nàng nàng phát hiện nếu như nàng không có nói nam nhân này cũng nhất định sẽ không nói, khi đối mặt với nàng Viêm Liệt có chút ít nói cũng không có hay nói như trong tài liệu kia này là bởi vì liên quan tới thân phận của mình sao?

Đây cũng không phải là nàng chưa nghĩ qua hơn nữa kế hoạch của nàng cũng không phải như thế, xem ra kế hoạch của nàng cần có chút ít nho nhỏ cải biến.

“ok.” Hắn cũng không hi vọng cảm giác như thế này lại ngăn ngại nếu như có thể hắn hi vọng giấc mộng này vĩnh viễn không muốn tỉnh lại.

Mọi người trong sàn nhảy, yến chuyển nhảy mang theo không khí vui vẻ, nhất là ngọn đèn kia nhìn có vẻ xa hoa mập mờ.

“Có thể đổi lại bạn nhảy không? Tổng tài” 1 giọng nữ mang theo ý khiêu khích, Bắc Đường Yên nhíu mi nhìn sang, một thân lễ phục màu lam Ấu Nhược Nhã như 1 cô công chúa ưu nhã, hai đầu lông mày ý tứ rất cảnh giác mười phần.

Bắc Đường Yên ở trong lòng cười thầm nhanh như vậy đối thủ cứ tới đây khiêu khích.

“Xin lỗi, tôi cùng với tiểu Liệt còn có chuyện cần nói, 2 người cứ tự nhiên đi.” Bình tới tướng chặn, lũ tới đập đất chặn, nàng thích khiêu chiến càng nỗ lực mới càng đáng giá quý trọng! Lúc này nữ vương nghiêm nhiên biến thành một chiến sĩ!

“Tiểu Nhã.” Viêm Liệt trong ánh mắt cũng có không đồng ý, cúi đầu quát lớn một câu. (L: đương nhiên, ng’ ta đang tiếp xúc với thần tượng cơ hội khó có được, tự đương phá ngang...)

Âu Nhược Nhã không để ý tới phản ứng của Viêm Liệt, nàng vẫn nhìn mắt của Bắc Đường Yên muốn tìm đến một chút dấu vết để lại nàng không tin Bắc Đường Yên này cứ sẽ như vậy trùng hợp tìm Viêm Liệt khai vũ, nàng cảm thấy có hương vị âm mưu! (L: quả là thính...)

Quả nhiên, khi nàng nhìn Bắc Đường Yên nàng có thể từ ánh mắt kia nhìn qua là một loại khiêu khích, chiến tranh ánh mắt giữa hai nữ nhân bắt đầu rồi!

“Liệt! Nếu tổng tài có việc muốn cùng cậu nói mình sẽ không quấy rầy, chốc nữa mình sẽ tìm cậu.” Âu Nhược Nhã khẽ mỉm cười, mang theo bạn nhảy của mình ly khai khỏi chỗ của Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt.

Bắc Đường Yên lộ ra ánh mắt nghiền ngẫm, cảm thấy Âu Nhược Nhã này miễn cưỡng cũng có thể tính là một đối thủ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Cô ấy thích cậu.” Bắc Đường Yên dùng đến giọng nói rất xác định nói với Viêm Liệt.

Viêm Liệt có chút lúng túng, đây là cục diện mà hắn không hi vọng nàng nhìn thấy nhưng vẫn còn để cho tổng tài gặp được, nàng nhất định sẽ hiểu lầm. (L: sao lại sợ hiểu lầm nhỉ...???)

“Tổng tài, ngài đừng hiểu lầm... chúng tôi chỉ là bạn học mà thôi.” Giải thích bất luận kẻ nào cũng có thể nhưng là trước mặt nữ nhân này thì không được.

“Tôi không có hiểu lầm gì.. tôi đương nhiên biết rõ 2 người không phải quan hệ yêu đương, nếu không cậu bây giờ cũng sẽ không phải là bạn nhảy của tôi, Âu tiểu thư cũng sẽ không dùng cái loại ánh mắt khiêu khích đó nhìn tôi, cậu cảm thấy không... cô ấy tựa hồ coi tôi như tình địch của cô ấy.”

Thân thể Bắc Đường Yên khẽ nghiêng về phía trước, Viêm Liệt tựa hồ có thể cảm giác được hơi thở lúc nàng nói chuyện, thân mật mà lại mập mờ.

“Tổng tài ngài đừng để trong lòng... tiểu Nhã làm sao nghĩ như vậy ngài nói giỡn.” Viêm Liệt rất là lúng túng, thái độ của tiểu Nhã xác thực thật không tốt cũng có ý hiểu lầm, ngàn vạn lần không nên hiểu lầm tổng tài, nếu không làm cho ba người đều lúng túng... hắn đối với tổng tài chỉ là hâm mộ, cũng không có hy vọng xa vời! (L: nhiều khi hy vọng lại ko xa vời như cậu nghĩ, chàng trai à...)

“Tôi không có nói giỡn cậu chẳng lẽ không có cảm giác được sao, chúng tôi đã tuyên chiến.” Bắc Đường Yên một mực nhìn chăm chú vào mắt của Viêm Liệt, cặp mắt kia so với ánh mắt trời còn đẹp hơn làm cho nàng muốn sa vào đó, hưởng thụ hương vị ấm áp của nó.

‘Tuyên chiến’ không chỉ có là cùng nữ nhân kia, cũng là cùng với nam nhân trước mặt, nàng quyết định làm một chiến sĩ quang minh lỗi lạc, hưởng tình yêu của nàng khiêu chiến.

“Tuyên chiến... có ý gì?” Viêm Liệt cảm giác Bắc Đường Yên ánh mắt là lạ, giọng nói lại càng muốn tuyên cáo cái gì, hắn mê hoặc.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Ý tứ chính là...Viêm Liệt! Tôi cũng thích cậu, cậu nguyện ý làm bạn trai của tôi chứ?” Khi Bắc Đường Yên nói những lời này con mắt lóe sáng, thật sự rất đẹp!

Viêm Liệt lần này là thật sự bị giật mình, tư thế dừng nguyên tại chỗ, trong ánh mắt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi.

“Tổng tài... ngài vừa mới nói gì đó?” Hắc hoài nghi mình có phải hay không vừa rồi ảo giác thế nhưng nghe được... nghe được lời nói đó... Làm sao có thể?

“Viêm Liệt, cậu không có nghe lầm, tôi vừa rồi là nói... tôi thích cậu hi vọng cậu làm bạn trai của tôi, tôi nghĩ cậu nhất thời khả năng rất khó tiếp nhận cho nên tôi sẽ cho cậu thời gian suy nghĩ thật kỹ.” Bắc Đường Yên cảm thấy quả bom này đã đủ uy lực rồi cho nên dự định dừng tay cho người nam nhân này thời gian suy tính.

Viêm Liệt thật sự là ngây dại, hắc không có nghe nhầm, vừa rồi tổng tài có thật nói như vậy... như vậy... hắc biết phản ứng thế nào?

“Tổng tài, ngài thật sự không cần phải trêu chọc tôi.. bằng hữu của tôi ở bên kia chờ, xin lỗi không thể cùng ngài khiêu vũ.” Chạy trốn chết là hình dung về bộ dáng Viêm Liệt bây giờ, tránh thoát khỏi tay Bắc Đường Yên nhanh chóng từ trong sàn rơi đi vì cái gì... vì cái gì tổng tài lại đùa giỡn như vậy... là trêu chọc hắc sao ? nhưng như vậy hắc thật cười không nổi...

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Lòng rối loạn...tại sao lại phát sinh chuyện như vậy, không để ý đến một bên có tiếng người gọi lại hắc, Viêm Liệt nhanh chóng rời ra hội trường dạ yến, hắc hiện tại cần một mình tĩnh táo một chút. (L: khổ thẳng thẳng bé, bị dọa sợ chạy mất dép...)

10. Chương 10: Chạy Trốn Chết

11. Chương 11: Thang Máy Gặp Nhau

Tổng tài đã nói qua cho hắc suy nghĩ một chút, hắc là đang suy nghĩ bất quá không phải là cân nhắc tiếp nhận nàng, nói đùa gì vậy...hắc không dám tưởng tượng chuyện mình và tổng tài nói chuyện yêu thương hướng chỉ tổng tài hắc là sẽ không nghĩ tới cùng mình đi... hắc là một tên thực tập sinh mà nàng là tổng tài, không phải là hắc xem thường chính mình cũng không phải là cho rằng tổng tài ngại lắm mồm yêu phú, mà này là khoảng cách chênh lệch thực tế hắc phỏng đoán mình ở trong mắt nàng liền là một tiểu tử chưa ráo máu đầu.

Đúng vậy tổng tài bận rộn như vậy, chuyện trong yến hội này nói không chừng ngày mai sẽ quên, cho dù không quên cũng sẽ không có thời gian tiếp tục chơi tiếp đi, nói không chừng hiện tại nàng liền đã quên mà phiền não của hắc cũng chẳng qua là buồn lo vô cớ mà thôi... Đúng đúng đúng... chính là như vậy, này vốn chính là nói giỡn nàng là bị Âu Nhược Nhã kích thích nói những lời kia, hắc chạy trốn chết tổng tài có lẽ kinh ngạc nhưng chuyện cũng đã chỉ như vậy... tổng tài là quý nhân bận rộn nên sẽ cũng liền quên, chỉ cần hắc thức thời một chút đừng thật sự đi nhắc tới, cần phải không sao đi...

Viêm Liệt càng nghĩ càng cảm thấy là chuyện sẽ như vậy, trong lòng cũng dần dần buông lỏng, mạnh mẽ xoay người một cái ngồi dậy, vừa lắc đầu vừa ngây ngô cười chỉ là cẩn thận cảm giác nụ cười kia tựa hồ còn có chút bất đồng giống như là thất lạc, cũng giống như là tự giễu.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Yến hội công ty là thứ sáu cử hành, thứ bảy chủ nhật được nghỉ cho nên khi Viêm Liệt lần nữa đi vào công ty đã là hai ngày sau .

Hai ngày nay mặc dù trong đầu thỉnh thoảng xuất hiện lời nói của nàng nhưng hắc cũng đều tự nói với mình chỉ cần không nói, tổng tài nhất định sẽ không cho là thật sau đó cứ như vậy hai ngày qua đi...Viêm Liệt lo lắng đề phòng sự xuất hiện của Bắc Đường ở công ty.

“Tổng tài, sớm .”

“Tổng tài, sớm.”

“Tổng tài sớm.”

Viêm Liệt mới vừa đứng ở trước thang máy chờ đợi liền nghe được sau lưng tiếng các anh chị nhân viên vẫn an lập tức thân thể cứng đờ, hắn trong đầu liền cố ý nghĩ không có việc gì... không có việc gì... không đề cập tới sẽ không có chuyện, mình quá khẩn trương lại quên việc mỗi ngày bọn họ cùng nhau đi 1 thang máy đây... Nên làm thế nào cho phải?

Hít sâu... chớ khẩn trương... chớ khẩn trương, hắn luôn luôn không phải là đều rất tỉnh táo sao hiện tại điều hắn cần làm chính là tỉnh táo lại, tốt... cứ dựa theo ý nghĩ của mình, hết thấy xem như không có gì phát sinh, không phải là hắn trốn tránh vấn đề mà là suy nghĩ bình thường, đây hết thấy đều là trò chơi mà thôi.

Tiếng bước chân tới gần, Viêm Liệt cúi đầu hướng phía sau, tận lực làm mình không có cảm giác tồn tại, sẽ không khiến cho sự chú ý của người khác.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên vẫn nhìn cửa, sau đó thỉnh thoảng liếc mắt nhìn bên ngoài khi còn có mười phút tám, quả nhiên thấy được thân ảnh quen thuộc kia, trải qua mấy ngày quan sát nàng phát hiện Viêm Liệt là một người rất có quy luật, thời gian mỗi ngày đi làm đều như một trước sau chênh lệch không đến ba phút, mà nàng thích cái thói quen này.

Nhìn xem thân ảnh Viêm Liệt đi hướng thang máy, Bắc Đường Yên cũng hướng thang máy đi tới, mặc dù từ trước đến nay gật đầu mỉm cười nhưng trên thực tế vẫn quan sát đến phản ứng của hắn, hắn nghe mọi người vẫn an nàng hình như lúc đó thân thể tựa hồ cứng ngắc lại một chút, xem ra hai ngày cũng không tốt, nàng có thể từ phản ứng của hắn biết rõ nàng đối với hắn là có sức ảnh hưởng .

Sau đó khi nàng đi vào liền chứng kiến Viêm Liệt cúi đầu lui về phía sau, Bắc Đường Yên khẽ nhíu mày người nam nhân này dùng loại phương thức này tựa hồ là lựa chọn trốn tránh, đây cũng không phải là một cái phát hiện làm cho người ta mừng rỡ. Cố ý cũng là có chú ý, Bắc Đường Yên đi đến bên Viêm Liệt ngừng lại 1 chút.

Hôm nay Bắc Đường Yên mặc một cái quần dài màu trắng, rất có hương vị nữ tính, lại hiện ra một tia khí chất giải giang khôn khéo, chỉ là ánh mắt vô cùng linh động giống như là tiểu quỷ đang làm chuyện xấu.

“Di, Viêm Liệt, là cậu sao? Cậu hôm đó khiêu vũ vô cùng tốt, bất quá rất đáng tiếc cậu có việc rời đi trước, lần sau có cơ hội thỉnh cậu lại bạn nhảy của tôi nha.”

Sấm sét giữa trời quang... đây đối với Viêm Liệt mà nói tuyệt đối là một đả kích, hắn vốn chính là lựa chọn trốn tránh hi vọng tổng tài sẽ không nhắc lại chuyện này, lại không thể tưởng được mới sáng sớm còn chưa tới phòng làm việc lại đụng phải nàng, hơn nữa nàng còn như thể quen thuộc cùng mình nói chuyện.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Nếu như nói ngày hôm đó tổng tài không có nói những lời kia, hắn nhất định sẽ thụ sung nhược kinh nhưng lúc này hắn chỉ nghĩ tìm một chỗ nhanh để chuẩn mất, nhưng thực tế cùng ý tưởng luôn phân cách Viêm Liệt còn lí trí bảo vệ mình cũng khắc chế mình xúc động, mang theo sự lúng túng ngẩng đầu lên.

“Tổng tài sớm... này là vinh hạnh của tôi.” Chỉ cần là có thể chứng kiến gần đây người ở chỗ này đều đang nhìn hắn, Viêm Liệt tự nói với mình không bình tĩnh lại thật có thể xong rồi, tổng tài nói giống là chỉ có hai người biết rõ, hắn rất khó tưởng tượng nếu như mọi người đều biết thì sẽ là phản ứng thế nào đây?

Viêm Liệt nhìn về phía ánh mắt Bắc Đường Yên tìm tòi nghiên cứu cùng lo lắng, dùng thời gian hai ngày suy tư nhưng hết thấy đều là suy đoán cùng suy luận của hắn, sự thật rốt cuộc như thế nào... tổng tài vì sao lại làm như vậy? hắn không biết... chỉ là, hắn hiện tại trong mắt nàng nhìn qua chỉ có ưu nhã cùng lý tính, thậm chí làm cho hắn thấy không rõ lắm.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên thấy Viêm Liệt nhìn mình đồng thời tự nhiên cũng rất hào phóng cùng hấn nhìn nhau, người nam nhân này có một đôi mắt rất sáng ngời nàng rất sớm liền phát hiện, nhưng là mỗi lần chứng kiến cảm thấy rất ấm áp, chỉ là trong mắt hiện tại là tìm tòi nghiên cứu cùng nghi hoặc là bởi vì chính mình đi!

“Đỉnh” thang máy đến nhưng cũng không có cắt đứt sự đối mặt của hai người, mặc dù người chung quanh đều bởi vì 1 màn trước mặt mà kinh ngạc, nhưng chuyện phát sinh trên người tổng tài bọn họ sao dám nhiều lời, nhưng nghi vấn cũng có.

Thang máy mở ra, mọi người do dự đi vào cũng không dám đóng tổng tài còn ở bên ngoài, ai dám đóng cửa... không muốn sống nữa sao.

Khẽ mỉm cười, Bắc Đường Yên lui về sau một bước nói ra:

” Vào đi thôi, nếu không mọi người liền đều bị muộn.” Ung dung ưu nhã.

Viêm Liệt sững sờ nhưng là lập tức đi theo Bắc Đường Yên vào thang máy... Cửa thang máy chậm rãi khép lại.

Phòng làm việc của hấn tại lầu sáu bởi vì tiến vào thang máy muộn nên hấn vẫn đứng tại cửa mà Bắc Đường Yên là tổng tài cho dù chậm thêm 1 chút thì mọi người cũng sẽ tự động không nói gì.

Cho nên từ một tầng mãi cho đến tầng 6 , Viêm Liệt cũng có thể cảm giác được một tầm mắt rơi vào lưng hấn, cường thế mang theo kinh hãi kiên trì!

Đi ra khỏi thang máy, Viêm Liệt phát hiện mình lòng bàn tay mình toát mồ hôi!

Hấn thật sự cần phải ngẫm lại, nếu như nàng không có quên hấn, mà là nghĩ đem cái trò chơi này tiếp tục hấn nên làm cái gì bây giờ...

12. Chương 12: Tôi Là Nghiêm Túc

13. Chương 13: Chuyện Xấu

Trong công ty truyền rất nhanh tin đồn, huống chi là tin đồn về tổng tài!

Còn chưa tới buổi trưa thì chuyện buổi sáng ở ngoài thang máy liền truyền khắp cả công ty, Viêm Liệt cũng lại một lần nữa lĩnh giáo thế lực người hay hóng.

Bất đắc dĩ thở dài kỳ thật cảm giác như thế hấn trước kia ở trong trường đã cảm thụ qua, không phải là hấn muốn, cũng không phải là hấn đi chế tạo tin đồn thậm chí có chút ít thời điểm những thứ tin đồn kia hấn căn bản cũng không biết rõ, nhưng liền hết lần này tới lần khác lại đã trở thành danh nhân trong trường kỳ thật hấn cũng biết này là không thể tránh khỏi, việc học ưu tú, lại luôn hoạt động của trường, liên tiếp giành nhiều giải thưởng, lý lịch sơ lược đặc sắc, nhiều như vậy là thành quả nỗ lực của hấn bởi vì hấn cần những thứ này tiến vào Bắc Đường tập đoàn. Chỉ là hấn không có nghĩ qua đi vào Bắc Đường tập đoàn sau còn phải đối mặt với những tin đồn xấu như vậy, càng không hi vọng đó là tin đồn về mình và tổng tài.

“Tiểu Viêm có thời gian có thể đi ra ngoài một chút không?” Truyền đến tiếng của Âu Nhược Nhã.

Lần nữa thở dài, Viêm Liệt không thể không nói đây mới thật là sóng trước chưa yên sóng sau đã tới.

“Nha, Viêm Liệt, Âu tiểu thư đến đây, em nên hảo hảo giải thích nếu không có người sẽ bị dấm chua mà chết đuối.” Liễu tỷ tựa hồ có chút hả hê nhìn.

Viêm Liệt ngay cả trả lời cũng không muốn bất đắc dĩ cười cười, liền đi ra ngoài.

“Rốt cuộc phát sinh chuyện gì?” Nếu như nói chuyện tối hôm đó là ngoài ý muốn, như vậy hôm nay nàng nghe nói chuyện sáng hôm nay là không còn đơn thuần như vậy, dự cảm nói cho nàng biết nữ nhân kia nhất định có vấn đề, hơn nữa còn là vấn đề nàng không hy vọng nhất, nàng cần phải chứng thực .

“Mình nói cái gì cũng không phát sinh câu tin sao?” Hấn đều không hiểu rõ phát sinh chuyện gì chứ, như thế nào nói cho cô gái này biết!

“Không tin...nữ nhân Bắc Đường Yên kia tuyệt đối không đơn giản, từ hôm nàng bắt đầu chọn cậu làm bạn nhảy thì đã như có kế hoạch, chuyện sáng sớm hôm nay tại thang máy kia gặp cậu, rồi nói những lời kia cũng nhất định là có kế hoạch, mình thấy kỳ quái cô ta là 1 tổng tài vì cái gì không đi thang máy chuyên dụng của mình, thì ra là vì cậu... tiểu Viêm, chị ta rốt cuộc cùng cậu nói gì?”

Âu Nhược Nhã rất thông minh, thật sự rất thông minh, bất quá đây cũng là khinh thường Bắc Đường Yên.

“Cậu nói mò gì đó ? tiểu Nhã cậu suy nghĩ quá nhiều điều này sao có thể, mình là một cái tiểu tử nghèo đến Bắc Đường tập đoàn không đến một tháng, còn là một thực tập sinh tổng tài có cái gì tính kế mình đây.”

Viêm Liệt tuy nói như vậy nhưng cẩn thận ngấm lại, giống như thật sự có khả năng, như vậy tổng tài mục đích là gì?

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Cậu còn nhớ rõ khi trong sàn nhảy sao?” Âu Nhược Nhã đột nhiên hỏi.

Viêm Liệt gật đầu nhẹ, chuyện ngày đó xảy ra hẳn một chút cũng không có quên.

“Tiểu Viêm trực giác của nữ nhân nói ình biết cảm giác Bắc Đường Yên cùng mình đối với cậu là giống nhau!” Âu Nhược Nhã rất nghiêm túc cảnh cáo Viêm Liệt về cảm giác của mình, ánh mắt Bắc Đường Yên nhìn nàng, nàng hiểu không sai thích Viêm Liệt lâu như vậy, xem qua quá nhiều ánh mắt thích hẳn chỉ bất quá lần này là người có đủ uy hiếp nhất... Bắc Đường Yên làm cho nàng cảm thấy rất nguy hiểm.

Mà cũng chính là phần cảm giác nguy cơ này làm cho Âu Nhược Nhã rối loạn nếu không nàng như thế nào lại đi nói với Viêm Liệt sự thật có người khác thích hẳn đây.

Có một số việc một người nói không tin nhưng nhiều người nói thì đã có thể là không nhất định, những lời mọi người nói trong phòng làm việc một đồng ngổ ngang làm cho hẳn vốn là rất loạn, hiện tại Âu Nhược Nhã thế nhưng cũng nói lời như vậy làm cho hẳn thật sự sinh ra hoài nghi.

Chẳng lẽ tổng tài là nghiêm túc? Không không không... không thể nào, nàng ấy nghĩ thế nào mà sẽ thích hẳn đây... bất quá... trong lúc đó hẳn nghĩ không hiểu!

“Tiểu Nhã hôm đó chính là yến hội, cậu có phải hay không cùng tổng tài quyết định ... quyết định cái gì không?” Viêm Liệt cũng đắn đo rốt cuộc nên dùng từ nào để hình dung.

“Quyết định cái gì? Tiểu Viêm, mình không hiểu rõ ý của cậu.”

“Tổng tài nói, chị ấy cảm giác ánh mắt của cậu mang theo ý khiêu khích, còn nói cái gì chiến tranh giữa hai nữ nhân...cậu có hiểu ý gì không?” Viêm Liệt nói chậm chước.

“Hừ đương nhiên mình thích cậu mà nữ nhân kia đối với cậu có ý đồ mình đương nhiên phải cẩn thận chút ít chứ, hơn nữa ánh mắt nàng ta nhìn mình cũng rất khiêu khích... tiểu Viêm mình tuyệt đối sẽ không để cho chị ta cướp đi cậu!” Âu Nhược Nhã tức giận, ánh mắt rất kiên định thề chết bảo vệ tình yêu của mình.

Nghe Âu Nhược Nhã nói, Viêm Liệt lộ làm ra một vẻ mặt quả như thế, thì ra sự tình thật sự giống như hẳn phỏng đoán nhất định là tổng tài bị tiểu Nhã kích thích mới đem mình xem như đối tượng theo đuổi hoặc là chính xác mà nói là chiến lợi phẩm!

Thì ra là... không chỉ có nam nhân không chịu nổi kích thích, nữ nhân cũng là như vậy, Viêm Liệt có chút bất đắc dĩ...nhưng lại tựa hồ thêm chút ít cô đơn thì ra là... thật sự chỉ là một trường trò chơi mà thôi.

“Tiểu Nhã chớ loạn tưởng, tổng tài chọc cậu chơi mình cùng tổng tài căn bản không có khả năng.” Viêm Liệt cười cười nói ra, có chút miễn cưỡng nhưng che dấu vô cùng tốt, còn Nhược Nhã đang khí trong đầu nên không có phát hiện.

“Có lẽ là vậy...2 người là không xứng..chị ta năm nay hai mươi chín tuổi cậu kém chị ta năm tuổi đây...cậu mới không thích 1 bà già hơn mình 5 tuổi đúng không?” Tiểu Nhã có chút khắt nghiệt nhưng là đối đãi với tình địch nàng cũng không cần biết nhiều như vậy.

Viêm Liệt nhú mày, hẳn không thích nghe nói nàng ấy như vậy.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Tiểu Nhã cậu đừng nói như vậy, là mình không xứng với tổng tài, chị ấy căn bản cũng không thể vừa ý 1 cái tiểu tử nghèo như mình...thôi mình còn có việc phải làm, đi trước.” Nói xong, Viêm Liệt cũng không trông nom Âu Nhược Nhã phản ứng như nào, trở về phòng làm việc.

Hắn không thích nghe đến lời bất kính gì đối với tổng tài, tổng tài là người hắn hâm mộ, là thần tượng của hắn, hắn không hi vọng bất luận kẻ nào ở trước mặt hắn nói bậy như vậy, nếu như vừa rồi là người khác hắn nhất định sẽ không khất chế được mình ra tay đánh người !

Âu Nhược Nhã ngu ngơ tại chỗ, có chút không hiểu làm sao.

14. Chương 14: Tặng Hoa

Việc tốt không ra tới cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm. Thời gian một ngày cả công ty đều nghe nói chuyện xảy ra buổi sáng, lại thêm chuyện thứ Sáu tuần trước 1 màn tại yến hội công ty, Viêm Liệt chân chính đã trở thành tiêu điểm của cả Bắc Đường tập đoàn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Viêm Liệt mọi người nói đều là thật sao?” Lúc này đã là xế chiều thừa dịp mọi người không quá chú ý, tiểu Minh tới lặng lẽ đến sau lưng Viêm Liệt.

Lại nữa rồi... Viêm Liệt ôm đầu, thập phần bất đắc dĩ quay đầu lại.

“Tiểu Mông tiểu thư, mọi người nói cái gì đều nói.. tiểu thư cũng đừng đi theo làm loạn thêm đi.”

“Mình nào có thêm phiền mình là quan tâm bạn.” Tiểu Mông đúng là thực vội, nàng là thật muốn biết hôm đó Viêm Liệt không mang bất kỳ bạn nhảy nào, còn bị tổng tài chọn trúng, chuyện sáng sớm hôm nay ngẫu nhiên gặp làm cho cả công ty đều đang tán xôn xao, làm cho nàng cũng không khỏi không có lo lắng được.

Nếu như chỉ là nếu như... tổng tài thật sự coi trọng Viêm Liệt, nàng thật một chút hi vọng cũng không có.

“Kia cảm ơn tiểu thư quan tâm..mình cùng tổng tài thật không có cái gì.” Những lời này hắn đã nói đi nói lại vô số lần .

“Cái gì cũng không có?” Tiểu Mông chính là cảm thấy đáp án này không có thể tin.

“Không có!” Hắn muốn thề .

Cùng thời gian đó tại phòng làm việc của tổng tài

“Văn Mẫn, đi vào một chút.”

“Vâng.”

“Tổng tài, ngài có chuyện gì cần dặn ?”

“Giúp chị đặt 1 bó hoa, không cần phải cả bó như loại kia, mà là bồn hoa hai bông hoa hướng dương là được rồi, sau đó trước khi tan sở đưa đến tặng cho Viêm Liệt.” Theo đuổi người sao, chuyện tặng hoa này cũng không thể bỏ. (L: nữ tặng hoa nam... này...)

Văn Mẫn nhìn 1 chút tổng tài nhà mình, trầm mặc ước chừng có một phút.

“Tổng tài, ngài xác định phải làm như vậy?”

“Đương nhiên.”

“Muốn ký tên không?”

“Cái này để cùng hoa.” Bắc Đường Yên xuất ra 1 tấm thiệp đã sớm chuẩn bị.

“Vâng” Thì ra ngài là thật sự nghiêm túc.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Viêm Liệt, có chuyện lớn rồi... ở cửa có người tìm cậu.” Tôn ca lớn giọng vang dội lên cả phòng làm việc.

“Tôn ca chỉ là tìm em mà thôi đâu phải đại sự gì đi.” Cùng lắm thì chính là lại bị thẩm vấn một lần.

“Thật sự là đại sự, có người tặng hoa cho cậu.”

“Tặng hoa em? Anh xác định sao?” Viêm Liệt đi tới cửa thân ảnh bởi vì lời nói của Tôn ca mà ngừng lại.

Điều này sao có thể... hắn một đại nam nhân tại sao có thể có người tặng hoa cho hắn.

“Mau đi ra xem một chút đi, cậu xem một chút là biết thật hay giả .”

Viêm Liệt thở dài một hơi đi ra khỏi phòng làm việc, người trong phòng làm việc cũng đều đi theo phía sau của hắn bu lại.

“Xin hỏi ngài chính là Viêm tiên sinh?” Một người nam nhân cầm theo một cái túi đựng to ...bên trong chứa hoa, nhìn có vẻ là chậu hoa đang đứng tại cửa phòng hỏi.

“Đúng vậy, tôi chính là Viêm Liệt.” Xem ra tặng hoa là sự thật.

“Thỉnh ký nhận.”

“Ai đưa cho cậu... thành thật khai báo.” Tiểu Mông là người thứ nhất đề ra nghi vấn này.

Viêm Liệt cầm trong tay bồn hoa kia, đối mặt mọi ánh mắt mọi người mong đợi chỉ có thể vô tội lắc đầu, hắn cũng không biết.

“Đinh ” Kim đồng hồ chỉ năm giờ, đến giờ tan sở.

“Các vị giờ tan sở đa đến, em còn có chút chuyện liền đi trước, tái kiến.” Lại một lần nữa chạy trốn chết, Viêm Liệt lần đầu tiên chuẩn như vậy tan tầm.

Vội vội vàng vàng cầm lên đồ đạc của mình đương nhiên còn có bồn hoa kia, ngay cả thang máy cũng không chờ, Viêm Liệt trực tiếp đi thang bộ chạy trở về ký túc xá công ty.

Đem hoa để trên bàn, thừa dịp hai bạn cùng phòng còn chưa trở lại, Viêm Liệt cẩn thận mở ra giấy gói.

Hắn thật sự muốn biết rốt cuộc là ai đưa cho hắn loại vật này. Lấy ra tấm thiệp, khi Viêm Liệt nhìn đến chữ, thân thể đều có chút run rẩy.

“Liệt: hi vọng cậu thích, còn nữa chớ quên tôi còn đang chờ đợi đáp án của cậu... Yên”

Trời ạ, bồn hoa này dĩ nhiên là tổng tài tặng, hơn nữa xưng hô thân mật như vậy làm cho người ta không biết nhấn lại gì đây, đang đợi đáp án của hắn... đáp án của hắn... Hắn có thể có đáp án gì!

Chết tiệt... Bắc Đường Yên rốt cuộc đang suy nghĩ gì, nói những lời kia còn tặng hắn vật như vậy... chẳng lẽ là thật muốn đem trò chơi này tiếp tục sao? Như vậy là không phải nói chỉ cần hắn phản ứng thì trò chơi cũng sẽ không dừng, sau đó từng đồng người ép hỏi, cùng lời đồn kia sẽ luôn xuất hiện ở trước mắt hắn...

Bắc Đường Yên tại sao phải đem hắn dính líu đến chuyện như vậy...hơn nữa hắn có dự cảm, đây mới là bắt đầu... nếu như hắn không làm chút gì đó sẽ có chuyện càng làm cho người ta kinh ngạc phát sinh.

Quyết định... nam tử hán đại trượng phu, hắn không thể lại trốn tránh... Hắn quyết định muốn cùng với nàng nói chuyện một chút, sau đó Viêm Liệt cầm điện thoại lên lại phát hiện mình căn bản không điện thoại của tổng tài.

Thôi, ngày mai khi khác nói! (L : @@)

“ ... ”

Mà điện thoại lại đột nhiên vào lúc này vang lên, Viêm Liệt cầm lên vừa nhìn là 1 dãy số xa lạ. Do dự một chút liền nghe.

“A lô, tôi là Viêm Liệt xin hỏi ai đó?”

“Xin chào, tôi là Bắc – Đường – Yên!” Bắc Đường Yên tuyệt đối là cố ý đem tên mình nói chậm như vậy .

Viêm Liệt nghe được giọng nói vừa quen vừa xa lạ, ngu ngơ ba giây.

“Tổng tài, ngài tìm tôi có chuyện gì?” Viêm Liệt cũng không kinh ngạc khi nàng sẽ có số điện thoại của mình, cái này chỉ là chuyện nhỏ.

“Có rảnh không, tôi muốn mời cậu đi ăn cơm tối, cậu chắc cũng muốn cùng tôi hàn huyên một chút đúng không.”

“Được.” Hắn cũng cảm thấy hai người cần phải nói chuyện một chút.

“Cậu bây giờ ở nơi nào, công ty hay là ký túc xá?”

“Ký túc xá.” Viêm Liệt có chút ảo não, hắn cảm thấy hắn hết thấy đều giống như một tờ giấy trắng bày tại trước mặt Bắc Đường Yên.

“Được rồi nửa giờ sau tôi ở dưới ký túc xá chờ cậu, bye.” Nói xong, Bắc Đường Yên liền cúp điện thoại.

Viêm Liệt cầm lấy điện thoại thở dài.

Tối nay sẽ đem hết thấy đều nói cho rõ ràng, hắn không thích có nhiều chuyện phiền não như vậy phát sinh, nhất là chuyện xấu của hắn cùng tổng tài, nàng có thể không quan tâm nhưng hắn quan tâm, hắn liên tục kỳ vọng là mình có thể cùng nàng trở thành đồng nghiệp, trở thành chiến hữu mà không phải là như vậy... giống như là 1 trò khôi hài, hắn cự tuyệt trở thành đối tượng của 1 trò đùa!

Vừa nghĩ tới này... vừa đổi một bộ y phục, sau đó ngồi ở phòng khách, chờ thời gian đến...

15. Chương 15: Lần Đầu Ăn Chung (thượng)

16. Chương 16: Lần Đầu Tiên Ăn Chung (Hạ)

“Nhưng là...” Viêm Liệt cảm thấy Bắc Đường Yên nói rất đúng nhưng cũng cảm thấy nơi đó có chút vấn đề.

Kỳ thật, đối mặt tình yêu hai người đều là lính mới.

“Có lẽ cậu nói tôi không phải là thật chỉ là lý do cự tuyệt, mà trên thực tế là bởi vì cậu không thích tôi hoặc là nói cậu ghét bỏ tôi như vậy cũng đúng... tôi dù sao số tuổi lớn hơn so với cậu, cậu ghét bỏ tôi cũng là đương nhiên.” Bắc Đường Yên cắt đứt lời Viêm Liệt nói, nói rất ủy khuất.

Viêm Liệt sững sờ.

“Không có tôi làm sao có thể sẽ ghét bỏ ngài, ngài ngàn vạn lần không nên hiểu lầm, tôi không có.” Viêm Liệt cố gắng giải thích, hoảng loạn lúc cuối cùng bỏ lỡ ánh mắt của Bắc Đường Yên chợt lóe lên chút giao hoạt. (L: ặc...tưởng chị uỷ khuất mình già thật chứ...àì dề..)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Như vậy tại sao phải cự tuyệt tôi?”

“... Tôi...”

Tiếng gõ cửa vang lên bồi bàn bưng món ăn vào.

Tiếng hai người nói chuyện tạm thời chấm dứt, bồi bàn đem món ăn để lên còn tận tình đóng cửa lại.

“Đã tới nơi này rồi, nhà hàng này có một đầu bếp chính rất giỏi, cậu có thể ném thử xem sao.”

“Dạ.” Nếu tổng tài không có hỏi tới, hắn cũng không muốn lại nói lên, vấn đề của nàng hắn cũng không biết nên trả lời thế nào, vì sao cự tuyệt... tại sao phải cự tuyệt có lẽ có rất nhiều lý do, nhưng cũng không phải là không thích, nàng là thần tượng của hắn như thế nào lại không thích đây?

Hai người yên lặng dùng cơm, nhà hàng đồ ăn quả thật không tệ, hai kẻ công tác một ngày đã đổi dùng hành động xác nhận điểm này. Ánh đèn trong nhà hàng sáng tựa hồ có một loại không khí ấm áp, rất hòa hài.

“Như thế nào thật sự rất ngon đi.” Chứng kiến Viêm Liệt để đĩa xuống, Bắc Đường Yên cũng buông đĩa xuống hỏi.

“Vâng, rất tuyệt hơn nữa không khí bố trí của nhà hàng cũng rất tuyệt.” Viêm Liệt cũng rất thích món ăn ở đây... đây là đương nhiên, thức ăn Bắc Đường Yên gọi đều là dựa theo khẩu vị của hai người.

Hắn rất ít khi ở nơi như thế này dùng cơm, cũng rất ít làm ình lãng phí thời gian như vậy dùng bữa ăn t, nhất là sau khi tiến vào Bắc Đường tập đoàn hắn thật sự rất bận rộn, vội vàng thích ứng, vội vàng học tập.

“Cậu đã thích như vậy chúng ta về sau thường đến đây.”

“...”

“Ha ha ha, nói chơi thôi, cậu còn không có đáp ứng tôi theo đuổi đây, bắt quá Viêm Liệt trình trọng nói cho cậu biết... đối với cậu tôi sẽ không buông tha, tôi là một người không chấp nhận bị cự tuyệt, xin cậu hãy chuẩn bị sẵn sàng.” Bắc Đường Yên cười rất tao nhã, mặc dù là lời tỏ tình nhưng lại cũng không có như các cô gái bình thường xấu hổ đáng yêu. Nhưng Viêm Liệt có thể từ trong ánh mắt của nàng chứng kiến sự nghiêm túc cùng khẳng định.

Hắn tin tưởng nàng nói là sự thật.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Tổng tài có thể cho tôi chút thời gian cân nhắc không?” Viêm Liệt cũng hỏi nghiêm túc hắn là một người thông minh, bởi vì chuyện xảy ra với Bắc Đường Yên quá mức đột ngột, hơn nữa hắn đối với ý của mình lại quá mức bất đồng, liên tục ở vào thế bị động lúc này Bắc Đường Yên nghiêm túc như là tại hạ chiến thư, Viêm Liệt cũng tỉnh táo chỉ cự tuyệt là không thể làm cho nữ nhân trước mắt này buông tha, nếu không nàng cũng sẽ đâu có thành tựu cao như hiện tại, hắn cần thời gian cẩn thận suy tư.

“Bao lâu?”

“Ba ngày, ba ngày sau tôi sẽ cho ngài 1 câu trả lời thuyết phục.” Không cần quá lâu hắn tin tưởng mình.

“Tốt, liền ba ngày, tôi rất mong đợi câu trả lời của cậu”

Sau đó, Bắc Đường Yên đưa Viêm Liệt trở về ký túc xá, phương thức tiếp xúc giữa hai người như với bằng hữu, Viêm Liệt trở lại nhà trọ nằm tại trên giường của mình, không khỏi nghĩ nếu như bọn họ có thể làm bằng hữu thì tốt rồi như vậy hắn sẽ không có phiền não nhiều như vậy.

Bắc Đường Yên lái xe trở lại nhà của mình cách nơi ở của Viêm Liệt không xa nhưng đây là cư xá cao cấp. Ngồi ở trên giường, Bắc Đường Yên cầm lấy một quyển sách chăm chú nhìn lại.

Tặng hoa, hẹn hò, đưa đón... bữa cơm, thỉnh thoảng điện thoại ân cần thăm hỏi, ngẫu nhiên tặng chút ít lễ vật.... Phải thường nói thích người đó, yêu người đó không nên quá tiết kiệm lời nói...

Những phương pháp này tựa hồ cũng không sai bất quá Bắc Đường Yên nhú mày... vì cái gì trong sách này viết đều là phương pháp nam theo đuổi nữ đây, đem sách lướt một lần Bắc Đường Yên cảm thấy hiện tại thế giới này vẫn còn có chút không công bằng, nói rõ cái gì nam nữ ngang hàng nhưng vẫn là có rất nhiều chỗ bất bình đẳng đây giống như loại sách “100 cách theo đuổi người bạn yêu” ..v...v... các loại sách cơ hồ đều là viết nam như thế nào theo đuổi nữ, ngẫu nhiên có một đôi lời viết đến nữ theo đuổi nam, nhưng đều là cách một chút không có sáng ý không để cho nàng dùng được. (L: ngẫm lại, sách có quả thật...)

“Ai... theo đuổi một người thật khó... bắt quá cảm giác này cũng rất mới lạ chỉ là có điểm làm cho người ta thương tâm, nghĩ tới mình thông minh lại xinh đẹp cái gì cũng tốt lại vẫn bị cự tuyệt, quả thực là có mắt không trông sao bất quá không có vấn đề gì, cậu nếu đã không hiểu được thưởng thức cái đẹp, tôi liền cho cậu lĩnh giáo thể nào là cái đẹp.” (L: khổ thân Liệt...)

Thực tế so với nàng dự tính có khó khăn hơn nhiều nhưng là nàng tin tưởng này không thành vấn đề nàng sống hai mươi chín năm mới tìm được một nam nhân mình chọn trúng như vậy làm sao sẽ dễ dàng bởi vì gần trở nhỏ nhỏ mà buông tha đây.

“Viêm Liệt tiếp chiêu đi, nếu đã được tôi coi trọng như vậy trừ phi cậu thực sự trở thành của tôi nếu không tôi sẽ không buông tha!” Bắc Đường Yên nói xong quơ quơ tay... rất là đáng yêu.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Kỳ thật, trước kia Bắc Đường Yên căn bản không sẽ nói nhảm 1 mình như vậy... cũng sẽ không ngây ngốc đi xem đến cái sách 100 cách kia làm cái gì..., xem ra đối mặt với tình yêu mỗi người cũng sẽ toát ra điểm ngu dần...

17. Chương 17: Theo Đuổi

Ngày đầu tiên ước định

Viêm Liệt mới vừa từ trên lầu đi xuống liền thấy được một chiếc xe quen thuộc dừng tại trước lầu. Tổng tài vì cái gì ở chỗ này? Do dự có nên hay không đi tới thì ánh mắt nàng liền nhìn lại, cái này cũng không cần do dự.

“Tổng tài, sớm.” Xem cái dạng này, giám đốc tựa hồ là đang đợi hần.

“Sớm đi thôi, tôi đưa cậu đi làm.” Bắc Đường Yên mặc dù cảm thấy sách kia viết có điểm ngây thơ, xem phim đều là mấy chiêu kia nhưng bởi vì kia cũng chính là chiêu kinh điển nhất cho nên nàng cũng chỉ biết làm theo.

Viêm Liệt do dự một chút, nơi này là ký túc xá nhân viên, Bắc Đường tập đoàn rất nhiều nhân viên đều ở nơi này, hần phỏng đoán bọn họ bây giờ nhất định sẽ bị người khác nhìn qua nhưng là nếu như không lên xe thì phỏng đoán nàng nhất định sẽ không đi.

Mở cửa xe Viêm Liệt như cũ lựa chọn ngồi ở phía sau.

“Cậu sẽ không cảm thấy ngồi ở phía sau rất không đúng sao? Điều này làm cho tôi có cảm giác mình là lái xe... Viêm Liệt tiên sinh.” Bắc Đường Yên kháng nghị nhưng xe vẫn chậm rãi khởi động.

Trải qua lời Bắc Đường Yên nói Viêm Liệt cũng đã nhận ra hành vi của mình là không đúng.

“Thực xin lỗi, tôi không phải là cố ý.” Hần chỉ là không hi vọng người khác hiểu lầm mà thôi.

“Không sao, lần sau chú ý thì được rồi.”

“Tổng tài ngài tìm tôi có việc gì không?” Không phải nói là ba ngày à vậy làm sao mới sáng sớm liền lại tới tìm hần ?

“Có việc!”

“Chuyện gì?”

“Đưa cậu đi làm cậu không có nhìn ra sao?” Nàng cho rằng nàng làm rất rõ ràng .

“Tổng tài, ngài không phải nói cho tôi ba ngày suy tính sao?”

“Cái đó cùng việc tôi đưa cậu đi làm có liên quan sao?” Bắc Đường Yên hỏi ngược lại.

“Đương nhiên là có tổng tài, ngài không biết là ngài làm như vậy là đang làm nhiều quyết định của tôi sao?” Viêm Liệt cảm thấy có chút nhúc nhúc đầu suy nghĩ cả đêm hần cũng nghĩ không ra cái nguyên do... cảm giác cảm thấy chuyện này không quá chân thật, làm cho hần căn bản không biết nên nghĩ như thế nào.

Mà bây giờ lần nữa đối mặt với nàng, hần chỉ có thể thở dài.

“Tổng tài, ngài nếu đã đáp ứng cho tôi ba ngày có thể hay không để cho tôi ba ngày suy nghĩ thật kỹ không nên như thế này tìm tôi?” Nếu như tổng tài còn nhiều lần xuất hiện như vậy, hẳn cảm giác chính là có ba năm cũng sẽ không suy tư ra kết quả gì.

“...” Bắc Đường Yên trầm mặc.

Viêm Liệt ngồi ở phía sau nhìn không thấy sắc mặt Bắc Đường Yên nhưng là chỉ cảm thấy Bắc Đường Yên tựa hồ tức giận, tổng tài hẳn là chưa từng có bị người ta cự tuyệt, bây giờ lại bị chính mình nói như vậy bị tức giận cũng là đương nhiên, không biết tổng tài có thể hay không cho là mình không thức thời, thế nhưng lặp đi lặp lại cự tuyệt nhiều lần.

Lái xe từ nhà trọ đến công ty ước chừng chỉ cần năm phút đồng hồ, trong thời gian đi đường Bắc Đường Yên trầm mặc cứ vậy hai người liền đến bên ngoài toà nhà Bắc Đường tập đoàn.

Xe ngừng lại, Viêm Liệt do dự có nên hay không xuống xe.

“Viêm Liệt có phải hay không ba ngày nay chỉ cần tôi không xuất hiện trước mặt cậu là được rồi?” Bắc Đường Yên trước khi Viêm Liệt xuống xe hỏi, giọng nói coi như là nhẹ nhàng.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt ở trong lòng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm nói thật hẳn thật sự rất sợ hãi loại cảm giác trầm mặc như khi này, giống như là có một tấm màn vô hình bao phủ tim của hắn, hô hấp cũng không dám dừng sức.

“Vâng.” Viêm Liệt thật không dám nói cái gì chỉ có thể khẽ lên tiếng.

“Tốt, vậy tôi sẽ như cậu mong muốn ba ngày..tôi sẽ không để cho cậu thấy được tôi, hiện đến công ty vương tử của tôi mời xuống xe.” Vừa rồi Bắc Đường Yên sở dĩ trầm mặc không phải là bởi vì nàng tức giận, mà là đang nghĩ tới lời Viêm Liệt nói, xem sự xuất hiện của mình đối với hắn ảnh hưởng là rất sâu, đây xem như là hiện tượng tốt so với không hợp tác tốt hơn nhiều.

Hơn nữa, ngăn ngừa trầm mặc làm cho Bắc Đường Yên nghĩ đến một cái biện pháp khác, người không gặp đúng không... không gặp thì sẽ không thấy tấm hơi đi.

“... Ừ... vậy... cảm ơn...”

Viêm Liệt xuống xe, Bắc Đường Yên nhìn bóng lưng của hắn, lộ ra một tia cười狡 hoạt.

“Tiểu Viêm có chuyển phát nhanh.”

Buổi trưa còn chưa tới đã có người cho Viêm Liệt chuyển phát.

Viêm Liệt nghi hoặc đi ra ngoài, chứng kiến chuyển người đã đợi tại chỗ đó, trong tay mang theo một cái hộp hình vuông.

“Xin hỏi là Viêm Liệt tiên sinh sao?”

” Chính là tôi.”

“Thỉnh ký nhận.”

Đồ không tính nặng, để tới bàn làm việc của mình Viêm Liệt mang theo tò mò mở ra, hương thơm bốn phía Viêm Liệt xem sững sờ, mọi người cũng vây quanh tới đây.

“Nha, là cơm trưa, rất ngon nha, là ai tặng cho cậu, tiểu Viêm?” Liễu tỷ là người thứ nhất phát ra tiếng cảm thán, mặt trần đầy hâm mộ.

“Viêm Liệt, cậu không phải là có bạn gái rồi ?” Tiểu Mông cũng rất nghi hoặc.

“Sách sách sách, nam nhân này... chẳng lẽ lớn lên đẹp trai có ưu thế sao?” Tôn ca cũng vừa lắc đầu vừa cảm thán.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt đầu đầy hắc tuyến, không cần nghĩ cũng có thể đoán được là kiệt tác của ai bởi vì món ăn này quá mức quen mắt, lời đồn trong công ty còn chưa kết thúc, lại thêm cơm trưa nếu quả thật làm ọi người biết là ai tặng, phỏng đoán hẳn chính là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Leng keng, đến giờ cơm trưa mặc dù mọi người hâm mộ nhưng vẫn cũ vì cơm trưa của chính mình mà đi, Viêm Liệt chăm chăm nhìn lên cơm trước mặt ngẩn người, tuy bắt mắt dĩ nhưng trong lòng lại có một tia cười ngọt ngào.

Rất nhiều cô gái đều tặng qua đồ cho hắn, nhưng lại chưa bao giờ có tâm tình như hiện tại, ngọt ngào mang theo chân thật, bắt mắt dĩ nhưng cũng cảm động.

Trong lúc đó, Viêm Liệt rất muốn xúc động kêu to hắn đường đường 1 nam tử hán lại bị một nữ nhân làm cho sứt đầu mẻ trán, mặc dù nữ nhân kia đối với hắn mà nói rất là bất đồng nhưng mà cũng không thể như vậy liền trở nên không là chính mình, cự tuyệt nhiều người như vậy bốn năm đại học tiêu sái cũng qua, hắn cũng là một nam tử hán nhưng bây giờ lại sợ hãi đi đối mặt với tình cảm!

Chẳng lẽ liền bởi vì chính mình không tin liền bỏ lỡ cơ hội đến gần thần tượng sao? Chính mình vốn là muốn đứng ở bên cạnh nàng, trở thành 1 nam tử hán chân chính sao? Mặc dù hiện tại ở loại tình huống đặc thù này làm cho hắn đều mất đi đúng mực, nhưng hắn không nên lựa chọn trốn tránh cùng lui bước.

Hơn nữa dùng việc hắn đối với nàng hiểu rõ, nàng cũng không phải là người tiếp nhận người khác cự tuyệt cho nên hắn tại thời khắc này đã muốn trả lời, không cần ba ngày có thể cho nàng 1 đáp án.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Sau ít sâu, ngồi tại chỗ ngồi của mình, xem cơm trước mặt Viêm Liệt cười sáng lạn đến nỗi ánh mắt trời ngoài cửa sổ còn thấy thẹn không sáng bằng... (L: có nụ cười vậy sao...)

18. Chương 18: Ngủ Ngon, Vương Tử Của Tôi

Ước định ngày đầu tiên, ngoại trừ buổi sáng gặp mặt cùng chuyện cơm buổi trưa không có gì phát sinh bất quá tin đồn lại càng thêm nhiều hơn.

Tại chỗ ở của hắn, hay tại công ty mặc dù Bắc Đường Yên coi như an phận nhưng nhân viên công ty đối với xe của tổng tài là rất quen thuộc, buổi sáng một màn kia đã bị vài người chứng kiến, sau đó lén lút truyền ra bất quá bởi vì lần này tựa hồ là thực sự là chuyện lạ, mọi người đồn đãi cũng không dám khoa trương chỉ là ở trong tối tìm vài người bằng hữu nói nhưng là chỉ như thế vẫn có rất nhiều người biết rồi bất quá không kể cả Viêm Liệt.

Khi Viêm Liệt tan tầm trở lại ký túc của mình cuối cùng là thở ra, hiện ở trong công ty không khí có chút quái dị, hắn có chút sợ hãi, nếu không phải là lên đại học có kinh nghiệm rồi hẳn thật đúng là chịu không được.

Chính mình đơn giản chôn cái mặt bắt đầu xem tài liệu một chút hắn mới vừa vào công ty còn có rất nhiều thứ phải học tập, bất quá nhìn một chút khó được khi lơ đãng bất ngờ nghĩ tới Bắc Đường Yên, nàng không phải là nữ nhân rất xinh đẹp, nhưng cũng tuyệt đối chói mắt hơn những mỹ nữ, nàng rất có khí chất chỉ cần nàng ở nơi nào, nơi đó có thể dễ dàng hấp dẫn ánh mắt của mọi người, đối với nữ nhân như Bắc Đường Yên này mà nói tướng mạo là không quan trọng, quan trọng là khí chất cùng năng lực.

Hơn nữa nàng rất cao ngạo, rất đặc biệt, rất có hương vị, này không phải nữ nhân bình thường có thể có cho nên trong suy nghĩ của hắn, hắn vẫn cảm thấy nàng là xinh đẹp nhất . (L: ài, hoá ra cũng biết thưởng thức cái đẹp đó chứ...)

Viêm Liệt nghĩ tới liền lộ ra một nụ cười ngây ngốc kỳ thật trong thang máy gặp nhau cũng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy Bắc Đường Yên bởi vì nơi hắn học chính là Học viện Hoàng gia, hàng năm Bắc Đường Yên cũng sẽ được hệ tài chính mời tới diễn thuyết mà mọi buổi diễn hắn đều không có bỏ, lúc đó cũng là lần đầu tiên hắn ở dưới đài nhìn thấy Bắc Đường Yên khi đó hắn mới lập chí muốn tại giới tài chính làm nên sự nghiệp... cũng đem nữ nhân đang đứng trên bục kia làm thần tượng của mình.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bốn năm đại học rất nhiều cô gái theo đuổi, xinh đẹp có, thông minh có, người có hai người như Âu Nhược Nhã vừa thông minh lại xinh đẹp hơn nữa gia thế còn có làm cho người ta phải hâm mộ chỉ là hần như cũ không có cảm giác bởi vì trong hần luôn sẽ xuất hiện bóng dáng của Bắc Đường Yên, tự tin như vậy, ngạo nghễ như thế bên cạnh hần những cô gái này cùng Bắc Đường Yên thật sự là kém quá nhiều. (L: ồ, hoá ra là thế, thăm nào.. Âu Nhược Nhã thua là phải thôi...)

Hần biết ý nghĩ của mình như vậy rất ích kỷ, cũng không đúng, mỗi người một vẻ không nên cái này so với cái khác... nhất là với tình yêu... nhưng là hần liền ưa thích Bắc Đường Yên, đáng về tự tin, chứng chặc lý trí khôn khéo hơn nữa thông qua đề án hần nghiên cứu còn có thể xác định nữ nhân này có sự cay độc mà nữ nhân bình thường không thể so bằng, một thương nhân thành công tuyệt đối không phải là nhà từ thiện hần cũng là học kinh tế sẽ hiểu đạo lý trong đó nhưng cái này cũng sẽ không làm hần phản cảm, ngược lại còn có nhiều hơn sự kính trọng cùng bội phục! (L: bệnh quá thần tượng, này thật nguy hiểm...)

Kỳ thật nghĩ tới nghĩ lui, hần đều biết mình có chút mù quáng không có thuốc nào cứu được bởi vì vô luận là ưu điểm, hay khuyết điểm của Bắc Đường Yên đối với hần mà nói đều là ưu điểm, hần đối với nàng giống như là sùng bái thần tiên như một loại mù quáng điên cuồng. cái này hần đã sớm biết

Chỉ là hiện tại nữ thần trước kia hần sùng bái thế nhưng lại theo đuổi hần....

Thông qua mấy ngày nay tiếp xúc cùng phân tích, hơn nữa dùng sự hiểu của hần đối nàng mà nói, hần lần đầu tiên có thể khẳng định một chút là nàng đối với hần có hảo cảm, nếu không tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện theo đuổi như vậy, nàng là một thương nhân càng sẽ không làm ra chuyện ủy khuất chính mình, nếu đã nguyện ý tiêu phí thời gian tại trên người hần liền chứng minh nàng đối với hần có hảo cảm.

Chỉ là hảo cảm này không biết sẽ kiên trì tới khi nào, là đem mình làm một món đồ chơi hay là coi như một người nhảm chán tìm bạn chơi, hần cũng không thể biết được mà này chính là nguyên nhân hần cự tuyệt chỉ là trải qua hôm nay tự hỏi, hần cảm thấy vấn đề này có thể không nên suy tư, hần vẫn luôn không phải một người yếu đuối dám mặt đối với lòng của mình mới là dũng sĩ!

Cho nên, hần quyết định tiếp nhận nàng theo đuổi, hơn nữa cũng không muốn lại dùng cái phương thức lạt mềm buộc chặt đến khơi mào khẩu vị của nàng, mặc dù có lẽ như vậy hiệu quả sẽ tốt hơn một chút bởi vì đối với Bắc Đường Yên mà nói cái không chiếm được mới có thể càng quý trọng, nhưng hần cho rằng không cần thiết!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Hần bây giờ ý chính là tiếp nhận nàng theo đuổi, sau đó khi nàng còn không có chán ghét đoạn quan hệ này theo ý của nàng chung đụng, mặc dù hần là bị theo đuổi nhưng quyền chủ động sẽ là trong tay của hần, hần cũng không muốn đi tranh đoạt gì... nữ nhân kia quá khôn khéo, làm đối thủ của nàng quá mệt mỏi, hần cũng không muốn đem chuyện này coi như một cuộc chiến tranh, vô luận nữ nhân kia là mang thái độ gì nhưng hần quyết định thuận theo tự nhiên.

“Hơ...” Hít sâu, Viêm Liệt cảm thấy nghĩ những chuyện này là một việc thập phần lãng phí tế bào não, bất quá nghĩ như vậy cũng làm ình thoải mái hơn rất nhiều kỳ thật hần rất muốn giải với chính mình dù cho nghĩ hết thấy thuận theo tự nhiên nhưng người đều là có cảm tình hơn nữa hần còn là một người nghiêm túc... Hiện tại, hần duy nhất hy vọng xa với trận trò chơi này lúc kết thúc chính mình còn có thể mỉm cười rời đi...

“Bạn có tin nhắn” Di động của Viêm Liệt tin nhắn nhắc nhở.

Cầm lên nhìn nhìn, khi hần chứng kiến tên người kia, tim mạnh mẽ nhảy lên một chút sau đó tự giễu cười, còn không có lui tới đây hần liền có phản ứng như vậy nếu như tương lai thật sự chia tay ... Ha ha ha, chúc chính mình đi thật... hần cảm thấy hần nên kiên cường.

Mở ra tin nhắn chỉ có mấy hàng chữ:

“đáp ứng cậu không thấy mặt, nhưng là tôi lại sợ cậu sẽ quên lời hứa của chúng ta, cho nên vẫn là muốn nhắc nhở cậu thấy sự tồn tại của tôi, sau đó rất nghiêm túc nói cho cậu biết, tôi đối với cậu là nghiêm túc cho nên mong cậu nghiêm túc cân nhắc. Thôi, lời đã nói hết...nghỉ sớm một chút. Ngủ ngon, vương tử của tôi!” (L: có ai chúc ta như này ta cũng thích....)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Mấy hàng chữ lộ ra sự chân thành cùng bá đạo, Viêm Liệt cảm giác tim của mình đập nhanh hơn.

Không thể không nghĩ tới cự tuyệt nhưng là thật không cách nào cự tuyệt.

“Ngủ ngon.” Có chút khấn trương nhấn lại hai chữ, Viêm Liệt nắm chặt di động trong tay, gần với trái tim của mình. (Liên : như kiểu mới yêu nhỉ...)

19. Chương 19: Hoa Rơi Hữu Ý Nước Chảy Vô Tình

Ngày hôm sau là ngày thứ ba trước thang máy tổng tài tiếp tục biến mất, mọi người suy đoán nguyên nhân lời nói như cũ là phân vân gì đều có bất quá có lẽ cũng chỉ có Viêm Liệt biết rõ nguyên nhân, nàng đã nói qua sẽ không để hắc hắc nhìn thấy trong ba ngày.

Bất quá người là không có thấy nhưng cơm trưa vẫn như cũ đến giờ lại đến, đồng nghiệp quanh Viêm Liệt cũng đã náo động, liên tục đuổi theo hắc hắc thăm dò tin tức, mà Âu Nhược Nhã liên tục chú ý Viêm Liệt đương nhiên cũng biết rõ, tại trưa ngày thứ ba nàng đã đi tìm hắc hắc

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

“Viêm Liệt đại suất ca, thành thật khai báo lại có thiếu nữ nào ngu ngốc bị cậu lừa gạt tâm hồn đi!” Buổi trưa, Viêm Liệt đang hưởng thụ món ăn của Bắc Đường Yên đưa tới, liền thấy được Âu Nhược Nhã tới bức cung.

Sắc mặt có chút lúng túng, nhất là đang nghe Âu Nhược Nhã nói làm hắc hắc lại càng luống cuống, thiếu nữ ngu ngốc... hắc hắc cảm giác... cảm thấy... cần phải đảo một chút là thiếu niên đơn thuần như hắc hắc bị người ta lừa đi tâm hồn đây. (L: ha ha)

“Tiểu Nhã, ăn cơm chưa cùng nhau ăn.”

Bốn món một canh, có thịt có rau, có nóng có lạnh còn mang một phần điểm tâm, ba ngày món ăn cơ hồ không có lặp lại.

Âu Nhược Nhã gia thế tốt, nhà hàng sang thế nào cơ hồ đều đi qua chỉ là liếc mắt liền nhìn ra xuất xứ của những món ăn này, đều là từ nhà hàng năm sao mà ra.

Hội quán Caesar là hội quán nổi danh cả nước, mặc dù nhà hàng nhỏ tổng đó không phải là chính nhưng tuyệt đối đều là thuê đầu bếp nổi danh, hội viên hạn chế cực ít không có danh tiếng cho dù nhà có tiền mấy cũng không được, chỉ phục vụ khách quý cao cấp mới có được.

Âu Nhược Nhã nhìn Viêm Liệt, trên mặt vẻ nghi hoặc hết sức rõ ràng, từ cơm trưa này có thể nhìn ra được người theo đuổi Viêm Liệt tuyệt đối không phải nữ nhân bình thường chẳng lẽ thật như tin đồn của công ty.

“Viêm Liệt, cậu thành thật nói ỉnh biết cái này có phải hay không là người tên Bắc Đường Yên đưa tới.” Âu Nhược Nhã cũng không muốn nói nhảm, trực giác của nàng nói cho nàng biết suy đoán của nàng là chính xác.

“Đúng.” Viêm Liệt không rất ưa thích nói dối hơn nữa cũng không cần thiết nói dối, chỉ là hắc hắc cũng biết chuyện này sẽ mang đến cho hắc hắc một chút phiền hà không thể tránh khỏi.

“Thật sự là chị ta! Chị ta là ý gì, các người thật sự ở cùng một chỗ? Không...không thể nào..mình không tin này căn bản cũng không thể là thật.” Viêm Liệt trả lời khẳng định suy đoán của Âu Nhược Nhã, nhưng Âu Nhược Nhã lại cảm thấy rất hoang đường, mặc dù vẫn luôn có hoài nghi nhưng hoài nghi là hoài nghi, nàng

ở trong lòng liên tục cũng cảm thấy rất không có khả năng, thân phận không nói, số tuổi còn kém nhiều như vậy.

“Chúng tôi còn không có cùng một chỗ, nhưng là trên cái thế giới này không có gì là không thể... tiểu Nhã, mình hi vọng cậu có thể tỉnh táo một chút.” Viêm Liệt khẽ nhíu mày, không rất thích Âu Nhược Nhã có thái độ như vậy, bất quá cũng có một tia bất đắc dĩ, có lẽ người bình thường cũng sẽ cảm thấy như vậy đi kỳ thật hẳn cũng là cảm thấy như vậy...hắn và tổng tài thật sự rất không thực tỳ nào.

Quyết định nhận lấy đả kích nhưng còn chưa đủ để bị dao động.

“Đây là ý gì?” Âu Nhược Nhã cảm thấy lời Viêm Liệt có ám hiệu rất rõ.

“Chị ấy muốn theo đuổi mình, mình mặc dù chưa có đáp ứng nhưng cũng đang chuẩn bị đáp ứng.” Khuya hôm nay chính là thời gian định ra của bọn họ, hắn đã quyết định đáp ứng nàng, hơn nữa là mang theo một loại tâm tình tung tăng như chim sẻ mong đợi.

“Viêm Liệt, cậu điên rồi... cậu làm sao có thể đáp ứng loại chuyện như vậy, có phải hay không là nàng ta uy hiếp cậu, cậu hãy nói ình biết có vấn đề gì chúng ta cùng nhau giải quyết.”

Viêm Liệt có chút muốn ngắt.. gì vậy kia

“Không có... không có bất kỳ uy hiếp gì...mình là tự nguyện, tiểu thư... cậu đừng quên mình là nam nhân được không, muốn hay không muốn thì cũng không thể như tiểu cô nương bị ác bá bức hôn đi.”

“Cậu... tự nguyện? Ý của cậu là... cậu thích nàng ta?” Âu Nhược Nhã hỏi như vậy nhưng vẻ mặt rõ ràng mang theo ý không tin.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chúng ta cùng một chỗ biết gần bốn năm, cậu cần phải hiểu rõ mình chứ... nếu như không phải là chuyện mình nguyện ý, ai uy hiếp thì đều là vô dụng.” Ánh mắt thoát nhìn hết sức quật cường, chỉ cần hắn quyết định thì liền sẽ không dễ dàng thay đổi, lúc đại học sơ dĩ không có kết giao qua một người bạn gái nào cũng là bởi vì hắn kiên trì chỉ có yêu mới có thể cùng một chỗ, không phải người trong lòng, hắn cũng sẽ không tiếp nhận, Âu Nhược Nhã chính là ví dụ điển hình, cô gái này rất tốt nhưng mà đi không vào trái tim của hắn.

“Viêm Liệt, cậu không biết là cậu rất tàn nhẫn sao? Mình theo đuổi cậu hơn ba năm, một cơ hội cũng không ình nhưng nữ nhân kia chỉ là xuất hiện vài ngày cậu liền phải đáp ứng cùng nàng lui tới...vì cái gì nàng so với mình xinh đẹp hơn...hay là so với mình gia thế tốt hơn, hoặc là nàng ta so với mình yêu cậu hơn... cậu vì cái gì lựa chọn nàng ta mà không phải là mình...cậu nói đi...nói ình biết một lý do!” Sắc mặt của Âu Nhược Nhã trở nên tái nhợt, trong giọng nói là bất mãn lên án!

“Tiểu Nhã cậu rất tốt, rất đẹp, cũng rất ôn nhu, rất nhiều chàng trai đều thích cậu, nhưng mình chỉ là... mỗi người thích 1 người ý không giống nhau... cậu cần phải hiểu người cậu thích thì chưa chắc người đó đã thích cậu.... tin tưởng mình đi... cậu nhất định sẽ tìm được một nam nhân thích cậu mà cậu cũng thích anh ta.” Viêm Liệt nhìn sắc mặt cô bạn tái nhợt cảm thấy có chút khổ sở, chỉ là chuyện tình cảm ai nói hiểu đây.... hắn cũng không biết mình vì sao không thích cô gái trước mặt này, chỉ coi nàng như bằng hữu đối đãi nếu như có thể hắn ngược lại hi vọng đơn giản thì tốt.... ít nhất không cần phải thích nữ nhân như Bắc Đường Yên hắn cảm thấy thích Bắc Đường Yên có thể nói là trong cuộc đời của hắn là 1 trong những thử thách lớn nhất.

“Không...mình không cần người khác, Viêm Liệt, mình ghét cậu!” Âu Nhược Nhã khó đi khỏi phòng làm việc của Viêm Liệt, Viêm Liệt đầu mày cau lại suy nghĩ một chút, quyết định thế sẽ làm cho nàng ta tỉnh táo một chút.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Ai... huynh đệ, ca xem như phục em, em hoa đào cũng quá tràn lan thật là làm cho người ta ghen ghét.” Đồng nghiệp công ty Tôn ca vừa nhạo báng vừa đi đến.

“Tôn ca, anh về rồi ư... đừng trêu chọc em.” Tôn ca đã ở đó hần khuyên bảo Âu Nhược Nhã, lời nói lúc trước có thể không nghe được nếu chuyện của hần và tổng tài sẽ bị vỡ lở.

Sau đó hai người lại nói chuyện vài câu, Viêm Liệt cũng không có tâm trạng, nhanh chóng liền bắt đầu tiếp tục công tác.

20. Chương 20: Tôi Nguyện Ý

21. Chương 21: Yêu Thương

Bữa tối tiền là Viêm Liệt trả, Bắc Đường Yên chỉ là cười cười không nói gì, bắt quá lại ở trong lòng suy tư một chút vấn đề này, dựa theo sự hiểu của nàng đối với Viêm Liệt, hần sẽ không thích dùng tiền của nàng như vậy về sau lúc hẹn liền chú ý một chút.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Yên, tôi chỉ là một nam nhân rất bình thường, thậm chí còn chưa có tốt nghiệp nhưng là dù thế nào cũng là một người nam nhân, không phải là nghĩ mình chủ nghĩa đại nam tử mà là cảm thấy nếu chúng ta quả thật cùng một chỗ mà nói không muốn cho chị phải dùng tiền, chị hiểu ý của tôi chứ?” Mặc dù nói như vậy quá thực tế nhưng hần cảm thấy vẫn cần phải nói, cuộc sống hai người chênh lệch quá nhiều vấn đề tiền tài nhạy cảm như vậy hần muốn nói chút ít, hần không thích dùng tiền của nàng.

“Đương nhiên tôi hiểu rõ ý tứ, cho nên cậu phải nỗ lực làm việc, như vậy kiếm được nhiều tiền một chút mới có thể cưới được tôi.” Bắc Đường Yên rất hiểu ý của Viêm Liệt đây cũng là cái nàng coi trọng hần hơn nữa nàng tin tưởng bằng vào năng lực của hần không tới ba năm nhất định có thể tại thương giới có 1 chỗ đứng.

Viêm Liệt mang theo xấu hổ cười cười mặc dù hần cảm thấy Bắc Đường Yên nói cười nhưng nghe để cho người ta cảm thấy rất uất ức, hơn nữa cũng như là một loại động lực kỳ thật Bắc Đường Yên vẫn luôn là động lực của hần, có thể đạt tới thành tựu hôm nay là do có sự xuất hiện của nàng.

Xe rất nhanh đã đến ký túc xá của Viêm Liệt.

“Ngày mai không lái xe này sẽ để cho chúng ta có thêm thời gian ở cùng một chỗ.” Bắc Đường Yên hết sức thẳng thắn, nàng có chút bất mãn nhìn thoáng qua bề ngoài, đối với Viêm Liệt oán hận.

Viêm Liệt cười một tiếng, lần nữa cảm thấy nữ nhân này thật sự thật đáng yêu, sau đó liền kim lòng không được...

Một cái hôn nhẹ nhàng đã đặt trên trán Bắc Đường Yên...Khi Viêm Liệt thò người ra tới Bắc Đường Yên liền dự tính sẽ phát sinh chuyện gì nhưng kết quả là làm cho nàng kinh ngạc, nàng thậm chí có chút bất mãn nhìn về phía Viêm Liệt.

Nàng không là tiểu hài tử tại sao phải hôn trán của nàng!

Nhìn xem Bắc Đường Yên có chút vẻ mặt kháng nghị Viêm Liệt giống như buồn rầu giơ tay lên vuốt vuốt trán của mình, ánh mắt Bắc Đường Yên rõ ràng nói cho hần biết nụ hôn của Liệt quá nhẹ, để cho cô rất bất mãn! Ha ha ha... vì cái gì hần thích nữ nhân đặc biệt như vậy... bộ dạng chưa thỏa mãn cũng khả ái như thế đây... Viêm Liệt biết hần là một người nam nhân, một nam nhân bình thường nữ nhân thích yêu cầu này hần là nhất định sẽ thật thỏa mãn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt hôn có chút không lưu loát nhưng mà rừng rực Bắc Đường Yên vòng lên cổ Viêm Liệt, nhắm lại ánh mắt hưởng thụ hôn.

Khi hai người tách ra cũng có thể cảm giác được tiếng hít thở gấp của hai bên, một cái hôn đã đủ để khơi mào dục vọng đối với hai người.

“Yên...” Viêm Liệt trong con người chỉ là khuôn mặt diêm lệ của Bắc Đường Yên, hơi thở hướng tình dục nhiều hơn một loại mị hoặc làm cho hắn suýt nữa cầm giữ không được.

“Sớm một chút nghỉ ngơi, tôi đi trước.” Viêm Liệt nói xong cũng nhanh chóng mở cửa xe ly khai khỏi không gian nhỏ hẹp trần trụi mị hoặc kia, nếu ở lại tại đó hắn khẳng định mình nhất định sẽ đem thân Bắc Đường Yên muốn hoà làm một.

Khi chạy tới cửa nhà Viêm Liệt có chút ảo não vỗ vỗ đầu của mình, trời ạ.... chỉ là mới đáp ứng yêu nhau ngày đầu tiên, chỉ là một hôn.... hai người liền suýt nữa lau súng cướp cò, hắn có chút hoài nghi về cuộc sống sau này sẽ phát sinh nhiều cái làm cho hắn không thể khống chế được.

Mà nhìn xem Viêm Liệt tựa hồ là có chút chạy trốn chết Bắc Đường Yên lộ ra một cái cười xảo trá, giống như là hồ ly thoả mãn, cũng giống như là sói theo dõi con mồi, nàng lấy điện thoại di động ra suy nghĩ một chút, gửi một cái tin nhắn hơn nữa còn là thông báo.

“Hỡi các tình yêu chúc mừng mình đi, mình đã yêu.” Mà cùng thời khắc đó mười một mỹ nữ phong tình đều nhìn về điện thoại di động của mình. Ước chừng một phút sau, Bắc Đường Yên nhận được tin nhắn như sau:

“Hắn đẹp trai không?” Chòm sao Thiên Bình nhà thiết kế Hắc Tiệp Sa, nàng là người phát ngôn cho cái đẹp, đương nhiên đây cũng là cái nàng quan tâm nhất.

“Hắn biết làm cơm sao?” Chòm sao Bảo Bình Nhã nhà ẩm thực Quan Uyển U trong tự điển của đời nàng chỉ có một chữ đó chính là “Ăn”.

“Khi nào thì kết hôn?” Chòm sao Ma Kết nữ hoàng Hoàng Phủ Hiên, là người làm việc phải có kế hoạch nếu đã yêu thương, như vậy sẽ phải chuẩn bị sẵn sàng kết hôn.

“2 người là tại sao biết nhau, lãng mạn không?” Chòm sao Song Ngư - Diệu Thủ Thu Thu trong đầu đầy chủ nghĩa lãng mạn.

“oa.. cô gái đáng thương..., bất quá ta thấy đáng thương thay cho nam nhân bất hạnh kia hơn.” Chòm sao Song Tử nữ luật sư rắn độc Tư Đồ Tử Nhưng nói chỉ có độc hơn.

“Bệnh thần kinh.... kệ nhà mi đi.” Hắc đạo cung Nhân Mã đại thư tiểu Hỏa Viêm, cường hãn nóng nảy.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chúc mừng.” Chòm sao Thần Nông quan toà sát thủ Mạnh Phi Vũ thần bí lạnh lùng.

“Chú ý trừ độc.” Chòm sao Xử Nữ bác sĩ Mặc Sĩ Tình thích sạch sẽ.

“Hâm mộ...mình cũng vậy sẽ cố gắng!” Chòm Cự Giải – Lam Nhược Lâm, giảng viên đại học người luôn muốn lập gia đình

“Phê chuẩn.” Chòm sao Kim Ngưu nữ tướng quân Long Tư Quyết, đơn giản rõ ràng.

“Ngày kia đại diện của công ty mình đến công ty của cậu, cậu đừng quên.” Chòm sao Sư Tử nữ cường nhân Lăng Ngạo Vũ, bá đạo cuồng công việc.

Trước cả đồng tin nhắn Bắc Đường Yên nhìn chỉ là nhú mày, chứng kiến tin nhắn của Hỏa Viêm khóe mắt giật giật, chứng kiến tin nhắn Long Tư Quyết 2 chữ “phê chuẩn” thì khóe mắt động lợi hại chút ít mà cuối cùng chứng kiến tin nhắn của Lăng Ngạo Vũ Bắc Đường Yên thiếu chút nữa bị sắc nước bọt sặc.

Làm kết giao bạn xấu này đều cái gì là cái gì!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bất quá mặc dù oán trách như vậy nhưng Bắc Đường Yên trong mắt đều là vui vẻ, thân thể có chút nóng vừa rồi hơi nóng của nụ hôn kia nhiệt độ còn chưa giảm này không phải là nụ hôn đầu tiên của nàng nhưng là làm cho nàng có cảm giác là một cái hôn, tựa hồ nhiệt tình trong cơ thể ẩn núp đi ra nếu như không phải là Viêm Liệt lúc chạy... nếu như Viêm Liệt không phải là quân tử có lẽ lúc ấy bọn họ liền làm, nàng nhất

định sẽ không cự tuyệt, nghĩ như vậy tựa hồ có điểm tiếc nuối đây....bất quá chờ đợi là một điều hay, nàng sẽ đợi đến khi hần nguyện ý buông tha hết thảy mà yêu nàng.

22. Chương 22: Muốn Tình Yêu Của Chúng Ta Dưới Ánh Mặt Trời

Sáng sớm, Viêm Liệt mới vừa đi ra liền chứng kiến một thân ảnh màu trắng đứng ở đối diện.

“Yên, chị đang ở đây chờ tôi.”

“Buổi sáng tốt lành.”

Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên cùng nhau mở miệng, một người vẽ mặt kinh ngạc, một người vẽ mặt vui vẻ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chúng ta cùng đi làm đi.” Bắc Đường Yên đứng ở chỗ này đương nhiên là đang đợi Viêm Liệt, tối ngày hôm qua nàng sau khi trở về ở trên mạng tìm tìm nếu đã trong sách tìm không được cái thích hợp thì liền ở trên mạng dò dò một chút đi.... thật đúng là làm cho nàng tìm được một chút, sau đó nàng liền học 2 chiêu đầu tiên là : “rèn sắt khi còn nóng, cùng nhau như hình với bóng”

“A.. ừ.” Viêm Liệt phản ứng có điểm ngốc hần không có kinh nghiệm quen bạn gái, không biết bạn gái tại chính dưới lầu chờ mình tan tầm có phải là một chuyện bình thường hay không nhưng hần luôn cảm thấy kỳ kỳ...chỉ là cảm giác cũng được Bắc Đường Yên rất chủ động nắm tay Viêm Liệt, hai người cùng nhau hướng công ty đi đến.

Họ đều hấp dẫn ánh mắt người đi trên đường, còn có mấy người là đồng nghiệp công ty nhưng chỉ là kinh ngạc nhìn, không có một người nào dám tới đây chào hỏi, Viêm Liệt dọc theo đường đi có chút lúng túng, cũng nghĩ tự mình cam chịu....cái này thâm... cả công ty đều biết, hần chính là nhảy vào Hoàng Hà rửa không sạch, bất quá hần cũng không tình là trong sạch là được rồi, dù sao hiện tại đứng ở bên phải hần vị tổng tài đại nhân này thật sự là bạn gái của hần.

“Yên, tôi không muốn một ngày chuyện của chúng ta cả công ty liền sẽ biết.” Không biết Yên có biết hay không nàng hiện tại làm như vậy đến cùng sẽ sinh ra kết quả gì đây hơn nữa hần rất đau xót suy đoán...mặc dù hôm qua nói công việc là công việc, việc riêng là việc riêng nhưng tin đồn nếu đã truyền ra nói đúng hơn là công việc của hần đương nhiên sẽ bị ảnh hưởng!

Có người hâm mộ, có người ghen tỵ, có người không tin, cũng tự nhiên sẽ có người nịnh bợ đây là thực tế xã hội... hần hiện tại cũng bắt đầu nhưc đầu.

“Biết thì sao, cậu là bạn trai của tôi, mọi người đều biết sau sẽ không có người nào đánh chủ ý nữa.” Lời tuy nói như vậy, nhưng trên thực tế Bắc Đường Yên vẫn cảm thấy chính mình cần phải xem thật kỹ, có vài nữ nhân đã bị nàng liệt vào đối tượng chú ý nàng nhất định phải coi chừng bảo vệ tình yêu của nàng, không thể để cho người thứ ba nhúng tay vào!

“Chị... không phải là đang ghen đi?” Viêm Liệt có chút do dự hỏi, tổng tài khôn khéo này rất khó tưởng tượng sẽ có khi ghen trong ấn tượng của hần, nàng là người khôn khéo lý trí cường thế.

“Liệt, cậu có phải hay không cảm thấy tôi không giống nữ nhân, cho nên nếu như là tôi ghen sẽ làm cậu cảm thấy rất kỳ quái.” Bắc Đường Yên đứng tại chỗ không đi, trừng mắt nhìn Viêm Liệt, hai đầu lông mày có hơi ý cười.

“Tôi là cảm thấy...mình rất vinh hạnh.” Nói thật hần thực cũng không dám coi nàng như một nữ nhân bình thường mà xem, nhưng lời nói thật có thể nói sao? Đáp án hiển nhiên là không thể.

“Hừ... tôi cho cậu biết tôi là bạn gái của cậu, cậu là bạn trai của tôi, phải quan tâm, ôn nhu, săn sóc biết không?” Nói xong Bắc Đường Yên còn cố ý giơ giơ lên lộ ra một bộ rất bá đạo.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Ha ha ha..chị bá đạo như vậy, vậy tôi có nên hay không cân nhắc đổi người bạn gái đây?” Viêm Liệt trong lúc đó tỉnh ngộ, vẫn là hấn đẻo sừng trâu có thể là bởi vì thích... bởi vì đối với nàng đánh giá quá cao hấn mới mất đi sự đúng mực mà bây giờ nhìn vẻ đáng yêu của Bắc Đường Yên, hấn biết rõ nàng là cố ý làm cho hấn trút đi gánh nặng, nếu không hai người cùng một chỗ sẽ có chút lúng túng.

“Nha, chúng ta mới lui tới một ngày, cậu đã muốn thay người, coi chừng tôi nửa đêm bò lên cửa sổ nhà cậu, hù chết cậu”

“Vậy khi chị bò lên cũng nên cẩn thận, đừng để cho đại hôi lang hù đến .”

“Nhà cậu có sói sao? Tôi đang thật thích ăn thịt sói đây... hương vị ngon, làm cho người ta hoài niệm.” Bắc Đường Yên nghĩ tới nụ hôn đêm qua, ánh mắt cũng tự nhiên lưu luyến nhìn môi Viêm Liệt.

Viêm Liệt trực giác một cổ hỏa xông ra, hấn có thể thề Bắc Đường Yên cái loại ánh mắt rõ ràng... quả thực chính là làm cho người ta muốn phạm tội.

“Đi nhanh đi... không đi liền đến muộn.” Viêm Liệt rút cuộc hiểu rõ cái gì gọi là chơi với lửa có ngày chết cháy, dưới ban ngày ban mặt bọn họ lại thế này... hấn thậm chí muốn bỏ nhào vào nàng... thật là đáng chết!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Hi hi, Liệt... tôi thấy được nha.” Theo bước chân Viêm Liệt, Bắc Đường Yên mang theo một cái nụ cười tà khí thấp giọng tại bên tai hấn nói ra.

Viêm Liệt thân thể căng thẳng, đi nhanh hơn phía sau là Bắc Đường Yên cười, còn có ánh mắt của mọi người.

“Chúng ta thật sự muốn cùng nhau đi vào?”

“Như thế nào sợ hãi?” Bắc Đường Yên đây là khiêu khích, nhưng ai bảo người nam nhân này từng có tiền án muốn ẩn núp để không thấy sự tồn tại của nàng đây, nàng nếu đã nói yêu thương dĩ nhiên là muốn cho khắp thiên hạ biết, họ oanh oanh liệt liệt làm cho người ta có thể cất tiếng cười to!

“Ai, Yên... tôi sẽ không đem tình cảm coi như trò chơi...nếu chị nghĩ vào thì cùng nhau đi vào như vậy nếu như chị trên đường buông tay, tôi sẽ thương tâm.” Viêm Liệt giọng nói rất là trầm trọng hấn cảm thấy thuận theo tự nhiên không thích hợp với sự càn rỡ này, nàng căn bản không phải nghĩ tìm một người đi cùng, mà là tìm một người nam nhân cùng nàng điên cuồng! Mà hấn cũng căn bản không thể nào làm được, kết quả của trận yêu thương này tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến cuộc đời của hấn, vô luận là kết quả gì thì đều thế...

“Được rồi... Viêm Liệt hiện tại cậu cũng nghe cho kỹ, tôi nói lần cuối cùng Bắc Đường Yên đối với Viêm Liệt là nghiêm túc... rất nghiêm túc là dùng điều kiện kết hôn lui tới, cậu đã đáp ứng làm bạn trai của tôi đây... như vậy tôi cũng sẽ không dễ dàng buông tay cho cậu rời đi hơn nữa tôi chán ghét sự tình lén lút lút lút thích quang minh chính đại yêu, tôi muốn được cùng người yêu của mình có thể giữa thanh thiên bạch nhật nắm tay nhau, có thể đi cùng nhau tới bất kỳ nơi nào cho nên hãy tin tưởng tôi... chúng ta cùng nhau nỗ lực, tôi cảm thấy được tương lai của chúng ta là đáng giá.”

Tại cửa lớn công ty, tổng tài cùng nhân viên nắm tay mặt đối mặt, trong cửa ngoài cửa, lầu trên lầu dưới vô số ánh mắt chứng kiến Bắc Đường Yên không e dè nói ra tình cảm của mình, nàng không có gì lo như so với hiện tại...kể cả hợp đồng con số 1 tỷ nàng cũng chỉ coi như là trò chơi mà bây giờ chỉ muốn trước mặt cho người nam nhân này biết rõ... nàng là thật nghiêm túc!

Viêm Liệt rung động sau đó đang lúc mọi người trợn to hai mắt kinh ngạc, hôn lên môi Bắc Đường Yên... Trong lúc nhất thời, mọi người kinh ngạc đến ngây người cho là mình đang nằm mơ, sau đó chờ kịp phản ứng toàn thể nhân viên công ty đều sôi trào...

Này đối với bọn họ mà nói chính là tin tức cực to lớn.... thậm chí có người tại thời điểm này liên lạc ký giả, chủ tịch Bắc Đường tập đoàn kiêm tổng tài ngoài cửa lớn tổng bộ công ty cùng một nam tử trẻ tuổi ôm hôn, rất thân mật!

23. Chương 23: Hẹn Cơm Trưa

Lời thổ lộ trước cửa công ty làm cho người ta rất kích động, nhưng nhất thời hậu quả của kích động cho người ta rất nhứt đầu.

“Tiểu Viêm này là thật sao, cậu thật sự cùng tổng tài nói yêu thương?” Vấn đề như vậy Viêm Liệt đã trả lời vô số lần, hơn nữa mỗi người không chỉ trả lời 1 lần mà là rất nhiều lần, hỏi nhiều như vậy bọn họ cũng không thấy phiền sao.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

” Đám tử tử em sai rồi được chưa...có thể hay không đừng có lại hỏi em cùng một cái vấn đề này nữa, em sắp điên rồi.” Viêm Liệt nhăn mặt, thập phần buồn rầu thoát nhìn rất đáng thương mà trên thực tế hẳn cũng thật sự rất đáng thương.

“Ha ha đây không phải là quá kinh ngạc sao, đây quả thực... quả thực khó để cho người ta tin được.”

“Đúng vậy đúng vậy, bọn tử muội chỉ là đều là quan tâm cậu.”

“Ai.” Viêm Liệt lắc đầu, có chút buồn rầu.

...

“Tổng tài, có sự tình tôi không biết có nên hay không báo cáo một chút.” Văn Mẫn có chút do dự nhưng cảm giác lo âu.

“Nói đi.” Phàm là khi Văn Mẫn hỏi như vậy, nàng nói là không tốt thì là thế.

“Nhân viên cả công ty hiện tại cũng đang đàm luận chuyện ngài cùng Viêm Liệt, ngài không có tính toán gì sao? Ngài là không có vấn đề gì nhưng Viêm tiên sinh có thể rất thâm, em từ phòng quan sát đến tư liệu nhìn Viêm tiên sinh từ buổi sáng tiến vào công ty đến bây giờ vẫn không ngừng có người hỏi.” Nàng cũng là bất bình nhìn xem trước kia tổng tài nhìn không có gì, nhìn lại Viêm Liệt vẻ mặt buồn rầu không công bằng.

“Vậy em bây giờ đi gọi điện thoại cho các chủ quản phòng ban để cho bọn họ đều quán nghiêm nhân viên để cho chị nghe 1 lần nữa chuyện quan hệ chị cùng Viêm Liệt thì bọn họ hãy về nhà nghỉ đi... còn nữa tiếp tục quan sát trong công ty nhưng đối với việc theo dõi Viêm Liệt có thể huỷ bỏ.”

Vì có thể theo đuổi Viêm Liệt nàng cũng dùng chút ít thủ đoạn, nhưng hiện tại nếu hai người cùng một chỗ nàng cảm thấy cần phải tôn trọng riêng tư của hai bên.

“Dạ tiểu nhân tuân chỉ!” Văn Mẫn vô cùng cao hứng đi không có biện pháp ai bảo nàng chính là không nhìn nổi đẹp trai bị chịu khổ, mặc dù biết đẹp trai đi theo tổng tài ma quỷ nhưng vẫn cứ muốn có ý muốn bảo vệ nhỏ nhỏ.

Chứng kiến Văn Mẫn đi, Bắc Đường Yên buông xuống văn kiện trong tay, nghĩ một lát sau cầm điện thoại lên ấn 1 cuộc gọi.

“Yên”

“Ừm.... giữa trưa chúng ta cùng nhau ăn cơm trưa đi.”

“Đi ra ngoài sao?” Viêm Liệt có chút do dự thời gian buổi trưa nghỉ ngơi không nhiều lắm, đi ra ngoài ăn rất tốn thời gian hơn nữa lại gần công ty sẽ dễ dàng đụng phải người quen, cũng không phải sợ bị người ta nhìn thấy mà là cảm thấy phiền toái.

“Đến phòng làm việc của Yên đi, kêu Văn Mẫn đi đặt đồ ăn, ra ngoài lãng phí thời gian.” Bắc Đường Yên không phải là không có nghe ra hẳn đang do dự, nàng đem địa điểm đổi thành phòng làm việc.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Được, đến giờ nghỉ trưa đến tìm chị.”

“VẬY... buổi trưa gặp.”

“Buổi trưa gặp.”

“Văn Mẫn, chuẩn bị 2 phần cơm trưa mang lên trên này cho chị, khi nào Viêm Liệt em nhắc hẳn vào đây là được, cấm không được hỏi linh tinh.” Giọng nói của Bắc Đường Yên mang theo ý cảnh cáo hết sức rõ ràng.

“Tuân mệnh, tổng tài... chỉ là có cần dùng rượu đỏ cùng ngọn nến không hay là chuẩn bị một bó hoa tươi...” Văn Mẫn lời còn chưa dứt Bắc Đường Yên đã cúp điện thoại, Văn Mẫn cười quỷ dị cười, tâm tình rất sung sướng.

Sau giờ nghỉ trưa năm phút đồng hồ, Viêm Liệt từ trong thang máy đi ra, thư ký ánh mắt sáng lên liền hướng về phía Viêm Liệt đi tới.

“Viêm tiên sinh, tổng tài phân phó anh đến thẳng phòng làm việc tìm chị ấy là được rồi.”

” Cảm ơn.”

Tầng trên này là lãnh thổ riêng của Bắc Đường Yên, ngoại trừ phòng làm việc của nàng thì bên cạnh là phòng làm việc của thư ký, mà nàng chỉ có trợ lý chuyên trách là Văn Mẫn, hai trợ lý thư ký, vừa rồi đón Viêm Liệt là thư ký chuyên chào hỏi vấn đề về ai tìm hẹn gặp tổng tài.

Theo hướng thư ký chỉ Viêm Liệt rất dễ dàng liền thấy được phòng làm việc của tổng tài có năm thiếp vàng to dùng đây là hẳn lần đầu tiên tới nơi này nhưng cũng không phải bởi vì công việc mà là đến cùng bạn gái ăn cơm, trong lòng cảm thấy có chút kỳ quái, người sinh cảnh ngộ thật đúng là kỳ diệu.

Viêm Liệt gõ cửa, gạt qua một bên những ý nghĩ hỗn độn trong đầu mình.

Ước chừng ba mươi giây, cửa được mở ra Bắc Đường Yên mang theo nụ cười xuất hiện ở trước mặt hẳn, Viêm Liệt trong lúc đó có chút cảm động bởi vì nàng mở cửa cho hẳn mà hẳn không phải chính mình đi vào.

Bắc Đường Yên không biết tâm tư Viêm Liệt, chỉ là nhìn xem Viêm Liệt tựa hồ có chút ngu ngơ không biết suy nghĩ cái gì.

“Này.... hồi hồn.” Bắc Đường Yên trước mắt hẳn tay quơ quơ, sau đó bị Viêm Liệt bắt lấy, hôn một cái nhẹ nhàng vào trán của Bắc Đường Yên, Viêm Liệt cảm thấy mặc dù bị ép hôn làm cho hẳn rất nhức đầu nhưng so với lúc ngọt ngào này thì đáng giá hơn nhiều.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên liên tục đều không cảm thấy mình là một tiểu cô nương dễ dàng xấu hổ nhưng khi nụ hôn kia nhẹ nhàng rơi vào trên trán của nàng, nàng thể nhưng không tự chủ được đỏ mặt.

“Khụ... mau vào đi, cơm trưa đã chuẩn bị xong, không ăn sẽ bị nguội.” Vì che dấu lúng túng Bắc Đường Yên lôi kéo Viêm Liệt vào phòng làm việc.

Phòng của Bắc Đường Yên rất lớn, thiết kế nhiều cửa làm cho cả phòng làm việc đều rất sáng, một bên có một cái cửa nhỏ là toilet, Bắc Đường Yên lôi kéo tay Viêm Liệt đi qua một cái giá sách, sau đó Viêm Liệt có chút mê hoặc nhìn chăm chú 1 vật trang trí trên giá sách, thấy nàng ấn 1 cái giá sách chậm rãi di động, sau đó một cái thang máy nhỏ liền xuất hiện trước mặt hẳn.

“Đi thôi, dẫn Liệt đi xem không gian riêng tư của tôi.” Tầng 23, muốn đi tầng 23 tòa nhà này có hai cách, cách nhất là thang máy nhỏ trước mặt này, cách thứ hai là thang máy chuyên dụng của tổng tài, mà tầng hai mươi ba đều là không gian thuộc về Bắc Đường Yên để nghỉ ngơi, bên trong có phòng ngủ, một cái hồ bơi nhỏ, một phòng tập thể thao nhỏ....

Từ thang máy đi ra đối diện chính là cửa chính của phòng ngủ, ngón tay ấn lên quét vân tay cửa phòng ngủ đã bị mở, Bắc Đường Yên đưa tay Viêm Liệt lên lưu vào bộ nhớ sau đó kéo Viêm Liệt đi vào.

“Về sau tự cậu 1 mình có thể vào rồi.” Bắc Đường Yên trước kia rất ít khi tới nơi này, bởi vì nàng cũng rất bận rộn nhưng bây giờ có Viêm Liệt, nàng bắt đầu cảm thấy chỗ này tồn tại rất tốt, để cho bọn họ có một chỗ riêng tư nghỉ trưa, nơi này ngoại trừ bằng hữu của nàng, thì Văn Mẫn cùng Viêm Liệt có thể tiến đến,

mà những bằng hữu kia sẽ không có ngoài ý muốn tới đây Văn Mẫn không có phân phó tự nhiên cũng sẽ không vào

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chị ở nơi này?” Viêm Liệt đã rất kinh ngạc, luôn cảm giác giống như là tiến vào bí mật gì đó...mặc dù biết hiện tại khoa học kỹ thuật rất phát triển nhưng ở nơi này nhìn thấy thì vẫn để cho hắn cảm thấy ngạc nhiên.

“Rất ít ở nơi này, trừ phi là làm thêm giờ đến rất khuya, nơi làm việc cũng không xa chỗ ở kia, mà cha mẹ lại định cư ở nước ngoài.” Bắc Đường Yên vừa nói vừa lôi kéo Viêm Liệt đến nhà ăn, Văn Mẫn đã chuẩn bị tốt thức ăn bày ở trên bàn.

“Vậy chỉ một mình chị ở?”

“Bây giờ là như vậy nếu như cậu không ngại, có thể cùng nhau ở.” Bắc Đường Yên lời này cũng không phải là nói giỡn, nếu đã nàng đã nhận định là hắn như vậy chuyện ở chung chỉ là sớm hay muộn, nhưng cũng không biết hắn ý như nào...

24. Chương 24: Cùng Ăn Cơm Trưa

Viêm Liệt bị ý nghĩa trong lời nói của Bắc Đường Yên trong kích thích đỏ mặt lộ ra có chút lúng túng.

“Không cần phải nói giỡn chuyện như này, tôi là nghiêm túc.” Hắn là nam nhân bình thường, đối mặt cái ám hiệu sẽ cầm giữ không được.

“Tôi cũng không có nói giỡn, bắt quá tôi chỉ nói là cho cậu đến ở, cũng không có nói muốn cùng cậu làm cái gì nha.” Bắc Đường Yên có chút xảo trá cười.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chị sẽ không sợ dẫn sói vào nhà?” Viêm Liệt tức giận làm ra vẻ hung ác.

“Không sợ.... đại hôn lang tiên sinh, chúng ta cùng nhau ăn cơm trưa.” Bắc Đường Yên nghĩ thầm đến lúc đó cũng không biết ai mới là lang.

“Ha ha, tuân mệnh, tiểu bạch thỏ tiểu thư.” Viêm Liệt cũng trêu chọc cảm giác thấy vô cùng nhẹ nhàng, đồng thời cũng đang cảm thán chính mình trước kia buồn lo vô cớ, hắn cảm thấy hắn bị lừa gạt, thiếu chút nữa liền bỏ lỡ cô gái đáng yêu như thế bất quá đối với kết quả, hắn... không nói được!

Nghe được Viêm Liệt trêu chọc Bắc Đường Yên chẳng nói đúng sai cười cười, cũng không trả lời chỉ là đối với hắn mở trừng hai mắt, trong mắt lộ vẻ giảo hoạt.

Hai người dùng cơm không khí thật phần vui vẻ, ngẫu nhiên nói chuyện với nhau vài câu để hiểu rõ thêm hai bên, không ý thức một giờ đã trôi qua rồi Bắc Đường Yên đem Viêm Liệt tiễn đến trước thang máy chuyên dụng.

“Từ nơi này đi xuống đi tiện hơn.”

“Ha ha này nếu như bị người ta chứng kiến, phỏng đoán tôi trong buổi trưa liền nói đi chơi nhằm thang máy... chắc sẽ bị trừ tiền lương quá.” Viêm Liệt trêu ghẹo bắt đắc dĩ bởi vì mình giờ là đối tượng số khổ.

“Có được thì sẽ có mất, phải học được thích ứng đây là đền bù tổn thất.” Bắc Đường Yên chủ động hôn lên Viêm Liệt, nói đền bù tổn thất ra cho oai, trên thực tế đối với nụ hôn kia nàng đúng là nhớ mãi không quên, ham sắc đây cũng không phải là chỉ nói nam nhân nha.

Viêm Liệt đối khách làm chủ, nhiệt liệt đáp lại hắn lại làm sao có thể quên cái tư vị mất hôn này.

Khi Viêm Liệt trở về đến trước bàn làm việc thời điểm cách giờ làm việc buổi chiều chỉ còn lại có năm phút đồng hồ, nhìn đồng hồ một cái hắn cảm thấy cùng Bắc Đường Yên cùng nhau dùng cơm là một việc thật

phần ngọt ngào nhưng cũng là chuyện nguy hiểm, nếu quả như thật bởi vì nàng đến muộn nhất định phải kêu nàng bồi thường chỗ tiền lương hắt bị từ vì đi muộn bất quá dù cho không bồi thường hắt cũng nguyện ý nụ hôn của nàng làm cho hắt đến bây giờ đều cảm thấy toàn thân nóng lên.

“Tiểu Viêm em buổi trưa đi đâu, đến bây giờ mới vừa về, không giống em nha.” Liễu Nguyệt vẽ mặt trêu ghẹo nhìn xem vừa Viêm Liệt vừa trở về.

“Buổi trưa đương nhiên là đi ăn cơm, ăn nhiều nên trở lại chậm, Liễu tỷ, chị không cần phải luôn nhìn chăm chăm em, em sẽ sợ.”

“Phi phi phi... cái gì gọi là luôn nhìn chăm chăm cái này gọi là quan tâm em...này tiểu tử, em buổi trưa không phải là cùng hẹn với với tổng tài đi, nói thật đến bây giờ ta vẫn là chưa tin 2 người cùng một chỗ.”

“Trời ạ lại nữa rồi, tha cho em đi.”

Không khí phòng thị trường là náo nhiệt, Viêm Liệt coi như là may mắn có người chung quanh đều rất tốt, chỉ là đùa giỡn trêu chọc chính mình, cũng không có thái độ quá đáng, tỷ như xem thường hoặc là ghen ghét cũng không có cái gì nịnh bợ sinh ra, đây có lẽ là hắt điều an ủi duy nhất hiện giờ của hắt.

Mặc dù hắt còn chưa có tốt nghiệp nhưng trên thực tế hắt đối với xã hội mọi công việc lớn nhỏ, chân tay hay trí óc cũng làm qua, nên hiểu rõ 1 đám người mỗi người 1 tính, Viêm Liệt đối với một ít chuyện là rất nhạy cảm giống như thân phận hắt và Bắc Đường Yên cùng một chỗ nhất định sẽ có rất nhiều người có ý tốt hay không tốt thậm chí là ác độc.... hắt cũng đã nghĩ tới, bất quá mặc dù chuẩn bị kỹ càng nhưng vẫn là hi vọng đừng quá khó khăn, hắt tại Bắc Đường tập đoàn mới vừa bắt đầu làm chuyện như vậy xử lý không tốt sẽ tạo ảnh hưởng cực kỳ không tốt, hắt không hi vọng bởi vì quan hệ với Bắc Đường Yên ảnh hưởng đến công việc của hắt, đương nhiên cũng không hi vọng vấn đề của hắt làm cho Bắc Đường Yên bị khó xử.

Bắc Đường Yên về mặt vật chất tuyệt đối là cao hơn hắt, giá trị con người của nàng là trên trăm triệu mà hắt tiền gửi ngân hàng cộng lại cũng không được 5 con số nhưng là cái này cũng không có ảnh hưởng đến hắt vì tự tôn của một người nam nhân mà tồn tại đây cũng là 1 trong vấn đề khiến hắt lúc trước do dự sợ Bắc Đường Yên chỉ là một trò chơi, thậm chí là nếu nói khó nghe là bao dưỡng mà bây giờ hắt vì ý nghĩ trước kia của mình mà xấu hổ, thông qua này mấy lần tiếp xúc hắt có thể rất rõ ràng cảm nhận được Bắc Đường Yên đối với hắt là nghiêm túc và rất nhân nhượng!

Thật sự là nhân nhượng ngay cả hắt cũng có cảm giác như thế, hắt nghĩ Bắc Đường Yên cũng sẽ rất buồn rầu, vừa bắn khoản cảm thụ của hắt, lại muốn đánh vỡ bắn khoản làm cho hắt nguyện ý tiếp nhận nàng... Ai, hắt hiện tại rất cảm động nhưng lại có chút bắn khoản...hắt đáng để Yên làm như vậy sao?

“Tiểu Viêm nghĩ gì thế, lúc thì ngây ngô cười lúc thì lại nhú mày ?” Liễu Nguyệt liếc mắt trong lòng đoán rằng tiểu tử này có phải hay không đang suy nghĩ tới tổng tài đây, ài... việc này nói cho ai cũng không tin tưởng, Viêm Liệt cùng boss quả thực là điên đảo bản sao bạch mã hoàng tử cùng cô bé lọ lem sao, mặc dù Viêm Liệt là đẹp trai nhưng người theo đuổi tổng tài đều là nam nhân vừa có phong độ, cũng suất, có tiền, lại có thân phận địa vị, lại có năng lực. Trước thấy tổng tài có 2 vị là ứng cử viên sáng giá bình thường hay ăn cơm cùng nhau, nhưng mà ảnh chụp thân mật nhất chẳng qua cũng chỉ là ôm nhau trên sàn nhảy...

Nhưng mà sáng sớm hôm nay nàng đúng là mắt thấy tiểu tử này cùng tổng tài hôn, đầu một cái rung động nàng ở trong công ty thậm chí cũng nghe được tiếng thét chói tai buổi sáng đi toilet thời điểm nàng thậm chí còn nghe được một nhân viên trong công ty gọi nói ra chuyện này người nghe kia chắc chắn là cánh nhà báo.

“Nào có ngây ngô cười, Liễu tỷ đến giờ làm việc nhanh công tác đi, em đi sao tài liệu đã.”

Viêm Liệt đứng ở bên cạnh máy phô tô copy cảm giác mình lại có chút ít nhức đầu, bất quá khi hắt nghĩ đến Bắc Đường Yên đứng ở bên cạnh thang máy ghé vào lỗ tai hắt nhẹ nhàng nói tôi thích cậu... hắt cảm thấy nhức đầu không có gì đáng ngại, một tia ngây ngô cười lần nữa xuất hiện tại trên mặt Viêm Liệt, khi tình yêu đến sẽ luôn làm cho người ta cảm thấy ngọt ngào có khi buồn rầu...

25. Chương 25: Vì Hấn Mà Làm Thêm Giờ

26. Chương 26: Bò Trong Lầu

“Muốn lên ngồi một chút không?” Hai người đã đứng tại dưới lầu, Bắc Đường Yên ở tại lầu bốn, từ dưới lầu nhìn lên có thể thấy rèm cửa sổ nhà nàng màu xanh biển.

“Ừ” Viêm Liệt một chút do dự liền đáp ứng lời mời của Bắc Đường Yên, hấn rất muốn nhìn một chút nhà của nàng sẽ thế nào .

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên thật cao hứng cười cười, mang theo Viêm Liệt đi vào, bởi vì tầng rất thấp nên Bắc Đường Yên cũng không đi thang máy cho nên cũng mang theo Viêm Liệt đi thang bộ

“Yên cảm thấy được đi thang bộ có thể coi như là rèn luyện thân thể.” Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt hai người sóng vai cùng đi, thang thiết kế khá rộng rãi, màu sắc có thể làm cho người đi thấy rất ấm áp.

“Phương án này rất tốt, rất tiết kiệm tiền chỉ là một mình phải chú ý an toàn.” Viêm Liệt cảm thấy đèn nơi thang bộ có chút mờ mờ, nếu như về trễ sẽ gặp nguy hiểm, nên thấy bận tâm.

“Liệt, tôi rất nghiêm túc lần nữa mời cậu tối cùng tôi ở, tôi có thể tặng cho cậu một gian phòng ngủ và 1 thư phòng.” Bắc Đường Yên cảm thấy có tiếp xúc nhiều sẽ thấy được ưu khuyết điểm của nhau, rất nhiều người muốn trước mặt người mình yêu bảo trì bộ mặt hoàn mỹ nhưng cuộc sống không thể nào luôn hoàn mỹ như thế trừ phi có người nguyện ý nguyện trang chính mình cả đời, sống lâu tự bộc lộ ra khuyết điểm.

Mà Bắc Đường Yên chỉ là rất thực tế đề nghị này như vậy hai người đều rất tiện, cũng có thể tốt hơn hoá giải, nếu như phát hiện có cái gì không thích hợp cũng có thể sớm kịp mà điều tiết, mặc dù nàng thích hấn là nhất kiến chung tình nhưng là cùng nhau sống sẽ thấy thêm vấn đề cần đối mặt và vượt qua, 1 năm sau nàng đã 30 rồi..., không muốn lãng phí quá nhiều, nàng rất nghiêm túc đối đãi hấn nhưng nếu như hai người thật sự có cái gì không thể điều hòa mâu thuẫn nàng nghĩ nàng sẽ quyết đoán buông tha có đôi khi người yêu nhau chưa chắc sẽ gần nhau!

“...” Viêm Liệt có chút phức tạp không biết trả lời như thế nào, rất là do dự.

“Hai người cùng một chỗ cuộc sống sẽ hiểu nhau, cậu vẫn luôn rất quan tâm thân phận của tôi, tôi cũng biết đây là một vấn đề không thể bỏ qua nhưng vấn đề này chỉ cần chúng ta cùng một chỗ sẽ tìm cách giải quyết, đừng qua lo lắng hay bận tâm mà hãy tới đây ở, tôi cũng cảm thấy như thế rất tiện, chúng ta cần chung đụng sâu hơn để hiểu rõ hai bên mặc dù có chút quá đột ngột quá mức gấp gáp, nhưng là tôi không muốn lãng phí thời gian, hơn nữa làm như vậy đại biểu cho tôi tin cậu, còn có một việc tôi cảm thấy cần phải nói cho cậu biết cha và mẹ của Yên đối với hôn sự của Yên rất quan tâm, nếu như Yên nếu không tìm một đối tượng kết hôn bọn họ có lẽ sẽ bắt Yên đi xem mắt, cho nên Yên hi vọng có thể mau chóng hiểu rõ cậu, xác định cậu có phải hay không có thể trở thành một người chồng tốt không đương nhiên cậu có nguyện ý cưới tôi hay không cũng là 1 điều quan trọng, và Yên muốn biết liệt mình có thể làm 1 người vợ tốt được không?”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên lời nói này chín mười phần trăm đều là nghiêm túc, kể cả câu cuối cùng nàng tự biết rõ nàng cũng không phải là một kẻ vĩ đại gì hết nàng cũng là 1 nữ nhân, cũng như bao nữ nhân khác kết hôn và có 1 gia đình riêng của nàng.

Nàng đang theo đuổi Viêm Liệt nhưng cùng lúc đó cũng muốn làm cho hấn hiểu rõ nàng, nàng đem ưu điểm, khuyết điểm của mình không che dấu chút nào ở trước mặt của hấn, nàng muốn cho hấn biết nàng rất nghiêm túc, cũng rất thẳng thắn đương nhiên trong đó có chút thủ đoạn nho nhỏ là không thể tránh được, giống như là lời nói kia cha mẹ của nàng rất quan tâm hôn nhân của nàng, nhưng cũng sẽ không có chuyện thân cận phát sinh.

Bắc Đường Yên có thể xác định Viêm Liệt thích nàng, nếu không sẽ không đáp ứng lui tới, cho nên cái quan trọng mới có thể mở miệng, nàng cảm thấy quá mức ôn nhu tiếp xúc sẽ làm hấn vốn là do dự sinh ra ý lui bước.

“Tôi hình như không có lý do cự tuyệt, chỉ một câu tin tưởng là coi như gạt đi đường lui của tôi rồi.” Viêm Liệt trong lúc đó nghĩ tới một câu nói trước kia của nàng sở hữu thần tượng có thể trở thành thần tượng, đó chính là cái nàng có làm cho người ta sùng bái, mà trước mặt nàng làm cho hấn sùng bái bốn năm, nàng thông minh lại tự tin, lý trí giỏi về phân tích, hiểu được kế hoạch và hiểu được cách thao túng toàn cục dám nghĩ dám làm, hiểu rõ chính mình cần gì và sẽ đi tranh thứ nàng muốn!

Nếu như hấn chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy nàng không có bốn năm kia hiểu rõ, có lẽ hấn bây giờ còn là không biết làm sao, hết thấy hết thấy đều quá đột ngột, thật may là hấn luôn dõi theo nàng, có thể nói 1 chút hiểu nàng cho nên khi đối mặt với nàng sẽ không sợ hãi, ngược lại sẽ cảm thấy nàng đáng yêu thông minh, điều này chính là có tác dụng cho tình cảm, làm cho người ta không đủ lý trí.

“Như vậy đáp án của cậu ?” Bắc Đường Yên kinh ngạc, hấn tựa hồ đối với chính mình cũng biết sơ lược, làm cho người ta kinh ngạc đồng thời cũng cảm giác được hết sức vui mừng.

Con người rất mâu thuẫn, không thích người khác nhìn thấu mình đồng thời lại đang mong đợi người khác lý giải đồng cảm với mình.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chị cảm thấy tôi có lý do cự tuyệt sao?” Viêm Liệt cười cười, lộ ra nụ cười làm cho Bắc Đường Yên động tâm.

“Liệt, cậu biết không khi cậu cười lên như mặt trời vậy.” Bắc Đường Yên không keo kiệt ca ngợi.

Mặt trời bị ca ngợi, trong nháy mắt đỏ ửng Viêm Liệt xúc động che ánh mắt nóng bỏng thái quá của Bắc Đường Yên, cúi đầu hôn lên môi của nàng, nữ nhân này quá mức lớn mật luôn làm cho hấn luống cuống. Có người nói khi hôn môi trọn tròn mắt là người không có đắm chìm trong ái tình bởi vì quá mức thanh tỉnh.

Bắc Đường Yên nghĩ tới đó chậm rãi nhắm mắt lại, nàng cảm thấy tình yêu vốn là tình cảm làm cho người ta điên cuồng, nàng có chút thời điểm cũng không nghĩ quá mức lý trí, xúc động là một loại nhiệt tình, làm cho người ta có thể thật tốt đẹp khi nhớ lại.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Ôm hôn tại đầu bậc thang hai người nhìn về rất lãng mạn, lặng lẽ không phát ra hơi thở lộ ra lửa nóng thuộc về tình yêu.

Trước tách ra vẫn như cũ là Viêm Liệt không phải là đủ mà là nghĩ tới mình còn thừa lại một tia lý trí thu tay lại, hấn là nam nhân bình thường nếu cứ như vậy đương nhiên biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Viêm Liệt rời đi môi Bắc Đường Yên nhưng mà vẫn ôm chặt lấy Bắc Đường Yên, nằm ở trên vai của nàng bình phục mình.

Bắc Đường Yên muốn nói kỳ thật không cần nhần nại, nàng cảm thấy có thể tiếp tục, nhưng tựa hồ có chút nghĩ hai người lui tới mới một ngày như này có chút quá nhanh hay là đợi thêm đi.

” Đến nhà tôi rồi, vào đi.” Hai người đã đứng ở lầu bốn trư cửa nhà Bắc Đường Yên.

“Tôi đột nhiên có chút hối hận.” Viêm Liệt có chút buồn rầu nói.

“Chuyện gì hối hận?” Bắc Đường Yên mở cửa ngưỡng một chút.

“Tôi cảm thấy tìm ra được lý do không nên ở, chỉ tin tưởng tôi, nhưng là tôi không tin chính mình, đối với tôi mà nói lực hấp dẫn của Yên quá lớn, để cho người ta mê muội.”

Viêm Liệt cũng rất thẳng thắn, hiện trong mắt hấn còn không có bình phục .

“Xin lỗi, nhưng cậu hối hận cũng đã muộn rồi, hoan nghênh quang lâm, nơi này sắp trở thành nhà của cậu.” Bắc Đường Yên mở cửa, thập phần ưu nhã làm cái tư thế mời vào.

“Chị để cho tôi cảm giác mình giống như kẻ trộm đi vào liền không ra được.” Viêm Liệt trêu chọc, vừa nói vừa đi vào.

27. Chương 27: Hai Bên Hấp Dẫn

Chỗ ở của Bắc Đường Yên dùng thân phận của nàng mà nói là có điểm nhỏ, vốn dĩ nàng một mình thì cũng rất rộng rãi, ba phòng ngủ một phòng khách, một bếp, hơn nữa một gian thư phòng, một cái kho chứa đựng, màu sắc chủ đạo là trắng, chút màu vàng nhạt màu lam nhạt, ngẫu nhiên có màu đen làm cho cả không gian thoát nhìn lộ ra sự ưu nhã.

“Như thế nào hài lòng không, cậu đã đáp ứng chính là không hài lòng cũng phải chịu, bất quá có thể quy mô hơi nhỏ nếu muốn điều chỉnh Yên tôn trọng ý kiến của Liệt.” Nàng vẫn cảm thấy cái nhà này không giống là nhà, thiếu hụt hơi người bất quá do công việc quá bận rộn nàng cũng không có cảm giác không được, chỉ là ngẫu nhiên sẽ nghĩ tìm người nói chuyện, nàng thích gì đó, cảnh là như thế.

“Tôi vẫn như cũ cảm thấy vào ở đây rất nguy hiểm, sợ tôi lại cũng không muốn rời đi.” Viêm Liệt rất thích nơi này, nơi này có mùi của nàng, giống nàng ưu nhã, ngẫu nhiên mang theo ít âm áp.

“Yên sẽ đem những lời này trở thành lời ca ngợi, ngồi đi uống chút gì không ở đây có bia, nước trái cây hay cà phê?”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Nước trái cây đi, cảm ơn.”

Bắc Đường Yên đi phòng bếp, chỉ chốc lát bưng 2 hai ly nước trái cây ra, Viêm Liệt ngồi ở phòng khách trên ghế, Bắc Đường Yên ngồi ở bên cạnh hắn.

Mới vừa muốn nói gì nhưng là điện thoại của Viêm Liệt lại vang lên.

“Xin lỗi, tôi nghe điện thoại.” Viêm Liệt nói qua liền lấy điện thoại ra, chứng kiến số hiện lên có chút do dự có nên hay không nghe

“Có cần Yên tránh đi không ?” Bắc Đường Yên nhìn Viêm Liệt do dự hỏi.

Viêm Liệt có chút cười cười xấu hổ nói câu “Không cần”, liền nghe điện thoại.

“Tiểu Nhã?”

“Tiểu Liệt có rảnh không, mình nghĩ cùng cậu nói chuyện một chút, mình ở quán cà phê đối diện công ty.” Âu Nhược Nhã thanh âm nghe có chút uể oải.

“Ngày khác được không... mình hôm nay có việc không có rảnh.” Hắn và Âu Nhược Nhã nói đã rất rõ ràng, dù cho nói lại cũng chính là những lời kia, hắn hiện tại chỉ hi vọng cô bạn có thể thay đổi, không cần phải để tâm vào chuyện này... mặc dù cậu ấy theo đuổi hắn hơn ba năm, nhưng trên thực tế hắn và người bạn này vẫn luôn rất rõ ràng, chỉ là cô ấy không muốn buông tha mà thôi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Cậu không ở công ty, cậu có chuyện gì vậy? Cậu có phải hay không không muốn gặp mình, ngày đó mình không nên xúc động như vậy, chúng ta thật tốt nói chuyện một chút được không?” Âu Nhược Nhã tựa hồ đem lời mà kia coi như lấy cớ, giọng nói đã mang theo ý cầu khẩn, từ nhỏ đến lớn nàng chỉ thích một người như vậy, đau khổ theo đuổi cuối cùng không có kết quả, nàng thật sự không cam lòng.

“Ngày mai được không? Hôm nay đã khuya lắm rồi... có việc gì ngày mai chúng ta bàn lại.” Viêm Liệt trong giọng nói đều là bất đắc dĩ, Âu Nhược Nhã mặc dù một mực theo đuổi hắn nhưng cũng là một kẻ kiêu ngạo, rất ít khi dùng loại giọng nói này nói với hắn, ài.... ngày mai phải cùng cậu ấy nói rõ ràng đi, có thể làm

bạn liền làm bạn nếu như không được vậy thì ngay cả bạn cũng không thể hẳn không phải là người không quả quyết, có nhiều thứ phải biết giữ hay bỏ.

“Cậu không có ở ký túc xá, cũng không ở công ty, cậu là cùng chị ta ở một chỗ sao?” Âu Nhược Nhã có chút do dự nói ra suy đoán của mình, nàng đi tìm Viêm Liệt, đều không có tìm được, này gọi điện thoại tìm hẳn thì hẳn còn nói có việc, Âu Nhược Nhã tựa hồ cảm giác được cái gì.

“Ừ, chúng ta ngày mai bàn lại đi, gặp lại sau.” Viêm Liệt cúp điện thoại, có chút lúng túng nhìn Đường Bắc Yên một bên liên tục an tĩnh chờ hẳn, hẳn không biết Bắc Đường Yên nghe hiểu bao nhiêu nhưng tựa hồ có chút chột dạ mặc dù cùng Âu Nhược Nhã thanh bạch nhưng cảm giác cảm thấy có chút mất tự nhiên, hiện tại bạn gái trước mặt nhận điện thoại của người theo đuổi

“Cậu nét mặt bây giờ làm cho tôi cảm thấy được cậu đang dây chột dạ, giống như làm cái gì chuyện có lỗi với tôi vậy thật làm cho người ta buồn rầu.” Bắc Đường Yên một tay cầm nước trái cây, một tay để ở trên ghế tư thế rất là tùy ý, làm cho nàng cả người có vẻ lười biếng.

Viêm Liệt trên mặt thần sắc khó xử rõ ràng hơn.

“Tôi không có...tôi.. chỉ là... ài...có chút nói không hiểu, cô gái này tựa hồ rất thích tôi nhưng tôi vẫn luôn đối với cô ấy không có cảm giác, 2 chúng tôi tuyệt đối là trong sạch chị không nên hiểu lầm, tôi sẽ cùng cô ấy nói cho rõ ràng.” Viêm Liệt có chút vội vàng hướng Bắc Đường Yên giải thích, hẳn không biết Bắc Đường Yên có hiểu lầm hay không nhưng trong lòng chính là cảm thấy được nàng nói như vậy rất không thoải mái, hẳn không hi vọng nàng đối với mình có hiểu lầm, cho là mình là một kẻ bắt cả 2 tay, đối với tình cảm hẳn là rất nghiêm túc!

“Kia...cậu đối với tôi có cảm giác ?” Bắc Đường Yên đầu tiên là ưu nhã buông xuống ly sau đó thân thể chậm rãi về phía trước cho đến khi chạm vào Viêm Liệt mới dừng lại, sau đó thanh âm thoáng hỏi.

Viêm Liệt chỉ cảm thấy thân thể nóng lên đã mê hoặc mà Bắc Đường Yên lại có tư thế mập mờ như vậy hẳn một cái tay ôm lấy eo Bắc Đường Yên, một cái tay đặt ở sau gáy nàng, mang theo một tia bá đạo hôn lên cánh môi mỏng của Bắc Đường Yên gần trong gang tấc.

Chuyện tựa hồ không bị khống chế phương hướng phát triển, hai người đối với lực ảnh hưởng của 2 bên đều rất dễ bùng nhất là lại cô nam quả nữ khi đêm khuya yên tĩnh này hôn giống như có lẽ đã trở thành ngôi nổ, càng ngày làm cần tay ở trên thân thể của nhau thăm dò, tay Viêm Liệt đã trượt vào trong người Bắc Đường Yên, cảm thụ được da thịt non mềm kia...

“Ấn...” Một tiếng than từ miệng Bắc Đường Yên tràn ra, Viêm Liệt tay cứng đờ, sau đó dứt khoát rời đi thân thể của Bắc Đường Yên!

” Thực xin lỗi... thực xin lỗi...tôi có chút không kiểm soát.” Viêm Liệt ảo não, hẳn phát hiện mình luôn có không chế mà trước Bắc Đường Yên chỉ cần vừa đụng đến nàng, hẳn sẽ mất khống chế, nếu như vừa rồi không phải là còn có tỉnh táo như vậy có lẽ liền thật sự liều lĩnh muốn nàng.

Bắc Đường Yên ánh mắt nguy hiểm đứng lên, con ngươi màu đen thâm thúy còn giống như là băng ngàn năm không biết suy nghĩ cái gì.

“Tôi, chúng ta...” Viêm Liệt có chút kém cỏi, nhìn xem Bắc Đường Yên như này hẳn chỉ cảm thấy cảm thấy sợ hãi.

Bắc Đường Yên sửa sang lại một chút y phục có chút mất trật tự có chút bất đắc dĩ thở dài, cảm dục là một việc đối với thân thể có hại tiếp tục như vậy nữa, chính là hẳn không điên nàng đều buồn bực, người nam nhân này ở phương diện này thật đúng là nguội.

“Đừng có lại dùng cái ánh mắt đó nhìn, làm cho tôi cảm thấy là mình làm bẩn sự trong sạch của cậu.” Ánh mắt sáng ngời kia trong mắt có sự lo sợ nơm nớp coi chừng, không để cho nàng cảm thấy cười một tiếng, người nam nhân này rất thông minh nhưng có đôi khi rồi lại giống như rất đơn thuần thật đáng yêu.

“...”

Viêm Liệt mặt khê đỏ, lộ ra vẻ ngượng ngùng.

28. Chương 28: Nợ Hoa Đào

“Thời gian không còn sớm, tôi đi về trước.” Viêm Liệt chuẩn bị cáo từ, bởi vì lại ở chỗ này hắn không dám cam đoan sẽ không phát sinh ra chuyện gì không nên xảy ra.

“Ừ, đi đường cẩn thận.” Bắc Đường Yên cũng không miễn cưỡng, chỉ là thẳng dùng ánh mắt thâm ý nhìn hắn, dù sao Viêm Liệt đã là bạn trai của nàng, hoà thượng trong chùa chạy không thoát nên nhất thời không vội.

“Ừ, Yên buổi sáng ngày mai chúng ta cùng đi công ty sao?” Viêm Liệt hi vọng đáp án dĩ nhiên là có, chỉ là hắn không biết Bắc Đường Yên làm như vậy là tâm huyết dâng trào hay là những cái gì khác.

Nếu như hắn kết giao là một cô gái bình thường hắn nhất định sẽ không cố kỵ nhiều như vậy, nhưng bạn gái của hắn là Bắc Đường Yên, hắn có đôi khi sẽ lo lắng cho việc mình hẹn hò có thể hay không tạo thành khó cho nàng.

“Cậu buổi sáng đều ăn điểm tâm sao?”

“Mọi khi sẽ mua tới công ty ăn như vậy rất tiện.”

“Vậy ngày mai Yên cho Liệt chuẩn bị bữa sáng, rồi tại dưới lầu của cậu chờ cậu.” Bắc Đường Yên ba bữa cơm đều là gọi, chính nàng không biết làm cơm, lại không thích mời người giúp việc, cho nên ba bữa cơm đều là gọi, nàng dự định ngày mai làm cho người ta gọi thêm 1 phần bữa sáng.

“Để tôi tới đón chị đây là chuyện tôi nên làm.” Viêm Liệt rất chăm chú nhìn Bắc Đường Yên.

“Nhưng là tôi đang theo đuổi cậu, nếu không tích cực khi nào thì mới có thể dấn động trái tim của cậu.” Bắc Đường Yên nhìn Viêm Liệt, nàng làm như vậy có thể là vì theo đuổi hắn đây là sau khi xem xét vài phương thức nên quyết định nghĩ nó rất hữu dụng .

“Tôi...đó là nói con trai theo đuổi con gái... hơn nữa chúng ta đã lui tới, không cần lại theo đuổi.” Viêm Liệt rất bất đắc dĩ, Bắc Đường Yên không thể làm chuyện bình thường sao.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Nhưng cậu còn không có cùng tôi kết hôn, không nỗ lực vạn nhất cậu bị người khác đoạt mất thì làm sao bây giờ?” Bắc Đường Yên giọng nói có chút buồn rầu, còn dùng một loại ánh mắt lo lắng nhìn hắn, tựa hồ sự thực là như vậy nhưng trên thực tế Bắc Đường Yên lòng tin mười phần, đồ của nàng không có người nào có thể cướp đi, huống chi là người nàng xem trọng bất quá không thể khinh thường, vừa rồi cái cô gọi điện kia nàng đoán không lầm là thiên kim Âu thị, xem ra cô gái này còn chưa hết hy vọng đây, nàng có muốn nên hay không làm chút gì đó cảnh cáo đây.

Bắc Đường Yên không phải là thiên sứ, cũng sẽ không có sự lương thiện của thiên sứ, trong mắt người khác nàng là cường thế khôn khéo ưu nhã lý tính nhưng ở trước mặt hắn nàng cũng nhiều ôn hòa đáng yêu nghịch ngợm cùng mị hoặc, mà trên thực tế nàng là một người thích khống chế toàn cục vô luận là cái gì đều chỉ là vì đạt tới mục đích của nàng, nàng thích Viêm Liệt cho nên hiện tại mục đích của nàng chính là bắt lấy trái tim của hắn, mà nếu như trong đó có gì làm chướng ngại nàng sẽ không keo kiệt dùng một chút phương pháp đặc thù để diệt trừ !

“Tôi cảm thấy được đây là điều tôi nên lo lắng đi, hơn nữa tôi nào có tốt như vậy, thật sự không biết chị yêu thích tôi vì cái gì.”

“Thích cậu rất nhiều, bất quá tôi cảm thấy cần phải có nhiều thứ chờ tôi đi khai quật, cho nên đừng quên chuyện của 2 chúng ta, hai ngày nữa dọn hành lý đi... đến lúc đó đừng nói là không nhé.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Tôi sẽ không quên, buổi sáng ngày mai tôi sẽ đón chị, bye bye.” Viêm Liệt tại trán Bắc Đường Yên ấn xuống một cái hôn, Bắc Đường Yên có chút bất mãn liếm liếm môi, Viêm Liệt bất đắc dĩ lắc đầu hôn lên

môi Bắc Đường Yên bất quá chỉ là chuồn chuồn lướt nếu không hẳn sợ chính mình sẽ đi không ra căn phòng này.

“Bye bye, tôi sẽ luôn nghĩ về cậu.”

“Tôi cũng vậy.” Viêm Liệt ly khai đi ra cửa, hai người trong lúc đó hơi thở lưu luyến không thôi.

Đưa hẳn ra Bắc Đường Yên một mình ngồi ở trên ghế sofa, đèn của phòng khách đổi thành đèn tường, nước trái cây đổi thành Whiskey, lúc này Bắc Đường Yên thoạt nhìn có chút âm trầm.

Nàng cầm điện thoại lên gọi 1 số.

“Tiểu thư, ngài có gì phân phó?”

“Ta muốn tài liệu về Âu Nhược Nhã cùng về Âu thị xí nghiệp thật cặn kẽ, càng cặn kẽ càng tốt, chiều mai hai giờ ta muốn thấy được tài liệu trên bàn làm việc của ta.”

“Tuân lệnh!”

Cúp điện thoại Bắc Đường Yên uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, đứng dậy đi về hướng phòng tắm cái gì đó không chiếm được, lúc cần thiết có thể dùng thủ đoạn cần thiết thế giới của nàng sớm cũng không phải là màu trắng.

Sáng sớm ngày thứ hai, hai người lại là cùng nhau xuất hiện ở công ty, mặc dù đưa tới oanh động nho nhỏ nhưng nếu so với ngày đầu tiên thì tốt hơn nhiều, nhất là các chủ quản đều ra lệnh không cho phép công ty lại loan truyền những chuyện gì không hay nếu như bị nghe được nghiêm trị không tha, nặng thì khai trừ khỏi công ty, đương nhiên như vậy làm cho rất nhiều người đều ngoan ngoãn ngậm miệng, bất quá trong lòng cũng len lén nghĩ tới ngẫu nhiên gặp được Viêm Liệt cũng sẽ lộ ra ánh mắt quái dị.

Mà Viêm Liệt xem ra thấy chuyện này đáng được ăn mừng, ít nhất không có mấy người dám tìm đến hẳn gây phiền phức, bất quá nghĩ đến buổi trưa cùng Âu Nhược Nhã hẹn hẳn vẫn còn có chút nhứt đầu, buổi sáng nói cho Bắc Đường Yên buổi trưa hẳn có một số việc không thể cùng nhau dùng cơm, Yên không hỏi đến nhưng nhìn hẳn ánh mắt kia giống như làm cho hẳn cảm giác là lạ, luôn như là mình làm cái gì trái với lương tâm.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Buổi trưa đến, Viêm Liệt cùng Âu Nhược Nhã hẹn đến nhà ăn nhỏ gần công ty nói chuyện.

“Viêm Liệt, chúng ta thật sự không thể nào sao? Cậu cũng biết mình thích cậu đã lâu rồi cậu lại không thể ỉnh 1 cơ hội hay sao?” Âu Nhược Nhã lần này tới đã có dự định đập nôi chìm thuyền nếu như hẳn thật sự không ỉnh một chút hi vọng, như vậy cũng đừng trách chính nàng ra tay!

“Tiểu Nhã, cậu rất tốt... thật sự rất tốt, nhưng là kể từ khi biết cậu yêu thích mình, mình đã nói qua cho cậu, mình đối với cậu không bao giờ vượt qua tình cảm bạn bè, chúng ta không thích hợp... thật sự thật xin lỗi.”

“Vậy tại sao nữ nhân kia có thể, nàng ta ngoại trừ so với mình có tiền hơn còn có cái gì so với mình tốt hơn, không có trẻ như mình, không có xinh đẹp như mình, cậu vì cái gì liền chọn nàng ta!” Nàng không phục, thật sự không phục. (L: ài, tai hại...)

Viêm Liệt nhú mày, Âu Nhược Nhã giọng nói này làm cho hẳn ghét.

“Mình không thích cậu không liên quan đến chị ấy, không cần đem chị ấy liên lụy đến lời việc này, mình đã nói rồi mình không hi vọng nghe được bất kỳ lời nói nào vũ nhục chị ấy, Nhược Nhã mình hi vọng cậu đừng có dây dưa loại vấn đề này nữa, cậu làm khó ỉnh... thật sự thật xin lỗi, mình còn có việc phải xử lý, cáo từ trước.”

Viêm Liệt biết rõ làm như vậy là không phong độ đem một cô gái ở lại nơi đó nhưng là hẳn là không thích Âu Nhược Nhã nói Yên như vậy, càng không hi vọng Yên bởi vì cùng hẳn một chỗ mà bị vũ nhục!

Đi ra khỏi nhà hàng, Viêm Liệt do dự một chút tùy ý mua một phần đồ ăn trở về công ty.

29. Chương 29: Hẹn hò (Thượng)

30. Chương 30: Hẹn hò (Hạ)

Thứ bảy, bởi vì là ngày nghỉ nên người trên đường rất nhiều, Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên lựa chọn một nhà hàng nhỏ rất tao nhã dùng bữa ăn, sau đó cùng nhau đi tới 1 trung tâm thương mại không xa Bắc Đường tập đoàn, tổng bộ Bắc Đường tập đoàn vốn là ở vào khu vực phồn hoa trong thành phố, đến thứ bảy ngày nghỉ nơi này càng phi thường náo nhiệt, hai người tay trong tay đi ở trên đường, thỉnh thoảng liền sẽ khiến cho nhiều ánh mắt tán thưởng và ghen ghét của cả nam nhân và nữ nhân khi thấy bọn họ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt rất tuần tú, đứng ở trong đồng người tuyệt đối có thể nhìn ra rất nổi, tuyệt đối khiến chi người ta chú ý, mà Bắc Đường Yên khí chất của nàng là đẹp, ngũ quan xinh xắn lộ ra ưu nhã, nhất là khi cùng Viêm Liệt cùng một chỗ Bắc Đường Yên tựa hồ trở nên sáng lên, tràn đầy một loại sinh động hơi thở, mà hai người kia đi cùng một chỗ đương nhiên là thu hút ánh mắt của mọi người.

Đi qua hai con đường, Viêm Liệt đã thấy được ba khuôn mặt có chút quen thuộc không phải là rất quen thuộc mà đều là vài đồng nghiệp của công ty từng có vài lần gặp, mấy người kia nhìn thấy hắn và Yên ánh mắt tràn ngập tò mò cùng kinh ngạc, làm cho hắn không khỏi nghĩ đến về sau chuyện như vậy sẽ gặp càng nhiều đi.

“Yên còn có một chút giờ chiều buổi chiều bắt đầu, chúng ta hướng phía rạp chiếu phim kia thôi.”

“Ok, không biết hôm nay có phim gì hay, thích xem thể loại phim gì?”

“Phim hành động đi, tôi cũng rất ít khi xem phim, còn chị?”

“Tôi cũng rất ít khi xem phim.” Bắc Đường Yên ngày thường xem ti vi tất cả đều là xem tin tức, đối với ít phim này rất không biết, cũng liền ngẫu nhiên thích phim hành động...

Viêm Liệt nở nụ cười, bình thường con gái đều sẽ không thích phim hành động, Bắc Đường Yên chính là không giống người thường bắt quá rất phù hợp tính cách của nàng.

Hai người đi hàn huyên một chút hơn mười phút sau đã đến cửa rạp chiếu phim, Viêm Liệt đi mua vé Bắc Đường Yên đứng tại nguyên nhìn bốn phía một chút thật nhiều năm chưa từng tới nơi này, nơi này bây giờ cũng thay đổi, cũng không biết trùng tu qua mấy lần càng ngày càng đẹp.

“Troy, phim rất kinh điển có được không?” Viêm Liệt cầm lấy hai vé chạy trở lại.

“Ok.” Bắc Đường Yên rất vui vẻ, xem cái gì không quan trọng, quan trọng là có Viêm Liệt cùng xem, hơn nữa Viêm Liệt còn mua thể loại phim nàng biết, nàng đương nhiên vui vẻ.

Hai người lại đi mua ít đồ ăn vặt bắt quá vô luận là Viêm Liệt hay Bắc Đường Yên cũng không muốn ăn, liền đổi thành mua nước, sau đó hai người vào rạp chiếu phim, chờ phim mở màn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Tại không khí tối đen của rạp chiếu phim Bắc Đường Yên khẽ nheo lại con mắt, nàng tại xem kỹ cảnh chung quanh, ánh mắt Viêm Liệt liên tục phóng tại trên màn hình, theo nội dung phim mà sợ hãi lộ ra vẻ mặt bất đồng từ phương diện này hắn là không có phòng bị, rất chân thật, người như vậy cũng không thích hợp ngoại giao lừa gạt, nhưng từ biểu hiện của hắn thì hắn đối với sự biến động của thị trường trình độ rất cao, phân tích rất chính xác, có thể nói là rất có thiên phú cũng rất có năng lực, Bắc Đường Yên trước nghiên cứu báo cáo điều tra về hắn làm cho nàng đối với Viêm Liệt có sự ấn tượng khắc sâu, nàng tin tưởng chỉ cần cho Viêm Liệt cơ hội, hắn nhất định có thể đứng ở đỉnh cao sự nghiệp, trở thành một người lãnh đạo ưu tú.

Chỉ là cũng không hi vọng hắn trợ giúp mình, hơn nữa khi đang kết giao điều kiện là như vậy công việc là công việc, việc riêng là việc riêng nàng rất vui vẻ đáp ứng, nàng cũng không hi vọng người yêu của mình là vì nguyên nhân bên ngoài mà cùng nàng cùng một chỗ nhưng là sau hai ngày tiếp xúc Bắc Đường Yên

đột nhiên lại nghĩ tới một khả năng khác, người nam nhân này vô dục vô cầu cùng nàng cùng một chỗ, tựa hồ càng giống là 1 người yêu bình thường thoát nhìn hình như là không sai, nhưng là không biết vì sao Bắc Đường Yên cảm thấy vật gì đó tốt như thế mất đi sẽ làm cho nàng đột nhiên có cảm giác không thoải mái.

Hết giờ chiều Viêm Liệt có chút cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn, quả nhiên là kinh điển, làm cho người ta nhìn có cảm giác nhiệt huyết sôi trào, bất quá Yên tựa hồ có chút ủ dột không biết đang suy nghĩ gì.

“Làm sao vậy?” Viêm Liệt nắm lấy tay Bắc Đường Yên có chút lạnh.

“Có chút không quá thoải mái.” Bắc Đường Yên tâm tình có chút dè dặt, sắc mặt cũng không khỏi trầm tĩnh lại, thoát nhìn thật sự có vẻ không thoải mái.

Viêm Liệt có chút lo lắng nhìn kỹ Bắc Đường Yên.

“Là bị bệnh sao? Có cần đi gặp bác sĩ hay không?”

“Không có gì... có thể là cảm thấy hơi mệt chút, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.”

“Vậy tôi đưa chị về nhà, sớm một chút nghỉ ngơi.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Về công ty đi trong nhà đang sửa chữa, trở về cũng không thể nghỉ ngơi.” Vì Viêm Liệt mà cải biến thư phòng, trong nhà ban ngày mời người trùng tu, coi như là trở về cũng phải đối mặt với cả đồng tiếng ồn.

“Ừ... tôi đưa chị đi.” Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên tìm một chiếc xe taxi, năm phút đồng hồ sau hai người liền đến trước cửa tổng bộ Bắc Đường tập đoàn.

Ngoài cửa bảo vệ có người chút ít kinh ngạc nhìn hai người, rất cung kính mở cửa, chào hỏi tổng tài.

Đi thang máy chuyên dụng trực tiếp đến tầng hai mươi ba.

“Yên, tôi ở chỗ này cùng chị, tôi không yên tâm.” Viêm Liệt theo Bắc Đường Yên vào phòng cũng không lập tức rời đi, hần sờ sờ trán Bắc Đường Yên xác định không có nóng lên nhưng vẫn cũ không yên tâm muốn lưu lại.

“Ừ, được, tôi đi đổi bộ quần áo, cậu chờ 1 chút.” Bắc Đường Yên đi vào phòng ngủ, thay đổi bộ đồ ngủ.

Viêm Liệt rót cho Bắc Đường Yên 1 chén nước nóng, nơi này mặc dù không có chủ nhân thường xuyên ở, nhưng cần có gì không thiếu.

Đổi xong y phục, Bắc Đường Yên uống nước Viêm Liệt lấy tới nằm ở trên giường.

“Yên, tôi ôm chị có thể chứ? Tôi sẽ không làm những chuyện khác.” Nhìn xem nàng nằm ở trên giường có vẻ nhu nhược Viêm Liệt đột nhiên xúc động muốn ôm nàng vào lòng, nhưng lời ra khỏi miệng sợ Bắc Đường Yên hiểu lầm, vội vàng bỏ thêm câu giải thích.

“Được.” Vốn là Bắc Đường Yên cũng không có bối rối, nhưng nằm ở trên giường tựa hồ cảm thấy thật sự hơi mệt chút, giọng lúc này nói có chút trầm thấp.

Viêm Liệt cởi áo khoác nằm ở bên cạnh Bắc Đường Yên nhẹ nhàng đem Bắc Đường Yên ôm vào trong ngực.

“Ngủ đi, tôi sẽ ở chỗ này coi chừng cho chị.” Viêm Liệt tại bên tai Bắc Đường Yên dùng đến một giọng rất ôn nhu nói ra.

Bắc Đường Yên chỉ cảm thấy mí mắt càng ngày nhú xuống, không ý thức liền thật sự ngủ thiếp đi.

Viêm Liệt không ngủ hần vẫn nhìn Bắc Đường Yên ngủ trong lòng có tư vị tựa hồ là hạnh phúc, cũng tựa hồ là bất an, cảm giác, cảm thấy chuyện có chút thái quá hư ảo, làm cho hần có không có cảm giác thực tế không biết có lẽ loại hư ảo này sẽ biến mất, hần muốn túm lấy, không biết túm như thế nào.. làm gì....

Yên nếu như có thể mãi mãi ôm nàng như này thì tốt bao nhiêu...

31. Chương 31: Trước Đêm Mưa Gió

32. Chương 32: Mưa Nhỏ (Một)

Chủ nhật suốt cả một ngày, Bắc Đường Yên vừa ngồi ở trước bàn làm việc xử lý văn kiện, vừa có chút không yên lòng đem ánh mắt quét về phía di động, sau đó sắc mặt của nàng tối xuống.

Bắc Đường Yên không phải là một người thích chờ đợi nàng thích chủ động xuất kích, chỉ là nàng cảm thấy quan hệ của nàng cùng Viêm Liệt bây giờ cần phải cho Viêm Liệt càng nhiều cơ hội chủ động như vậy cũng có thể chứng minh hẳn đối với mình là có lòng mà không phải là bởi vì nàng chủ động mà phản ứng bị động, chỉ là nàng đợi một ngày cũng không đợi được hẳn gọi điện thoại, trong lòng có chút ít không rất thư thái.

Bất quá, nàng cũng không phải là người tính toán chi li, chỉ là có chút thất vọng mà thôi.

Do dự một chút, Bắc Đường Yên chứng kiến kim đồng hồ chỉ tám giờ tối hay là gọi cho Viêm Liệt một cú điện thoại đi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Cần di động, gọi 1 con số quen thuộc, chờ đợi chừng năm giây, điện thoại đã có người nghe.

“A lô, xin hỏi tìm người nào?” 1 thanh âm nữ nhân từ trong điện thoại truyền ra, Bắc Đường Yên trong nháy mắt liền nhíu mày.

“Viêm Liệt có ở đây không?” Mặc dù có chút không vui, nhưng Bắc Đường Yên giọng nói là bình thường, bất quá vô luận nữ nhân này là ai, Bắc Đường Yên đều quyết định muốn biết rõ ràng .

“Viêm Liệt đang tắm, có chuyện gì không đợi lát nữa anh ấy đi ra tôi sẽ báo lại cho anh ấy?”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên có thể cảm giác được đối phương đầu tiên là do dự một chút, sau đó mới cố làm ra vẻ khó xử nói ra, giọng nói làm ra vẻ kia làm cho Bắc Đường Yên khinh thường hừ lạnh.

“Xin lỗi, nếu có chuyện gì thì tôi không cần đến người thứ ba nói cho anh ấy.” Bắc Đường Yên nói xong liền không lễ phép cúp điện thoại, sau đó như có điều suy nghĩ nhìn điện thoại ngẩn người.

Bắc Đường Yên không biết bình thường nữ nhân đối mặt tình huống như thế sẽ suy nghĩ như thế nào nhưng khi nàng nhìn lại, thấy trò hề này rất buồn cười... cô gái nghe điện thoại kia mặc dù hết sức giả bộ tự nhiên nhưng là nàng có thể nghe được bên trong có dối trá cùng khoe khoang, rất rõ ràng đối phương biết nàng hơn nữa đối với nàng còn có địch ý, tựa hồ điện thoại này cũng là đợi thật lâu nếu không làm sao sẽ trùng hợp như này!

Bắc Đường Yên tin tưởng Viêm Liệt sẽ không phản bội nàng, nhưng di động của hắn tại sao lại là một nữ nhân nghe, làm cho nàng rất nghi hoặc, hơn nữa còn có chút ít tức giận vì vậy nữ nhân sở dĩ có thể cầm di động của hắn liền chứng minh nhất định cùng hắn từng có tiếp xúc, chỉ là rốt cuộc là quen biết đến mức nào.

Đột nhiên có chút hối hận khi kêu Văn Mẫn thôi việc cho người theo dõi Viêm Liệt nếu không nàng có thể rất nhanh biết rõ chuyện gì xảy ra, chỉ là nàng cũng không biết là phải người đi điều tra cái gì đây, nàng cảm thấy nàng cần phải cho Viêm Liệt một cái cơ hội giải thích đối với tình yêu nàng muốn dừng cảm đi ném thử một chút, mặc dù có thời điểm sẽ có chút thoát ly khỏi sự khống chế của nàng nhưng chỉ cần không quá phạm thì cũng hay

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên nghĩ như thế, trên mặt vẻ mặt không che dấu chút nào thay đổi liên tục, làm cho người ta cảm thấy có chút nguy hiểm...

Bởi vì trong nhà đang sửa chữa, Bắc Đường Yên buổi tối hôm đó cũng chưa có về nhà, liên tục ở tại phòng nghỉ công ty cho nên, thứ hai buổi sáng Viêm Liệt xuống nhà không Bắc Đường Yên đợi ở đó nhưng Viêm Liệt cũng đoán được Bắc Đường Yên có thể là lưu tại trong công ty cho nên liền trực tiếp vào công ty.

Đi tới Viêm Liệt có chút do dự nhìn điện thoại, hẳn muốn gọi cho Bắc Đường Yên nhưng là bây giờ là giờ làm việc, không biết Bắc Đường Yên đang làm cái gì, sẽ không ảnh hưởng đến công tác của nàng chứ.

Ngày hôm qua hẳn vốn là chỉ là muốn nghỉ ngơi một chút, nhưng lại liên tục ngủ thẳng tới rất khuya mới rời giường, sau đó trầm trầm ăn chút gì lại ngủ tiếp, thẳng đến sáng sớm hôm nay đứng lên mới thấy được đã khá hơn nhiều, liền vội vội vàng vàng đi tìm Bắc Đường Yên, sau đó không tìm được đến công ty, hẳn điện thoại di động còn chưa có mua, định buổi trưa giờ nghỉ trưa đi mua một cái.

Do dự lại do dự, Viêm Liệt quyết định gọi cho Bắc Đường Yên, dù sao điện thoại di động của hắn bị mất, chắc nàng không biết sẽ liên lạc với hắn thế nào. Bấm điện thoại, đợi ước chừng mười giây đối phương mới nhận.

“Tôi đang họp, có việc gì lát nói.” Bắc Đường Yên thanh âm rất nghiêm túc, hơn nữa nói những lời này sau liền cúp điện thoại.

Viêm Liệt nhìn cảnh trước mặt mình trong tích tắc mờ mịt, hẳn cảm thấy tiếng truyền đến hết sức xa lạ, kia hình như là một giọng vừa quen thuộc lại xa lạ, quen thuộc là bởi vì hắn vốn là cho rằng Bắc Đường Yên, mà xa lạ là vì mấy ngày nay tiếp xúc, Yên chưa bao giờ dùng loại giọng này nói với hắn.

Không biết vì sao hắn cảm thấy có chút khó chịu nhưng lập tức lắc đầu cười nhạo mình nghĩ ngợi lung tung, có phải hay không nói chuyện yêu cũng sẽ nghĩ nhiều như vậy, như đứa ngốc.

Viêm Liệt tự nói với mình an tâm làm việc, hắn chỉ là một người mới còn có rất nhiều chỗ phải nỗ lực, không thể đem quá nhiều tâm tư để vào tình cảm, nhất là hắn cũng muốn làm cho Yến chứng kiến cố gắng của hắn, chứng kiến thành tích của hắn, làm cho nàng công nhận sự hiện hữu của hắn, đây mới là mục đích ban đầu của hắn.

Viêm Liệt chuyên tâm công tác mà lúc này Bắc Đường Yên vẫn đứng ở cửa phòng làm việc, vẻ mặt u ám nhìn trời!

Buổi sáng, Bắc Đường Yên cảm thấy cần phải nói cho Viêm Liệt một tiếng mình ở công ty, không cần phải để cho hắn lại đi nhà nàng đợi nàng, cho nên liền gọi điện thoại lại không nghĩ rằng điện thoại vang lên ba tiếng đã bị đối phương cắt đứt, sau đó khi Bắc Đường Yên rút cuộc là vì sao, một tin nhắn truyền tới.

Bắc Đường Yên do dự một chút nên xem hay không, sau đó liền mở một cái đều là hình đến từ di động của chính Viêm Liệt.

Bắc Đường Yên xác định không có tin nhắn tới nữa liền mở ra hộp thư nhìn nội dung.

Tin nhắn không có bất kỳ chữ gì, ba tin mỗi tin đều là một tấm hình, hình ảnh chụp hết sức giống như thật làm cho người ta có thể rất dễ dàng liền chứng kiến diện mạo của nam nhân trong tấm hình kia tương đúng là khuôn mặt anh tuấn của Viêm Liệt, sau đó nằm bên cạnh một nữ nhân không rõ tướng mạo, hai người nửa người trên giao triển cùng một chỗ, về phần nửa người dưới thì ẩn tại trong chăn làm cho người ta mơ màng.

Ba anh mỗi tấm ảnh không cùng góc độ nhưng đều là cùng một cái hình ảnh, Bắc Đường Yên rất kiên nhẫn xem xong ba tấm hình này, sau đó khép lại di động để di động nhẹ nhàng ném ở trên bàn làm việc, sau đó ngồi ở chỗ kia trong mắt có như ẩn hiện u ám không biết suy nghĩ cái gì.

Một buổi sáng Bắc Đường Yên đều là dưới tình trạng này vượt qua khi cho đến Viêm Liệt điện thoại gọi tới, Bắc Đường Yên nhìn xem số cũng biết là điện thoại nội bộ của công ty, cũng biết đây là điện thoại phòng làm việc của Viêm Liệt không do dự, nàng chỉ là đợi mấy giây sau đó nghe điện thoại sau đó không đợi đối phương nói chuyện liền mở miệng cúp điện thoại, rồi lại khôi phục lại trạng thái khi này.

Bất quá trạng thái như này cũng không có duy trì thật lâu, ước chừng hai mươi phút sau Bắc Đường Yên liền cầm lên điện thoại kêu Văn Mẫn vào.

33. Chương 33: Mưa Nhỏ (Hai)

“Tổng tài, ngài có gì phân phó?”

Văn Mẫn chỉ là thoáng nhìn qua Bắc Đường Yên, nàng cũng biết có chuyện lớn đã xảy ra, vẻ mặt kia làm nàng hơi thở ngưng trọng, làm cho người ta cảm thấy khó thở đi theo Bắc Đường Yên mấy năm, Văn Mẫn có thể khẳng định là không biết ai lại chọc phải tổng tài đại nhân rồi và sau đó người kia khả năng sẽ xui xẻo.

“Cho người đi thăm dò xem Viêm Liệt từ khuya ngày hôm trước cho đến sáng sớm hôm nay đã làm gì, xem mấy người tiếp xúc hoặc nhìn thấy hắn, không được bỏ sót bất kỳ phát hiện nào, làm càng nhanh càng tốt.”

“Dạ!”

Văn Mẫn nghe Bắc Đường Yên nói, đầu óc liền đoán được ít nhiều hắn là về chuyện Viêm Liệt cùng những nữ nhân khác cũng không biết vấn đề này nghiêm trọng đến mức nào.

“Tổng tài buổi trưa hôm nay còn chuẩn bị cơm trưa không?” Văn Mẫn dè dặt hỏi.

“Chuẩn bị cơm của chị là được rồi.”

“Vâng.”

Văn Mẫn đi ra ngoài trong phòng làm việc chỉ còn lại Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên lần nữa đứng ở trước cửa sổ, ánh mắt u ám nhìn ra ngoài cửa sổ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Nàng hiện tại đã rất tỉnh táo nhưng vẫn không khỏi có chút bối rối, nếu như nói gọi điện tối hôm qua bởi vì nghe người điện thoại là một nữ nhân làm cho nàng có chút nghi hoặc, như vậy 3 tin nhắn ngày hôm nay thì có thể cho nàng xác nhận đây là một cái bẫy bởi vì đối với nhân phẩm của Viêm Liệt nàng rất tin vô luận là từ điều tra hay là mấy ngày chung đụng, Bắc Đường Yên cùng tin ánh mắt của mình, Viêm Liệt không phải là loại người làm ra chuyện như vậy như vậy trong chuyện này liền nhất định sẽ có “hiểu lầm ” nhỏ nhỏ cũng không biết rốt cuộc là dạng gì cho nên, nàng kêu Văn Mẫn đi điều tra, xem khả năng có như nàng suy nghĩ hay không.

Mặc dù nàng muốn hiểu cũng nhận định Viêm Liệt hẳn là trong sạch nhưng nàng cũng chỉ biết tức giận, bởi vì Viêm Liệt mà sinh ra loại phiền toái này làm cho cảm xúc của Bắc Đường Yên có chút không ổn định, mặc dù lý trí nói cho nàng biết kêu nàng tin tưởng hắn nhưng trong lòng phản ứng vẫn là có tức giận, Bắc Đường Yên biết rõ đây là bởi vì nàng quá quan tâm đến quan hệ với Viêm Liệt làm cho nàng mất đi tỉnh táo cho nên nàng hiện tại cũng cần yên tĩnh một chút, nếu không nàng không bảo đảm khi nhìn thấy Viêm Liệt tâm tình của mình sẽ làm ra cái gì không nên xảy ra.

Buổi trưa Viêm Liệt do dự một chút cũng không có gọi cho Bắc Đường Yên, hắn dùng thời gian này đi mua một chiếc di động mới, sau đó đi mua sim có chút vội vàng ăn một miếng cơm trưa liền đuổi về công ty đi làm.

Một buổi chiều đã qua, Viêm Liệt xử lý xong công việc đã qua giờ tan sở, hắn lại bắt đầu do dự có nên hay không tìm Yên đây?

Cuối cùng quyết định Viêm Liệt vẫn là một người rất chủ động định ra mục tiêu sẽ liên tục nỗ lực, do dự không quả quyết không phải cá tính của hắn nhưng vấn đề liên quan tới Bắc Đường Yên hắn lại có chút do dự thật không dám ra tay.

Điện thoại thông, tiếng Bắc Đường Yên truyền tới.

“Viêm Liệt?”

“Vẫn còn phải làm sao?” Nghe thanh âm kia Viêm Liệt đột nhiên cảm thấy có chút ủy khuất, buổi sáng thanh âm lạnh như băng kia làm cho hắn ấn tượng khắc sâu, lúc này nghĩ đến hắn có cảm giác mình giống như là đứa trẻ bị bỏ rơi. (L: cảm giác kì vậy...)

Người đối diện tựa hồ trầm mặc một hồi, mới truyền đến thanh âm.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

“Đã làm xong cùng nhau ăn cơm chứ?”

“Ok, tôi ở dưới cửa công ty chờ chị.” Viêm Liệt có chút khẩn cấp đáp ứng, mặc dù giọng Bắc Đường Yên tựa hồ vẫn còn có chút không đúng lắm nhưng so với buổi trưa khá hơn nhiều, không lạnh như băng làm cho hắn cảm thấy có chút đau lòng.

“Ừ, lát nữa gặp.” Bắc Đường Yên cúp điện thoại, ánh mắt vừa nhìn về phía tài liệu trong tay, đó là tài liệu Văn Mẫn ba mươi phút trước giao cho nàng, phần thứ nhất là về Viêm Liệt có vấn đề rất lớn, nghe cư xá lính gác cửa nói Viêm Liệt mười giờ tối trở về cư xá, nhưng bạn cùng phòng Viêm Liệt lại nói Viêm Liệt qua mười hai giờ còn không có trở về, hơn nữa không có ai biết hắn trong khoảng thời gian này làm cái gì về phần chủ nhật, đồng nghiệp hắn nói Viêm Liệt tựa hồ liên tục không có đi ra ngoài đều là ngủ, bọn họ đi ra ngoài Viêm Liệt đang ngủ, lúc trở lại hắn vẫn như cũ là đang ngủ.

Cái này làm cho Bắc Đường Yên phát giác được có cái gì không bình thường sau đó nàng liền nhìn về báo cáo những người khác đầu tiên liền là tình địch số một của nàng Âu Nhược Nhã, sau đó Bắc Đường Yên đại khái là có thể đoán được cái gì.

Âu Nhược Nhã tối thứ bảy từng tại cư xá nơi Viêm Liệt ở cái kia có xuất hiện, nói là đi vào nhà 1 đồng nghiệp nhưng là theo điều tra tên của đồng nghiệp kia cũng chính là viên chức trong Bắc Đường tập đoàn bởi vì bận việc đi ra ngoài cũng không ở nhà, hơn nữa Âu Nhược Nhã ở cư xá đó mãi cho đến sáng sớm ngày thứ hai mới lái xe rời đi, theo lính gác cửa quan sát thì xe Âu Nhược Nhã còn có những người khác ước chừng là hai nam nhân, bất quá nhìn không rõ tướng mạo, hai người kia cũng là người hộ tống Âu Nhược Nhã lúc đi vào.

Cư xá Viêm Liệt đang ở không phải là cư xá có áp dụng an ninh kỹ thuật cao, chỉ có vài chỗ bố trí cảnh vệ cho nên cũng không có chứng cứ về Âu Nhược Nhã làm những gì.

Ngoại trừ Âu Nhược Nhã, Văn Mẫn còn đã điều tra vài người, nhưng kết quả đều bình thường chỉ có Âu Nhược Nhã này là có vấn đề.

Bắc Đường Yên xem qua phần tài liệu này, đối với chuyện phát triển đại khái đoán được nàng đưa ra hai loại giả thiết rồi ghép vào tình hình thực tế, lát nữa hỏi Viêm Liệt có lẽ có thể biết rõ thêm.

Đem báo cáo trong tay bỏ vào trong tủ bảo hiểm, Bắc Đường Yên đi ra khỏi phòng làm việc, khi nàng đi ra cửa liền thấy được hắn chờ ở một bên, ánh mắt của hắn tựa hồ có chút khẩn cấp.

“Yên.” Liên tục chú ý cánh cửa lớn Viêm Liệt thấy được Bắc Đường Yên sau đó lộ ra nụ cười chủ động tiến lên chào.

Bắc Đường Yên cũng cười cười, sau đó nói:

“Tìm một chỗ ăn cơm đi, tôi đói bụng.”

Bắc Đường Yên là thật đói bụng, mặc dù buổi trưa cơm trưa thức ăn rất tốt nhưng vì nàng một chút khẩu vị cũng không có nên chỉ ăn một miếng liền thôi cảm giác cảm thấy một mình ăn cơm làm cho người ta cảm giác không thoải mái.

“Được, tôi cũng rất đói bụng.” Viêm Liệt buổi trưa ăn cũng ít, bất quá tâm tư suy nghĩ lung tung không có cảm thấy đói, ngược lại nghe Bắc Đường Yên nói như vậy mới cảm giác mình cũng có chút đói bụng.

Hai người đi tới một nhà hàng cách công ty hơi xa, quang cảnh nơi này so với nhà hàng ở phụ cận công ty khá hơn một chút, có vẻ rất tao nhã.

Từ trên đường đi cho đến nhà hàng, Viêm Liệt liên tục cẩn thận nhìn về mặt Bắc Đường Yên muốn nhìn ra chút gì đó nhưng Bắc Đường Yên tựa hồ rất bình thường, làm cho Viêm Liệt cảm thấy có lẽ là chính mình đa nghi.

Đang đợi bữa ăn tối Viêm Liệt mở miệng:

“Yên, hôm trước buổi chiều khi về nhà bị rơi đi điện thoại di động, ngày hôm qua thân thể không thoải mái nên ở nhà nghỉ ngơi một ngày, không biết chị có gọi cho tôi hay không, chị không có tức giận chứ?”

Viêm Liệt đơn giản nói một chút, Bắc Đường Yên ánh mắt sáng lên, quả là thế....

“Làm sao rồi?”

“Tối thứ bảy khi về nhà tại dưới nhà hình như gặp được phải cướp, không chờ tôi phản ứng bọn họ liền dùng thuốc mê hôn mê tôi, chờ khi tỉnh lại liền phát hiện trên người mình gì cũng không trông thấy, bất quá...” Viêm Liệt vừa nói vừa quan sát mặt Bắc Đường Yên có chút lo lắng không biết là nên cho Bắc Đường Yên biết chuyện này hay không.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Bất quá cái gì?”

“Tôi nhớ được mình hôn mê tại cửa toà nhà nhưng là khi tỉnh lại liền phát hiện mình ở tại cửa kí túc, cảm giác có chút kỳ quái.”

Nghe Viêm Liệt nói Bắc Đường Yên hiểu ý cười một tiếng, lại càng xác định suy đoán của mình.

“Thân thể không có việc gì chứ?” Bắc Đường Yên có được tin mình muốn sắc mặt cũng thay đổi nhu hòa hơn, quan tâm xem tình trạng thân thể của Viêm Liệt nhưng trong ánh mắt nhưng lại hàn quang chột lóe, giống như đã có quyết định gì đó.

“Không có việc gì.”

34. Chương 34: Mưa Nhỏ (Ba)

Hai người ăn xong cơm tối, Viêm Liệt muốn đưa Bắc Đường Yên về nhà, Bắc Đường Yên hôm nay về đến nhà thấy h nói trùng tu xong muốn cho Viêm Liệt nhìn một chút, hài lòng hay không hài lòng, hai người liền cùng nhau đi vào nhà Bắc Đường Yên.

Viêm Liệt theo Bắc Đường Yên vào phòng, thấy được Bắc Đường Yên cố ý vì hắn mà thay đổi thư phòng có chút cảm động ôm lấy Bắc Đường Yên.

“Cảm ơn.” Viêm Liệt rất thích nơi này, rất có hương vị nhà.

“Ngày mai dời đến đây đi như vậy chúng ta cũng thuận tiện hơn một chút.” Hiểu rõ chuyện đã xảy ra Bắc Đường Yên đã không tức giận, bất quá đây chỉ là nhằm vào Viêm Liệt cũng không có nghĩa là nàng buông tha cho người còn lại, trên đường đi sau khi ăn cơm xong Bắc Đường Yên trong đầu đã có một cái kế hoạch tỉ mỉ nếu đối phương làm ra loại chuyện như vậy cũng chính là đối địch với nàng, mà đối với địch nhân nàng chưa bao giờ lưu tình!

“Ngày mai phải đi làm.” Viêm Liệt có chút khó xử, hơn nữa còn có chút ít khẩn trương, hắn nếu quả như thật vào ở vẫn thấy thế nào đó

“Khuya hôm nay trở về đi dọn đồ đạc đi tối mai dời đến, Yên sẽ nhờ công ty chuyển nhà cậu không cần phải bận tâm.” Bắc Đường Yên này lời đã là quyết định sau cùng, không để cho hắn óc ý phản bác mặc dù Viêm Liệt nhìn Bắc Đường Yên trước mặt như nhu hòa hơn rất nhiều, nhưng hết thấy nữ nhân này vẫn là rất cường thế .

Viêm Liệt ngược lại là không có cảm thấy không thoải mái, chỉ là có chút bất đắc dĩ cười cười, sau đó tại trên trán Bắc Đường Yên ấn xuống một cái hôn nhẹ.

Hắn biết như vậy mới chân chính là Bắc Đường Yên, cường thế không dung người cự tuyệt, hắn rất sớm liền hiểu cho nên đối với mấy ngày chung đụng cảm giác thấy ngạc nhiên bởi vì Bắc Đường Yên tựa hồ nhu hòa rất nhiều, bất quá giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, khí thế của nàng trong nhiều lúc vô tình sẽ toát ra chỉ là này cũng không phải cái gì không tốt hắn cũng không có cảm thấy không thoải mái ngược lại cảm thấy thiết thực rất nhiều.

Hai người cùng một chỗ nếu như chỉ là ứng đối đối trá vậy nhất định sẽ không thật sự làm cho người ta cảm thấy thoải mái, chỉ có thật tâm mới có thể lâu dài, hắn thích nhìn Bắc Đường Yên cường thế chói mắt như vậy khiến cho người ta tâm động!

Thật sự là động tâm, trong mắt sáng ngời tràn đầy tự tin, trong lời nói là giữ hết thủy sự ngạo nghễ đây mới là nàng chân chính trong nhận thức của hắn, thần tượng mà hắn sùng bái hơn ba năm trời!

Viêm Liệt trong nội tâm suy nghĩ lung tung tựa hồ trong nháy mắt đã suy nghĩ rất nhiều rất nhiều.... mà Bắc Đường Yên lại không hề có cảm giác đại khái là bởi vì chuyện hai ngày kia xảy ra làm nàng bị ảnh hưởng Bắc Đường Yên có chút bốc đồng dựa theo ý nghĩ của mình quyết định hết thủy, cũng không có bận tâm ý tưởng của hắn, cũng không nghĩ qua loại hành động vô tình này sẽ làm cho Viêm Liệt kích động như thế.

Có chút thời điểm chúng ta yêu cũng không phải là vì sự chân thật của đối phương nhưng có khi hấp dẫn chúng ta có lẽ là đối phương im ắng, tình yêu thật sự rất kỳ diệu chúng ta có thể dùng cảm tranh thủ nhưng lại không cách nào khống chế.

“Yên anh thích em.” Nhẹ nhàng hôn lên Bắc Đường Yên sau, Viêm Liệt dùng giọng nói ôn nhu lại kiên định đối với Bắc Đường Yên nói ra. (L: từ giây phút này Viêm Liệt thực sự cảm động nên thay đổi xưng hô cho ko lạnh lung, khách sáo như trước... giờ sẽ anh em ngọt ngào nha độc giả)

Bắc Đường Yên sững sờ, không nghĩ vì sao lúc này hắn sẽ có cử động thế này nhưng lập tức liền lộ ra nụ cười rực rỡ vui vẻ, kiêu ngạo, hạnh phúc chính Bắc Đường Yên cũng không biết tâm trạng giờ là như thế nào nữa, chỉ cảm thấy trong lòng bởi vì lời thổ lộ này mà cảm giác ấm áp nhưng Viêm Liệt lại thấy được ánh mắt Bắc Đường Yên khi đó sáng như vậy, đẹp như vậy tựa hồ là chinh phục toàn bộ thế giới vậy.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Yên, nếu như em có thể làm cho anh cảm thấy thích em nhanh như vậy anh rất vui mừng, như vậy anh nhất định sẽ thích em cả đời, em sáng ngời mà ánh mắt lại tràn trề tự tin như là ý nghĩa cuộc sống trong anh, trước kia anh nghĩ muốn đi tìm hiện tại anh nghĩ muốn chờ đợi... chỉ hi vọng ở trước mặt em anh có thể chân chính là chính mình... Giờ khắc này Viêm Liệt ở trong lòng mình nói lời hứa cả đời, hắn là thật thích nữ nhân gọi là Bắc Đường Yên này... không hắn là yêu Bắc Đường Yên, bởi vì nàng cường thế chinh phục trái tim của hắn! (L: đoạn này nghe mà sướng tai thế, ước gì mình được như chị ấy....)

Ngày hôm sau, Viêm Liệt liền chuyển vào nhà Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên vì Viêm Liệt mà chuẩn bị xong hết thủy, kỳ thật khi kế hoạch muốn cải tạo thư phòng Bắc Đường Yên cũng đã chuẩn bị ra rất nhiều thứ kể cả trang phục bốn mùa từ cả vật đến vớ không có bỏ sót lấp đầy hai tủ quần áo lớn, còn có các loại đồ dùng hàng ngày đầy đủ mọi thứ, trong thư phòng mọi đồ dùng toàn bộ có đủ kỳ thật chỉ cần Viêm Liệt mang người đến là được rồi, cho nên khi buổi tối Viêm Liệt chứng kiến hết thủy thứ này thật sự rất kinh ngạc, rõ ràng hôm qua còn chưa có.

“Cảm giác như em dùng thời gian một ngày đem cả siêu thị chuyển về trong nhà.” Viêm Liệt nhìn những vật này trên ghẹo Bắc Đường Yên.

“Em đã bận rộn cả một ngày, hi vọng anh hài lòng.” Bắc Đường Yên nói là nói thật mặc dù cụ thể đều không phải là nàng làm nhưng cũng là giám sát một ngày cho nhân viên làm việc đem những vật này đưa đến và sửa sang lại cho tốt.

“Cảm ơn.” Viêm Liệt cảm giác là mâu thuẫn hắn không thích Bắc Đường Yên vì hắn mà tốn nhiều tiền như vậy, những vật này tổng giá trị cộng lại mặc dù không phải là quá nhiều nhưng cũng là lớn tầm sáu bảy con số bất quá đây cũng là tâm ý Bắc Đường Yên, hắn không muốn nói cái gì đã thương tự tổn nam nhân khi quyết định cùng Bắc Đường Yên cùng một chỗ hắn cũng đã tiếp nhận loại chênh lệch này.

“Thích là tốt rồi, nhanh dọn 1 đi, hôm nay anh cũng mệt mỏi rồi, dọn dẹp xong cũng có thể sớm nghỉ ngơi.”
“Ừ.”

Sau đó, hai người cùng nhau sửa sang lại những gì Viêm Liệt mang đến hẳn rất ít chừng nửa canh giờ liền gọn, sau đó hai người đi tắm rửa, trao cho nhau một cái hôn rồi từng người trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Viêm Liệt bận rộn một ngày thật sự cảm thấy mệt mỏi, nằm ở trên giường lớn, nghĩ tới Bắc Đường Yên ở cách vách chỉ chốc lát liền ngủ mất, trong giấc mộng tựa hồ còn mỉm cười 1 cái làm cho người ta cảm thấy rất hạnh phúc.

Mà ở phòng khác, Bắc Đường Yên mở ra máy tính, tra vài trang web, sửa sang ít đồ vật, sau đó lại xét duyệt một lần nữa kế hoạch mình đã định, sao đó cầm điện thoại lên.

“Tổng tài? ”

“Văn Mẫn, kế hoạch chị đã gửi đến hòm thư của em bắt đầu từ ngày mai trò chơi mới của chúng ta lại bắt đầu.” Nói đến đây Bắc Đường Yên trong mắt có ánh lửa.

“ Em biết rồi... Tổng tài, tôi nhất định khiến ngài hài lòng.”

“Chú ý giữ bí mật, kế hoạch không có thành công trước không thể tiết lộ bất cứ tin tức gì.” Mặc dù Bắc Đường Yên vẫn cảm thấy quyết định của mình sẽ không bởi vì kẻ nào can thiệp mà thay đổi, nhưng là nàng không thích trên đường có gì ngoài ý muốn phát sinh.

“Dạ, tổng tài”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Bắc Đường Yên hài lòng cúp điện thoại, lại xác nhận một lần kế hoạch không vấn đề mới đóng máy tính, không có ai có thể gây tổn thương cho nàng mà sao đó không phải trả giá thật lớn, kẻ có lá gan ngấp nghé đồ thuộc về nàng sẽ phải có gan gánh chịu hậu quả!

35. Chương 35: Mưa Nhỏ (Bốn)

Mấy ngày kế tiếp, Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt hai người cùng nhau đi làm cùng nhau tan tầm, bọn họ cũng không ở bên ngoài dùng cơm, bữa sáng cùng bữa tối đều mời người người giúp việc làm, ban ngày bọn họ không ở nhà cũng là thời gian người giúp việc quét dọn vệ sinh, hai người chung đụng cũng vui vẻ, có đôi khi trao đổi một chút ý kiến lẫn nhau về công việc, mỗi người 1 nhận thức, 1 ý kiến nhưng tranh luận rất vui vẻ

Thứ 7 lại là thời gian nghỉ phép bất quá nghỉ phép chỉ có Bắc Đường Yên, bởi vì Viêm Liệt phải làm thêm giờ cho nên Bắc Đường Yên cũng đi công ty xử lý một chút công việc.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Tổng tài, đối phương đã lên móc chỉ cần chúng ta toàn diện bắt đầu thì cuối ngày Âu thị xí nghiệp có thể đổi tên được rồi.” Văn Mẫn đối với thành quả của mình hết sức hài lòng, buôn bán cạnh tranh là như thế ai có năng lực chính là kẻ cường giả, kẻ mạnh thì sống, đáng đời thì bị đào thải chỉ cần là Bắc Đường Yên giao cho nàng thì thoảng ngẫu nhiên nàng cũng sẽ cảm thấy đối phương đáng thương giống như là hiện tại.

Bởi vì tổng tài đại nhân nhà nàng ghen cho nên Âu thị xí nghiệp phải chôn cùng, không biết nữ nhân Âu Nhược Nhã kia nếu là biết rõ nguyên nhân Âu thị bị bắt mua là vì 1 người đàn ông mà cô ta không nên thích thì về mặt sẽ thế nào nhỉ?

“Rất tốt, chị hi vọng 1 ngày trước tháng tư có thể giải quyết hết thấy.” Bắc Đường Yên vì Âu thị xí nghiệp ra xuống lời nhắn gửi cuối cùng.

“Dạ, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!”

Bắc Đường Yên nhìn Văn Mẫn rời đi, khinh thường khẽ hừ một tiếng 1 cái Âu thị nho nhỏ dám cùng nàng đối nghịch, tự chịu mà diệt vong!

Chuyện Viêm Liệt qua Bắc Đường Yên điều tra có thể xác định là Âu Nhược Nhã giả trò quỷ, mục đích là làm cho nàng ghen cùng hần chia tay, thật sự là trò chơi buồn cười của con nhóc... nàng Bắc Đường Yên há lại dễ dàng bị lừa như vậy cho nên nàng quyết định cấp cho Âu Nhược Nhã một cái dạ đồ cả đời khó quên, làm cho nàng ta hối hận vì chuyện chính mình đã từng làm!

Kỳ thật nếu như vì chuyện riêng như vậy cũng không có làm cho Bắc Đường Yên cảm cả Âu thị xí nghiệp khai đao trên thực tế Bắc Đường Yên làm như vậy là bởi vì lời Âu Nhược Nhã nói những lời kia ở nhà hàng nàng nghe được nên làm cho Bắc Đường Yên nhớ ở trong lòng!

“Chị ta so với em chỉ có tiền ơn còn còn cái gì hơn em, không có trẻ như em, không có xinh đẹp như em, cậu vì cái gì lại chọn nàng ta!” Bắc Đường Yên rất khắc sâu nhớ kỹ lời Âu Nhược Nhã đã nói qua hừ... không có trẻ bằng, không có xinh đẹp bằng..., nữ nhân này dám vũ nhục nàng lúc ấy nàng không nói cũng không làm cái là bởi vì nàng ghi nhớ ở trong lòng, đếm tội rồi phạt Âu thị chờ đổi chủ nhân đi!

Bắc Đường Yên hành động là bí ẩn đối với phương án thu mua Âu thị không có liên quan đến Bắc Đường tập đoàn, nàng lợi dụng người lấy tên là Nghĩa và cộng thêm sự trợ giúp của Lăng Vũ tập đoàn rất dễ dàng liền trở thành cổ đông lớn nhất của Âu thị, chỉ còn chờ đến thứ hai cuối cùng sẽ hợp xong.

Lúc xế chiều Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên cùng nhau ly khai công ty, hai người cũng không có nơi nào muốn đi nên liền lựa chọn trở về nhà, sau đó 1 người xử lý văn kiện, một người viết báo cáo, đến buổi tối cùng nhau xem tin tức, trao đổi vài cái hôn ngọt ngào, khi gần phát hoả mới lưu luyến không rời mà tách ra.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Ánh mắt Viêm Liệt nóng bỏng nhìn xem người bị mình ôm vào trong ngực, chỉ thấy Bắc Đường Yên sắc mặt đỏ thắm, mắt mơ hồ hết sức mê người, làm cho hần có xúc động nghĩ muốn đè nàng dưới thân thể thật tốt nhắm nháp nhưng là lý trí nói cho hần biết thời cơ vẫn không được, thời gian bọn họ biết nhau còn quá ngắn.

“Anh đi tắm.” Viêm Liệt lý trí chiến thắng, có chút chặt vật trốn về phòng ngủ của mình.

Bắc Đường Yên con người trở nên thanh tĩnh, nhìn xem cửa phòng Viêm Liệt trở nên có chút thâm trầm.

Người nam nhân này... cái dạng này... rốt cuộc là tốt hay xấu đây, nàng nói rõ sẽ không cự tuyệt, người nam nhân này còn một bộ không muốn xin vui lòng nhận cho, thật sự làm cho người ta thương tâm lại thương thân! Kỳ thật, nàng cũng không phải là rất có kinh nghiệm, luôn như vậy sẽ làm nàng tinh thần bức bối trở nên không bình thường !

Bắc Đường Yên có chút ai oán, có chút hoài nghi người nam nhân này có phải là không được đi... Chớp mắt một cái, Bắc Đường Yên đã có so đo như là một loại mèo ăn vụng đẩy ra cửa phòng của Viêm Liệt...Viêm Liệt vội vã tắm làm ình tĩnh tảo cũng không có khóa cửa, kỳ thật mọi khi hần cũng là không khóa cảm thấy không cần thiết.

Vào phòng Viêm Liệt, Bắc Đường Yên trực tiếp hướng phòng tắm mà đi tới, ở trong đó truyền đến tiếng nước ào ào chảy, làm cho Bắc Đường Yên sa vào mơ màng nào đó.

Không có tiến thêm một bước, Bắc Đường Yên liền đứng ở cửa phòng tắm, sau đó trong lúc đó phát hiện động tác của mình có chút háo sắc.

Ài... đầu năm nay làm nữ nhân cũng không dễ dàng, chủ động bị người ta phê bình phóng đảng, bảo thủ bị người ta nói là dối trá, kỳ thật cũng không phải là nàng nóng lòng, mà là cảm thấy Viêm Liệt như vậy làm cho nàng cuống cuống, nàng nếu như là không chủ động cũng không biết muốn kéo tới khi nào, nàng

đã nhận định hẳn dù sao loại này cũng là sớm hay muộn, giữa có biến hay là sớm một chút ăn rồi nói sau, Bắc Đường Yên không phải là nhà đạo đức nàng không cho rằng hai người lên giường thì phải chịu cái trách nhiệm nặng nề, nhưng là Viêm Liệt này đúng là rất đơn thuần rất nghiêm túc nếu như hai người thật sự phát sinh chuyện gì Viêm Liệt thật có thể là của nàng!

Không nên trách nàng có thủ đoạn nhỏ, ai bảo nàng thích hẳn đây... Bắc Đường Yên đem chuyện như vậy gọi là “Âm mưu ngọt ngào ” (L: tên kia trong phòng tắm ko biết mình sắp bị ăn, hắc hắc....)

Tiếng nước chảy ngừng, Bắc Đường Yên cũng có chút khản trương chớp mắt vài cái chỉ chốc lát tay động vào cửa phòng tắm.

Cửa chậm rãi được mở ra, một nam nhân chỉ vây khăn tắm xuất hiện ở trước mặt Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên có thể thấy rõ ràng ở đó làn da màu đồng khiến cho tâm linh nào đó của nàng nói.... thật sự là quá mê người .

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Liệt, em có một vấn đề muốn hỏi anh?” Bắc Đường Yên dùng đến thanh âm khàn khàn hỏi lí do mình đã nghĩ.

Viêm Liệt mở cửa liền chứng kiến Bắc Đường Yên thì kinh ngạc trợn to hai mắt, sau đó lại phát hiện mình không có mặc quần áo trong nháy mắt đỏ mặt, mới vừa nghĩ phải có động tác gì liền nghe được Bắc Đường Yên nói, trong lúc nhất thời cũng đã quên phải mặc quần áo ngay ngốc hỏi:

“Chuyện gì?”

“Anh có phải hay không là không được, cho nên mới không quan tâm em?” Bắc Đường Yên hỏi 1 câu trực tiếp kia, trực tiếp đến mức Viêm Liệt trong tích tắc hoài nghi là mình nghe lầm.

“Anh thật là không được....nhìn anh sắc mặt bị tức giận mà đỏ!” Bắc Đường Yên lại nói 1 câu nữa....lần này coi như là Viêm Liệt nghĩ không ra cũng phải nghĩ ra.

“Yên, em...” Viêm Liệt rất giận phần muốn nói cái gì, nhưng là còn chưa nói hết đã bị Bắc Đường Yên hôn ngăn chặn, Bắc Đường Yên 2 tay ôm chặt cổ Viêm Liệt cổ, hôn.

“Liệt, anh không muốn em sao?” Kết thúc nụ hôn, Bắc Đường Yên lại nói.

“Anh... đừng... đừng như vậy...” Viêm Liệt nghĩ đẩy Bắc Đường Yên ra, nhưng khi tay đụng phải thân thể Bắc Đường Yên vẫn không buông đổi thành ôm lấy nàng, hẳn làm sao lại nghĩ không...hắn quả thực là muốn... muốn điên rồi, nhưng hắn không hi vọng nhanh như vậy...

Bắc Đường Yên không có cho Viêm Liệt cơ hội cự tuyệt, lại một môi hôn đưa lên, sau đó tại bên tai Viêm Liệt nhẹ nhàng nói:

“Em muốn... em muốn anh.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt chỉ cảm thấy ‘oanh’ một tiếng... máu của mình sôi trào, trong đầu nháy mắt trống rỗng sau đó cũng chỉ còn lại nhiệt tình...

36. Chương 36: Mưa Nhỏ (5)

37. Chương 37: Mưa Nhỏ (Sáu)

Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt hai người theo nhân viên phục vụ dẫn tới ngồi ở một cái bàn gần cửa sổ nhỏ từ nơi này nhìn ra ngoài là một công viên rừng nhỏ làm cho người ta có cảm giác như đng vào rừng.

“1 nơi làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái.” Viêm Liệt rất thích nơi này, Bắc Đường Yên cũng rất hài lòng, hai người tùy ý chọn món thức ăn, liền tán gẫu.

“Ngày mai xin nghỉ đi, em dẫn anh đi gặp bạn của em, những người bạn rất quan trọng.” Ngày mai là 1 /4 là ngày mà độc thân có hạn mỗi tháng hẹn nhau, dù bận rộn thế nào mười hai người cũng sẽ tụ tập cùng một chỗ, bọn họ luôn rất quý trọng cái họp mặt mỗi tháng một lần này.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Bắc Đường Yên qua cân nhắc quyết định thừa dịp tụ hội đem Viêm Liệt giới thiệu ọi người biết, coi như là thừa nhận hẳn còn có thể kích thích mọi người 1 chút, ước hẹn cũng đừng quên.

” ... Khi nào thì đi cả ngày sao?” Đối với Bắc Đường Yên yêu cầu Viêm Liệt cảm thấy có chút kinh ngạc nhưng lập tức cảm thấy thật cao hứng, giới thiệu hẳn cho bạn của nàng xem như đối với hẳn là một loại thừa nhận đi, có cơ hội hẳn cũng có thể đem Bắc Đường Yên mang về nhà giới thiệu cho cha mẹ biết cũng không biết Bắc Đường Yên có nguyện ý hay không, mặc dù nên làm không nên làm đều làm nhưng đối với phần tình cảm này hẳn vẫn có bất an có thể là bởi vì quá quan tâm đi, cho nên sợ hãi mất đi.

“Buổi chiều, buổi chiều chúng ta cùng đi.”

“Ok, vậy anh có phải cố ý chuẩn bị những thứ gì không?” Viêm Liệt mặc dù không xác định Bắc Đường Yên bằng hữu có phải là người hẳn trong nhận thức biết hay không nhưng là bạn của Bắc Đường Yên, hơn nữa còn là cố ý giới thiệu cho hẳn biết nhất định là rất bằng hữu quan trọng, là sinh viên Hoàng gia học viện đối với truyền thuyết về độc thân có đúng là rất hiểu rõ, đó là kể cả Bắc Đường trong đó mười hai cô gái này là hết sức ưu tú, ưu tú đến mức làm cho người ta hâm mộ ghen ghét, các nàng ấy tại Hoàng gia học viện tuy khác nhau nhưng mà lại trở thành bạn tốt, chuyện về các nàng làm cho người ta không ngừng hâm mộ.

“Không cần, không cần phải lo lắng, chỉ là đi gặp mặt mà thôi, các nàng ấy mặc dù tính tình cổ quái chút ít nhưng em sẽ bảo vệ anh.” Bắc Đường Yên nhắc tới những bằng hữu kia trong giọng nói thân mật hơn, vẻ biểu lộ tình cảm rất tốt.

Viêm Liệt cười cười, hẳn cũng rất mong đợi cuộc gặp ngày mai.

Ngày 1 tháng tư, ngày cá tháng Tư không khí ở Bắc Đường tập đoàn rất bình thường, Viêm Liệt đến phòng làm việc cũng không có bị ai trêu chọc, mọi người đối với ngày lễ này cảm thấy không hứng thú, hẳn nhìn phản ứng của mọi người cũng yên tâm, trước kia lúc ở trường học ngày này quả thực kinh khủng, học sinh điên cuồng cái gì cũng có thể nghĩ ra được.

Buổi trưa còn kém vài phút nữa là giờ tan việc, Bắc Đường Yên điện thoại đến hai người hẹn ra bãi đậu xe gặp liền cúp điện thoại, xem thời gian cũng đến giờ tan tầm Viêm Liệt đi ra bãi đậu xe, Bắc Đường Yên đã đợi tại chỗ đó hẳn lên xe, hai người rời khỏi công ty hướng CLB Độc thân có hạn mà đi.

Từ Bắc Đường tập đoàn đến cầu lạc bộ ước chừng cần khoảng 20 , Bắc Đường Yên quyết định ở đó giải quyết vấn đề cơm trưa mặc dù mười hai người bọn họ rất ít khi đi cầu lạc bộ, nhưng đầu bếp là Quan Uyển U tự mình chọn lựa, tay nghề chắc không sai.

Hai mươi phút sau, hai người đến điểm đỗ xe của cầu lạc bộ đi tới trước thang máy đang muốn thang máy điện thoại của hẳn liền vang lên, Bắc Đường Yên khẽ nhíu mày nhưng là ý bảo Viêm Liệt cứ nghe điện thoại, Viêm Liệt nhìn nhìn số lông mày cũng nhíu lại, sắc mặt có chút khó xử nhưng cuối cùng vẫn nhận điện thoại.

“Tiểu Nhã có việc gì?” Viêm Liệt chủ động chào hỏi, trong thanh âm mang theo một tia dè dặt kể từ lần đó nói xong sau, bọn họ đã không có liên lạc lại, không biết lần này Âu Nhược Nhã gọi điện thoại cho hẳn là muốn làm gì, nhưng nhiều năm làm bạn học như vậy hẳn cũng không muốn cứ như vậy mà mất đi.

“Cậu cùng chị ta ở một chỗ sao?” Âu Nhược Nhã thanh âm rất lạnh, đây là giọng mà hẳn trước kia chưa từng nghe qua, tựa hồ mang theo một sự hận thù.

Viêm Liệt mi nhíu chặt hơn.

“Đúng vậy.” Ngắn gọn trả lời Viêm Liệt không muốn nói dối, còn có chút lo lắng nhìn thoáng qua Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên chỉ là nhìn Viêm Liệt tựa hồ đang suy tư gì đó.

“Mình muốn gặp cậu, ngay bây giờ, hiện tại gặp cậu được không?”

Viêm Liệt nghe Âu Nhược Nhã nói lời này trong lòng có chút phiền muộn, không biết vì sao hắn đột nhiên có cảm giác không tốt lắm.

“Mình hôm nay có việc, hiện tại phải đi gặp vài người bạn có chuyện gì ngày mai nói sau được không?” Viêm Liệt tận lực làm cho ngữ khí của mình nghe bình thường chút ít.

“Không.. hiện tại.. ngay bây giờ Viêm Liệt, xem như mình cầu xin cậu, cậu tới gặp mình 1 lần được không?” Nếu như lời nói vừa rồi của Âu Nhược Nhã là mang theo hận ý lạnh như băng, còn hiện tại chính là mang theo nguyện vọng cầu xin, Viêm Liệt có chút luống cuống, cảm giác... cảm thấy có cái gì không đúng.

“Tiểu Nhã cậu làm sao vậy...cậu đang khóc sao?” Viêm Liệt cảm giác giọng Âu Nhược Nhã có chút nghẹn ngào.

“Viêm Liệt... gặp mình 1 lần thôi, mình bây giờ đang ở công ty, cậu tới gặp 1 lần thôi được không?” Âu Nhược Nhã không trả lời mà nói, chỉ là dùng đến giọng tuyệt vọng mang theo ý cầu xin nói ra.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt cảm thấy rất khó xử, hắn đã đáp ứng Bắc Đường Yên muốn cùng với bằng hữu của nàng gặp mặt, hơn nữa đều đã đến nơi này, lần đầu tiên gặp mặt nếu như hắn liền thất hứa thật sự là không tốt nhưng là Âu Nhược Nhã hình như phát sinh chuyện gì, nghe thanh âm làm cho người cảm thấy bất an.

“Tiểu Nhã...mình thật sự đi không được, chúng ta đổi thời gian khác gặp lại được không?” Viêm Liệt lần nữa từ chối, ngữ điệu mang theo một tia nguội lạnh.

“Không... không..ngay bây giờ...cậu...”

“Âu tiểu thư, bạn trai của tôi ở cùng tôi một chỗ, cô có chuyện gì muốn tìm anh ấy sao.... hay là cô nhất định di động của anh ấy nên muốn trả lại?” Âu Nhược Nhã lời còn chưa nói hết, Bắc Đường Yên liền cầm lấy điện thoại của Viêm Liệt nói thẳng, giọng nói lạnh kia có thể khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo, nguy hiểm.

Viêm Liệt sắc mặt lúng túng đứng ở một bên, cũng không có ngăn cản hành vi của Bắc Đường Yên chỉ là nghe lời Bắc Đường Yên nói cảm thấy có chút quái dị, nàng là có ý gì?

“Cô...cô nói cái gì?” Giọng Âu Nhược Nhã liền có vẻ rất hoảng loạn chột dạ.

“Tôi nói cái gì...Âu tiểu thư cần phải hiểu mới đúng, cô sẽ không cho rằng cô làm cái gì mà người khác không biết đi, còn có ngày đó tin nhắn hình cô gửi cho tôi góc độ thật tốt, nếu không có tân mắt chứng kiến thì làm cho người ta cảm thấy có chút đáng tiếc.” Bắc Đường Yên giọng châm chọc hết sức rõ ràng, Viêm Liệt đứng ở một bên có chút sững sờ, nghe không hiểu.

“Bắc Đường Yên, đều là cô làm đúng không...là cô thu mua công ty nhà tôi đúng không?” Âu Nhược Nhã trầm mặc một hồi, sau đó mới dùng đến một giọng lạnh lạnh đối với Bắc Đường Yên nói ra.

Bắc Đường Yên khinh thường cười cười.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Là tôi... đây là bởi vì hành vi ngu xuẩn của cô mà trả giá cao, không biết Âu tiểu thư có vừa lòng không?” Bắc Đường Yên cũng không giấu giếm, sáng hôm nay là bước cuối cùng hoàn thành, Âu thị hiện tại đã thay đổi chủ nhân, mà Âu Nhược Nhã trở thành thiên kim tiểu thư mắc nợ ngàn vạn trở thành người bình thường, nàng không có gì lại cần thiết phải giấu giếm .

“Cô...cô tại sao có thể làm như vậy, cô...”

“Thôi... tôi không muốn cùng cô nói nhảm, xin cô không cần phải lại gọi điện quấy nhiễu Viêm Liệt, cứ như vậy đi... gặp lại sao.” Bắc Đường Yên không muốn nghe những lời nhảm chán kia nữa, trực tiếp cúp điện thoại.

“Đi thôi, chúng ta đi gặp bạn của em.” Mặc dù biết rõ Viêm Liệt một bụng nghi hoặc, nhưng Bắc Đường Yên cũng không nghĩ phải giải thích cái gì, đem điện thoại trả lại cho hắn, Bắc Đường Yên dẫn Viêm Liệt đi vào thang máy. Viêm Liệt mặc dù có chút nghi vấn nhưng là vẫn đi theo Bắc Đường Yên chỉ là tinh thần không yên, cảm giác... cảm thấy có chuyện gì sẽ phát sinh.

38. Chương 38: Tụ Hội Của Độc Thân Có Hại

Clb Độc thân có hại ở tầng cao nhất, nơi này không gian rộng vốn chỉ có mười hai người tụ hội lại có thêm 1 nam nhân.

Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên đến những nữ nhân này chỉ có một nửa, nhân viên của câu lạc bộ đưa tới một ít thức ăn, hai người giải quyết cơm trưa, ước chừng lại ngồi thêm ba mươi phút những người thiếu đã đến đủ, người cuối cùng đến thời điểm Viêm Liệt trong nháy mắt cảm giác hơi thở mọi người đều trở nên bất đồng, không giống với sự lười nhác vừa rồi tất cả đều trở nên sinh động sau đó hắn sẽ cùng 1 lúc tiếp nhận 22 con mắt, đã trở thành tiêu điểm cả phòng.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Đây là Viêm Liệt bạn trai của mình... Liệt đây là những bằng hữu của em, tên gọi là gì không quan trọng về sau anh nhìn thấy các nàng ấy đi đường vòng là tốt rồi, các nàng ấy đều thuộc thành phần nguy hiểm.” Bắc Đường Yên khi thấy tất cả mọi người đến đông đủ làm một cái giới thiệu ngắn gọn mà lại chính xác.

“Xin chào, rất hân hạnh được gặp các chị.” Bị nhiều mỹ nữ như vậy cùng nhau nhìn hắn trong lòng có chút khẩn trương, nhưng nghĩ đến mọi người này đều là bạn của Bắc Đường Yên liền buông lỏng lên rất nhiều.

“Không sai.” Người đầu tiên hạ lời bình chính là Hắc Tiệp Sa, là nhà thiết kế nàng chú trọng chính là bên ngoài, vóc người duyệt, khí chất ok, người nam nhân này cũng không tệ.

Mọi người còn lại đều không nói gì, có người gật đầu cười, có người chỉ là đem mắt quan sát rồi thu trở lại, còn người mang theo ánh mắt thăm dò nhìn qua nhìn lại Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên, dù sao là thái độ khác nhau.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Không cần để ý các nàng ấy, anh chỉ như coi như là một đám người điên là được rồi.” Bắc Đường Yên dặt tay Viêm Liệt ngồi xuống, nụ cười trên mặt hết sức rõ ràng, đáng vẻ chăm sóc như vậy cũng biết hắn vượt qua kiểm tra rồi, nàng có thể không cao hứng được sao.

Mọi người bắt đầu tán gẫu, Viêm Liệt không có nói chen vào chỉ là ở một bên nghe thỉnh thoảng bởi vì nội dung nói chuyện các nàng lộ ra chút kinh ngạc, không có biện pháp những nữ nhân này nói chuyện liên quan đến nhiều lĩnh vực từ thiên văn địa lý, chính trị, đến lông gà vỏ tỏi phương diện gì đều có, hơn nữa các nàng cái gì cũng có thể lấy ra để nói giống như là cô gái tên Diệu thủ nói nàng gần đây trộm được cái gì có giá trị, còn xã hội đen Hỏa Viêm nghe nàng nói hai ngày trước tựa hồ mua một mô hình xe tăng, còn có nữ nhân lạnh như băng hình như là giết 1 cái phú hào công tử nào đó... Nghe là hắn chóng mặt, bất quá mặc dù rất lung tung nhưng là hắn tin tưởng những thứ này đều là thật sự, từ trên người khí chất các nàng không che dấu chút nào, hắn có thể cảm giác được đám nữ nhân này rất kinh khủng.

Khi đang nói chuyện với nhau, chuông điện thoại vang lên, cuộc nói chuyện trong nháy mắt đình chỉ tất cả mọi người nhìn về phía Viêm Liệt, hắn có chút xin lỗi đứng lên.

“Xin lỗi, mọi người cứ tiếp tục, tôi đi nghe điện thoại.” Cười cười, Viêm Liệt đi tới một bên lấy điện thoại ra, là Âu Nhược Nhã điện tới, hắn lại nhìn Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên cũng không có nhìn hắn chỉ là cùng các bằng hữu trò chuyện.

“A lô tiểu Nhã.” Viêm Liệt đón nghe điện thoại, trong thanh âm rõ ràng là bất đắc dĩ.

“Viêm Liệt, mình đứng tại sân thượng toà Bắc Đường thiên thai, mình chỉ chờ cậu ba mươi phút nếu như cậu không đến mình lập tức liền nhảy xuống, mình chết tất cả đều là bởi vì cậu, cậu nhất định sẽ hối hận cả đời!”

Giọng Âu Nhược Nhã làm cho người ta nghe mà khắp cả người phát lạnh, dứt lời điện thoại liền bị cúp, hắn nhìn chằm chằm điện thoại di động của mình nửa phút, chau mày vẻ lo lắng.

Mặc dù hôm nay là ngày cá tháng Tư, nhưng Viêm Liệt cũng không nghĩ là Âu Nhược Nhã đang nói đùa, trong ngữ khí kia quá nghiêm túc cùng tuyệt vọng, làm cho hắn dù chỉ là nghe cũng có thể cảm giác được rốt cuộc có chuyện gì đã xảy ra, vì sao tiểu Nhã sẽ dùng phương thức như thế uy hiếp hắn để gặp mặt.

“Làm sao vậy?” Bắc Đường Yên đứng ở sau lưng Viêm Liệt, giọng nói lạnh nhạt hỏi.

Viêm Liệt xoay người nhìn nàng, muốn từ trong biểu tình của nàng nhìn ra gì đó nhưng Bắc Đường Yên mặt không chút thay đổi, hắn có chút chần chừ mở miệng hỏi:

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Yên, em biết gì đó đúng không?”

Bắc Đường Yên nhìn Viêm Liệt cũng không nói chuyện, chỉ là ánh mắt kia thâm trầm không biết suy nghĩ cái gì, giờ khắc này Viêm Liệt đột nhiên cảm thấy mình chưa bao giờ hiểu rõ nữ nhân này.

“Nói cho anh biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì... có chuyện gì anh không biết, vừa rồi tiểu Nhã gọi điện thoại nói kêu anh đi gặp cậu ấy nếu không sẽ nhảy lầu tự sát!”

Phản ứng của Bắc Đường Yên như thế làm cho hắn lại càng khẳng định nàng có chuyện gì là đang gạt mình.

“Bây giờ là lúc em cùng bạn của mình tụ hội, nếu như anh muốn biết cái gì chờ buổi tối khi về nhà em sẽ nói cho anh biết... được không?” Bắc Đường Yên thở dài, giọng nói cũng chậm lại đây coi như là nàng thỏa hiệp.

“Không, anh muốn biết ngay bây giờ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hơn nữa anh muốn đi gặp tiểu Nhã.. cậu ấy muốn tự sát, anh không thể bỏ mặc.” Viêm Liệt rất kiên trì, dù sau đây cũng là một mạng người.

Bắc Đường Yên sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó nhìn, trong ánh mắt thoáng hiện lên một tia tức giận.

“Anh liền như vậy quan tâm sống chết của cô ấy?” Bắc Đường Yên giọng nói chuyển lạnh, đã có chút bối rối mà Viêm Liệt cũng không để ý.

“Đương nhiên, anh làm sao có thể không quan tâm.. rốt cuộc phát sinh chuyện gì em biết gì hãy nói cho anh biết...mà thôi..em không nói thì thôi..anh phải đi bây giờ thực xin lỗi.”

Viêm Liệt rất kích động, hắn đương nhiên quan tâm, cho dù đối phương không phải là Âu Nhược Nhã chỉ là một người xa lạ, nhưng đó cũng là một sinh mạng, huống chi Âu Nhược Nhã là bạn học của hắn, cùng một chỗ học tập công tác hơn ba năm, hắn làm sao có thể không quan tâm, nhưng là... làm cho hắn chứng kiến vẻ mặt Bắc Đường Yên lạnh lùng, hắn bỏ qua truy vấn lựa chọn trực tiếp rời đi, hắn biết dưới trường hợp này rời đi hết sức không lễ phép, sẽ khiến Bắc Đường Yên rất tức giận nhưng là hắn không thể mặc kệ Âu Nhược Nhã coi như là nói chơi hắn cũng phải mau mau đến xem rồi hỏi đến cùng phát sinh chuyện gì! (L: ài, như này nguy cơ chia tay là 99 %, nam nhân ko dứt tình.. vút ngay.. ủa mà có yêu đâu mà nhĩ...)

“Viêm Liệt, anh xác định anh muốn rời đi bây giờ, em đem anh giới thiệu những bằng hữu mà em thân nhất, còn anh bây giờ vì một nữ nhân cứ vậy rời ?” Bắc Đường Yên thanh âm càng lạnh, giọng nói kia không biết là thất vọng hay là uy hiếp, làm cho bước chân của Viêm Liệt cứng ngắc tại chỗ.

“Thực xin lỗi.” Viêm Liệt cuối cùng vẫn còn lựa chọn rời đi, khi hắn từ cửa chính biến mất, nơi đó sa vào một mảnh yên lặng.

“Yên, nam nhân của cậu rất có cá tính.” Lời nói này từ ác độc nữ Tư Đồ Tử Nhưng, trong giọng nói lộ vẻ trên chọc, nàng coi như là cảm tử đại biểu cho cả đội.

“Tặc tặc, Yên... làm sao bà sa đoạ thành như vậy, ngay cả 1 người nam nhân cũng không có thu phục được, không giống như cá tính của bà.” Hỏa Viêm tuyệt đối kaf lửa cháy đổ thêm dầu, trên mặt cười nhạo hết sức rõ ràng.

“Yên, lần này là quá nóng vội.” Lăng Ngạo Vũ tổng kết phát ra một câu nói.

Về Viêm Liệt mọi người ít nhiều gì đều biết rõ một chút, mặc dù ngày thường không liên lạc nhưng các nàng mười hai người tình cảm như tỷ muội, cạnh bằng hữu xuất hiện 1 người nam nhân, tự nhiên mọi người cũng sẽ quan tâm, điều tra sẽ dùng đến hệ thống tình báo của Hỏa Viêm, mà việc thu mua Âu thị xí nghiệp cũng có công lao của Lăng Ngạo Vũ ở đây, tất cả mọi người đều là người thông minh, đại khái cũng biết chuyện gì phát sinh.

Bất quá mọi người cũng không phải quá lo lắng, các nàng tin tưởng mình càng tin bằng hữu của mình, Bắc Đường Yên nhất định xử lý tốt .

“Hừ, lần này là mình sơ sẩy, mình sẽ xử lý tốt, Hiên mình muốn đi quốc gia của cậu chơi hai ngày, hoan nghênh chứ?” Bắc Đường Yên sắc mặt vẫn như cũ khó coi, bất quá nhìn mọi người ánh mắt quan tâm cũng hòa hoãn rất nhiều, nàng cảm giác mình cần tĩnh táo một thời gian, thật tốt suy tính một chút về vấn đề của hân nên liền quyết định đi tới đảo quốc của Hoàng Phủ Hiên giải sầu.

“Cực kỳ hoan nghênh.”

39. Chương 39: Về Nước

40. Chương 40: Quà Sinh Nhật (Thượng)

Ngày 7 tháng 4, sắp tới giờ nghỉ trưa, Bắc Đường Yên cầm điện thoại lên.

“...” Đối phương nghe điện thoại, nhưng lại dị thường trầm mặc, Bắc Đường Yên vốn tâm tình không tốt càng trở nên thâm trầm hơn .

“Buổi trưa, đến phòng làm việc của em.” Bắc Đường Yên thanh âm rất dè dặt, chính nàng cũng có thể phát giác được trong đó không vui, trực giác nói cho nàng biết kể lát nữa khi cùng Viêm Liệt gặp mặt cũng sẽ không vui gì, nhưng nàng vẫn cảm thấy cần phải cho hai bên một cơ hội, mặc dù Âu Nhược Nhã chết nhưng đó cũng không phải là lỗi của nàng, nếu như đổi lại là nàng thiếu nợ hơn một ngàn vạn, nàng nhất định sẽ không sẽ chết để trốn tránh trách nhiệm, nàng tin tưởng mình có năng lực có thể hoàn lại nợ nần rồi sống tốt hơn, cho nên nàng cũng sẽ không cảm thấy áy náy, chỉ là phản ứng của hân làm cho nàng rất thất vọng, cái loại đó rõ ràng trầm mặc tựa hồ là lên án tội của nàng, quả thực hoang đường!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Bắc Đường Yên cứ vậy đóng lại di động, sau đó ném điện thoại di động ở trên bàn, ngồi ở trên ghế không nói gì nữa, ánh mắt lại thay đổi trong lúc nhất thời suy nghĩ rất nhiều.

Buổi trưa, Viêm Liệt xuất hiện ở cửa phòng Bắc Đường Yên, tiếng gõ cửa đến nhưng Bắc Đường Yên tư thế như cũ chưa thay đổi, chỉ là ánh mắt chuyển hướng về phía cửa phòng làm việc.

“Mời vào.” Bắc Đường Yên thanh âm dị thường khàn khàn, nàng nhẹ nhàng ho khan hai cái, sau đó ngồi ngay ngắn, trong nháy mắt một loại khí thế bén nhọn trở về trên người Bắc Đường Yên.

Viêm Liệt tiến đến nhìn thấy đúng là nữ vương Bắc Đường Yên, không khỏi cảm thán nàng thật sự rất thích hợp với cái vị trí kia, ngồi ở chỗ kia nàng tôn quý, cường thế làm cho người ta ngắc đầu ngưỡng mộ.

Viêm Liệt đứng trầm mặc, dùng đến một loại ánh mắt phức tạp nhìn Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên cũng cùng hân nhìn nhau, mặt không thay đổi chỉ là lạnh lùng nhìn hân.

Viêm Liệt bỏ qua loại đối mặt thể này bởi vì hân từ trong ánh mắt của Bắc Đường Yên nhìn không thấy bất kỳ cảm xúc gì, hân cảm thấy Bắc Đường Yên như vậy làm cho hân xa lạ, hân căn bản cũng không biết rõ nàng đang suy nghĩ cái gì!

“Rốt cuộc phát sinh chuyện gì, vì cái gì em phải làm như thế?” Viêm Liệt đem nghi vấn trong mấy ngày nay không thể chờ đợi hỏi, sau đó dùng một loại ánh mắt phức tạp lại có chứa thất vọng nhìn Bắc Đường Yên!

Bắc Đường Yên bị ánh mắt của hắn nhìn trong nội tâm đau xót, quả nhiên còn là như thế sao.... hắn đối với nàng thất vọng, cảm thấy nàng làm chuyện không nên làm, dù cho hiện tại luôn mồm hỏi vì cái gì nhưng là hiển nhiên lại có đáp án, bởi vì ánh mắt kia đối với nàng là chỉ trích cùng bất mãn, Viêm Liệt à Viêm Liệt, anh làm em thất vọng rồi.

Bắc Đường Yên lộ ra một nụ cười tự giễu nhưng chợt lóe rồi biến mất, cũng không lưu lại dấu vết.

“Anh không phải là đều biết sao? Hôm đó cùng Âu Nhược Nhã gặp mặt cô ấy không nói cho anh biết sao?” Nội dung nói chuyện của Âu Nhược Nhã cùng Viêm Liệt nàng đã nhìn rồi, phần lớn đều rất thật Âu thị xí nghiệp là nàng hợp mua, thiết kế làm cho Âu gia thiếu 1 khoản tiền lớn cũng là kế hoạch của nàng, chỉ là Âu Nhược Nhã rốt cuộc che giấu một nguyên nhân không hề đem chuyện từ đầu tới đuôi nói cho rõ ràng.

“Vậy em tại sao phải làm như vậy, tiểu Nhã căn bản cũng không có làm cái gì, cô ấy chỉ là thích anh mà thôi cho dù em ghen nhưng cũng căn bản không cần thiết phải thế, anh đối với cô ấy một chút gì cũng không có, em cần gì phải dùng loại thủ đoạn đó làm cho cô ấy cửa nát nhà tan, như vậy em vui vẻ sao? tiểu Nhã nói em đã từng cảnh cáo cô ấy để cô ấy cách anh một chút, Yên... em biết không, em làm như vậy làm cho anh cảm thấy rất thất vọng, anh không là một món đồ chơi vì cái gì em không thể tôn trọng anh một chút đây!”

Chứng kiến Bắc Đường Yên thái độ lãnh đạm đó, Viêm Liệt cảm giác trong lòng mình một cây dây cung đứt, tâm tình bị đè nén mấy ngày nay không thấy được Bắc Đường Yên nên bất mãn, đối với Bắc Đường Yên hiểu lầm bởi vì Âu Nhược Nhã tự sát hắn đau lòng cùng khiếp sợ, vì vậy thời khắc này hắn phát ra!

Lúc này Viêm Liệt đã có chút bối rối.

Viêm Liệt rối loạn nhưng Bắc Đường Yên không có, theo hắn lên án thì Bắc Đường Yên lại càng ngày càng tỉnh táo trong ánh mắt để lộ ra trầm tĩnh làm cho người ta sợ, bất quá hắn không nhìn thấy, cho dù thấy thì giờ khắc này hắn cũng sẽ không để ý.

Viêm Liệt là cảm giác mình lừa gạt hắn, bị phản bội, không được tôn trọng, hắn cảm thấy thái độ Bắc Đường Yên đối với hắn giống như là đối với một món đồ chơi, khi Viêm Liệt biết rõ Âu Nhược Nhã chỉ là bởi vì thích mình đã bị Bắc Đường Yên khiến cho phá sản khi đó hắn tức giận, hắn thậm chí cảm thấy Bắc Đường Yên quá tàn nhẫn.

“Em không có đem anh xem như 1 món đồ chơi.” Bắc Đường Yên mở miệng chậm rãi nói, nàng vốn là nghĩ giải thích, cái từ giải thích này đối với nàng mà nói rất buồn cười, nàng vẫn cảm thấy trên cái thế giới này không gì là không thể, bởi vì nếu ai hiểu được nàng thì biết nàng làm luôn không cần giải thích, mà kẻ không hiểu được nàng thì lại càng không cần thiết phải giải thích nhưng là nàng thật sự là muốn giải thích nghĩ tới Âu Nhược Nhã đem hắn sở tác sở vi thì nàng cũng không phải là vô duyên vô cớ làm ra như vậy, nàng cũng không phải là ghen nàng biết rõ Viêm Liệt cũng không thích Âu Nhược Nhã, nếu như hắn đối với Âu Nhược Nhã có tình cảm thì nàng sẽ nhắm vào Viêm Liệt, mà sẽ không đi khó xử Âu Nhược Nhã, nàng sợ dĩ thu mua Âu thị chỉ là không hi vọng Âu Nhược Nhã sẽ làm ra cái gì gây tổn thương cho Viêm Liệt!

Viêm Liệt hôm đó bị vậy là vì bị Âu Nhược Nhã tính kế, không có gì quá nghiêm trọng phát sinh nhưng ai biết được sao đó... một nữ nhân muốn trả thù thì tìm mạnh bao nhiêu, nàng hiểu rõ, nàng không muốn có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, diệt cỏ diệt tận gốc vẫn luôn là tác phong làm việc của nàng chỉ là đây hết thấy nàng cũng không muốn nói, ít nhất không muốn đối với trước mặt hắn nói, hắn đã định tội cho nàng rồi có giải thích nhiều cũng là vô dụng.

“Không, em là gạt anh... kỳ thật anh đã sớm biết, em ưu tú như vậy tại sao muốn cùng anh cùng một chỗ, anh vẫn luôn bất an nhưng mà anh thích em, anh muốn cùng em một chỗ cho nên tự nói với mình những thứ này đều không tính là cái gì, hết thấy thuận theo tự nhiên là tốt.... nhưng vì cái gì em lại giết chết tiểu Nhã... tại sao phải làm như vậy, tiểu Nhã còn trẻ như vậy, tương lai còn tốt đẹp như vậy, em biết khi cậu ấy ở trước mắt anh nhảy xuống khi đó anh hận em đến cỡ nào không, em vì cái gì có thể lạnh như vậy... vì cái gì?” (L: nam chính này mềm yếu nhỉ)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Đủ rồi! Viêm Liệt lời oán hận em đã nghe đủ rồi, em gọi anh tới đây không phải là nghe anh chỉ trích, hiện tại em cho anh hai con đường một là có thể xem như những chuyện này tất cả đã qua, chúng ta tiếp tục lui tới, về sau có chuyện gì em sẽ nói trước cho anh biết tôn trọng ý kiến của anh, còn thứ 2 như nếu không anh còn cảm thấy chuyện này là lỗi của anh, vậy xin mời anh rút ra ngoài, từ nhỏ đến lớn không có bất cứ người nào dám ở trước mặt tôi nói với tôi như vậy!”

Bắc Đường Yên nổi giận, không phải là loại giận tím mặt, mà là cái loại giận lạnh lùng làm cho người ta sợ, nằng một chữ mỗi một câu đều lạnh làm cho người ta muốn phát run.

Viêm Liệt lửa giận bị Bắc Đường Yên nói lạnh như băng đông cứng, trên mặt đã thất vọng rồi liền lại thêm một mờ mịt, lòng đau nhức, hấn giống như đã làm sai điều gì...

41. Chương 41: Quà Sinh Nhật (Hạ)

Viêm Liệt nhìn Bắc Đường Yên khuôn mặt lạnh lùng trong lòng đang kịch liệt giãy giụa, trong tai quanh quẩn 3 chữ “Rút ra ngoài”, giống như là lên án hấn nhưng... hấn có sai sao? có lẽ là kích động chút ít mà thôi... hấn cũng không biết mình sai gì? bởi vì vô luận như thế nào Âu Nhược Nhã chết, một người trẻ tuổi mặc dù không phải là Bắc Đường Yên trực tiếp mưu sát, nhưng là không có Bắc Đường Yên bức bách, Âu Nhược Nhã căn bản cũng không sẽ chết ...

Nhưng nhìn xem Bắc Đường Yên tức giận như thế sự tin tưởng của Viêm Liệt lại có chút ít dao động, trong lúc nhất thời đầu óc có chút loạn, cảm giác sai ở đâu rồi nhưng cũng không biết sai ở chỗ nào.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Yên, anh...” Viêm Liệt giật giật môi, phun ra hai chữ, liền không biết nói thêm gì nữa tốt.

Bắc Đường Yên lạnh lùng nhìn hấn, cũng không đáp lời, chờ câu trả lời của hấn.

“Anh...” Lần nữa giật giật môi, hấn cảm thấy có chút khó chịu, Bắc Đường Yên thái độ là đủ lạnh làm cho hấn cảm thấy sợ hãi.

Viêm Liệt không cố gắng nói cái gì đó, hấn chỉ là nhìn Bắc Đường Yên, mà ánh mắt Bắc Đường Yên lạnh như băng liên tục đặt ở trên người hấn, không ai nói gì nhưng mà có thể nghe được tiếng hơi thở của Viêm Liệt.

Bắc Đường Yên nhìn Viêm Liệt, thần sắc hấn biến hóa nằng cũng không buông tha, nằng biết rõ hấn đang giãy giụa, đang do dự, hai lựa chọn đối với hấn mà nói cũng không phải là đơn giản như vậy, nhưng là chính là vì như thế Bắc Đường Yên cảm thấy nằng đối với hấn càng ngày càng thất vọng rồi, có lẽ nằng đem sự thật nói thì hấn sẽ dễ dàng hơn chút ít nhưng là nằng kiêu ngạo không muốn vào lúc này nói, nằng tức giận hấn không tin tưởng, cũng tức giận hấn trong lòng căn bản không hướng về nằng đối với nằng mà nói, vì bằng hữu, vì người yêu cho dù là làm chuyện xấu gì cũng sẽ không tiếc, nằng tuyệt đối sẽ không bởi vì nguyên nhân này mà đi oán bằng hữu của mình nhưng Viêm Liệt tại oán giận nằng, thậm chí là oán hận nằng, cảm thấy nằng ác độc âm ngoan, vừa rồi xem trong ánh mắt còn lộ vẻ khiêu trách.

Ha ha ha, Bắc Đường Yên có chút thông hận thông minh của mình thể nhưng dễ dàng có thể từ trong ánh mắt của hấn chứng kiến nhiều hơn điều mình không muốn nhìn thấy giống như là hiện tại nằng thậm chí đã dự liệu được đáp án của hấn.

Giống như là suy đoán của nằng, Viêm Liệt trải qua một đoạn thời gian trầm mặc, chậm rãi mở miệng:

“Yên, chúng ta chia tay đi.” (L: ngu ngốc...)

Hấn chỉ là một nam nhân bình thường, hấn không muốn đem mình sa vào loại yêu hận tình thù thế này, đã có một sinh mạng vô tội bởi vì hấn mà chết, hấn không muốn phải nhìn 1 lần nữa chuyện như vậy xảy ra, hấn hiện tại cảm giác thật là loạn, chuyện phát sinh làm cho hấn mất đi tỉnh táo, Bắc Đường Yên lạnh lùng làm cho hấn mất đi đúng mực, hấn cảm thấy.... hay là buông tha đi!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bắc Đường Yên là thần tượng của hắn, là hắn động lực hắn liên tục đi tới, hắn vốn là không xứng với Bắc Đường Yên, cũng không chơi nổi trò chơi của Bắc Đường Yên nếu như tự biết rõ lúc lúc trước cũng không nên đáp ứng uêu cầu của Bắc Đường Yên. Cho nên hay là kết thúc hết thảy đi, cho hắn trở lại quỹ đạo vốn có!

Viêm Liệt nói xong câu đó liền nhìn chăm chăm vào phản ứng của Bắc Đường Yên, chờ tới cũng chỉ có trầm mặc, hắn trong mắt thấy Bắc Đường Yên tựa hồ ngay cả sắc mặt cũng không thay đổi, không biết là thất vọng hay là tuyệt vọng, vốn nên là thở ra hắn lại chỉ cảm thấy bị ai cùng thống khổ.

Là đến lúc nên rời đi, Viêm Liệt xoay người, bước chân có chút cứng ngắc đi tới cửa văn phòng.

“Viêm Liệt khi anh còn có đi ra khỏi phòng làm việc này lựa chọn vẫn hữu hiệu, nhưng khi anh đi ra ngoài như vậy hết thảy sẽ phải dựa theo ý nghĩ của tôi, tôi đã dẫn anh đi gặp bằng hữu của mình như vậy anh chính là người được chọn, tôi cùng các bằng hữu đánh cược, năm nay nhất định sẽ kết hôn tôi tuyệt đối sẽ không để mình thua, mà anh là người duy nhất được tôi chọn, tôi không thể nào để cho bọn họ nói Bắc Đường Yên tôi ngay cả 1 người nam nhân làm không được, anh nếu bây giờ lưu lại chúng ta có thể coi như gì cũng không xảy ra nhưng nếu như anh là không biết tốt xấu, cũng đừng trách tôi hạ thủ vô tình, Âu Nhược Nhã chính là ví dụ, vô luận anh nghĩ gì cũng được tôi chính là loại người vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn nào, điều tôi muốn tôi sẽ có được !”

Bắc Đường Yên rất tức giận, thanh âm của nàng lạnh như băng, còn mang theo tàn nhẫn, có lẽ đối phương thức giải quyết vấn đề này sẽ tốt hơn chút ít nhưng là nàng không, nếu đã làm nàng bị thương như vậy người nam nhân này sao có thể lông tóc không tổn hao gì mà rời đi, chỉ nàng không muốn người nam nhân này điều kiện tiên quyết mà không phải chỉ người nam nhân này đề xuất chia tay!

“Em đây là đang uy hiếp tôi?” Viêm Liệt không thể tin quay đầu lại nhìn Bắc Đường Yên, giống như là bị một chậu nước đá dội xuống, đông lạnh toàn thân hắn.

“Không, tôi chỉ nói đúng sự thật!”

“ ... ”

Viêm Liệt trầm mặc, sau đó xoay người lại kéo ra cửa chính, xông ra ngoài! Hắn tuyệt đối sẽ không lựa chọn thỏa hiệp, Bắc Đường Yên uy hiếp làm cho hắn trái tim băng giá, thế nhưng lời nói về đánh cược mới là vấn đề làm cho hắn càng thêm không muốn đáp ứng thì ra là Bắc Đường Yên tìm tới hắn là vì một vụ đánh cược ...ha ha ha ha, thật sự là buồn cười, hắn thậm chí còn cho rằng Bắc Đường Yên đối với hắn là có cảm tình, thì ra là chỉ là một màn đánh cược, mà để lại hắn bởi vì không muốn thua, đây cũng là thật sự rất giống phong cách của nàng!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt lao ra khỏi phòng làm việc chạm mặt Văn Mẫn, hắn hoảng loạn chỉ muốn đi mau, trực tiếp từ thang lầu đi xuống, Văn Mẫn cau mày nhìn hướng Viêm Liệt biến mất, sau đó lại nhìn một chút trong phòng của Bắc Đường Yên có dự cảm xấu.

Mà giống như là như dự cảm của Văn Mẫn xác minh, điện thoại của nàng vang lên, là Bắc Đường Yên điện tới.

“Tổng tài?” Văn mẫn cảm thấy thanh âm của mình đều có chút không yên.

“Khôi phục tất cả việc giám thị đối với Viêm Liệt, phái vài người đi chỗ người nhà của hắn bắt đầu từ bây giờ chị muốn nghe được tin tức 24/24 về Viêm Liệt!”

Không có chờ Văn Mẫn trả lời lại điện thoại đã cúp, nàng đối với thanh âm cúp máy kia giật giật môi, hiện tại nàng có thể khẳng định tổng tài đại nhân là thật sự nổi giận, rồi sau đó ... ha ha, nàng không biết bởi vì nàng chưa từng nghe qua tổng tài dùng cái thanh âm lạnh như băng mà nói nhiều đến vậy!

Mà lúc này điện thoại của Bắc Đường Yên còn chưa thu hồi, liền nhận được tin nhắn bằng hữu gửi tới, chúc nàng sinh nhật vui vẻ, bởi vì nàng không có cử hành yến hội, quà cư nhiên đã gửi qua bưu điện đến công ty của nàng.

Ha ha ha, hôm nay là sinh nhật của nàng... năm trước sinh nhật của nàng cũng sẽ nhận được một đồng quà lớn, quà gì đều có, có món giá đáng giá ngàn vàng, có quà không đáng giá một đồng, có quà là đồ quý hiếm thế, có khi chỉ là 1 con búp bê, chỉ có năm nay sinh nhật nàng nhận được một phần quà như thế, người đàn ông nàng quyết định muốn làm bạn cả đời thế nhưng tại ngày sinh nhật của nàng nói “Chúng ta chia tay đi” ha ha ha, thật đúng là một phần quà hết sức đặc thù... quả khắc cốt ghi tâm!

42. Chương 42: Bữa Tối Sinh Nhật (Thượng)

Còn có hai mươi phút nữa là tan tầm, Văn Mẫn cầm lấy hai cặp văn kiện dè dặt đi tới phòng làm việc của cấp trên, cả một buổi chiều nàng không còn cùng sếp nói một câu nào, nhưng nhiều lời mời như vậy nàng không hồi báo cũng không được.

“Tổng tài, đây là danh sách những người hôm nay mời ngài đi ăn tối tổng cộng 24 người : trong đó nam 21 vị, nữ 3 vị, theo thứ tự là tổng tài Lan Nặc tập đoàn. Tập Duy tiên sinh còn ân cần gọi điện thoại thăm hỏi sinh nhật ngày tổng cộng là một trăm hai mươi một cuộc, đây là ghi chép, còn đây là danh sách quà, quà theo phân phó của ngài đều đưa đến trong phòng nghỉ.”

“Được rồi, em đi ra ngoài đi.” Bắc Đường Yên nói một tiếng, động tác xem tài liệu cũng không thay đổi.

Văn Mẫn liền cước bộ nhẹ nhàng rời đi khỏi phòng làm việc, lúc đóng cửa có chút lo lắng nhìn thoáng qua Bắc Đường Yên, thoạt nhìn tựa hồ không có gì không bình thường nhưng theo cảm giác của nàng cảm thấy không có vẻ bình tĩnh như vậy.

Văn Mẫn sau khi rời khỏi, Bắc Đường Yên từ trong tài liệu ngẩng đầu lên, đưa mắt nhìn tới danh sách phần lớn là số người theo đuổi nàng, còn có mấy người bạn bình thường hợp ý nhau, bọn họ hàng năm cũng sẽ nhớ rõ sinh nhật của mình, đưa tới những lời chúc phúc cùng quà nàng chẳng hề để ý những thứ này hình thức gì vì đối với nàng sinh nhật cũng không có đáng xem, chỉ là năm nay nàng cũng có kế hoạch nghỉ muốn cùng Viêm Liệt, hẳn là sẽ có một cái sinh nhật rất ngọt ngào lại không nghĩ rằng nàng còn chưa nói cho hắn biết hôm nay là sinh nhật của mình, đã nhận được một câu chúng ta chia tay.

Ha ha ha... thật là kết quả làm cho người ta không biết nên khóc hay cười, sau khi tức giận nàng liền chỉ cảm thấy buồn cười, vấn đề ra ở nơi nào nàng biết rõ, bởi vì nàng đủ tỉnh táo chỉ là nàng cũng không biết là mình sai, mà người nam nhân kia làm cho nàng quá thất vọng, bất quá không sao nàng đã cho hắn cơ hội, hẳn không quý trọng, như vậy chuyện sau này sẽ dựa theo ý của nàng mà làm không hề cần nhắc đến những thứ tôn nghiêm hay tự tôn gì hết nàng chỉ làm muốn làm, lấy được cái nàng muốn là tốt rồi, về phần người nam nhân kia nàng sẽ làm bất hủ làm theo ý mình, nhất định!

Bắc Đường Yên nghĩ như vậy trong ánh mắt cũng tràn đầy quyết tâm tình thế bắt buộc tựa như nàng nói vật cần thì phải chiếm được !

Ánh mắt trong lúc vô tình lại quét trên danh sách, khi thấy một trong số đó nhú mào, không nghĩ tới hẳn cũng tới tham gia náo nhiệt, cầm lấy di động ngón tay tìm danh bạ sau ba tiếng liền truyền đến thanh âm của đối phương.

“Bắc Đường tiểu thư, ngài điện thoại là cho tôi mình biết rất vinh hạnh bị ngài chọn trúng sao?” Thanh âm của đối phương mang theo một tia nghiền ngẫm, Bắc Đường Yên không cần nhìn cũng có thể tưởng tượng ra đối phương là vẻ mặt ra sao.

“Tôi tiên sinh, tôi là chỉ muốn thông báo cho ngài tài xế của tôi hôm nay xin nghỉ, nghĩ đến ngài vừa bận thích hợp, không biết ngài có hứng thú hay không?” Tâm tình liên tục không tốt nhưng Bắc Đường Yên nghe cú điện thoại này mà trở nên có chút vui vẻ, giọng nói dễ hơn rất nhiều.

“Lái xe? Ngài nhất định phải cố dùng tôi làm lái xe tạm thời sao, tiền lương có thể là rất cao.”

“Ra giá đi xem xem đường đường Tổng tài Tô thị tập đoàn giá trị bao nhiêu.”

“Khụ khụ.... như thế nào nghe như là mua bán người, ngài xác định ngài cần là một lái xe tạm thời thôi mà không phải là những cái gì khác chứ?”

” Trong tủ lạnh nhà tôi còn cần hai cân thịt heo, ngài đồng ý hưởng ứng lệnh triệu tập sao?”

“Yên, đừng có trêu tôi chứ bà gặp qua con heo nào đáng yêu như thế chưa?” Thanh âm của đối phương biến đổi, từ cái loại cổ ý cung kính trở nên tùy ý hơn rất nhiều.

“Đáng yêu thì chưa thấy qua ngược lại heo như ông lại thấy không ít.” Bắc Đường Yên cũng thay đổi giọng nói, càng thêm không khách khí, bất quá nụ cười trên mặt lại càng đậm.

“Ai, cô gái này thật không có tinh mắt, tôi đây dù sao cũng là bạch mã hoàng tử anh tuấn trong mắt bà liền biến thành heo, tôi thật đau lòng.” Đối phương dùng đến cái giọng rất khoa trương oán trách nói, Bắc Đường Yên cảm điện thoại xa chút, miễn cho lỗ tai của mình độc hại.

Người đang nói nguyên danh là Tô Văn Vũ, nhưng vào 5 năm trước sửa lại tên Tô Sáng, trong chuyện này có một chút chuyện xưa lãng mạn rồi lại lòng chua xót.

“Tô Sáng sáu giờ tối, tối đây làm lái xe đi.” Bắc Đường Yên không để ý tới ngôn ngữ khoa trương của tên kia nữa, nếu như cùng người nam nhân này tiếp tục nói, phỏng đoán đến buổi sáng ngày mai đều nói không hết kỳ thật trước kia người nam nhân này không phải như thế, không hài hước thế này trước kia hẳn là một người ít nói kiệm lời nhưng sức mạnh của ái tình thật là vĩ đại nó thậm chí có thể làm ột người tính tình phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“Tuân mệnh, nữ hoàng bề hạ của tôi.”

Cúp điện thoại, nụ cười của Bắc Đường trên mặt từ từ biến mất, trong phòng làm việc lại khôi phục yên lặng, Bắc Đường Yên nhìn đồng hồ một cái giờ tan sở đã đến, đứng lên đi tới phía trước cửa sổ, từ trên nhìn xuống người đi đường như con kiến nhỏ bé, điều này làm cho Bắc Đường Yên đột nhiên có cảm giác cô độc lắc đầu, tự giễu mình quá cảm tính, khi nào thì thành có cảm xúc nhu nhược này!

Không suy nghĩ thêm những thứ này làm ình đều cảm thấy buồn cười, Bắc Đường Yên lên lầu tới phòng nghỉ của mình từ trong tủ quần áo chọn một bộ váy màu xanh biển, tắm rửa, thay quần áo, lại hoá trang rất trang nhã, một cô gái ưu nhã quyến rũ, cao quý rồi lại không mất đi nhu hòa liền xuất hiện ở trong gương, có lẽ không phải là đẹp nhất nhưng cũng tuyệt đối là có khí chất .

Đều chuẩn bị xong, Bắc Đường Yên hài lòng nhìn mình trong gương nhìn thoáng qua bề ngoài, còn có năm phút đồng hồ nữa là đến thời gian hẹn, mặc thêm áo choàng, Bắc Đường Yên đi ra khỏi phòng nghỉ.

Từ thang máy đi ra, dọc theo đường đi đụng phải vài nhân viên của công ty, đều dùng ánh mắt về Bắc Đường Yên, sau đó hơi có vẻ dồn dập chào hỏi, Bắc Đường Yên cũng thích đáng đáp lại, cho đến chứng kiến Tô Sáng đang dựa vào xe.

“Nữ hoàng bề hạ, mời.” Tô Sáng mở cửa xe thập phần cung kính cúi mình vái chào thật sự giống như là đang nghênh đón nữ vương.

Bắc Đường Yên nhìn hắn một cái, cũng không nhiều lời, ưu nhã ngồi lên xe, Tô Sáng đóng cửa xe lại.

“Bà hôm nay có vấn đề gì, sao lại mặc thành như vậy.” Tô Sáng vừa lái xe vừa quan sát Bắc Đường Yên, sau đó nói lời bình.

“Đi Lenth, tôi đặt chỗ ở đó rồi.” Bắc Đường Yên không để ý tới lời trêu chọc, thật sự coi hắn trở thành lái xe dùng.

“Lenth? Yên, bà mặc thành như vậy cùng tôi đi Lenth, nói đi bà có mục đích gì?”

Lenth, là nhà hàng nổi danh nhất về đồ Pháp, là 1 trong những nơi những cặp tình lữ thích nhất, đồng thời cũng là nơi nhiều phóng viên săn tin nhất bởi vì chỗ đó mỗi ngày đều sẽ có tin tức xuất hiện, phần lớn cũng có thể thượng trang đầu, bất quá cũng là nơi làm ăn thịnh vượng.

“Mục đích gì... ông đoán coi?” Bắc Đường Yên không đáp hồi ngược lại.

Tô Sáng suy nghĩ một chút rồi nói ra:

“Nghe nói bà có 1 tiểu bạn trai, ảnh chụp hôn nhau bị đặt ở trang đầu báo giải trí cùng báo tài chính và kinh tế.”

“Tô Sáng làm người không cần quá thông minh, quá thông minh dễ hói đầu, ông không có phát hiện tóc của mình càng ngày càng ít sao?” Bắc Đường Yên nhếch miệng, nàng cũng biết hẳn nhất định có thể đoán được.

“Yên, không cần ác độc như vậy đi, nói như thế nào chúng ta cũng là thanh mai trúc mã, làm sao bà có thể rửa tôi hói đầu đây.”

“Mau nghiêm túc lái xe đi, tôi đây là hảo tâm nhắc nhở ông, ông kịp thời sửa lại là tốt rồi, không cần cảm ơn tôi.”

“...”

Hai người người một câu ta một câu đấu vô mồm, không khí trong xe rất nhẹ nhàng, ước chừng mười lăm phút đã đến cửa Lenth, Tô Sáng vì Bắc Đường Yên mở cửa xe, Bắc Đường Yên kéo cánh tay Tô Sáng, hai người lập tức hấp dẫn phần lớn ánh mắt mọi người.

43. Chương 43: Bữa Tối Sinh Nhật (Hạ)

“Chúng ta là cần phải rất phối hợp chứ?” Tô Sáng giống như thân mật cúi đầu hỏi Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên đầu khê giơ lên, động tác hai người vô luận từ góc độ nào đều là mập mờ, trốn ở một bên đội cả đêm đội cầu tử rớt cục có cơ hội thi thố tài năng, đèn flash không ngừng lóe sáng.

“Ông nếu như là đẹp trai thì càng phối hợp .”

“Còn có người so với tôi suất hơn sao, kẻ kia hẳn không phải là loài người.”

“Đúng vậy, cảm thú lớn lên đều so với ông suất hơn.”

Hai người đối mặt, ánh mắt nhìn đâm đuối càng làm cho người ta vừa nhìn liền liên tưởng nhẹ nhàng nhưng thực tế 2 kẻ này nói chuyện với nhau hết sức không có lãng mạn như thế.

“Hai vị thỉnh vào bên trong.” Bồi bàn chứng kiến hai người đình chỉ loại nói chuyện mập mờ này mới dè dặt chen lời nói, mặc dù này nhị vị rất thích mắt nhưng đứng ở cửa tiệm cũng không phải là chuyện hay ho như vậy.

Tô Sáng dùng tay làm dấu mời, Bắc Đường Yên khê mỉm cười, tới chỗ ngồi mình đã đặt sau đó cạnh cửa sổ, từ nơi này nhìn ra ngoài thấy vài kẻ lén lút đang cầm máy chụp chớp không ngừng.

Bắc Đường Yên thu hồi ánh mắt, trong mắt thoáng hiện lên một tia tà khí, nàng nhẹ nhàng giơ tay lên nhìn kẻ đối diện tay gầy gầy sợi tóc... Động tác này làm Tô Sáng ngây ngẩn cả người, nhưng lập tức kịp phản ứng nhẹ nhàng bắt được tay Bắc Đường Yên đặt ở bên môi, rất mập mờ nhưng không có hôn chỉ là làm một động tác liên buông ra.

“Cùng người nam nhân kia giận dỗi?” Tô Sáng khiêu mi hỏi.

“Không phải.” Bắc Đường Yên có thể không có nói láo, đây cũng không phải là giận dỗi đơn giản mà hai người bọn họ là chia tay, bất quá là tạm thời mà thôi.

“Này nói trước nếu như có nam nhân kia vì chuyện này tới tìm tôi trả thù, tiền thuốc thang bà phải chi trả!” Tô Sáng l kỳ thật thật tỏ mò, dù sao hi sinh cho Bắc Đường Yên lớn như thế, chỉ là nhìn Yên chính là không muốn nói, hẳn hỏi lại cũng vô ích bất quá đại khái là có chuyện như vậy, người nam nhân kia không biết như thế nào đắc tội với nàng thế nhưng tìm hắn đến diễn trò, à... yêu Bắc Đường Yên người kia nhất định thống khổ.

“Chi trả, ông đã quên bạn thân tôi có mở bệnh viện à, hơn nữa còn là Tâm thần nổi tiếng nhất, ông đi có thể miễn phí.”

“...”

Cả tôi Tô Sáng một mực hành động giả bạch mã hoàng tử rất muốn tìm chỗ trú giận, mặc dù Bắc Đường Yên một mực cười nhưng ánh mắt kinh khủng làm cho hắn tiêu hóa không nổi, hơn nữa Bắc Đường Yên còn liên tục kích thích hắn, tổn hại hắn làm cho cơm nuốt không trôi, thẳng đến đêm chờ Bắc Đường Yên về nhà, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, may mắn rất cục sổng mà trở về .

Buổi tối Bắc Đường Yên do dự hết lần này đến lần khác hay là quyết định về nhà, nàng biết rõ Viêm Liệt nhất định sẽ không ở đó, cũng không biết hắn mang cái gì rời đi, tự giấu nghĩ Bắc Đường Yên mở ra cửa nhà mình, một phòng trống vắng, không có bất kỳ hơi thở.

Không có mở đèn đi thay đổi giày đến cửa phòng hắn mở, rất nhiều thứ cũng không có thay đổi nhưng là cẩn thận quan sát, lại có thể phát hiện thiếu một ít đó là đồ đạc thuộc về Viêm Liệt, mặc dù Bắc Đường Yên đã sớm đoán được nhưng là thấy tận mắt cảm thấy lòng chua xót, giống như là bị ném bỏ.

Bắc Đường Yên đứng ở trong phòng hắn, ước chừng qua 1 lúc sau mới xoay người rời đi, nàng đóng phòng hắn lại, đồng thời cũng đóng lại sự ôn nhu của nàng.

Viêm Liệt, bắt đầu từ hôm nay đều em muốn nhất định phải lấy được, em sẽ dùng phương pháp của mình cho anh vĩnh viễn không rời bỏ được em nhưng lại sẽ không cho anh có lựa chọn cơ hội được tự do! Xoay người trong tích tắc kia, Bắc Đường Yên ở trong lòng ưng thuận thề lãnh khóc!

Ngày thứ hai

Trang đầu báo Giải trí nào là minh tinh nghỉ việc, chuyện xấu của nữ vương trên báo tài chính và kinh tế, to nhất là bài báo nói về thiên tình sử của Bắc Đường Yên tiểu thư và bạch mã hoàng tử lại xuất hiện.

Trang đầu báo Tài chính và kinh tế là Bắc Đường tập đoàn cùng Tô thị tập đoàn bắt tay, cùng chung hướng đi, kẻ kẻ mạnh chung 1 nhà....

Sáng sớm, các loại báo liền đem cuộc hẹn lãng mạn của Bắc Đường Yên cùng Tô Sáng tối qua tuyên truyền ọi người đều biết, chỉ là nửa thật nửa giả các báo không giống nhau, chân tướng sự thật còn cần nghiên cứu, người trong cuộc bảo trì trầm mặc, người bị hỏi chỉ cười thần bí, trong đó nội tình là bí mật.

“Tiểu Viêm, cậu cùng tổng tài cãi nhau sao?” Liễu tỷ cầm lấy một chồng báo chỉ đi đến trước mặt Viêm Liệt hết sức quan tâm hỏi.

“Liệu tỷ, nếu như em nói bây giờ cùng em và tổng tài chỉ có quan hệ thủ trưởng cùng thuộc hạ, chắc chị sẽ bỏ qua cho em chứ ?” Viêm Liệt giọng có chút trầm thấp, nụ cười ngày thường cũng biến mất, cả người thoát nhìn tựa hồ tinh thần cũng rất sa sút.

Liệu Nguyệt nhìn Viêm Liệt thế này lời muốn hỏi cũng nghẹn ở trong miệng, thở dài, nói ra:

“Đừng để trong lòng, công tác là quan trọng.”

Liệu Nguyệt mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, nhưng hiển nhiên biết là chuyện không tốt, hơn nữa nhìn nhóc này có vẻ bị thương không nhẹ, mặc dù cái từ môn đăng hộ có vẻ truyền thống, nhưng trên thực tế những người khác như vậy kết quả không mấy khi tốt đẹp, đặc biệt là địa vị như là tổng tài, làm sao có thể đối với 1 tiểu nam sinh như Viêm Liệt động tình đây.

Kỳ thật phàm là người biết rõ quan hệ của Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên, chứng kiến những bài báo về Bắc Đường Yên đều là đồng tình với viêm Liệt, bất quá cũng không mắng Bắc Đường Yên bởi vì đây là kết cục như dự liệu của rất nhiều người, thậm chí còn có vài người nói lúc ấy chỉ là hiểu lầm, đồn bậy thôi.

Viêm Liệt biết rõ Liễu Nguyệt là đang an ủi mình, miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, tiếp tục công việc trong tay.

Hôm qua buổi chiều, từ phòng làm việc Bắc Đường Yên đi ra, hắn mất nửa ngày đi tới nhà Bắc Đường Yên mang đi đồ đạc của mình, đồ Bắc Đường Yên mua cho hắn, hắn không có cầm sau đó vội vã rời đi trở lại ký túc xá của mình, mặc dù hắn đem đồ đến chỗ Bắc Đường Yên, nhưng hắn thấy may mắn ít ra còn có chỗ để về là cái ký túc xá này.

Sau đó hắn liền ở cả 1 buổi tối trong ký túc xá nghĩ tới những chuyện ngày qua đã xảy ra, nghĩ đến những khoảnh khắc cùng Bắc Đường Yên ngọt ngào, nghĩ đến Bắc Đường Yên làm ra những chuyện tổn thương

đến Âu Nhược Nhã, Âu Nhược Nhã chết đi đối với hắn là đả kích rất lớn, nhưng để hắn chịu không nổi là thái độ của Bắc Đường Yên vì cái gì nàng có thể cay đắng ngay không sợ chết đứng nói cho hắn coi như hết thấy xem như không có gì phát sinh, rõ ràng là lỗi của nàng nếu không Âu Nhược Nhã sẽ không chết, tại sao lại dùng thủ đoạn mãnh liệt như vậy đi đối đãi với một người vô tội, hắn nghĩ không ra, vẫn luôn nghĩ không ra.

Hơn nữa, càng làm cho hắn cảm thấy thương tâm tuyệt vọng là Bắc Đường Yên cảm giác như băng hàn thấu xương làm cho hắn nhớ tới còn cảm thấy rét lạnh, kia căn bản không giống như là đang nhìn người yêu, giống như là đang nhìn cừu nhân nhất là lời nói lúc sau mang theo ý uy hiếp, lãnh khốc vô tình đối với hắn, cho nên hắn chạy, né ra không muốn lại đi chơi cái trò chơi hắn vốn là không chơi nổi, cũng không muốn nhìn thấy ánh mắt Bắc Đường Yên lạnh như băng.

Nắm thật chặt đồ trong tay, Viêm Liệt biết mình lại lâm vào hồi ức không hiểu lắc đầu, làm ình có thể nhanh thanh tỉnh, không cần phải suy nghĩ tiếp những chuyện kia, nhưng ánh mắt lại vô tình chứng kiến những tờ báo kia trên đó là một cô gái cười nói tự nhiên và 1 nam nhân anh tuấn tiêu sái, xứng đôi khiến người ta tán thưởng, đây mới là lựa chọn của nàng sao? Đây mới là kẻ cùng nàng xứng đôi sao, vừa cùng hắn tách ra liền tìm tới những người khác làm bạn.... như vậy hắn rốt cuộc tính là gì, một cái món đồ chơi sao? (L; mùi chua... bay lung tung, hương vị ghen....)

44. Chương 44: Điền Mông Xuất Hiện

45. Chương 45: Trò Chơi Bắt Đầu

Lại 1 thứ hai, sáng sớm trong công ty nhân viên quản lý triệu tập hội nghị tạm thời, ước chừng một giờ sau, Khâu Luân mới trở lại phòng thị trường, vừa tiến đến liền kêu Điền Mông gọi vào phòng làm việc, cũng không biết nói chuyện gì.

“Điền Mông, này là lệnh điều động nhân viên trong công ty, cô bây giờ cũng phải đi tới trình diện.” Khâu Luân xuất ra một tờ giấy giao cho Điền Mông.

Điền Mông sau khi xem sắc mặt không tốt hỏi:

“Tại sao đột nhiên đem em điều đến phòng kế hoạch?”

“Công ty an bài, đãi ngộ so với nơi này tốt hơn chúc mừng, cô tiểu Minh.”

“Có thể không đi hay không.” Điền Mông do dự, đi phòng kế hoạch sẽ phải cùng Viêm Liệt tách ra, mặc dù là đang cùng 1 công ty nhưng sẽ không như hiện tại được.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Lệnh điều động này tôi không giúp gì được, cô nếu như là không muốn đi có thể tìm bộ phận nhân sự nói chuyện một chút, tôi cũng không rõ lắm vì cái sao đột nhiên điều cô đi, kỳ thật tôi cảm thấy cô ở nơi này làm rất tốt, tôi cũng không muốn cho cô đi.” Khâu Luân lời này nửa thật nửa giả, làm lão nhân trong công ty, làm một quản lý thông qua quan sát, hắn tựa hồ có thể đoán được nguyên nhân.

Nhớ ngày đó hắn gây khó cho Viêm Liệt, trợ lý Văn Mẫn đích thân đến một chuyến, lúc ấy hắn còn không cảm thấy gì, nhưng trong lòng vẫn là nhớ kỹ về sau truyền ra chuyện Viêm Liệt cùng tổng tài làm hắn sợ hết hồn, nhưng cũng bắt động quan sát sau có một lần hắn thấy Viêm Liệt từ thang máy chuyên dụng của tổng tài đi ra chuyện lại càng khẳng định, bất quá hắn cũng không sợ Viêm Liệt trả thù, nhóc này không phải loại người như vậy, hắn lúc đó cũng làm gì quá mức chính là nghĩ tới luyện một chút tiểu tử này mà thôi.

Nhưng mấy ngày trước đây, Viêm Liệt tựa hồ cùng tổng tài xảy ra chút vấn đề, xem báo chí cảm giác là tổng tài có người mới quên người cũ và hắn cũng nghĩ như vậy, khi đó còn vì Viêm Liệt cảm thấy có chút không đáng giá nhưng hôm nay họp xong Văn Mẫn tự mình đem phần điều động này cho hắn, lại có ánh

mất tâm ý làm cho ý nghĩ của hắn thay đổi, chuyện Viêm Liệt cùng Điền Mông cùng nhau hợp tác là hắn phê chuẩn, điều này làm cho hắn không khỏi nổi hai người lại với nhau.

“Khâu Luân... nhưng đây cũng quá kỳ lạ, sao lại đột nhiên điều em đi phòng khác đây, em...”

“Tiểu Mông như vậy cũng là một loại rèn luyện, phòng kế hoạch cũng là 1 chỗ phát triển tiền đồ, cô năng lực tốt, phải gắng nỗ lực.” Khâu Luân cắt đứt lời Điền Mông nói, việc này là kết cục đã định trợ lý Văn Mẫn đưa cho hắn tờ giấy này liên tương đương với quyết định của tổng tài, nếu Tiểu Minh đi bộ phận nhân sự hỏi câu trả lời là thế mà thôi.

Tiểu Mông mang theo nghi hoặc rời khỏi phòng làm việc của Khâu Luân sau đó tại chỗ ngồi của mình suy tư một lúc sau đi tới bộ phận nhân sự, quản lý bộ phận nhân sự tiếp đãi nàng, nhưng vô luận nàng hỏi thế nào chính là một câu là lệnh điều động bình thường của công ty, sẽ không thay đổi ý kia chính là nói cho nàng biết : trừ phi cô thôi việc, nếu không thì phải phục tùng tổ chức an bài!

“Viêm Liệt, mình bị điều đến phòng kế hoạch.” Biết mình nhất định phải đi Điền Mông trước tiên tìm Viêm Liệt, nàng không biết mình sẽ nghe được đáp án gì nhưng vẫn còn có chút mong đợi.

“Sao lại đột nhiên như vậy, bất quá phòng kế hoạch cũng rất tốt, cậu phải nỗ lực công tác nha.” Viêm Liệt sững sờ tựa hồ cũng cảm thấy rất đột nhiên, nhưng lập tức liền cười nói ra lời khích lệ không hề có ý tứ giữ lại.

Điền Mông trên mặt lộ ra vẻ thất vọng, hắn đối với nàng chẳng lẽ liền thật sự một chút tình cảm cũng không có sao?

“Viêm Liệt, mình...”

Viêm Liệt nhìn xem muốn Điền Mông muốn nói lại thôi, ở trong lòng nhẹ nhàng thở dài.

“Tiểu Mông, cố gắng lên đi, cậu là 1 cô gái rất ưu tú tử, nhất định sẽ gặp được một người rất ưu tú thích cậu.”

“Mình gặp được nhưng anh ta không thích mình.” Tiểu Mông nhìn Viêm Liệt ý tứ rất rõ ràng.

Viêm Liệt có chút lúng túng, lui về sau một bước kéo ra khoảng cách cùng Điền Mông.

“Tiểu Mông, mình còn có phần tài liệu muốn đưa đến phòng marketing, cậu về sau nếu có vấn đề gì có thể tìm mình sẽ giúp, chúng ta còn là đồng sự.” Viêm Liệt vội vã rời đi, lưu lại vẻ mặt thất vọng Điền Mông.

Điền Mông ly khai, Viêm Liệt mặc dù cảm thấy mất đi một đồng nghiệp rất hợp có điểm tiếu nuối, nhưng mà lại thở phào nhẹ nhõm, hắn hiện tại chỉ muốn nỗ lực làm việc, Điền Mông rời đi làm cho tâm tình của hắn cũng buông lỏng chút ít.

Chỉ là Viêm Liệt thật sự là quá làm người khác chú ý, mặc dù nụ cười ánh mắt trời giảm giá nhưng vẫn như cũ là làm cho nữ nhân giống như ong thấy mật dán lên.

Hơn nữa Điền Mông mặc dù điều khỏi phòng thị trường, lại như cũ cứ có thời gian sẽ tới tìm Viêm Liệt, cộng thêm 1 người theo đuổi mới của phòng hành chính tổng hợp Mạnh Tuệ cùng Tôn Giai Giai phòng tài vụ, làm cho hắn cảm giác khóc không ra nước mắt.

Từ thứ hai đến thứ sáu, ba nữ nhân này thay phiên tìm đến Viêm Liệt, hắn rất rõ ràng cự tuyệt nhưng lại tựa hồ như không có có hiệu quả, hắn chỉ có thể trốn là trốn, cùng Bắc Đường Yên chia tay xong vận hoa đào của Viêm Liệt mở càng vương.

Bất quá, cuộc sống như vậy Viêm Liệt chỉ qua một qua một tuần lễ, các quản lý phòng ban công ty lần nữa ban bố ba lệnh, lần này không phải là lệnh điều động bộ phận quản lý chuyển giao mà là trực tiếp dán lên bảng thông báo của công ty, màu đỏ mở đầu nội dung điều lệnh làm cho tất cả mọi người trợn to hai mắt!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Lệnh điều động bởi vì thiếu người giám sát tại thị trường, chi nhánh thiết kế công ty tại thành thị X và biệt khu V

- Hiện điều phòng nhân viên phòng kế hoạch Điền Mông đến tại chi nhánh công ty ở thành phố X,
- Điều nhân viên phòng hành chính tổng hợp Mạnh Tuệ tại chi nhánh công ty ở thành phố X.
- Điều nhân viên phòng tài vụ Tôn Giai Giai tới chi nhánh công ty tại thành phố X.

Chú thích: về nhân viên của công ty điều động tới biệt khu V đang thảo luận, bộ phận nhân sự sẽ có thông báo cụ thể sau.

Chúng kiến lệnh động người mọi người nhìn nhau, thành thị X chỉ là một thành phố nhân khẩu không đến trăm nghìn, ngồi xe lửa ước chừng cần 15 giờ, làm sao có thị trường gì cần khai thác mà biệt khu V thì càng là xa xôi, dân số cũng không quá ngàn vạn, kinh tế lạc hậu, cuộc sống trình độ thấp, ài chuẩn bị làm người tới cổ đi, coi như là người gốc chúng kiến điều lệnh này cũng biết là không bình thường, rối rít vì ba vị đồng nghiệp bị điều đi mà cảm thấy bị ai.

Phần lớn người trong công ty không biết chuyện, chỉ là suy đoán nhưng là có người biết chắc là liên quan đến Bắc Đường Yên, hay là Viêm Liệt, giống như là ba vị biết rõ!

Viêm Liệt nhìn lệnh điều lệnh kia cũng không thể tin, tức giận đến phần nộ, trong lòng có không có nổi hương vị gì, nếu như Điền Mông điều đi phòng kế hoạch thì hẳn không có nghĩ nhiều, nhưng hiện tại điều lệnh này thì không thể không để cho hắn suy nghĩ đây quả thực là uy hiếp trắng trợn là cảnh cáo của hắn, và ba nữ nhân theo đuổi hắn thì chung quanh đồng nghiệp tất cả đều là biết, hắn bây giờ cũng không biết bọn họ sẽ nghĩ như thế nào về chuyện này, nhưng là hắn cảm giác mình có trách nhiệm chuyện này, bởi vì nguyên nhân vì hắn mới có thể dính líu đến ba người vô tội kia.

Do dự, Viêm Liệt cầm điện thoại lên muốn gọi cho Bắc Đường Yên nhưng suy nghĩ một chút lại để xuống, mặc dù điều lệnh rõ ràng nhằm vào hắn, nhưng hắn có quyền gì đi tìm Bắc Đường Yên, hơn nữa nếu như Bắc Đường Yên không thừa nhận mà nói, hành vi của hắn quả thực chính là tự mình đa tình!

Chỉ là, lúc này nhớ tới câu hôm đó Bắc Đường Yên uy hiếp lại xuất hiện ở bên tai!

“Điều tôi muốn thì nhất định phải chiếm được.”

Trong lúc đó, hắn cảm thấy có chút sợ hãi, những ngày qua cuộc sống bình an vô sự làm cho hắn quên mất câu nói hôm đó của Bắc Đường Yên, lại không nghĩ tới chuyện sẽ phát sinh đột nhiên như thế, đây là động tác Bắc Đường Yên bắt đầu sao, nhưng là vì cái gì không phải là đem hắn điều đi, vì cái gì không phải là trừng phạt hắn, mà là những người vô tội dính líu đến hắn!

Mà khi Viêm Liệt đang do dự thì di động vang lên! Tiếng chuông hết sức đặc thù hắn không cần nhìn cũng biết là ai điện tới, trong phút chốc thân thể hắn cứng đờ, hít sâu một chút mới nhận điện thoại.

46. Chương 46: Quy Tắc Trò Chơi Đã Định

“A lô, tôi Viêm Liệt xin nghe.” Tiếng của Viêm Liệt là hắn tận lực làm bình tĩnh nhưng thật là thì chính hắn cảm giác được tim mình đập dị thường, đến chính hắn còn hoài nghi tiếng nói kia có truyền tới người đang nghe hay không.

“Viêm Liệt, lần này chỉ là cảnh cáo về sau nếu như còn có chuyện như vậy phát sinh, tôi cũng sẽ không khách khí như vậy.” Giọng Bắc Đường Yên rất lạnh, làm cho tim của Viêm Liệt dị thường nhảy lên mạnh một chút.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Chị rốt cuộc là có ý gì?”

“Ý rất rõ ràng, tôi đã nói rồi cậu là ựa đối tượng tôi chọn để kết hôn, vì vậy tôi chỉ hi vọng cậu có thể lưu lại cùng tôi kết hôn, nhưng là cậu cự tuyệt đề nghị đầy thiện ý của tôi thì hiện tại tôi chỉ có thể sử dụng phương pháp của mình để cho cậu biết mà làm, tôi giải thích như thế cậu hiểu chưa?”

Không hề nói yêu, cũng không suy nghĩ tới tâm tình của hắn, nàng vốn là bá đạo, như vậy hết thảy dựa theo phương pháp của nàng để làm, nàng sẽ chờ Viêm Liệt trở lại cầu xin nàng, đây là trừng phạt, hơn nữa trừng phạt này chỉ mới bắt đầu.

“Không hiểu...tôi không hiểu... tại sao phải là tôi, từ lúc mới bắt đầu tôi luôn hoài nghi chị vì cái gì sẽ chọn tôi, tôi vốn cho là chị thích tôi, cho là chị đối với tôi là thật lòng nhưng là vì cái gì chị phải làm ra chuyện như vậy, chị làm như này khiến cho tôi cảm thấy kinh khủng, tôi không phải là 1 món đồ chơi, tôi cũng có bằng hữu của mình làm sao chị có thể làm như vậy, hơn nữa bây giờ còn... Tôi căn bản cũng không thích 3 người bọn họ, chị không cần dính líu đến người vô tội được không?”

Viêm Liệt có chút điên mất, vì cái gì nàng vẫn không chịu buông tha hắn, hắn chỉ là một người bình thường, không chơi nổi trò chơi này quá nguy hiểm, cho nên hắn buông tha nhưng là vì cái gì nàng như cũ không buông tha hắn, chẳng lẽ chỉ có chờ nàng chơi đủ sao!

“Vô tội sao? Cậu thật sự cho là mấy cô ấy là vô tội, nếu như các cô ấy đích thực vô tội thì cậu tại sao lại phản ứng như này, cậu tại sao lại đem điều lệnh nhân viên đó liên quan tới tôi...không, đối với tôi mà nói, phạm là kẻ ngấp nghé người của tôi thì cũng sẽ không là vô tội, Viêm Liệt chẳng lẽ cậu cho tới bây giờ vẫn không rõ hành động của tôi rốt cuộc là vì cái gì sao?”

Vừa hay Viêm Liệt kích động ngược lại trong giọng nói của Bắc Đường Yên toát ra có chút tiếc nuối, rồi lại nhàn nhạt trào phúng lạnh như băng làm cho người ta cảm thấy không có tình cảm.

“Viêm Liệt, trò chơi bắt đầu rồi lần này dựa theo quy tắc của tôi, cậu có thể lựa chọn tiếp tục như thế nhưng sẽ chỉ làm cho nhiều người vô tội bị liên lụy, nếu như khi nào kiên trì không nổi hãy tới cầu xin tôi đi... đến lúc đó anh là của em, chỉ là của em!”

Giống như là tuyên thệ bình thường, Bắc Đường Yên đem từng chữ từng chữ nói rất rõ ràng, sau đó không đợi hắn phản ứng liền cúp điện thoại!

Viêm Liệt ngơ ngác nhìn điện thoại trong tay, không hiểu chuyện tại sao lại trở nên như thế.

Bắc Đường Yên để xuống di động, sắc mặt lạnh như băng, đôi môi nhếch lên.

Nàng biết rõ nàng làm như vậy là có chút tùy hứng, chuyện cũng không có nghiêm trọng đến nỗi thế này giải thích sẽ xong nhưng là nàng không muốn giải thích, khi đầu tiên lựa chọn Viêm Liệt chỉ trích nàng thì thời điểm đó nàng cũng không muốn giải thích bất cứ chuyện gì, nàng muốn yêu rất chân thành, hai bên tín nhiệm tuyệt đối giống như là lúc trước, khi nàng nhìn thấy những tin nhắn ảnh chụp đó nàng mặc dù tức giận nhưng không hoài nghi, nàng lựa chọn tin tưởng Viêm Liệt cùng tin vào ánh mắt của mình, cũng tin tưởng tình cảm hai bên nhưng hắn thì sao..., cách làm của hắn làm cho nàng rất thất vọng!

Bất quá, nàng cũng sẽ không bởi vì thất vọng rồi buông tha tình yêu của mình, nếu đã yêu như vậy nàng sẽ không dễ dàng buông tha, Viêm Liệt không phải là không yêu nàng chỉ là của hắn yêu có quá nhiều hỗn độn không để cho nàng thoải mái, cho nên nàng hiện tại muốn làm chính là dạy hắn, cái gì mới là yêu chân thành!

Có đôi khi, vận mệnh con người thật sự rất thật đáng buồn, bởi vì nàng không phải nắm giữ ở trong tay mình, mà là nắm giữ trong tay người khác, bất quá cũng rất lâu, vận mệnh của chính mình thật đáng buồn cũng là bởi vì chính mình sở tức sở vì, chẳng trách người khác, chỉ có thể nói khi bạn đứng ở một nơi có độ cao, thì bạn có càng nhiều gì đó muốn nắm giữ mà bạn đứng ở chỗ thấp nhất giây giụa sẽ lộ về đến vô lực.

Lệnh điều động của công ty làm cho người ta khiếp sợ, đương sự của điều lệnh càng như vậy, ba người bọn họ khi biết chuyện này trước tiên tìm tới bộ phận nhân sự, sau đó rất khéo gặp phải nhau.

Quản lý bộ phận nhân sự là một người đàn ông trung niên, hắn nhìn lên ba người lác đầu, có chút bất đắc dĩ mở miệng nói:

“Ba vị tiểu thư, các cô cho rằng tìm tôi có tác dụng sao đó là đích thân tổng tài tự mình ra lệnh, về phần nguyên nhân cụ thể tôi nghĩ ba vị biết rõ đi.”

Trưởng quản lý của bộ phận nhân sự đối với nguyên nhân điều đi của ba người này đã rất rõ đây không phải là bí mật, hoặc là Bắc Đường Yên không muốn cho chuyện này trở thành bí mật, tổng tài thế nhưng là

không có giấu, ngài ấy làm như vậy không chỉ muốn cho Viêm Liệt một cái cảnh cáo, mà cho tất cả người trong công ty một cái cảnh cáo, Viêm Liệt chỉ là của Bắc Đường Yên, những người khác đều là không được!

Mà Trương quản lý là người biết sau Văn Mẫn, cũng bị Văn Mẫn cố ý khai báo ý tứ chính là chuyện nháo càng lớn càng tốt, tốt nhất là người của toàn bộ công ty cũng biết ba người này tại sao bị điều đi, nhân viên Bắc Đường tập đoàn mấy vạn, sinh tử chỉ nằm tổng 1 câu nói của Bắc Đường Yên mà thôi, Bắc Đường Yên cũng không sợ to chuyện gì cả!

Nghe Trương quản lý nói ba nữ nhân nhìn nhau, sắc mặt âm trầm.

Lúc này, rất nhiều chuyện cũng không cần phải nói rõ, các cô này phải tự hiểu.

“Trương quản lý, việc này không có biện pháp vẹn toàn nào sao? Chúng tôi có thể bảo đảm không phát sinh chuyện như vậy nữa!” Tôn Giai Giai mở miệng trước, mặc dù tình yêu rất trọng yếu, nhưng 1 tình yêu không có đáp lại so với công việc thì oong việc quan trọng hơn.

“Thật đáng tiếc chính tài nói là muốn giết gà dọa khỉ, chuyện của ba cô là không thể sửa lại được!”

Sắc mặt ba nữ nhân xám ngoét, hồi hận có, tức giận cũng có, không cam lòng nhưng các nàng dù không muốn thì có thể thế nào đây, ngu ngốc cũng là một loại sai, mặc dù ái mộ một người nhưng là ai kêu các nàng yêu người không nên yêu!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Bản tính con người là ích kỷ, đối với Bắc Đường Yên mà nói những nữ nhân này tồn tại làm cho nàng không thoải mái, cho nên nàng liền ra tay giải quyết, cái gọi là ý thế hiếp người chỉ là bị oán hận mà thôi, nếu như có quyền thế không sử dụng, như vậy người còn muốn có quyền để làm gì!

47. Chương 47: Tĩnh Tâm Tư Ngộ

Ba người nhận mệnh rời đi, Tôn Giai Giai cùng Mạnh Tuệ cái gì cũng chưa nói, nhưng Điền Mông lại như cũ chưa từ bỏ ý định đi tìm Viêm Liệt.

Hai người không có gặp mặt ở công ty, mà là sau khi tan việc hẹn tại 1 quán cà phê cách công ty không xa. (L: thêm 1 kẻ yêu ngu ngốc, ko sợ chết mà..)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt không biết mình nên nói cái gì, hắn có chút đau lòng, nhưng là hắn lại cảm thấy không nên mở miệng nói xin lỗi, chỉ là yên lặng nhìn xem Điền Mông.

“Mình còn nghĩ 2 chúng ta là không có vấn đề...” Điền Mông vẽ mặt cô đơn, đường tình không thuận hơn nữa điều động công việc, đối với nàng là đả kích cũng rất lớn.

“...” Viêm Liệt trầm mặc, hắn cũng cho là bọn họ không có vấn đề gì nhưng khi hắn còn ở trong lòng ai oán vì cái chết kia thì Bắc Đường Yên thế nhưng lần nữa lại làm ra chuyện như vậy, làm cho hắn rất tức giận, nhưng tức giận không có cảm giác như kia.

Bình tĩnh lại cẩn thận suy tư, hắn cảm giác mình cũng có chút xúc động, Bắc Đường Yên cho dù thật sự chỉ là muốn coi hắn là vật sở hữu cũng có thể là vì đối với hắn, hơn nữa bọn họ đã xảy ra quan hệ, Yên làm sao có thể chỉ đem loại quan hệ này xem như là trò chơi, nhưng chuyện phát sinh kia làm cho hắn hôn mê chờ khi tỉnh táo lại đã làm ra chuyện không thể挽回.

Chỉ là...Yên cũng không có giữ lại, cái uy hiếp cường ngành đó căn bản chính là lửa cháy đổ thêm dầu, hắn vẫn luôn là thích mềm không thích cứng, đối mặt loại uy hiếp đó càng là không thể nào đáp ứng, hơn nữa coi như là tình cảm của nàng thì hắn cũng là cái loại đó nếu không Yên làm sao sẽ bất chấp cảm giác của hắn làm ra chuyện làm cho người ta cảm giác thất vọng chuyện tình, giống như là Âu thị xí nghiệp cùng, và cô bạn trước mặt bị điều động này.

“Vì cái gì cậu không nói gì, cậu không muốn cùng mình nói gì đó sao?” Điền Mông đối với sự trầm mặc của hần rất bất đắc dĩ, nàng hiện tại rất mờ mịt căn bản là nghĩ không ra vì chuyện gì sẽ biến thành như vậy, bất quá nàng cũng biết là mình sai rồi, đang không có hoàn toàn hiểu rõ chuyện của Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên liền vâng đầu đụng phải đi vào, sau đó đụng phải hòng súng đã trở thành kẻ hi sinh, mà như những người kia đối với kết quả như vậy, nàng chỉ có thể tiếp nhận.

“Tiểu Mông, mình chỉ có thể nói kết quả như vậy mình cũng cảm thấy thật bất ngờ, thật sự thật xin lỗi...” Nếu quả như thật là hần sai hần nguyện ý thừa nhận, nhưng chuyện này chẳng lẽ là lỗi của hần sao, cho nên hần chỉ có thể nói xin lỗi, lại nói không nên lời 3 chữ thực xin lỗi hơn nữa hần cũng không thể bởi vì này sự kiện này đi tìm Bắc Đường Yên, bởi vì kết quả nhất định sẽ làm cho sự việc này càng hỏng bét.

Thông qua chuyện của Âu Nhược Nhã cùng Điền Mông hần đã hiểu cái Bắc Đường Yên đối với hần muốn.

Điện thoại vang lên, Viêm Liệt bởi vì nghe được tiếng chuông đặc biệt kia mà chấn động toàn thân.

“Mình đi nghe điện thoại.” Đứng dậy, đi đến cửa quán cà phê hần mới bắt máy.

“Ba phút, ba phút sau nếu như cậu vẫn cùng nữ nhân kia một chỗ, tôi sẽ đem cô ta điều đến 1 nơi mà cậu cũng chưa từng nghe qua.” Bắc Đường Yên dứt lời liền cúp máy.

Viêm Liệt nhú mày cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, nhưng cũng không có trễ nãi, hần xoay người vào quán cà phê sau đó đối với Điền Mông nói ra:

“Mình có việc cần phải đi xử lý, thực xin lỗi... mình phải lập tức rời đi, Điền Mông cậu là một cô gái tốt, hãy lựa chọn 1 tình yêu chân thành.”

Viêm Liệt một phen nói xong cũng không có chờ Điền Mông phản ứng, để lại tiền cà phê rồi xoay người ra khỏi quán, tại cửa hần hít một hơi thật sâu, hướng ký túc xá mà đi.

Viêm Liệt biết có người đang giám thị mình, mặc dù hần nhìn không thấy bóng người, cách đối phương giám thị rất cao siêu, nhưng là thông qua Bắc Đường Yên nói hần có thể xác định nhất định có người theo dõi hần, cảm giác như thế làm cho toàn thân hần cảm thấy khó chịu đến cực điểm, nhưng là hần không thể cự tuyệt trừ phi đi tìm Bắc Đường Yên, nếu không liên không có biện pháp nào!

Từ nhỏ đến lớn hần cũng là lần đầu tiên cảm thấy mình vô lực như thế, mặc dù gia đình của hần điều kiện không tốt nhưng không tính là kém từ nhỏ hần liền nỗ lực học tập, ở nhà đến trường vẫn là 1 học sinh giỏi, hơn nữa hần luôn lạc quan, bạn học rất khen ngợi, chưa có trải qua tổn thất nặng nề gì mà sống cho tới bây giờ, hần là 1 người được người bình thường hâm mộ, đi học tại đại học tốt nhất, còn chưa có tốt nghiệp đã đến công ty tốt nhất, bề ngoài xuất sắc, năng lực tốt có thể dự tính năm năm sau hần có thể công thành danh toại, có nhà có xe.

Nhưng giờ nói đến về sau...hần liền gặp phải một đại phiền toái, không biết nên giải quyết thế nào.

Hồi tưởng khi cùng Yên một chỗ hần cảm thấy rất vui vẻ, rất nhẹ nhàng, cũng rất hạnh phúc nhưng đột nhiên xảy ra chuyện của Âu Nhược Nhã hần kinh ngạc phát hiện giữa bọn họ tựa hồ tồn tại vấn đề rất nghiêm trọng, hần đau lòng đồng thời đem trách nhiệm đẩy tới người Bắc Đường Yên kỳ thật, hần biết rõ Bắc Đường Yên là người thế nào, người làm ba năm thần tượng, hần làm sao có thể không hiểu biết nàng chứ!

Bắc Đường Yên là nữ vương trên thương trường, khôn khéo quyết đoán, lãnh khốc vô tình, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn nào, bởi vì kế hoạch của nàng mà công ty phá sản đếm không xuể, bao nhiêu người vì nàng mà thân bại danh liệt, báo chí không dám nói nhưng không ai không biết, huống chi là tin tức đường dây cực kỳ phức tạp của Hoàng gia học viện hơn ba năm hần nghe nhiều tin đồn về nàng như vậy mặc dù có thời điểm cảm thấy rất kinh khủng, nhưng lại không thể không bội phục, thương trường chính là chiến trường!

Nhưng nghĩ là thế nhưng khi hần thành đương sự quan hệ tới hần thì hần lại bối rối... xem ra chính mình còn chưa đủ trưởng thành đây, muốn cùng Bắc Đường Yên đánh trận, kết quả tốt nhất có lẽ là lưu lại một thi thể! Nụ cười tự giễu xuất hiện ở trên mặt, cô đơn đến cực điểm.

Chỉ là tỉnh táo lại hết thấy cũng thay đổi, hấn xúc động chất vấn làm cho Yên đối với hấn thất vọng rồi, khi đó hấn chỉ lo cảm thụ của mình mà bỏ quên ánh mắt thất vọng ánh của nàng bây giờ nghĩ lại Yên cảm thấy ủy khuất, hấn xúc động như vậy đem trách nhiệm quy về trên người của nàng liền là thật cho rằng Yên không nên bởi vì Âu Nhược Nhã thích hấn mà thu mua Âu thị, nhưng là cũng không thể cứ như vậy đổ Âu Nhược Nhã chết đi lên trên người nàng, Âu Nhược Nhã là tự sát, hấn trước kia không phải là vấn cho rằng tự sát là một loại trốn tránh nhu nhược sao, như thế nào lúc ấy liền oán nàng đây. (L: xúc động nhất thời của con ng' là ma quỷ, có những thứ đã qua thì ko thể tha thứ đc nữa..)

Ha ha ha là vì quá quan tâm đi, cho tới nay đều dè dặt duy trì quan hệ hai người bởi vì thân phận nàng với mình khác biệt, hấn không thể không luôn duy trì tôn nghiêm của mình đồng thời nhận thức phần tình cảm khó có được này, khi ngọt ngào lại vẫn lo lắng, lo lắng có cái gì không tốt phát sinh, sau đó chuyện đã xảy ra lo lắng của hấn đã trở thành thực sau đó cái dè dặt nén trong tim liền bộc phát.

Mà xúc động nói ra lời chia tay, hấn hối hận nhưng hấn vẫn thích Bắc Đường Yên, yêu Bắc Đường Yên nhưng tách ra cũng tốt bọn họ cùng một chỗ cuối cùng vẫn là không thích hợp, hấn dè dặt, Bắc Đường Yên cảm giác không phải là vậy lúc cùng một chỗ Yên vì hấn không lái xe, mỗi ngày cùng mình đi bộ, cũng vì phối hợp hấn mà lựa chọn nhà hàng dùng cơm, hơn nữa còn mỗi lần cười nói rất ăn ngon, làm sao sẽ ngon đây, hấn đều không thích thức ăn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Trong lúc đó, hấn cảm giác mình mặt có chút lạnh lạnh, đưa tay sờ, mới phát hiện là nước mắt... Hấn thế nhưng khóc! (L: hã... con trai mà khóc thì là rất nghiêm trọng, ta còn nhớ có 1 ng' vì ta mà khóc, nhưng ta cũng nhớ vì ng' đó mà ta khóc rất nhiều, cuối cùng thì sao, vẫn là mỗi kẻ 1 nơi mà thôi...)

Trời ạ, hấn làm cái gì... vốn cũng không có hối hận nhưng giờ cảm thấy mình trong lúc đó ngu xuẩn ghê gớm, hấn thế nhưng thật sự cho rằng Bắc Đường Yên cùng hấn cùng một chỗ chỉ là một trò chơi, thế nhưng tại sinh nhật của nàng cùng nàng nói ra câu chia tay, hấn thế nhưng làm thương tổn nàng, làm thương tổn người con gái hấn yêu nhất.

Trong một cái nháy mắt mà đã thay đổi, Viêm Liệt rốt cục suy nghĩ cẩn thận chuyện này trong đó người bị thương tổn không chỉ có hấn, hấn cảm thấy hết sức hối hận, nhưng hối hận thì có tác dụng gì ư...thái độ của Bắc Đường Yên bây giờ đối với hấn mạnh như vậy thế, sớm đã không còn ôn nhu như trước tự hồ chỉ là muốn khống chế hấn, điên cuồng cũng không đại biểu là yêu!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt hiện tại thật sự rất muốn hỏi Bắc Đường Yên, nàng còn thương hấn không?

48. Chương 48: Dạy Bảo Ngọt Ngào

49. Chương 49: Ngẫu Nhiên Gặp

Viêm Liệt cúi đầu ủ rũ trở lại ký túc của mình, suy tính lại cân nhắc, do dự lại do dự trong tay điện thoại cầm lên lại để xuống, để xuống lại cầm lên, gọi hay là không câu hỏi trong đầu luẩn quẩn, lại cuối cùng không cách nào quyết định, chỉ có thể chán nản buông tha.

Đây là thế nào đây ? Kêu hấn đi học nấu nướng, đối với cái này hấn cũng không phải mâu thuẫn, chẳng qua là cảm thấy quái dị.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Liên tiếp ba ngày, hấn đều ở nhà gỗ nhỏ, có khách người dùng cơm thấy hấn liền ở một bên nhìn, đầu bếp tiên sinh dạy hấn một chút kiến thức cơ bản bất quá đều rất đơn giản, vị đầu bếp tiên sinh này cũng không phải là đầu bếp chính thống, dạy làm đều là một chút món ăn gia đình, mặc dù lúc mới bắt đầu làm cho

hắn luống cuống tay chân, nhưng trải qua ba ngày hắn cũng có thể xào mì, rán trứng, cách nêm gia vị,... làm cho hắn có cảm giác có chút thành tựu .

Sau ngày nghỉ công ty bắt đầu làm việc bình thường, dư âm ngày nghỉ nhẹ nhàng vẫn còn ở trong vài người, trên mặt của mỗi người ít nhiều đều mang theo một sự mệt mỏi.

Gặp mặt đồng nghiệp hỏi lẫn nhau làm gì, đi đâu, đi ra ngoài du lịch mang theo sung sướng oán giận, người ở nhà mang theo lười biếng, ít nhiều gì đều có chút thu hoạch.

Viêm Liệt ngồi tại chỗ ngồi của mình nghe đàm luận của mọi người, không khỏi nghĩ đến ngày nghỉ của mình, sau đó làm một cái tổng kết nhỏ cảm thấy thu hoạch của mình cũng là rất thô bạo . Bất quá, ngón tay tựa hồ có chút đáng thương.

“Tiểu Viêm, mấy ngày nghỉ làm gì nào?” Liễu tỷ xem như là người gần gũi với hắn trong công ty, vẫn cùng Viêm Liệt tán gẫu một chút công việc, mà đối với điểm này phản ứng cũng không gì cả, mặc dù ngẫu nhiên sẽ ảnh hưởng tới công tác, nhưng cũng không phải rất nghiêm trọng, hơn nữa thiếu những người này xã giao, hắn cũng đem nhiều thời gian ở trên công việc.

“Hoàn hảo, học được rất nhiều thứ.” Viêm Liệt nhẹ nhàng cười một tiếng, nụ cười trở nên trầm ổn hơn rất nhiều.

Liễu Nguyệt quái dị nhìn nụ cười nhóc này, suy nghĩ một chút sau đó lắc đầu, đối với chuyển biến nhóc này nàng nhìn thấy ở trong mắt, cũng không biết đây rốt cuộc là tốt hay xấu.

Bởi vì ngày nghỉ xong công việc có vẻ nhiều, Viêm Liệt phải làm thêm giờ đến khuya mới giải quyết một phần, vượt vượt bả vai có chút mỏi, hắn vừa thu thập tài liệu vừa nhìn đồng hồ đã tới chín giờ, thời gian qua thật là mau.

Khi làm việc thì không thể để ý đến nó, giờ hắn đã cảm thấy có chút đói bụng, bước chân nhanh rời, ngẫu nhiên đi ngang qua một làm việc cũng có thể phát hiện ánh đèn mờ mờ, xem ra là có người so với hắn còn muộn.

Từ thang máy đi ra, đại sảnh 1 bóng dáng người cũng không có, ngược lại ngoài cửa tựa hồ còn có 1 bảo vệ, Bắc Đường tập đoàn 24 tiếng đều có người trực ban, ra vào đều có ghi chép, rất nghiêm mật .

Mới vừa định đi ra cửa chính, hắn liền nghe được tiếng thang máy, tiếng giày cao gót vang tan đi yên tĩnh trong đại sảnh, quay đầu lại nhìn thoáng qua, sau đó nhìn đến diện mạo của đối phương không biết làm sao hắn ngu ngơ tại chỗ, hắn không nghĩ tới sẽ vào lúc này ở chỗ này lại nhìn thấy Bắc Đường Yên.

Viêm Liệt sững sờ đứng tại chỗ, Bắc Đường Yên đã đi tới, tiếng giày cao gót càng ngày càng vang lên, tim của Viêm Liệt liền càng nhanh!

Hắn nên nói cái gì, nàng sẽ đối với hắn nói cái gì đó, hắn rất khẩn trương, cực kì khẩn trương!

Nhưng là khi Bắc Đường Yên nhìn thì cũng không có liếc hắn một cái, coi hắn như một người không quen biết đi qua, hắn cảm giác mình giống như bị một thùng nước lạnh tưới qua, tim đều trở nên lạnh như băng .

“Bắc Đường Yên, em như này là có ý gì?” Không chịu nổi đối xử như vậy hắn đuổi theo, tại cửa túm lại cánh tay Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên không có giãy giụa tùy ý để hắn nắm lấy nàng, dùng một loại ánh mắt nghiền ngẫm xem hắn.

“Cái gì có ý gì?”

Giọng của Bắc Đường Yên rất lạnh, Viêm Liệt lần nữa bị đông cứng, xúc động bắt lấy tay Bắc Đường Yên biến mất, đứng vậy... có ý gì, đây coi là có ý gì....

“Nếu như em thực không muốn để ý đến tôi, coi tôi như 1 người xa lạ, vì sao lại phải để cho tôi đi làm những chuyện kia?” Giọng hắn mang theo một tia thống khổ.

Bắc Đường Yên nghe được câu hỏi của hắn lộ ra một cái nụ cười tà khí, nàng nâng một ngón tay nhẹ nhàng đặt lên cằm của Viêm Liệt, cực kỳ mập mờ nói:

“Như thế nào...cậu như bây giờ là đại biểu muốn trở lại bên cạnh tôi sao?”

Viêm Liệt cảm thấy khó chịu quay đầu đi, hần thấy được một bảo vệ trốn to mắt nhìn bọn họ, trong lúc nhất thời cảm thấy vô cùng lúng túng.

Mà ngay tại lúc này, một nam nhân hướng bọn họ đi tới, Viêm Liệt biết người nam nhân này, là người trên báo chí kia, T0ông tài Tô thị tập đoàn – Tô Sáng.

“Yên, làm sao vậy sao?” Tô Sáng cau mày tựa hồ rất quan tâm hỏi.

Bắc Đường Yên nheo lại ánh mắt có chút không vui nhìn Tô Sáng, người nam nhân này đáy mắt tràn trề hứng thú ánh mắt nói rõ là đến xem kịch vui .

“Tô Sáng, em cùng vị tiên sinh này có một số việc cần nói, anh trước vào trong xe chờ em được không?” Bắc Đường Yên dùng đến giọng nói ôn hòa đối với Tô Sáng nói ra.

Thân thể Viêm Liệt rõ ràng chấn động, tay nắm Bắc Đường Yên lực đều không ý thức mạnh hơn rất nhiều.

Mà Tô Sáng thì là có chút cười cười xấu hổ, Yên nói loại ngữ điệu kia làm cho hần cảm thấy có chút kinh khủng, hần cảm thấy hần lại bị lợi dụng.

“Vậy anh đi vào trong xe chờ em, đừng làm cho anh chờ em quá lâu, bảo bối.” Trên cái thế giới này kẻ luôn luôn không sợ chết, cũng không sợ phiền phức dù sao cùng hần không quan hệ, đùa giỡn lại càng đẹp mắt, ôm ý nghĩ như vậy, hần mập mờ đoán 1 câu nói sau, rồi tiêu sái xoay người rời đi.

Bắc Đường Yên khước mắt mắt tự nhiên co quắp hai cái, câu bảo ‘bối kia’ làm cho nàng muốn ói.

“Em cùng anh ta...” Giọng nói của Viêm Liệt lúng ta lúng túng, trong mắt mâu thuẫn giãy giụa, có vẻ bị thương.

“Chuyện này không liên quan đến cậu!” Bắc Đường Yên thập phần không khách khí hồi đáp.

“Thực xin lỗi.... là tôi không nên hỏi, không quấy rầy cuộc hẹn của tổng tài.” Viêm Liệt sững sốt như vậy mấy giây, sau đó vội vã buông tay của mình ra, ngay cả đầu cũng không giơ lên sau khi nói xong câu đó liền xoay người rời đi.

Bắc Đường Yên không nói gì nhìn hần rời đi bóng lưng vội vã cho thấy chủ nhân tâm tình rối loạn, Bắc Đường Yên khước miệng từ từ nhếch lên, nụ cười tà khí nhiều hơn một tia.

Viêm Liệt, anh cho rằng anh có thể chạy trốn sao, anh đã là cá trong lưới, chỉ cần em chưa nói bỏ qua thì như vậy...anh liền vĩnh viễn không thể nào chạy trốn!

50. Chương 50: Trao Đổi Điều Kiện (Thượng)

“Ông vừa rồi nói tôi là cái gì?” Bắc Đường Yên ngồi ở trên xe, quay bên trái nhìn Tô Sáng.

“Yên, bà nói cái gì đó, tôi nghe không hiểu?” Tô Sáng giả ngu, nghĩ đến không cần nghĩ trực tiếp hỏi ngược lại.

” Tô Sáng kỳ thật ông cũng là 1 nam nhân tốt, ông thấu tôi đã 29 tuổi trong nhà ngày ngày thúc giục để tôi lập gia đình, bọn tỷ muội cũng đều tìm được nơi chốn nhưng tôi ngay cả 1 đối tượng cũng không có, nếu không ông cưới tôi đi, 2 chúng ta là thanh mai trúc mã, 2 nhà cũng rất quan tâm 2 chúng ta có phải hay không, hay tôi đi tới gặp bá phụ bá mẫu đề nghị một chút, ông cũng trưởng thành cũng nên lập gia đình.” (L: ha ha)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

“Đừng...tôi sai rồi..Yên... tôi biết sai rồi, tôi đây cũng không phải vì phối hợp với bà sao...bà thích người nam nhân kia nhìn hần tướng mạo được, một thân đầy chính khí, chính là có điểm hơi ngốc bất quá cũng đáng yêu... ha ha, bà đừng có nghĩ tới hãm hại tôi... bà cũng biết, tôi...” Tô Sáng không có tiếp tục nói hết, nhưng

là hai người cũng biết ý trong đó, người yêu hần bởi vì ngoài ý muốn mà đi thế, hần từng trước bia mộ người yêu thê, cả đời này không cưới.

“Hừ, tôi có bảo ông phối hợp thế sao, buồn nôn lắm.” Bắc Đường Yên khinh thường hừ nhẹ một tiếng.

“Thôi nào..., tôi sai rồi bất quá, nói trở lại người nam nhân kia thoát nhìn rất thương tâm, bà không đau lòng sao?” Tô Sáng khuôn mặt nghiêm chỉnh, rất chăm chú hỏi.

“Tôi biết rõ hần tức cái gì, cũng biết hần vì cái gì muốn rời kỳ thật, tôi cũng biết... chỉ là tôi muốn yêu chân thành thôi, có thể vì tôi buông tha cho toàn bộ thế giới nhưng hần thì không được, cho nên tôi muốn chờ, cũng muốn cho hần hiểu được, tình yêu không phải là trò chơi ba người.”

Có một câu nói nàng rất khắc sâu. “Nếu như toàn bộ thế giới đều phản bội bạn như vậy tôi liền đứng phía sau bạn phản bội toàn bộ thế giới” Câu này là bằng hữu của nàng nói cho nàng biết, sau đó nàng ghi tạc ở trong lòng, cũng tự nói với mình, nàng cũng phải lấy được một phần yêu như thế!

“Ha ha, chúc mừng bà...Yên, chúc bà cũng tìm được hạnh phúc thuộc về mình.” Tô Sáng rất chân thành nói lời chúc phúc, mặc dù bây giờ Yên cùng người nam nhân kia không có cùng một chỗ, nhưng hần hiểu rõ Yên, hần tin tưởng Yên nhất định sẽ lấy được thứ nàng muốn!

“Cảm ơn, bất quá này không đủ để triệt tiêu sai phạm của ông vừa rồi, phía trước quẹo trái chúng ta đêm nay đi ăn đại tiệc.”

“Ai... cung kính không bằng tuân mệnh, hi vọng bà có thể nỗ lực ăn, ăn sụp đồ càng tốt.”

Cuộc sống bình tĩnh qua bốn ngày, sau đó Bắc Đường Yên nhận được một phần báo cáo.

“Em xác định?” Bắc Đường Yên cau mày nhìn Văn Mẫn ở trước mặt.

“Đúng vậy, em tự mình đi tới bệnh viện hỏi.” Văn Mẫn khẳng định gật đầu nhẹ, thần sắc cũng có chút ngưng trọng.

“Viêm Liệt biết không?”

“Không biết, cha của hần tựa hồ quyết định muốn giấu.”

“Văn Mẫn, em nói xem chị có nên lợi dụng tin tức này làm cho hần trở lại bên cạnh mình không?” Bắc Đường Yên con mắt nhìn chăm chăm tài liệu trên tay nói.

Văn Mẫn ngẩn ra, tổng tài của nàng là lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt như thế.

“Cái này....tổng tài chỉ cần khiến cho ngài cảm thấy phải làm liền làm đi.” Văn Mẫn không biết mình nên nói cái gì, nhưng là nàng hiểu ý tứ của tổng tài, cha Viêm Liệt tim và mật có vấn đề, phí giải phẫu là rất lớn, nếu Viêm Liệt có tiền tiết kiệm thì coi như tạm đủ nằm viện đi, nhưng tim mới là 1 vấn đề lớn. Trái tim là 1 cái tuyệt đối trọng đại chuyện này sẽ rối hơn rất nhiều, đối với cậ ta mà nói không là một việc đơn giản, đặc biệt là lại liên quan đến tính mạng người nhà Viêm Liệt, nhưng là đối với Bắc Đường Yên mà nói đây chỉ là một việc hết sức dễ dàng chuyện, dễ dàng chỉ cần một câu nói, sẽ có một đồng người giúp đỡ.

“Hay là gọi Viêm Liệt tới đây đi, em cảm thấy chị nên là cùng cậu ta nói chuyện một chút.”

Bắc Đường Yên gật đầu nhẹ.

Văn Mẫn rời phòng làm việc sau liền gọi điện thoại nội bộ cho Viêm Liệt.

Lần nữa đi vào tầng 24, tâm tình Viêm Liệt hết sức phức tạp, trong nội tâm có chút ê ẩm, cảm giác bước chân nâng lên có chút trầm trọng.

“Mời vào.”

Viêm Liệt nghe được thanh âm kia thân thể cứng đờ, dừng lại ba giây sau mới chậm rãi đẩy cửa đi vào.

Kể từ tối bốn ngày trước gặp được Bắc Đường Yên, sau đó chứng kiến Bắc Đường Yên cùng nam tử kia một chỗ, tim hần vẫn không cách nào bình tĩnh, cảm giác cảm thấy tim từng giây từng phút đều đau, không phải là rất đau mà là nhàn nhạt, lại giống như là ăn mòn lòng người làm cho người ta chết lặng, làm cho người ta đau lại không cách nào bỏ qua!

“Ngồi xuống.” Bắc Đường Yên nhìn thoáng qua Viêm Liệt, sau đó liền đem ánh mắt dời đi, thần sắc lạnh lùng làm cho tim hắn căng thẳng.

Viêm Liệt rất hoài nghi mục đích Bắc Đường Yên kêu hắn tới không biết vì sao, hắn cảm giác cảm thấy có cái gì không tốt xảy ra.

“Cậu xem cái này đi.” Dem tài liệu trong tay thả tới người đối diện, Bắc Đường Yên chờ hắn phản ứng.

Viêm Liệt mở ra, nhìn mấy hàng chữ sau sắc mặt liền trở nên ngày càng khó coi.

“Đây là thật ?” Nhìn nội dung, hắn bất chấp oán hận Bắc Đường Yên điều tra chuyện của hắn, hắn chỉ là quan tâm thân thể của cha hắn.

“Tôi sẽ đem loại chuyện như vậy nói giỡn.” Bắc Đường Yên sắc mặt nghiêm túc, thanh âm tựa hồ lạnh hơn chút ít.

“Thực xin lỗi, tôi không phải là ý này.” Viêm Liệt nôn nóng rất rõ ràng, nhưng là đối mặt với nàng nghiêm túc thể lại nhẫn nại xuống hơn nữa hắn biết rõ hiện tại hắn cần phải tỉnh táo, chỉ có tỉnh táo lại mới có thể giải quyết vấn đề!

Kỳ thật, hắn vẫn là một kẻ tỉnh táo chỉ là đối mặt với Bắc Đường Yên, mới mất đi tỉnh táo.

“Tôi không muốn nhiều lời nói nhảm, bệnh của cha cậu cần phải hiểu rõ, chuyện này không thể chậm trễ được, tôi có thể vì cung cấp cho cha cậu phục vụ chữa bệnh tốt nhất để ông ấy được chăm sóc tốt nhất, cậu cũng biết tôi có năng lực làm chuyện này, nhưng phải trao đổi điều kiện cậu và tôi phải ký một bản hợp đồng thời gian một năm, cậu nhất định phải đứng ở bên cạnh tôi, nghe lời của tôi, phối hợp với tôi trong tất cả các cuộc gặp mặt, chính tôi đã nói cậu là người chồng mà tôi chọn, dù cho cậu không đáp ứng tôi cũng sẽ dùng phương pháp khác khiến cậu phải đáp ứng, hơn nữa tôi bảo đảm ngoại trừ việc bên cạnh cậu có nữ nhân khác thì chuyện khác là tự do.”

Bắc Đường Yên giống như là đang cùng đối thủ đàm phán mở ra điều kiện song phương.

Viêm Liệt vốn là sắc mặt không tốt lại càng trở nên khó coi.

“Nếu như tôi không đáp ứng ?” Viêm Liệt không nhịn được hỏi ngược lại, hắn biết chính mình có làm sai gì đâu nhưng lại vào kúc này nói với hắn thế, đối mặt với nàng lạnh lùng như thế, nàng muốn là tình cảm của hắn sao? Không... không...nàng chỉ là muốn người như hắn mà thôi, cùng tình cảm không liên quan!

“Như vậy, cha của cậu sẽ không có bất kỳ bệnh viện nào đồng ý cho ông ấy trị liệu!” Không cần nói nhiều, Bắc Đường Yên tin tưởng chỉ bằng cái nà như vậy đủ rồi.

Nói nàng hèn hạ cũng được, nói nàng không từ thủ đoạn nào cũng được, chỉ cần có thể đạt tới mục đích đây cũng là cái gì!

“Tôi không tin chị sẽ làm như vậy!” Viêm Liệt đứng lên, nghiêng người về phía trước nhìn Bắc Đường Yên, không nháy mắt nhìn xem nàng.

Bắc Đường Yên cảm giác tim mình bị lời của Viêm Liệt chấn động một chút, không thể nói là cảm động hay là cao hứng, nhưng mà cảm thấy rất hưng phấn!

51. Chương 51: Trao Đổi Điều Kiện (Hạ)

“Tôi làm hay không thì quan trọng sao, tôi chỉ cảm thấy cậu nhất định sẽ đáp ứng điều kiện của tôi, tôi cho cậu biết sự lựa chọn này cơ hội chỉ có một lần, lần sau sẽ đổi thành điều kiện khác, về phần tôi rút cuộc có làm như vậy hay không, nếu như cậu muốn đánh cược tôi sẽ tiếp... kia là mạng sống của cha cậu, cậu sẽ phải quyết định.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Che dấu sự hưng phấn của mình nhưng giọng nói cũng không khỏi trở nên nhanh hơn một chút, bắt quả Bắc Đường Yên cũng không nghĩ đơn giản như vậy bỏ qua cho hắn.

“ ... ”

Viêm Liệt không nói, hắn ngồi trở lại trên ghế, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, sau một lúc chậm rãi ngẩng đầu lên, dùng đến một loại ánh mắt thâm trầm nhìn Bắc Đường Yên.

“Tôi đáp ứng, tôi có thể dựa theo như lời chị nói mà làm, bất quá tôi còn có một điều kiện.” Viêm Liệt chậm rãi nói.

“Cậu cứ nói.” Bắc Đường Yên thật tò mò hắn sẽ có điều kiện gì, lúc trước hắn đáp ứng hai người lui tới tựa hồ cũng nghiêm túc đối với nàng nói ra 1 điều kiện.

“Việc riêng thì tùy ngài xử trí, nhưng không thể ảnh hưởng đến công tác của tôi.”

“Có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là công việc của cậu cũng không thể ảnh hưởng tới quyết định của tôi.”

Bắc Đường Yên không biết hắn vì sao chấp nhất mà luôn có điều kiện này, ban đầu ở cùng nhau cũng như vậy, hiện tại lại là như thế đó cũng không phải biểu hiện coi trọng sự nghiệp, yêu cầu của hắn nàng không được can thiệp, nói cách khác hỗ trợ đều không được, nếu như là người bình thường đụng phải chuyện như vậy coi như là không mượn cơ nói yêu cầu gì đó quá đáng hắn rốt cuộc đang suy nghĩ gì... Bắc Đường Yên rất nghi hoặc.

“...” Viêm Liệt muốn kháng nghị, nhưng không cách nào nói ra lời kháng nghị, ở vào thời điểm này nói cái gì đều dư thừa, có thể nhìn ra được Bắc Đường Yên đã quyết định, cho dù không dùng biện pháp của cha hắn uy hiếp, nàng cũng sẽ tìm được 1 cơ hội để hắn thỏa hiệp, hơn nữa là không hề lựa chọn thỏa hiệp, trừ phi hắn thật sự nghĩ buông tha cho việc cùng Bắc Đường Yên một chỗ, nhưng là.... hắn muốn buông tha sao? Đáp án đương nhiên là không, hắn căn bản cũng không muốn buông tha.

“Đây coi như là ngầm đồng ý sao?” Bắc Đường Yên không khách khí truy vấn, nhưng nàng đã dự liệu được hắn thỏa hiệp.

“Tôi đồng ý.” Viêm Liệt lựa chọn đáp ứng, hắn đã không muốn lại phản kháng gì cả, nếu như đây là nàng muốn như vậy hắn cho nàng, chỉ là về sau rốt cuộc sẽ như thế nào, hắn không biết.

Bắc Đường Yên nở nụ cười, cười vô cùng nhạt không phải là ôn nhu hay là cao hứng, nhàn nhạt lộ ra một tia lãnh đạm, tựa hồ còn có chút trào phúng có thể cũng không phải là cái loại đó...nói không ra cảm giác.

“Đây là hợp đồng, cậu nhìn một chút đi.” Không đợi hắn nghiên cứu hiểu ra nụ cười của Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên liền đưa tới đây một túi tài liệu.

Viêm Liệt mang theo một tia tò mò mở ra, càng xem sắc mặt lại càng không tốt, cuối cùng biến thành bất đắc dĩ.

Hợp đồng rất đơn giản, tổng kết ra chính là hợp đồng quan hệ hai người, kì hạn một năm Viêm Liệt phải ở bên cạnh Bắc Đường Yên, không cho phép cùng với bất kỳ nữ nhân khác phát sinh quan hệ không đứng đắn, gọi là phải tới, phối hợp cùng Bắc Đường Yên làm việc và nghỉ ngơi, về phần Bắc Đường Yên phải trả ra điều kiện, Bắc Đường Yên ngược lại là không có viết gì, bất quá viết hay không viết không quan trọng.

Viêm Liệt cũng không do dự, cầm lấy bút ký tên của mình, kỳ thật phần văn kiện này với luật pháp ý nghĩa không lớn, ngược lại giống như là một loại cảnh cáo.

Tên ký xuống, đem nó đưa lại cho Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên cũng không xem để ở một bên, từ ngăn kéo lại lấy ra một xâu chìa khóa.

“Bắt đầu từ bây giờ, cậu là thuộc về tôi hôm nay cậu không cần đi làm, trở về sửa sang hành lý dời đến nhà tôi đi, đây là chìa khóa, này còn có một chìa khóa xe chỗ để xe ô 23 xe màu đen ở bãi đậu xe. Viêm Liệt! Bắt đầu từ bây giờ trong vòng một năm, cậu phải dựa theo yêu cầu của tôi, hi vọng cậu có thể thích ứng.”

Rất rõ ràng, Bắc Đường Yên quyết định không cho phép nghi vấn, có lẽ trước kia có, nhưng bây giờ không có đối với người trước mặt, Bắc Đường Yên đã quyết định hoàn toàn dựa theo phương thức của mình làm, không muốn lại đi cố kỵ những chuyện khác.

Viêm Liệt ngơ ngác nhìn chìa khóa, cảm giác thân thể của mình có chút trở nên lạnh, đây coi như là cái gì là bao dưỡng hắn sao, nhà xe.... ha ha ha, thật đúng là nửa điểm cũng không có xem tự ái của hắn đây.

Chậm rãi cầm lấy chìa khóa, hấn che dấu đau thương trong lòng mình.

“Ngài còn có cái gì phân phó, nếu không tôi có thể đi được chưa?” Viêm Liệt cảm thấy hấn đã phải trải qua nhiều thứ ngoài ý muốn.

“Đi ra ngoài đi.”

Viêm Liệt đi, Bắc Đường Yên lẳng lặng ngồi ở tại chỗ, mở ra bản hợp đồng vừa rồi cho hấn ký tên, chứng kiến trên mặt là tên Viêm Liệt ánh mắt lóe lóe, lộ ra một nụ cười rất tự tin.

Nàng biết rõ hiện tại hấn tâm tình nhất định không dễ chịu, vừa “phân phó” khi này làm cho nàng cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng nàng cũng không muốn đi uốn nắn cái gì, nàng biết là thái độ mình như vậy cùng cách làm làm cho hấn cảm giác mình không được tôn trọng, bị thương đây là nàng cố ý, chỉ có như vậy mới có thể làm cho hấn biết rõ bởi vì hấn không tín nhiệm hấn mất đi cái gì, có được cũng không biết quý trọng, sẽ cảm thấy đây là một loại sai lầm Bắc Đường Yên hiện tại làm chính là muốn lên án Viêm Liệt, nàng cho hấn nghĩ chuyện này bởi vì thích hấn, không phải là nàng là loại khéo hiểu lòng người.

Viêm Liệt từ phòng làm việc rời đi, sau đó trở về ký túc đem đồ đạc của mình sửa sang đến nhà Bắc Đường Yên. Lần trước cũng là như thế, nhưng tâm tình lại khác biệt một trời một vực, khi đó hưng phấn cùng kích động, hạnh phúc cùng thỏa mãn, bây giờ bất đắc dĩ cùng chua xót, lạnh nhạt còn nhiều hơn một phần việc đang chờ đợi, chờ đợi chuyện gì xảy ra.

Trong phòng rất yên lặng, không âm thanh âm, làm cho hấn cảm thấy có chút cô đơn, tựa như mấy ngày nay tâm trạng chính mình liên tục đi xuống, vốn là hấn có thói quen một mình sau khi cùng Bắc Đường Yên tách ra, cảm thấy một mình thì ra cô đơn như thế, hấn đối với nàng vẫn luôn thật lòng, trong lòng của hấn cũng vẫn chỉ có Bắc Đường Yên, nhưng không biết vì sao hai người lại tới mức này.

Nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng ngủ, chứng kiến giường của mình hấn không khỏi nghĩ đến chuyện đêm hôm đó, Bắc Đường Yên nóng bỏng mang theo một cái ánh mắt ngượng ngùng, điên cuồng kia làm cho hấn hoàn toàn mất đi lý trí, đêm hôm đó giống như đang ở trên thiên đường, đột nhiên trong trí nhớ từng màn đều xuất hiện ở trước mắt, hấn trong lúc đó muốn khóc.

Vì cái gì... lúc trước xúc động như vậy muốn rời đi, vì sao bởi vì những chuyện kia mà quên mất lúc tốt đẹp cùng Bắc Đường Yên, vì sao chính mình làm ra chuyện làm ỉn hối hận, hấn biết mình sai rồi, nhưng bây giờ mới phát hiện mình sai thái quá, hấn đã cùng nàng xảy ra quan hệ, lúc ấy mình tại sao sẽ cùng Bắc Đường Yên nói ra lời chia tay, nàng đã là của mình, mà hấn bởi vì một nữ nhân khác mà cùng nàng chia tay.

“Ha ha ha...” Tiếng cười của Viêm Liệt ở trong nhà vang lên, có cảm giác âm trầm, ngay sau đó lại là hung hăng làm một cái tát trên mặt mình, hấn cảm thấy hấn thật sự đáng chết.

Ước chừng qua thật lâu, hấn mới từ cái cảm xúc hối tiếc đó chuyển biến tốt đẹp, hấn bước chân cứng ngắc bắt đầu sửa sang lại đồ đạc của mình, mặc dù chỉ là ở chỗ này ở vài ngày, nhưng mỗi một chỗ đều có mùi vị quen thuộc, chờ hấn thu thập xong ngồi ở trên giường, cảm giác mình giống như là mình chưa từng rời đi, nếu như thời gian thật sự trở lại như trước thì tốt bao nhiêu.

Viêm Liệt lắc đầu, cảm giác mình như 1 đứa bé không lớn lại có ảo tưởng không thực tế. Thu thập xong hết thấy, hấn ngơ ngác ngồi không biết kế tiếp phải làm những gì, tựa hồ cảm thấy hơi mệt liền nằm ở trên giường, không ý thức liền đã ngủ.

Bắc Đường Yên tan tầm trở lại, phát hiện cả phòng yên tĩnh không có một chút thanh âm, cùng mấy ngày hôm trước không khác gì điều này làm cho cái có chút mong đợi của nàng mạnh mẽ lạnh xuống.

Hấn không có tới sao, không đúng Văn Mẫn báo cáo rõ ràng nói là hấn đến, nhưng sao không có thanh âm, phòng của hấn cũng không có đèn sáng là đi ra ngoài sao, đang khi do dự Bắc Đường Yên mở ra đèn của phòng khách, trong phòng thoáng cái sáng lên. Sau đó ánh mắt của nàng quét đến kệ giày, thấy được một đôi giày, là của Viêm Liệt, như vậy người hấn là không có đi ra ngoài đi, không biết vì sao kết luận như vậy làm cho Bắc Đường Yên yên tĩnh trở lại.

Để xuống bữa tối mua trong tay, Bắc Đường Yên trở về phòng mình thay đổi bộ y phục, do dự liền gõ cửa phòng hấn, ba tiếng gõ lại không có ai đáp lại, Bắc Đường Yên liền đẩy thẳng đi vào.

Trong phòng rất tối, nhưng vẫn có thể nhìn thấy người nằm ở trên giường, an tĩnh tựa hồ mang theo một cái u buồn điều này làm cho Bắc Đường Yên không khỏi lộ ra cái cười bất đắc dĩ, những ngày này nàng vẫn luôn nhìn hấn, lại phát hiện nụ cười làm cho nàng động tâm biến thành u buồn, làm cho nàng cũng không khỏi đau lòng, bất quá đau lòng cũng sẽ có chút ít cao hứng, đoán rằng u buồn như vậy là bởi vì nàng.

Tựa hồ là cảm thấy Bắc Đường Yên ở đó, giấc ngủ của Viêm Liệt bắt đầu không yên ổn, con mắt dần dần mở ra, trong phòng cũng không có mở đèn, ánh sáng yếu ớt làm cho hấn rất nhanh liền thích ứng, tự nhiên phát hiện nàng ngồi ở bên giường mình.

Hấn ngồi dậy, dùng đến ánh mắt nghi vấn nhìn Bắc Đường Yên.

“Cơm tối ở trên bàn, anh sửa sang một chút lại ăn cơm đi.” Bắc Đường Yên đứng lên, để lại một câu nói như vậy rồi rời đi.

Viêm liệt sững sốt một chút, nhìn Bắc Đường Yên ánh mắt lộ ra một tia nóng bỏng.

Hai người ngồi ở bên cạnh bàn dùng cơm ai cũng không nói gì, cũng không có tiếng động gì, Bắc Đường Yên cảm thấy không thoải mái, Viêm Liệt cũng đồng dạng không có cảm thấy gì tốt, chỉ là hai người cùng có 1 ý tưởng có thêm người bên cạnh tốt hơn!

“Em ăn no.” Bắc Đường Yên trước buông xuống đũa, thẳng trở về phòng ngủ.

Viêm Liệt đối với mùi thơm đồ ăn trước mặt đều mất hứng thú, suy nghĩ một chút thu bát đũa, dọn rửa rồi lại rồi trở về phòng của mình, hai người chung đụng tựa hồ có chút lạnh nhạt.

Ngày thứ hai, hai người cùng nhau đi làm, mặc dù là thứ bảy nhưng là 1 xí nghiệp tầm cỡ quốc tế, làm thêm giờ luôn có, mà hôm qua hấn căn bản không đi xe kia, hấn không từ chối nhưng cũng không có nghĩa là hấn sẽ an tâm tiếp nhận, hơn nữa công ty và chỗ ở của nàng rất gần, lái xe cũng không hơn bao nhiêu, Bắc Đường Yên đối với chuyện biết cũng không nói thêm gì, chỉ là nói với hấn một câu cùng đi làm, liền lái xe của mình xuất phát.

Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt hai người lần nữa cùng lúc xuất hiện ở công ty tựa hồ đưa tới oanh động không nhỏ, nhân viên công ty lần nữa dùng đến ánh mắt phức tạp xem bọn họ, sau đó sau khi hai người đi vào phòng làm việc của mình, tiếng nghị luận lại rồi rít vang lên.

Viêm Liệt bất đắc dĩ, cũng có chút ít cảm giác chết lặng, hấn chỉ là buồn bực, những người kia nói cũng không để ý trải qua mấy lần dạy dỗ, cũng không còn có người nào chạy đến hỏi hấn cái gì, ngược lại Liễu Nguyệt an ủ hướng hấn liên tục cười.

Về phần Bắc Đường Yên, hết thấy đều khôi phục bình thường, nàng đem chuyện cha của hấn giao cho thư ký vạn năng đi chịu trách nhiệm, liên lạc với bạn tốt Mặc Sĩ tĩnh để cho cha của hấn được ở bệnh viện tốt nhất, cũng mời tới bác sĩ tìm giải.

Viêm Liệt xé chiều hôm đó xin nghỉ đi thăm cha, chuyện này là trải qua hai bên phê chuẩn, một là Khâu Luôn ở phòng thị trường, một là Bắc Đường Yên.

Sau khi song phương đồng ý, hấn chấn chỉnh lại tâm tình, liền đi tới bệnh viện, hấn ngồi xe bus đi ngồi ở trên xe hấn suy nghĩ rất nhiều, nghĩ đến cha mẹ hấn từ nhỏ đến quan tâm, lo lắng cho hấn, làm hấn không khỏi có chút thương cảm, nghĩ tới vô luận như thế nào nhất định phải trị khỏi bệnh của phụ thân.

Con muốn chăm sóc mà cha mẹ không còn, chữ hiếu đứng đầu, hấn cảm thấy làm người nhất định phải hiếu kính cha mẹ, nếu không chính là không bằng cảm thú, bây giờ nghĩ lại hấn thà rằng người bệnh là mình, cũng không muốn cha bị đau ốm hành hạ, hơn nữa cha sinh bệnh nghiêm trọng như thế mà hấn lại không hay biết, hấn thật sự rất không hiếu.

52. Chương 52: Dự Tiệc

Đi vào bệnh viện, dựa theo địa chỉ Bắc Đường Yên đưa cho hấn, hấn rất nhanh liền tìm được phòng bệnh của cha phòng 101.

Đứng ở cửa phòng bệnh là một y tá, xem ra là phòng bệnh chuyên môn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Vị tiên sinh này xin hỏi ngài là tới thăm bệnh nhân ?” Y tá rất thân thiết chào đón hỏi thăm, nhưng trong ánh mắt lại mang theo ý dò xét.

“Xin hỏi đây là phòng bệnh của Viêm Quân Đình tiên sinh phải không, tôi là con của ông ấy tên Viêm Liệt, đây là thẻ căn cước của tôi.”

“A...thật xin lỗi vì bệnh viện đối với bệnh nhân trong phòng bệnh phải làm phòng hộ nghiêm mật, nếu ngài là người nhà của bệnh nhân vậy xin mời ngài xin vào đi.” Y tá đổi lại vẻ mặt thân thiết đẩy ra cửa phòng bệnh cho hắn.

Viêm Liệt có chút không thể chờ đợi được đi vào, mặc dù sống ở cùng một thành phố, nhưng hắn đã thật lâu chưa về nhà, không nghĩ tới lần gặp mặt này lại dĩ nhiên là ở trong phòng bệnh.

Phòng bệnh rất lớn cũng rất xa hoa, không phải là ảm đạm ch màu trắng mà giống như là phòng hạng sang trong khách sạn 5 sao, phóng mắt nhìn ti vi, tủ lạnh, điều hòa, máy tính, đầy đủ mọi thứ.

“Này ông, ông nói xem Liệt nhi là làm công việc gì, làm sao có nhiều tiền như vậy mà ở nơi này, nghe nói chỗ này một ngày hết mấy vạn đó.”

Viêm Liệt vẫn chưa đi tới nhưng liền nghe được giọng của cha mẹ, giọng nói mang theo sự nghi hoặc lo lắng, làm cho hắn không khỏi đã ngừng lại cước bộ.

“Tôi cũng không biết, Văn tiểu thư không phải đã nói rồi sao, đây là vì công ty, Viêm Liệt con mình ở công ty biểu hiện rất tốt, ha ha.... con của chúng ta thật có tiền đồ, bà cũng đừng lo linh tinh.”

Đây là giọng của cha hắn, trong đó mang theo vẻ tang thương an ủi, hắn không biết vì cái gì đột nhiên cảm thấy mũi cay cay .

“Cha... mẹ.” Viêm Liệt đi vào, đứng ở trước mặt 2 người.

2 vợ chồng Viêm Quân Đình đầu tiên là sững sờ, nhưng lập tức lộ ra nụ cười mừng rỡ, hiển nhiên thật cao hứng có thể gặp con trai của mình.

“Tiểu Liệt, sao con lại tới đây, không đi làm sao?” Viêm mẫu đầu tiên là quan tâm hỏi.

“Con xin nghỉ đến thăm cha mẹ.” Viêm Liệt để xuống trong tay nước trái cây, ân cần nhìn xem cha của mình, cha già rồi, mái tóc đã có điểm bạc làm cho tim của hắn hơi nhói cảm thán chính mình bỏ quên rất nhiều.

“Ai... tiểu Liệt, cha không có chuyện gì, con không cần phải lo lắng, mau trở về đi làm đi.” Viêm phụ mặc dù cao hứng có thể nhìn thấy con trai, nhưng trời sinh tính chính trực ông cũng không hi vọng con trai của mình bởi vì mình mà làm trễ nãi công tác, nhất là công ty của con trai lại cho hắn ông điều kiện trị liệu tốt như vậy.

“Không có việc gì...con đã đem sắp xếp công việc tốt, cha không cần lo lắng.” Viêm Liệt ngồi ở bên giường, nắm lấy tay già nua của cha.

“Ai, cha chính là sợ làm trễ nãi công việc của con mới không nói cho con... ai biết con đã biết rồi, Văn tiểu thư nói là viện trưởng bệnh viện này là bạn của con, vậy con nhất định phải thật tốt cảm tạ người ta.” Viêm phụ nắm tay Viêm Liệt, hai đầu lông mày để lộ ra vẻ an ủi.

“Vâng...con biết rõ, con nhất định sẽ...cha cứ yên tâm ở nơi này đi, cha nhất định sẽ không có chuyện gì.”

“Ai... già rồi, cha cũng biết thân thể này không còn dùng được, xem con đều lớn như vậy không cần lo lắng quá, sinh lão bệnh tử là bình thường, có thể nhìn thấy con mình ưu tú như vậy, kể làm cha như ta cũng an tâm.”

Viêm phụ cảm thán sờ đầu con trai, mặc dù nó đã trưởng thành là 1 người đàn ông nhưng tại trong mắt ông còn vẫn còn là một đứa bé

“Cha... nói cái gì đó, cha còn chưa nhìn thấy con lấy vợ đây, làm sao lại nói chết sau này cha không được nói như vậy, còn có em trai nó còn chưa có lên đại học, cha mẹ chớ suy nghĩ lung tung.” Viêm Liệt giọng nói nặng một chút, hốc mắt đều đỏ.

“Cha sai, cha chỉ nói vậy thôi, xem đó đứa nhỏ này trưởng thành ngay cả cha nó nó cũng mừng.” Viêm phụ ha ha nở nụ cười.

Viêm mẫu ở một bên cũng cười, cười vui mừng.

Viêm Liệt một mực đợi đến tối, buổi tối em trai sau khi tan học sẽ đi bệnh viện, một nhà bốn người lại cùng nhau ăn cơm tối, vui vẻ hòa thuận hưởng thụ sự ấm áp của gia đình, cho dù là tại bệnh viện, một nhà tâm tình đều hết sức tốt, nhất là vợ chồng già đều rất lạc quan, làm cho hẳn thấy trong lòng đau nhói.

Buổi tối Viêm mẫu ở lại trong phòng bệnh cùng chồng, Viêm Liệt liền cùng tiểu đệ Viêm Thực cùng đi ra bệnh viện, trên đường tiểu đệ cùng anh trai nói chuyện học tập, năm nay nó học lớp 12, còn chưa có đến một tháng chính là kì thi tốt nghiệp trung học, áp lực khá lớn bất quá Viêm Thực học tập không tồi, vẫn luôn là đứng đầu lớp mặc dù không có ưu tú như Viêm Liệt nhưng tựa hồ thi vào Học viện Hoàng gia cũng không là vấn đề.

Viêm Thực luôn coi anh trai này là thần tượng, là động lực, cho nên có thể được nói chuyện với anh trai cậu ta thật sự rất vui vẻ.

“Tiểu Thực phải học tập thật giỏi, có cái gì khó khăn liền nói cho anh, biết không?” Viêm Liệt sờ sờ đầu em trai, đối với em trai hẳn hiểu biết hẳn nhất định yên tâm.

“Vâng, em biết rõ.” Viêm Thực gật đầu nhẹ, cười vui vẻ.

Sau khi cùng em trai từ biệt, Viêm Liệt một mình đi trên đường trong lúc đó cảm thấy lòng có chút tĩnh lặng không như xung quanh phố phường huyền ảo quả là đối lập, hẳn không muốn ngồi xe 1 mình đi từ từ.

Khi Viêm Liệt một đường trở về, trời đã rất tối nhìn đồng hồ đeo tay một cái, cũng đã chín giờ, hẳn đứng trước cửa nhà ngẩng đầu nhìn vị trí trong trí nhớ, chỗ đó có ngọn đèn đã có người trở về, nhận thức thể làm cho hẳn tinh thần tỉnh táo, cảm giác cô đơn vừa rồi tựa hồ đã bị quét sạch, không do dự nữa, hẳn đi lên.

Mở ra cửa trong phòng rất yên tĩnh của phòng Bắc Đường Yên đang đóng, từ bên trong lộ ra ít ánh sáng, hẳn đoán rằng người đang ở trong phòng.

Hắn nhẹ nhàng đóng cửa lại, thay dép do dự một chút đi đến cửa phòng Bắc Đường Yên, sau đó lẳng lặng đứng một hồi mới rời đi, trở lại phòng của mình tắm rửa thay y phục, sau đó lẳng lặng nằm tại trên giường của mình, động tác đều rất nhẹ nhàng giống như là không muốn quấy rầy người khác.

Không biết qua bao lâu, hẳn đột nhiên nghe được trong phòng khách có thanh âm, mở mắt sau đó từ trên giường đứng dậy hướng phòng khách đi đến, mở ra cửa liền chứng kiến Bắc Đường Yên bưng một ly rượu ngồi ở trên ghế của phòng khách, cầm trong tay một tờ báo xem, sau đó nghe được thanh âm quay đầu lại nhìn Viêm Liệt, ánh mắt dừng lại một chút liền lại lần nữa nhìn lên tờ báo trong tay.

Cứ như vậy, Bắc Đường Yên nhìn tờ báo, Viêm Liệt nhìn Bắc Đường Yên ước chừng sau nửa giờ, Bắc Đường Yên mới có động tác ly rượu cũng sớm uống hết Bắc Đường Yên buông tờ báo xuống hướng gian phòng của mình đi đến, giống như lơ đãng nhìn lướt qua Viêm Liệt, cùng cặp mắt sáng ngời kia chống lại, vừa chạm vào tiếp xúc lại tránh như là không có nhìn thẳng rồi lại trở về gian phòng của mình.

Viêm Liệt từ từ lộ ra một nụ cười, nàng cũng chỉ biết để ý hẳn hẳn có thể cảm giác được.

Ngày chủ nhật hôm qua hai người đều làm thêm giờ, hôm nay Viêm Liệt có ít việc nhưng Bắc Đường Yên lại sớm hơn một chút đi đến công ty. Lưu lại 1 mình Viêm liệt ở nhà một mình.

Viêm Liệt xử lý một chút việc vặt, liền tìm bộ sách tài chính và kinh tế nhìn lại, đây là sách ở trong thư phòng của Bắc Đường Yên, trong đó có rất nhiều sách mỗi một quyển đều có dấu vết đọc qua, hẳn suy đoán đây đều là khi Bắc Đường Yên xem qua lưu lại, điều này làm cho hẳn đối với mấy quyển sách này tự động có hảo cảm, tìm được bóng dáng của Bắc Đường Yên đem chính mình đầu nhập vào trong sách.

Không ý thức được một buổi sáng đã trôi qua, hấn vào phòng bếp làm cơm rang trứng món này hiện tại xem như sở trường tiêu biểu nhất của hấn, mặc dù hương vị vẫn chẳng có gì đặc sắc nhưng cảm giác so với mì tôm tốt hơn nhiều, hơn nữa là tự mình làm dù thế nào ăn cũng không khó ăn.

Giải quyết xong cơm trưa, tiếp tục xem sách cho đến khi điện thoại vang lên, hấn cầm lên điện thoại là 1 số lạ.

“Xin chào, tôi là Viêm Liệt.”

“Chào, tôi là Văn Mẫn, cậu bây giờ đang ở nhà đúng không buổi tối tổng tài phải dự 1 buổi tiệc của các thương nhân, chị ấy hi vọng cậu có thể đi cùng tới đó.” Giọng Văn Mẫn truyền tới.

“Tôi có cần phải làm cái gì không?” Viêm Liệt bản năng dừng lại, hấn cũng không rất thích xã giao, cũng không thích những t nụ cười dối trá kia, bất quá hấn cũng biết đây là không thể cự tuyệt. Mặc dù giọng Văn Mẫn khá khách khí nhưng dù sao đây cũng là quyết định của Bắc Đường Yên.

“Tổng tài đã sắp xếp cho cậu người chuẩn bị, tôi đang ở dưới đây, cậu bây giờ có thể xuống tôi sẽ đi mang cậu đi gặp mặt bọn họ.”

“Cảm ơn, tôi ngay lập tức đi xuống.”

Viêm Liệt biết rõ Bắc Đường Yên sắp xếp xong xuôi hết thảy, mà hấn chỉ phục tùng là tốt rồi, cảm giác như thế nói không ra là bất đắc dĩ, nếu như trước kia hấn nhất định sẽ cảm giác mình không được tôn trọng nhưng bây giờ giống như mất đi cảm giác, tựa hồ khi ký xuống hợp đồng kia thì chính mình tất cả liên biến mất, hấn chỉ nghĩ lẳng lẳng nhìn Bắc Đường Yên rốt cuộc muốn làm cái gì.

Đi xuống dưới lầu quả nhiên thấy Văn Mẫn chờ ở nơi đó, hai người chào hỏi, liền lên xe, tốc độ xe rất chậm, Văn Mẫn rất trầm lặng, Viêm Liệt cũng không nói chuyện.

Một lát sau xe ngừng lại, lập tức có người dẫn vào, họ chuẩn bị và chính đồn diện mạo khi 1 lần nữa Viêm Liệt đứng ở trước mặt Văn Mẫn đã là hai giờ sau.

Ánh mắt Văn Mẫn sáng lên, hài lòng gật đầu nhẹ.

“Rất tuyệt.” Văn Mẫn cười đối với Viêm Liệt nói ra.

Viêm Liệt có vẻ xin lỗi cười lại, thấy bất an của mình nhẹ rất nhiều.

“Hiện tại phải đi luôn không?” Viêm Liệt hỏi.

“Không, còn phải lại chờ một lát, tổng tài sẽ tới đây, cậu ngồi nghỉ ngơi 1 lát đi.” Văn Mẫn nhìn đồng hồ một cái hồi đáp.

Nghe Văn Mẫn trả lời, ánh mắt hấn sáng lên, lộ ra là mong đợi, Văn Mẫn cười cười, tựa hồ cái gì đều hiểu.

Ước chừng mười phút sau, Bắc Đường Yên xuất hiện ở cửa, ánh mắt của mọi người đều bị hấp dẫn, hôm nay Bắc Đường Yên mặc một thân lễ phục màu đỏ, tóc dài xõa ra trông rất phong tình vạn chủng.

Văn Mẫn đứng dậy nghênh đón, hai người nói chuyện với nhau rồi sau đó Văn Mẫn liền rời đi, Bắc Đường Yên đi tới trước mặt hấn, dùng đến ánh mắt về xem kỹ nhìn Viêm Liệt, sau đó tựa hồ có vẻ hài lòng gật đầu nhẹ nói :

“Đi thôi.”

Ngoài cửa đã có xe chờ hai người, không phải là xe Bắc Đường Yên thường lái, mà là một chiếc màu đen, trên xe có lái xe, thoạt nhìn có vẻ rất sang trọng.

Viêm Liệt mở cửa xe cho Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên nhìn thoáng qua Viêm Liệt rồi vào xe, sau đó hấn cũng lên xe, hai người đều ngồi ở phía sau, xe khởi hành.

“Tựa hồ rất quan trọng ư ? Có thể nói cho tôi biết là tiệc rượu gì vậy?” Viêm Liệt không có thói quen trầm mặc, thử đánh vỡ sự trầm mặc.

“Tiệc mừng thọ Tô lão tiên sinh.”

Theo Bắc Đường Yên trả lời, không khí trong xe tựa hồ có chút ngưng trọng, làm đầu dẫn thân vào thương giới Viêm Liệt đối với mọi nhân vật trong giới này cũng có nghiên cứu, vị này Tô lão tiên sinh là chủ tịch Tô thị tập đoàn, cũng là cha của Tô Sáng.

Viêm Liệt nghe được tin tức như thế không khỏi nghĩ tới Tô Sáng người đàn ông đó là bạch mã hoàng tử của tất cả nữ nhân chỉ là cũng không khỏi sinh ra nghi hoặc, mặc dù không biết Yên cùng hắn ta rốt cuộc là quan hệ như thế nào, nhưng rất mập mờ thân mật làm cho người ta không phân biệt được, hai người bọn họ nhất định là hết sức quen thuộc chỉ là đã như vậy vì sao lại để cho hắn đi cùng nàng tới đây làm gì.

Hai người đối thoại đến chỗ này đình chỉ, ước chừng 20 phút sau, xe vào Tô gia biệt thự, dừng ở một bãi để xe đầy xe đắt tiền, cao cấp.

Viêm Liệt rất ân cần, hắn xuống xe trước mở cửa xe cho Bắc Đường Yên, sau đó Bắc Đường Yên như 1 công chúa từ trong xe đi ra, sau đó rất phần tự nhiên để lên tay của Viêm Liệt, thân thể hắn tựa hồ cứng đờ, nhưng lập tức lộ ra một nụ cười.

“Anh hôm nay là bạn trai của em, vô luận anh có nguyện ý hay không, hi vọng không làm ra chuyện gì để cho em không thích.” Trước khi tiến vào hội trường Bắc Đường Yên ở bên tai nói.

Viêm Liệt nụ cười trong tích tắc dừng lại nhưng lập tức khôi phục lại.

“Tôi hiểu rõ.” Nụ cười của hắn đang tiếp tục chỉ là trong đó tựa hồ thêm một chút ít âm đạm.

Bắc Đường Yên nhìn ở trong mắt, gật đầu nhẹ, cùng đi vào.

“Yên, nàng thật xinh đẹp.” Một giọng nam nhân vang lên.

53. Chương 53: Trêu Hoa Gheo Nguyệt

Ánh mắt Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt đều hướng phái thanh âm kia.

“Tô tiên sinh, mấy ngày không gặp, ngài miệng lại ngọt lên không ít.” Bắc Đường Yên thấy rõ là thanh âm của ai, cười nghênh đón, Viêm Liệt cùng ở một bên thấy có nhiều người đem ánh mắt nhìn ở nơi đây.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Ha ha, ...Yên này giữa tôi và bà không cần khách khí như thế, bà cũng nên giới thiệu cho tôi biết một chút vị tiên sinh này chứ nhỉ, nên biết là hắn đoạt vị trí của tôi nha, tôi định là đêm nay nghĩ mình sẽ là người đi cùng bà chứ.” Tô Sáng lộ ra một sắc mặt buồn rầu, ánh mắt lại tò mò nhìn Viêm Liệt.

“Không cần thiết.” Bắc Đường Yên khinh thường nhìn tên bạn làm ra vẻ, lôi kéo Viêm Liệt đi tới hướng Tô lão tiên sinh.

Viêm Liệt nhìn thấy Tô Sáng thân thể liền căng thẳng, mặc dù nói đem đối phương làm tình địch tựa hồ có chút kỳ quái, không biết đối phương cùng Bắc Đường Yên rốt cuộc quan hệ gì, chính là mình cùng Bắc Đường Yên quan hệ cũng là khó để xác định, hơn nữa đối phương vô luận từ các phương diện nào cùng Bắc Đường Yên một chỗ đều là xứng đôi, chỉ là hai người cùng một chỗ cảm giác tựa hồ rất kỳ quái, không hề giống như báo chí nói, quen thuộc là quen thuộc, cũng tựa hồ rất thân mật, lại không giống như yêu, ngược lại giống như là người thân hoặc là bạn hữu.

Bất quá, câu nói kia của Bắc Đường Yên làm cho hắn bởi vì dự đoán linh tính của mình mà không còn cao hứng nữa tâm tình trong nháy mắt không cần thiết... là hắn không cần thiết giới thiệu cho người khác biết sao, thì ra là tại trong lòng Bắc Đường Yên hắn chính là một người không cần thiết phải giới thiệu người.

Thì ra là rầu rĩ... Bắc Đường Yên đương nhiên cũng cảm thấy, quái dị nhìn hắn một cái, không hiểu đây là xảy ra vấn đề gì, suy nghĩ một chút đoán chừng là hiểu lầm nàng cùng Tô Sáng.

“Tô bá bá, chúc ngài phúc như Đông hải, thọ tựa Nam sơn.” Bắc Đường Yên lúc này chạy tới trước mặt 1 ông lão, nói là lão già nhưng thoát nhìn cũng bất quá chỉ là hơn 50 tuổi trên thực tế chính là 60 tuổi, tinh thần sáng suốt, ánh mắt bén nhọn không có một chút bộ dạng người già.

“Tiểu Yên, cảm ơn con nhiều, nhìn thấy con tới, bá phụ rất vui.” Tô lão tiên sinh chứng kiến Bắc Đường Yên thật sự thật cao hứng, thân thiết vỗ vỗ người Bắc Đường Yên.

“Bá phụ đừng nói thế đây là điều kẻ làm văn bối phải có, gia phụ cùng gia mẫu nhờ con gửi lời thay mặt bọn họ vẫn an ngai, ngai cũng biết bọn họ lại không biết đi bị lạc tại quốc gia nào rồi.”

“Ha ha ha, thật làm cho cuộc sống kiến người ta hâm mộ, bất quá nếu ta có 1 đứa con như vậy ta cũng nhất định yên tâm mà đi ngao du, mà tên tiểu tử kia...”

“Cha, cha sao ở sau lưng con nói xấu, hôm nay nhiều khách như vậy cha nên cho con ít mặt mũi chứ?” Tô Sáng có chút bất đắc dĩ chen vào, cắt đứt lời Tô lão tiên sinh.

“Tôi nào có nói xấu anh, ta là nói sự thật, hừ!” Tô lão tiên sinh bắt măn trừng con mình một cái, bất quá lời tuy nhưng nói như thế, nhưng vẫn là nhìn ra được quan hệ cha con rất tốt.

“Bá phụ, cho Sáng lưu chút mặt mũi đi, nếu không anh ta sẽ khóc, con cùng bạn đi xem xung quanh một chút, bá phụ cũng không cần chiêu đãi con đâu.” Bắc Đường Yên nói xong cũng lôi Viêm Liệt rời đi, Tô Sáng thở phì phì trừng mắt liếc Bắc Đường Yên, muốn nói cái gì đó rồi lại bị khách nhân vây ngay tại chỗ, khách đến nhiều nên 2 cha con liên tục bận rộn.

Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt đi tới một nơi an tĩnh hơn nghỉ ngơi, ngồi tại đó.

“Trường bà ở đâu, thì ra là trốn ở chỗ này, thật đúng là có duyên nha.”

Nghe được giọng Bắc Đường Yên, nữ nhân ngồi ở chỗ kia uống rượu ngẩng đầu lên, sau đó lại dời mắt nhìn đến Viêm Liệt.

“Xử lý tốt?” Lăng Ngạo Vũ vừa mở miệng, liền mang theo một dòng khí phách làm cho người ta rất có áp lực.

“Xem như thế đi.” Bắc Đường Yên ngồi xuống.

“Về sau chú ý một chút, người là không thể nuông chiều, mặc kệ tốt thế nào.” Nàng không yên tâm lại dặn dò một lần.

Viêm Liệt ngồi ở một bên, đối với chuyện của hai nữ nhân có chút không giải thích được.

Ba người ngồi ở đây 1 nơi hẻo lánh, ngẫu nhiên có người muốn đến sửa bữa, đều bị ánh mắt Lăng Ngạo Vũ lạnh lùng bức lui, lại cùng lý trí âm hiểm của Bắc Đường Yên thì sự bá đạo tại thương giới nổi danh của Ngạo Vũ làm cho người ta sợ hãi, tựa hồ không để cho ai mặt mũi, cũng không che dấu yêu thích của mình.

Viêm Liệt ngồi ở một bên, cảm thấy có chút không thoải mái, Lăng Ngạo Vũ hẳn biết, trước kia cũng biết, lần trước tại chỗ CLB độc thân có hại gặp mặt cũng rất nghiêm túc quan sát, chỉ là lần này gặp mặt này hẳn phát hiện nữ nhân này đối với hắn tựa hồ không ưa mắt, một thân sinh ra hơi thở không muốn tới gần, nhìn ánh mắt lạnh ghê gớm, như không nhiệt độ.

Viêm Liệt cũng không ngốc, cẩn thận suy nghĩ một chút, cuối cùng dự đoán do việc lần trước mình rời đi làm ọi người lưu lại ấn tượng xấu, ha ha.... bởi vì sự kiện kia rất nhiều chuyện tựa hồ cũng tạo thành ảnh hưởng không tốt, nếu để cho hắn một lần nữa lựa chọn, hắn còn có thể đi hay không đi đây, hắn có chút nhàm chán suy nghĩ sau đó có một cái kết luận, hắn cảm thấy hắn vẫn là đi, hơn nữa tình nghĩa ba năm bạn học không phải là đơn giản như vậy có thể dễ xoá .

“Viêm Liệt, thật sự là cậu?” 1 giọng nữ vui mừng cắt dyên lắng giữa ba người, Viêm Liệt ngẩng lên đầu khi nhìn rõ đối phương, ánh mắt để lộ ra một tia rất lúng túng phát hiện hắn cũng không nhớ rõ tên người này.

“Xin chào.” Mặc dù không biết, nhưng lễ nghĩa cơ bản vẫn còn, Viêm Liệt đứng lên chào hỏi.

Đối phương thật cao hứng, lộ ra nụ cười thật to, Bắc Đường Yên híp mắt nhìn xem tựa hồ đang suy đoán cô gái trang điểm đậm kia có nên bởi vì nụ cười quá đáng kia mà nên bị gì đó không.

Lăng Ngạo Vũ khước miệng nhếch lên, trong ánh mắt mang theo hứng thú nhìn xem hết thấy.

“Viêm Liệt có thể ở chỗ này nhìn đến cậu thật tốt, kể từ khi cậu đi thực tập về sau bọn tớ liền thương tâm thật lâu, cho rằng sẽ không thể gặp lại, cậu hôm nay có rảnh không chúng ta hàn huyên một chút đi, đừng

kia có bạn học của chúng ta, chúng ta cùng đi đi.” Nữ nhân rất sinh động, nói xong chỉ vào một đồng đám con gái tụ cùng một chỗ kia, tuổi đều khoảng 24, 25.

Viêm Liệt có chút lúng túng nhìn đối phương.

“Thực xin lỗi, tôi hôm nay không tiện, ngày khác đi.” Viêm Liệt cự tuyệt, bản thân hắn không muốn đi, hơn nữa hắn cũng không thể đi kể từ khi nhân viên trong công ty bởi vì hắn mà bị điều đến nơi xa xôi về sau hắn liền cùng nữ nhân bảo trì khoảng cách, đối với thủ đoạn của Bắc Đường Yên hắn đã thập phần rõ ràng.

“A, Viêm Liệt không nên như vậy chứ, chúng mình đều rất thích cậu, nên cơ hội này là khó được, cậu cùng với mọi người hợp gặp đi.” Nữ nhân này không buông tha tiếp tục khuyên, bất quá ánh mắt lại nhìn lòng vòng, ánh mắt đặt ở tới người của Lăng Ngạo Vũ cùng Bắc Đường Yên, tựa hồ đang suy đoán thân phận hai người.

“Thật sự xin lỗi, tôi không có thời gian các cậu cứ chơi đi, về sau nếu có rảnh chúng ta sẽ tụ lại.” Viêm Liệt thu hồi nụ cười, ý cự tuyệt hết sức rõ ràng.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Nữ nhân kia vẻ mặt cứng đờ, nhưng mà như cũ không buông tha.

“Viêm Liệt... đi thôi đi thôi, đừng nói muốn ở lại chỗ này cùng với hai vị tỷ tỷ này đi, tỷ tỷ cho chúng em mang Viêm Liệt đi tâm sự, cùng trẻ tuổi mới có chung đề tài, 2 người sẽ không để tâm chứ.”

Có câu nói kia như thế hình như là kẻ này thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại xông tới!

Lăng Ngạo Vũ mày liễu nhăn, thế nhưng nhẹ nhàng bật cười, sau đó đối với Bắc Đường Yên nói ra:

“Đây là cậu nói biết rõ, thật đúng là làm cho người ta thất vọng, có cần tôi có nên hay không giúp cậu dạy dỗ 1 chút, dạy hắn xem phải đối mặt với tình huống làm như thế nên nào?”

“Không cần cậu xen vào việc của người khác!” Bắc Đường Yên sắc mặt âm trầm khó coi, nàng lạnh lùng nhìn Viêm Liệt, hắn bị nhìn có chút sợ hãi mới mở miệng nói ra:

“Một phút kêu cô ta trước mặt của tôi biến mất, nếu không tôi sẽ đích thân giải quyết cô ta!”

Viêm Liệt thân thể cứng đờ, hắn biết rõ lời cảnh cáo của Bắc Đường Yên tuyệt đối là nghiêm túc. (L: cma giác như thê nô, nam chính khổ quá....)

“Thực xin lỗi...mong cậu rời đi cho, mình rất thích ở chỗ này.” Viêm Liệt đối với lời nói của nữ nhân kia không thích nhưng nữ nhân kia lại lộ sự khiêu khích rõ ràng.

“Làm sao vậy... vị tỷ tỷ này, thẹn quá hoá giận, ha ha ha, để cho tôi biến mất cô có biết tôi là ai không, khẩu khí cuồng vọng như vậy, coi chừng già nhanh hơn nha.”

Bắc Đường Yên không để ý tới nữ nhân kia khiêu khích, nàng tức giận nhưng không muốn cùng mấy con nhó ngu ngốc này nghe khiêu khích làm gì, mà là thấy tức vì thái độ của Viêm Liệt không đủ dứt khoát thái độ.

Không sao.... nàng vẫn còn ở cho Viêm Liệt cơ hội.

Viêm Liệt nhú mi, đối với cách nói của nữ nhân này cũng rất phản cảm.

“Mong cậu ngay bây giờ liền đi cho, nơi này không hoan nghênh cậu.” Viêm Liệt nhấn mạnh, hắn cũng không biết sao con gái bây giờ lại rắc rối như vậy.

“Viêm Liệt cậu nói gì chứ..., cậu và chị ta là quan hệ gì, cô ta làm gì mà khiến cậu nghe lời như vậy?” Nữ nhân ánh mắt hồ nghi trong lúc đó dao động, trong lòng không biết có bao nhiêu suy đoán.

“Pằng!” 1 thanh âm vang lên, tay Bắc Đường Yên tay bên má trái Viêm Liệt tiếp xúc thân mật một chút.

“Viêm Liệt, cậu để cho tôi quá thất vọng, dù cho cho tới bây giờ cậu nên biết làm việc dứt khoát một chút, nhưng không sao để tôi chỉ cậu phải làm thế nào.” Bắc Đường Yên thu tay về, quay đầu nhìn nữ nhân kia, nữ nhân kia bị cái mắt trừng của Bắc Đường Yên, sững sốt hù dọa lui về sau hai bước.

“Nói cho tất cả bạn học cô biết, Viêm liệt bị tôi bảo dưỡng, hẳn là người của tôi nghe hãy hiểu tôi nói gì, và đối với việc làm ngày hôm nay của cô cô sẽ phải trả giá vì hành động của mình.”

Bắc Đường Yên lưu lại những lời này sau đó mặc kệ xung quanh ngu ngơ, xuyên qua đại sảnh trực tiếp rời đi.

“Nam nhân, trêu hoa ghẹo nguyệt là không đúng, lần sau cự tuyệt hung ác một chút, nếu như là ta có lẽ sẽ không chỉ là một cái, hiểu chưa?” Lăng Ngạo Vũ cũng đứng lên, dùng đến một loại giọng điệu làm cho người ta cảm thấy kinh khủng nói ra.

Viêm Liệt lúc này mới phản ứng tới, dùng ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Lăng Ngạo Vũ đã đi theo Bắc Đường Yên về đại sảnh.

...

Khi chạy đến bãi đậu xe, Viêm Liệt liền tìm được xe của Bắc Đường Yên, chứng kiến Bắc Đường Yên cũng không có ném hẳn 1 mình ở chỗ này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Mở cửa xe ngồi lên, lái xe không biết đi nơi nào, chỉ có Bắc Đường Yên ngồi ở phía sau, khuôn mặt không biểu cảm, không biết suy nghĩ cái gì, lạnh lùng làm cho người ta có chút sợ hãi.

Viêm Liệt đi tới gần, mới phát hiện có mùi thuốc lá, thì ra là Bắc Đường Yên đang hút thuốc. Nhìn nàng như vậy cảm giác có 1 chút cô đơn.

“Em tức giận?” Viêm Liệt cảm thấy ủy khuất chính là mình, hẳn bị đánh nhưng không biết vì cái gì, chứng kiến Bắc Đường Yên thế này, hẳn cảm thấy làm người sai là hẳn.

“Anh cảm thấy thấy em làm việc quá bá đạo, quá phận, mà em lại cảm thấy anh quá mềm yếu, quá do dự, em không biết tại trong lòng anh, em rốt cuộc là cái gì... nhưng là trước mặt em nữ nhân kia rõ ràng có ý đồ như vậy còn có những lời nói kia, nếu như anh là em anh sẽ nghĩ như thế nào, anh sẽ thoải mái tiếp nhận ư? Hơn nữa cũng mong anh hãy ngẫm lại thái độ lúc đó của mình, sự vô lực cự tuyệt đó làm cho người ta ôm hý vọng chờ đợi, anh cho em là cái gì!” Bắc Đường Yên đem ánh mắt đặt trên người Viêm Liệt, mỗi một câu nói trong mắt vẻ thất vọng liền tăng thêm một phần.

Viêm Liệt cảm giác mình thêm đau lòng, không khỏi bắt đầu suy lại sai lầm của mình, nếu như mình lúc ấy cự tuyệt kiên quyết một chút liền sẽ không phát sinh những chuyện về sau làm cho người ta không vui như vậy, càng sẽ không làm cho Yên bị ủy khuất như vậy.

“Thật xin lỗi... thật sự xin lỗi, lần sau nhất định không không có chuyện như vậy xảy ra, Yên... em đừng đau lòng được không...anh biết sai rồi, thật sự sai rồi, hôm đó cũng là anh quá xúc động, anh cũng không phải là thật sự muốn cùng em chia tay, anh là muốn ở bên cạnh em, nhưng là chuyện lần đó đối với anh là 1 đả kích rất lớn, anh biết mình đối với chuyện tình cảm xử lý cũng không đủ dứt khoát, anh về sau sẽ không...em đừng như vậy được không.” Tâm tình mấy ngày nay đè nén làm cho hẳn cảm thấy không thoải mái nhìn Bắc Đường Yên lẳng lặng như vậy, càng làm cho hẳn đau lòng, hẳn ôm lấy Bắc Đường Yên cũng không trông nom hiện tại hai người thế nào, chỉ đem lời nói trong lòng mình đều nói ra.

“Yên... thật sự xin lỗi, tha thứ cho anh được không, đừng như vậy... về sau em nói cái gì anh sẽ làm cái đó, anh sai rồi anh sẽ sửa, anh bảo đảm.” (L: ài...nghĩ thế nào về nam chính đây...)

Viêm Liệt cảm nhận được Bắc Đường Yên trầm mặc, trong lòng run sợ chờ Bắc Đường Yên phản ứng, ngược lại Bắc Đường Yên chỉ là yên lặng nhìn hẳn, cũng không nói chuyện.

“Yên nói một câu được không, xem như anh cầu xin em, đừng có dùng loại này ánh mắt này nhìn anh, chúng ta đã từng hạnh phúc như vậy vì cái gì bây giờ lại biến thành cái dạng này!”

“Anh thật sự quyết định về sau đều nghe lời của em?” Bắc Đường Yên rốt cục mở miệng, ánh mắt lại tràn đầy không tin.

“Thật sự...anh bảo đảm!” Viêm Liệt cũng không ngạo mạn quá nhiều, thậm chí giơ tay lên làm ra hành động định thề.

“Em có thể tin tưởng anh nhưng là... em mong đây là một lần cuối cùng, Viêm Liệt... không để cho em thất vọng nữa, em là 1 người không có kiên nhẫn, nếu như anh lại sai em nhất định sẽ không vui, và em sẽ không dám cam đoan mình sẽ làm ra những thứ gì.” Bắc Đường Yên giọng nói nghiêm túc mà kiên cường, nàng nhìn con mắt hắn, tựa hồ nghĩ thấu linh hồn của hắn.

Kỳ thật chuyện vừa rồi xảy ra không phải là đại sự gì sở dĩ xúc động như vậy rồi đi là không muốn lưu mà bị nhìn nụ cười nhạo của Lăng Ngạo Vũ, cô nàng kia có coi đàn ông ra gì đây.

Bất quá một người ở trên xe cảm thấy có chút cô đơn, vì cái gì người nam nhân kia liền luôn gây gổ như vậy thật là làm cho người ta phiền não, mà khi nàng đang nghĩ tới làm như thế nào trừng phạt cái con nhóc ngu ngốc kia thì hắn lại vội vàng vàng chạy tới, sau đó là những câu nói kia.

Nàng kỳ thật vẫn là chưa tin hắn, bởi vì hắn quá trọng cảm tình, đối với vấn đề tình cảm luôn không hạ quyết tâm đây là ưu điểm nhưng cũng là khuyết điểm, nàng chính là không thích có những nữ nhân khác vây quanh bên cạnh hắn cho nên mới đi nói ra cái câu bao dưỡng kia, nàng ngược lại muốn nhìn một chút xem xem lời nói truyền đi về sau còn có kẻ nào không có mặt dám cùng Bắc Đường Yên đoạt người, hừ... lần trước chuyện Âu Nhược Nhã nếu như không phải là không muốn nháo lên to thật nhưng cần phải làm ọi người biết nguyên nhân, giết gà dọa khỉ vẫn chưa đủ.

“Yên, em đây là đáp ứng sao? Chúng ta có thể lại cùng một chỗ ư?” Viêm Liệt không dám chắc chắn hỏi lại lần nữa.

“Chúng ta không phải là đang ở cùng một chỗ sao.” Bắc Đường Yên trêu ghẹo hỏi ngược lại, trong ánh mắt mang theo sự trêu chọc, trong nháy mắt mặt trở nên linh động.

“Kia không giống vậy... chúng ta khi đó bởi vì hợp đồng mới cùng một chỗ, em cũng không muốn cùng anh nói chuyện, lạnh như băng vậy.” Viêm Liệt hỏi tưởng mấy ngày nay cảm giác, còn cảm thấy lạnh như băng vậy.

“Viêm Liệt cùng em cùng một chỗ không phải là đơn giản như vậy, điều em cần là tình yêu, 1 tình yêu thuần túy không thể dính bất kỳ tạp chất nào, anh nghĩ cùng em cùng một chỗ, như vậy sẽ phải yêu em, chỉ yêu em, có thể vì em làm mọi thứ và thấy em làm bất cứ chuyện gì sẽ không hoài nghi, thậm chí nói thẳng em muốn xung quanh anh thật sáng, em không thích bất kỳ nữ nhân nào vây ở chung quanh anh, anh phải biết cự tuyệt, biết hi sinh,... Viêm Liệt hợp đồng vẫn như cũ hữu hiệu, dựa theo yêu cầu của hợp đồng, một năm sau em sẽ thả anh rồi đi, nhưng là nếu như anh muốn dùng danh nghĩa tình yêu ở lại bên cạnh em như vậy sẽ qua khảo nghiệm của em, anh cũng sẽ phải biết cách hi sinh, bao dung, nếu như anh không qua thử thách, em là sẽ không đồng ý.”

“...” Viêm Liệt không nói gì thêm, tâm của hắn bị Bắc Đường Yên một phen đảo loạn, hắn có thể khẳng định mình thích Bắc Đường Yên, muốn cùng nàng cùng một chỗ, nhưng cũng không có nghĩa là hắn có thể bảo đảm hắn nguyện ý dựa theo cách sống của Bắc Đường Yên, chuyện cả đời không ai có thể khẳng định được, hắn không biết mình có đạt tới yêu cầu của Bắc Đường Yên hay không?

54. Chương 54: Hòa Hảo

“Tương lai sẽ như thế nào...anh không thể bảo đảm, anh hiện tại chỉ có thể xác định anh thích em cho nên anh muốn thử xem, Yên...anh chỉ cần xin em về sau làm chuyện gì hãy nói cho anh biết một tiếng, anh biết rõ em không thích anh nhắc tới chuyện Âu Nhược Nhã nhưng là chúng ta thật sự chỉ là bạn học, anh biết rõ cô ấy thích nhưng là anh đối với cậu ấy một chút tình cảm cũng không có, Yên.... đừng lãng phí nhiều thời giờ như vậy hơn nữa cô ấy khi mới 24 tuổi hơn nữa còn là bởi vì nguyên nhân vì anh, nên anh thật sự rất đau lòng, bất quá anh có thể bảo đảm mình về sau nhất định sẽ cách xa những nữ nhân kia, anh chỉ là có một mình em, sẽ không để cho những nữ nhân kia có cơ hội đến gần anh, em có chịu không?”

Viêm Liệt bảo đảm, dùng đến hắn sự chân thành cùng trái tim của hắn bảo đảm, chuyện Âu Nhược Nhã hắn như cũ canh cánh trong lòng hắn đau lòng bởi vì làm 1 sinh mệnh chết đi nhưng là hắn đã không trách cứ nàng nữa hắn chỉ oán chính mình, lúc trước không có thủ đoạn cự tuyệt dứt khoát để cho bọn họ dung danh nghĩa bạn học quen nhau ba năm, làm cho Âu Nhược Nhã liên tục không định buông tha.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Bắc Đường Yên làm hẩn đều hiểu, Yên là muốn nói cho hẩn phải biết đối với tình cảm không thể mềm yếu như vậy, nếu không kết quả chỉ biết tồi hơn, hẩn hiện tại đã hiểu về sau nhất định sẽ không làm cho chuyện như vậy phát sinh nữa .

Bắc Đường Yên ánh mắt xem nhìn Viêm Liệt, cuối cùng nhẹ nhàng thở dài, cầm ra di động của mình đưa ra hình ảnh ngày đó giao cho hẩn.

“Nhớ rõ ngày nay không lúc ấy anh một ngày một đêm không có tin tức, khi em gọi điện thoại cho anh là giọng một nữ nhân nghe máy nói anh đang tắm, sau đó ngày hôm sau khi em gọi điện thì liền nhận được ba tấm hình này.”

Bắc Đường Yên nhìn hẩn, quan sát phản ứng của hẩn.

Viêm liệt đầu tiên là nghi hoặc lấy di động nhìn thoáng qua, sau đó trợn to hai mắt, một bộ mặt không dám tin.

“Này.... làm sao có thể!” Viêm Liệt chưa bao giờ nhớ rõ chính mình có ảnh như vậy, hơn nữa nhìn ngày ảnh gửi tới lúc ấy hẩn hẩn là trong phòng của mình, cảm thấy ngủ không thoải mái, làm sao sẽ phát sinh chuyện như vậy.

“Là Âu Nhược Nhã, sau khi em đi điều tra bằng ghi lại giám sát của cư xá và sai người đi tra xét hết thấy những người khả nghi, đây đều là Âu Nhược Nhã âm thầm bày ra, cô ta lúc ấy kêu người ta ngăn anh ở trong hành lang, thừa dịp anh chưa chuẩn bị làm anh hôn mê, sau đó đem anh dẫn tới căn phòng cô ta sớm chuẩn bị trước, chụp ảnh lại sau đó lại mang anh về nên anh không hoài nghi, mà cô ấy làm thế này không phải là muốn châm ngòi quan hệ của chúng ta mà thôi, em làm như vậy cũng là chỉ muốn dạy dỗ cô ta 1 chút, hơn nữa em không thích bên cạnh anh có nhiều cô gái vây quanh như vậy.”

Bắc Đường Yên giọng mềm nhũn, đem chuyện mình nói cho hẩn nghe, chuyện tức giận cũng qua đi.

Viêm Liệt khiếp sợ nhìn Bắc Đường Yên, trong đầu chỉ có một ý tưởng.... đó chính là thì ra là như vậy! Hẩn lúc này đối với lời Bắc Đường Yên nói một chút hoài nghi cũng không có, Bắc Đường Yên là một người khinh thường kẻ nói dối hẩn vẫn luôn biết rõ, bởi vì nàng kiêu ngạo, hơn nữa nàng cũng là một người không muốn giải thích, nàng nhưng bây giờ nói cho hẩn biết chuyện khi đó đây coi như là hướng hẩn giải thích sao.

Viêm Liệt cảm giác mình lòng chua xót, cảm động ở trong lòng nảy sinh, Âu Nhược Nhã lúc trước đã làm gì cũng đã không quan trọng Bắc Đường Yên đã làm gì cũng không muốn nói gì nữa, hẩn cảm giác mình lúc này chỉ muốn đem Bắc Đường Yên ôm vào trong ngực, sau đó nói cho nàng biết : hẩn thật yêu nàng.

“Yên...thật xin lỗi, thật sự thật xin lỗi lúc trước anh không hỏi nguyên nhân đã nói những thứ kia làm cho anh thương tâm, anh cũng vậy rất hối hận, tha thứ cho anh được không, anh... thật sự rất thích em.”

“Em đã nói rồi muốn cùng em muốn cùng anh một chỗ, muốn anh yêu em, chúng ta còn cần phải làm càng nhiều, cũng cần phải tin nhiệm nhau nhiều hơn.” Bắc Đường Yên cười, nụ cười rất ôn nhu tựa hồ đang mong đợi những thứ gì.

“Vậy chúng ta cùng nhau nỗ lực được không?”

“Tốt!”

Những hiểu lầm đã thành quá khứ, Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên nhìn nhau cười một tiếng, một loại cảm xúc nhân nhật ôn tình lẫn lẫn vờn quanh hai người, trận mưa gió nhỏ này mặc dù làm cho hai người đều cảm thấy trong tình yêu có những khi thống khổ nhưng sau thống khổ sẽ lại càng ngọt ngào.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Sau yến hội hai ngày, Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt sống chung rất vui vẻ, nhẹ nhàng ngọt ngào khác so với sự trầm trọng trầm mặc ngày trước đó, Viêm Liệt có chút dè dặt mọi chuyện đều quan sát của Bắc

Đường Yên không hi vọng mình làm ra cái gì làm cho nàng không vui mà Bắc Đường Yên thì là cười ôn hòa, chẳng phải lạnh như băng lại cũng không quá thân mật, làm cho tim hần có chút bất an.

Bất quá tổng thể mà nói là tốt, hai người cảm giác đã khá hơn nhiều, làm cho người nhà hai bên cũng có một loại cảm giác ấm áp.

Đối với chuyện hôm đó chuyện xảy ra, hần đã không có để ở trong lòng, nhưng Bắc Đường Yên trong vòng hai ngày liền làm xong cũng không tính là quá phận..sau khi Bắc Đường Yên cùng Lăng Ngạo Vũ cùng chung chèn ép, một cái công ty không lớn không nhỏ liền biến mất tại trong tầm mắt mọi người, đã trở thành chủ đề nho nhỏ trên báo chí trong vòng vài ngày vậy thôi....

Thời gian lại đến thời gian nghỉ cuối tuần Viêm Liệt nhận được điện thoại giáo sư gọi tới, là có liên quan đến vấn đề luận văn, hai người nói chuyện với nhau ước chừng mười phút sau giải quyết luận văn, giáo sư lại dời đi chủ đề khác.

“Viêm Liệt này cậu cũng là thành viên đội bóng rổ, lần này trường học tổ chức một cuộc thi hữu nghị so tài, toàn trường thầy trò cũng có thể tham gia, coi như là 1 kỷ niệm có ý nghĩa rất lớn, không biết trò có hứng thú hay không nếu có thầy báo danh cho trò.”

“Lão sư thời gian là khi nào, em hiện tại còn đi làm không biết có trùng vào thời gian rảnh hay không.” Viêm Liệt rất thích bóng rổ, nghe được tin tức như thế cũng rất vui vẻ, chính là sợ thời gian của mình không có.

“Cùng ngày buổi lễ tốt nghiệp, trò nếu như còn làm việc thì hãy xin phép nghỉ một ngày đi.” Lão sư rất thích chàng sinh viên này, giọng nói có chút vui vẻ.

“Dạ... lão sư vậy thầy báo danh giúp em đi, đến lúc đó em nhất định sẽ tham gia .”

“Được.”

Buông điện thoại xuống, Viêm Liệt liền đem ánh mắt chuyển hướng về Bắc Đường Yên đang xem báo, khi mới vừa mới nói buổi lễ tốt nghiệp hần nghĩ muốn cùng Yên đi tham gia, không biết Yên ngày đó có rảnh rỗi hay không.

“Liệt, em cảm giác cảm thấy ánh mắt của anh càng ngày biết nói rồi?” Đang khi Viêm Liệt do dự , Bắc Đường Yên mở miệng.

“Có ý gì?” Viêm Liệt không có kịp phản ứng hỏi.

“Bởi vì anh mỗi lần không biết nên nói gì hay không khi đó mắt anh sẽ nhìn em, ánh mắt kia tựa hồ như muốn hỏi ...dù anh có nói hay không cũng làm cho người ta cảm thấy rất thú vị.” Bắc Đường Yên dựa vào ghế kê ngang đầu, trêu chọc Viêm Liệt.

“Hạ tuần tháng sáu Hoàng gia học viện sẽ cử hành lễ tốt nghiệp, anh muốn mời em cùng đi tham gia nhưng lại sợ em không có thời gian, bởi vì mất tận một ngày hôm đó trường cùng tổ chức một trận thi đấu bóng rổ nữa.”

Viêm Liệt đi tới, ngồi ở bên cạnh Bắc Đường Yên, nhẹ nhàng nắm lấy tay Bắc Đường Yên.

“Em sẽ nói cho Văn Mẫn sắp xếp lại lịch... Liệt cuộc phẫu thuật của cha anh đã chuẩn bị xong rồi, tất cả nhân viên đều có mặt, Mặc Sĩ Tĩnh nói với em là giải phẫu tầm tổng vòng ba ngày sau, đến lúc đó anh xin nghỉ đi xem một chút đi.”

“ừ... mấy ngày nay anh cùng mọi người đều có liên lạc, mẹ nói cha giờ rất tốt, tỷ lệ thành công giải phẫu cũng rất cao này đều phải cảm ơn em... nếu như không có em nói cho anh biết bệnh của cha, có lẽ ta đến bây giờ anh cũng không biết đây.”

Khi hần biết rõ cha vốn là không muốn nói cho hần biết bị bệnh, khi biết hần thật sự một trận hoảng sợ, sợ truyền đến tin dữ thì có lẽ hần thật sự sẽ chịu không nổi, thật may là có Bắc Đường Yên ở đây.

Hần nhẹ nhàng ôm lấy Bắc Đường Yên, dùng hành động truyền đạt cảm kích của mình.

Bắc Đường Yên cười cười, đối với lòng biết ơn của hần cảm thấy có chút chột dạ, lúc ấy nàng cũng là muốn không chế hần mới quan tâm như này để chuẩn bị cho cha hần hết thấy và cũng là trao đổi điều kiện nhưng

hiện tại xem ra hấn cũng không có oán mình, ngược lại chân thành cảm tạ nàng thế này, nhớ tới chuyện Âu Nhược Nhã có đôi khi chuyện là kì diệu như thế cảm thấy đối với người khác sẽ cho rằng bạn là sai, nhưng cảm thấy làm là sai người khác rồi lại sẽ cho rằng bạn làm đúng, mỗi người 1 suy nghĩ....thế giới là như vậy luôn kỳ diệu.

“Anh cũng không oán em lúc đầu dùng cái đó uy hiếp anh?” Suy nghĩ một chút, Bắc Đường Yên đem nghi vấn trong lòng hỏi ra miệng.

“Không oán, anh lúc ấy chẳng qua là cảm thấy rất thương tâm, em dùng phương thức như vậy đối với anh bất quá anh là cảm thấy mình là sai trước...hơn nữa, anh... à mà thôi.... chúng ta nên suy tính một chút buổi tối nay ăn cái gì, gần đây anh cũng có đi đến chỗ Hàn đại ca học nấu nướng, mặc dù bởi vì thời gian quá ít không có học được cái gì nhưng cũng là tiến bộ rất nhanh, anh biết làm món trứng chiên rất tốt em có muốn nếm thử hay không?” Viêm Liệt dừng lại lời muốn nói, hấn lúc ấy hoài nghi tình cảm Bắc Đường Yên đối với hấn, khi đó Bắc Đường Yên lạnh như băng làm cho hấn cảm thấy nàng đối với hấn căn bản cũng không có yêu, nói thật đối với tình yêu hấn có khi không tín nhiệm nàng, cũng có lẽ vì thân phận nàng ưu tú như vậy, làm cho hấn rất bất an.

“Trứng chiên? Nghe có vẻ ngon, chỉ cần anh xác định có thể ăn, em sẽ nếm thử.” Bắc Đường Yên nhú mày, cũng không có hỏi tới câu nói dở kia, ngược lại nghĩ giờ hai người hòa hảo, có những thứ cần phải từ từ mới hiểu rõ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Yên tâm đi, anh sẽ chuẩn bị thêm thuốc dạ dày, chờ anh mười phút.” Viêm Liệt khoa trương bảo đảm, đứng lên đi về hướng phòng bếp, Bắc Đường Yên nhìn xem bóng lưng hấn đi vào phòng bếp, mới dời đi ánh mắt tiếp tục xem ti vi.

55. Chương 55: Đối Với Anh Cười

Ngày cha Viêm liệt giải phẫu, Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên đều đi, hấn nắm tay Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên cho hấn 1 nụ cười.

Ngoài phòng giải phẫu, mọi người lo lắng cùng đợi, Bắc Đường Yên liên tục an tĩnh ngồi ở bên cạnh hấn, Văn Mẫn cũng tới, bởi vì có giấy tờ cần Bắc Đường Yên ký tên, tựa hồ kế hoạch có chút vấn đề, hai người thảo luận một hồi sao đó Văn Mẫn mới rời đi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Mặc dù tất cả mọi người rất quan tâm giải phẫu nhưng hiển nhiên mẹ của Viêm Liệt đối với Bắc Đường Yên nhìn cũng rất tò mò, con trai giới thiệu chỉ nói là bạn, nhưng xem ra nhất định không phải là đơn giản như vậy.

Mẹ Viêm Liệt kéo qua tay con trai, ra hiệu bằng mắt, hai người đi tới 1 chỗ đằng kia.

“Tiểu Liệt, con thành thật nói ẹ biết, cô gái kia cùng con rốt cuộc là quan hệ như thế nào?”

“Dạ... chúng con cùng một chỗ, con rất yêu cô ấy.” Viêm Liệt do dự một chút rồi nói thật, hấn là rất muốn đem Bắc Đường Yên giới thiệu cho người trong nhà biết, cũng không biết Bắc Đường Yên nghĩ gì cho nên mới chỉ nói là bạn của hấn.

“Tiểu Liệt này là con không đúng, nếu đã là bạn gái sao con còn không giới thiệu ẹ biết đây, còn che che giấu giấu... con chừng nào thì cũng học cách không dứt khoát như thế .” Mẹ Viêm Liệt hơi không vui, lẩm bẩm nói con trai.

“Mẹ, con đây không phải là sợ quá đột ngột mọi người không tiếp thu được hay sao.” Viêm Liệt lúng túng cười cười, đối với mẹ của mình thập phần bất đắc dĩ.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Hừ, con đã hai mươi bốn, quen bạn gái cũng bình thường, cha con còn luôn nhắc đây, nói muốn con quen bạn gái, chờ con thành gia chúng ta cũng yên lòng, bất quá...tiểu Liệt cô gái này tựa hồ không đơn giản, vừa rồi vị tiểu thư kia gọi cô ấy là tổng tài...” Viêm mẫu thập phần nghi hoặc, ánh mắt lại nhìn lại một chút Bắc Đường Yên vẫn còn cúi đầu xem giấy tờ.

“Mẹ, cô ấy là tổng tài của công ty con, rất lợi hại , con không nói ọi người biết cũng là không muốn làm ọi người thất vọng, con cũng chưa thể xác định tương lai.” Mặc dù rất yêu nàng, nhưng đối với tương lai, hẳn như cũ không thể xác định.

“Tổng tài? Con không phải là làm tại trong công ty lớn này sao, tổng tài này... tiểu tử...con đừng có nói lung tung, rốt cuộc là thế nào?” Viêm mẫu có chút bận tâm nhìn xem con trai, công ty lớn là như thế sao con trai là nhân viên tiểu nhân có thể thấy đại nhân đây, mặc dù nàng không hiểu rõ lắm, nhưng khi bàn nói ọi người biết công ty con trai làm mọi người đều hâm mộ, nói đó là xí nghiệp quốc tế, có vị lãnh đạo rất giỏi!

“Này... mẹ...đừng có gấp, có một số việc con cũng vậy không thể nói rõ ràng, bất quá con rất yêu cô ấy, con hi vọng có thể cùng cô ấy cùng một chỗ, hơn nữa chuyện giải phẫu của cha lần này đều là cô ấy giúp đỡ, viện trưởng bệnh viện này là bạn của cô ấy.” Viêm Liệt cảm thấy chuyện của hắn và Bắc Đường Yên nhất thời nói cũng không thể rõ ràng, nhiều khúc chiết trong đó chính hắn đều không rõ lắm, hai người vừa rồi hòa hảo quan hệ cũng chưa thật ổn định, thật không biết làm như thế nào nói ẹ đây.

“Mẹ đã nói tại sao có thể có an bài như thế, phòng bệnh này một ngày hết mấy vạn, ai.... tiểu Liệt, không phải là mẹ nói con... người ta đối với con tốt như vậy, hãy coi là người nhà đi.” Viêm mẫu lời nói thâm thía vỗ vỗ bả vai con trai, ánh mắt nhìn về phía Bắc Đường Yên có nét nhu hòa tựa hồ đối với nàng dâu tương lai Bắc Đường Yên có chút hài lòng.

“Vâng..con biết rõ, con sẽ.” Viêm Liệt bảo đảm, hắn cũng hướng Bắc Đường Yên nhìn lại, nếu như có thể hắn nguyện ý cả đời đều đối tốt với nữ nhân này.

Hai mẹ con lại nói chuyện với nhau đôi câu, liền trở về chỗ ngồi.

Giải phẫu tiến hành chừng ba giờ, khi phòng giải phẫu đèn tắt tất cả mọi người không khỏi khẩn trương nhìn cửa chính, Viêm Liệt khẩn trương nắm hai tay Bắc Đường Yên lặng lẽ cầm tay của hắn, tựa hồ là là an ủi hắn.

“Bác sĩ, tình huống như thế nào?” Chứng kiến bác sĩ đi ra, Viêm Liệt đi tới mặc dù rất gấp nhưng vẫn có chút khắc chế.

“Phẫu thật rất thành công, người nhà có thể yên tâm, bất quá bệnh nhân cần nghỉ ngơi hơn nữa chăm sóc sau phẫu thuật cũng rất trọng yếu, hi vọng các mọi người có thể cùng bệnh viện phối hợp.”

“Vâng... chúng tôi biết rõ, cảm ơn bác sĩ, thật sự rất cảm ơn.”

“Không có gì.” Bác sĩ trẻ tuổi anh tuấn khoát tay áo, đi tới Bắc trước mặt Đường Yên, dùng đến giọng điệu cổ quái nói ra:

“Bác Đường đại tiểu thư, hài lòng chưa, tôi đây thật vất vả mới có ngày nghỉ , vậy mà 1 câu của cô liền ra đi.”

Thầy thuốc kia nói rất ai oán, ánh mắt kia nhìn Bắc Đường Yên toàn thân lạnh lẽo.

“Mặc Sĩ Phong, trông anh thế này thực kinh khủng, Tỉnh không phải là đã nói với anh rồi sao ngày nghỉ sẽ tăng lên gấp bội, nếu như giải phẫu không có di chứng mà nói anh bây giờ có thể lăn đi ngay.” Bắc Đường Yên không khách khí đánh trả, người này là anh trai của Mặc Sĩ Tĩnh, danh hiệu bên ngoài là 1 công tử play boy nổi danh, rất nhiều người đều cho rằng người này là một phế vật, bất quá trên thực tế hắn vẫn là chuyên gia hết sức lợi hại về tim, giải phẫu chưa 1 lần thất bại có điều chỉ là hắn ít khi muốn giải phẫu, lần này hắn đang ở Hawai tán gái đã bị Mặc Sĩ Tĩnh túm trở lại, ít nhiều cũng có chút bất mãn nhưng chính sách cường chế đã hạ, kháng nghị không có hiệu quả .

“Dùng xong liền bỏ rơi lời này dùng nói về tính cách của em thật đúng là chuẩn xác, như thế nào đối với nam nhân kia tốt như vậy, ngay cả cha mẹ của hắn đều nịnh nọt này không giống phong cách của Bắc Đường đại tiểu thư.” Mặc Sĩ Phong không sợ chết nhạo báng Bắc Đường Yên, trong mắt hứng thú mười phần.

“Mặc Sĩ đại thiếu gia phải còn muốn đi ra ngoài nghỉ phép không có muốn hay không ở tại bệnh viện thêm hai ngày nữa không tồi.” Bắc Đường Yên quơ quơ quả đấm, Mặc Sĩ Phong nhảy về phía sau một bước, cảnh giác nhìn.

“Dừng... quân tử động khẩu không động thủ, anh đây vừa rồi đứng hơn ba giờ không có công lao cũng có khổ lao, anh đây chính là công thần lớn nhất... Thôi...anh đây không nói nữa, anh đi, không cần tiễn.” Chứng kiến Bắc Đường Yên dịch chuyển hướng hắn thì Mặc Sĩ Phong chạy nhanh như làn khói, nói này bạn của tiểu muội nhà hắn là 1 con nhóc cường hãn, hắn từ nhỏ đi học qua TaeKwonDo... nhưng lại chưa từng thắng nhỏ này....chạy cho lành!

Bắc Đường Yên nhếch miệng, khinh thường nhìn tên anh của cô bạn mình chạy mất tăm, nếu không có Mặc Sĩ Tĩnh thì cái tên này làm sao quản lý nổi bệnh viện đảng hoàng.

“Yên, cha anh giờ ở phòng chăm sóc đặc biệt nghỉ ngơi, anh muốn qua đi xem một chút, em có đi không?” Viêm Liệt đi tới, sắc mặt thập phần nhẹ nhàng, hiển nhiên rất vui vẻ.

“Ừ, cùng đi.” Nàng đã chờ 1 ngày có thể cùng hắn ra mắt, nàng là cố ý tới đây cùng Viêm Liệt .

Viêm mẩu nhìn nhìn Bắc Đường Yên, cười một cái hòa ái, nghiêm nhiên xem nàng như là nàng dâu nhà mình.

Khi Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên từ bệnh viện đi ra đã là tối, ngồi ở trên xe, hắn chăm chú nhìn Bắc Đường Yên.

“Muốn nói cái gì?” Bắc Đường Yên nhíu mày, đối với thái độ của hắn có chút kỳ quái, kể từ khi ra khỏi bệnh viện Viêm Liệt luôn dùng loại ánh mắt định nói lại thôi nhìn nàng.

“Cảm ơn, thật sự rất cảm ơn em!” Viêm Liệt rất nghiêm túc nói rất chân thành, hắn thật sự rất may mắn trời cao để cho hắn gặp được Bắc Đường Yên.

Khi nhìn cha an lành ngủ ở trên giường tổng lòng hắn không khỏi một hồi cảm động, khi đó hắn muốn đối với Bắc Đường Yên nói ra lời như vậy , chỉ là ngại có mẹ ở đó nên mới chờ cho tới bây giờ.

“Thật sự rất cảm ơn em, cảm ơn em vì đã đồng ý vì cha mẹ của anh làm nhiều việc như vậy, cảm ơn em hôm nay đã đi cùng anh, cảm ơn vì 2 chúng ta bây giờ ở cạnh nhau.” Viêm Liệt mỗi một câu nói đều rất nghiêm túc, ánh mắt cũng càng ngày càng sáng.

“Không cần khách khí vậy.” Bắc Đường Yên không có nhìn hắn, thanh âm cũng không còn thay đổi, nhưng nhìn kỹ nàng sẽ lại phát hiện lỗ tai kia đỏ ửng, hắn không muốn vạch trần Bắc Đường Yên mà hắn cười vui vẻ.

“Cười cái gì?” Bắc Đường Yên có chút ngượng, nói nhỏ một tiếng, từ khi nàng lớn đến giờ không có người nào dùng đến câu cảm ơn chân thành như vậy nói với nàng, cũng không có người dùng ánh mắt sáng ngời thuần túy như vậy nhìn nàng.

Bắc Đường Yên qua gương thấy được nụ cười của hắn tìm lại không khỏi đập nhanh, chính là nụ cười này làm cho nàng khi nhìn thấy ảnh chụp của hắn liền thích hắn, chính là nụ cười này làm cho nàng có cảm giác động tâm, làm cho nàng muốn chiếm hữu muốn đi độc chiếm!

“Viêm Liệt, anh biết không...em thích nhất chính là anh cười như vậy, làm cho em cảm thấy được toàn bộ thế giới đều rất tốt đẹp, không có ý nghĩ đen tối.” Bắc Đường Yên thu hồi sự xấu hổ của mình, dùng đến một giọng rất nghiêm túc nói ra.

Lần này đổi thành Viêm Liệt, nụ cười của hắn trở nên ngượng ngùng.

“Anh...anh không biết.” Viêm Liệt vẫn luôn suy nghĩ, Bắc Đường Yên rốt cuộc coi trọng hắn vì cái gì.

“Như vậy bây giờ anh biết rồi, về sau nên đối với em cười thật đi, bắt quá không cần phải cười nhiều, đặc biệt là đối với những cô gái khác, biết không?” Bắc Đường Yên nói xong nhìn Viêm Liệt một cái, trong mắt ý cảnh cáo.

Viêm Liệt sờ sờ đầu, lộ ra vẻ ngây ngô.

“Anh sẽ chỉ cười cho em nhìn.”

“Hừ, anh chừng nào thì cũng học được cách dỗ ngon dỗ ngọt rồi?” Bắc Đường Yên lời tuy nói như vậy, nhưng trong mắt lại vui vẻ, cảm giác vui sướng, không khí nhẹ nhàng tràn ngập quanh hai người.

“Yên...anh nói là nói thật, em không thể vu oan an chứ.”

“Vậy sau này anh nếu như là đối với nhìn người khác cười em sẽ đem anh nhốt trong phòng, cho anh chỉ có thể nhìn một mình em.”

“Đừng như vậy chứ, ở bên ngoài dù sao vẫn phải xã giao nếu là không cười người khác sẽ cho là anh thất tình.”

“Hừ.”

“Yên bắt quá..anh bảo đảm cũng không tùy tiện đối với những cô gái khác cười, về sau nụ cười vui vẻ nhất đều chỉ dành cho em được không?” (L: nghe ngọt thế..)

“Anh nói đó.... không cho phép đổi ý.”

“Anh bảo đảm!”

Viêm Liệt nụ cười có phải hay không sẽ như hần lời hần nói chỉ ở trước mặt Bắc Đường Yên nở rộ, đây là chuyện trong tương lai, nhưng thời gian không có Bắc Đường Yên kia, hần đã làm mất đi nụ cười vui vẻ đó, Viêm Liệt cảm thấy cái bảo đảm này cũng không phải là chuyện khó, bởi vì hần hiện tại thật sự chỉ muốn đối với Bắc Đường Yên cười!

56. Chương 56: Tình Định Xuất Hiện

“Tổng tài...”

“Tiểu thư xinh đẹp, tôi hiện tại đứng ở bên cạnh thư ký của ngài, không biết tiểu thư có thời gian tiếp kiến tôi một chút không?”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^^)

Bắc Đường Yên cau mày nghe âm thanh từ điện thoại nội tuyến truyền, phát hiện đầu mình khẽ đau.

“Hoàng Phủ Dật Đình như thế nào lại ghé thăm nói này đây, công ty ngài ai quản?”

“Bắc Đường tiểu thư, tiểu thư nói như vậy thật làm cho người ta thương tâm, tôi là cố ý tới thăm ngài, tôi rất nhớ tiểu thư.”

“Vào đi.” Hoàng Phủ Dật Đình là biểu ca của Hoàng Phủ Hiên. Khi nàng ở Tư Lan người nam nhân này vẫn theo đuổi nàng, không nghĩ tới hần lại đuổi theo đến nơi này.

Chỉ chốc lát, cửa phòng của Bắc Đường Yên đã bị gõ, Bắc Đường Yên nói một tiếng mời vào sau đó một nam nhân cả thân màu trắng đi đến.

“Bắc Đường tiểu thư, xin tha thứ cho tôi mạo muội quấy rầy, thật sự là lòng của tôi quá không nghe lời, nó liên tục kêu muốn tới thăm cô, nên tôi liền dẫn nó đến đây.” Hoàng Phủ Dật Đình tham lam nhìn Bắc Đường Yên, kể từ khi Bắc Đường Yên từ Tư Lan rời đi, hần trong đầu đều là bóng dáng của nàng nhưng lại có một đồng công việc kéo nên hần đi không được, thẳng cho tới hôm nay xử lý xong mới dùng danh nghĩa thị sát đến nơi này, chứng kiến người trong lòng của hần.

“Hoàng Phủ tiên sinh, mấy ngày không gặp, ngài thật trở nên hài hước.”

“Tôi nói là nói thật.”

“Hoàng Phủ tiên sinh, lời nói của ngài thật rất êm tai, chính là đối tượng sai rồi, bạn trai của tôi nghe được sẽ rất không vui bây giờ là buổi trưa, nếu như ngài không có chuyện gì vậy xin mời rời đi đi, hoặc là ngài cũng có thể lưu lại, tôi phải cùng bạn trai của mình đi ăn cơm trưa.”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Theo đuổi Bắc Đường Yên có quá nhiều người, thân phận các loại, mọi địa vị đều có, đối với người theo đuổi Bắc Đường Yên vẫn là chọn lựa một loại thái độ coi thường, bất quá bây giờ nàng có Viêm Liệt là có thái độ kiên quyết. Chỉ là đối diện người nam nhân này là biểu ca của Hoàng Phủ Hiên nếu như nàng kêu người ta ném hắt ra ngoài sẽ bị mất mặt Hoàng Phủ gia, vì bạn tốt nàng cũng chỉ biết nhẫn nại một chút.

“Tôi biết rõ ngài có bạn trai, nhưng đối phương chỉ là một người bình thường, tôi không biết là nam nhân như vậy lại xứng với em..Yên...anh là thật tâm thích em...em có thể hay không cho anh một cái cơ hội theo đuổi hay sao?” Hoàng Phủ Dật Đình thu hồi nụ cười trên mặt, chăm chú nhìn Bắc Đường Yên, hẳn chính là biết rõ Bắc Đường Yên có bạn trai mới cuống cuống chạy tới, hẳn thích Bắc Đường Yên đã lâu rồi, không thể nào liền dễ dàng cho người ta đem Bắc Đường Yên cướp đi.

“Ha ha, Hoàng Phủ Dật Đình... đối với tôi mà nói ngài cũng chỉ là 1 người nam nhân bình thường mà thôi, tôi không muốn chúng ta như này sẽ không vui, cho nên mong anh đừng để cho tôi nghe được bất kì lời vu nhục nào, anh ấy là người của tôi, ngài vu nhục anh ấy chẳng khác nào vu nhục tôi!”

Có lẽ Viêm Liệt đứng ở chỗ này, Bắc Đường Yên sẽ không nói như vậy, nhưng là vì bảo vệ Viêm Liệt, Bắc Đường Yên không có bất kỳ kiêng kỵ, hẳn là nam nhân của nàng, sao có thể để người khác khi dễ....tuyệt đối không được!

“Hắn có cái gì tốt, vô luận là tướng mạo thân phận địa vị quyền thế anh đều so với hắn tốt hơn, anh nghĩ bá phụ và bá mẫu cũng sẽ không để em gả ột tên tiểu tử nghèo không có gì, anh nghe Hiên nói bạn em chỉ là đánh cuộc mà thôi, đổi lại là anh thì không phải là càng tốt sao, anh không ngại trở thành một bộ phận trong trò chơi.”

Đây cũng là 1 mục đích khác mà hắn tới đây, Hoàng Phủ Hiên xem coi như là người trong nhà nên nói cho hắn cái vụ đánh cuộc này làm cho hắn muốn nắm chắc cơ hội cuối cùng, cho nên hắn đến đây hẳn cảm thấy nếu như lúc này Bắc Đường Yên thật sự muốn cùng người khác kết hôn thì hắn sẽ không có một chút hi vọng nào.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Anh ấy như thế nào không cần anh phải biết, chính bản thân có địa vị có thân phận có quyền thế nên không cần người khác cho, về phần ngài và anh ấy tôi sẽ không lấy ra so sánh vì mỗi người đều là khác nhau nên mọi so sánh đều không ý nghĩa, đừng có ví anh ấy với bất kỳ điều kiện người nào so sánh vì đó chính là vu nhục tôi, về phần cha mẹ của tôi ngài nghĩ quyết định của tôi mà người khác có thể thay đổi được sao, hơn nữa vô luận như thế nào đây đều là chuyện của nhà Bắc Đường chúng tôi không liên quan đến ngài!” Bắc Đường Yên ánh mắt trở nên lạnh, nàng ghét người nam nhân này tự mình là đúng, tình yêu không phải là sự lệ thuộc và quyền thế địa vị, nàng thích hắn chỉ là yêu, nàng cần bản cũng không quan tâm nhiều như vậy!

“Yên, em vì đánh cuộc liền thật sự dự định cùng cậu ta kết hôn?” Hoàng Phủ Dật Đình cau mày nhìn Bắc Đường Yên, thái độ của Bắc Đường Yên làm cho hắn có dự cảm không tốt lắm.

“Tôi là quyết định cùng anh ấy kết hôn, tôi cũng đã kêu người đi chuẩn bị tiệc đính hôn của chúng tôi đến lúc đó hoan nghênh ngài tới tham gia.” Bắc Đường Yên gật đầu nhẹ, nói ra một cái lời làm cho Hoàng Phủ Dật Đình càng khiếp sợ, bất quá Bắc Đường Yên chưa nói cho hắn biết chính là nàng kết hôn cũng không hoàn toàn bởi vì chuyện đánh cuộc, khi nàng lần đầu tiên nhìn thấy Viêm Liệt nàng liền thích hắn, nhận định hắn là người nam nhân mình muốn kết hôn và nó chỉ là chuyện sớm hay muộn.

“Em sẽ hối hận !” Hoàng Phủ Dật Đình sắc mặt khó coi nói.

“Tôi – chuyện Bắc Đường Yên đã làm chưa từng bao giờ phải hối hận! Coi như là sai tôi cũng sẽ đem nó biến thành đúng!” Bắc Đường Yên đứng lên, nhìn nàng càng lộ vẻ cương thế.

“Em...” Hoàng Phủ Dật Đình còn muốn nói điều gì, nhưng mà bị tiếng đập cửa cắt đứt.

Bắc Đường Yên nhìn đồng hồ một cái, vẻ mặt lãnh đạm vừa rồi lại thay thêm một tia nhu hòa, nàng tự mình đi đến cửa phòng mở cửa, đứng ngoài cửa là Viêm Liệt đã nhìn thấy Bắc Đường Yên rất tự nhiên nắm tay Bắc Đường Yên, sau đó mới nhìn đến một bên là Hoàng Phủ Dật Đình lộ ra một tia ngoài ý muốn.

“Xin lỗi, anh không biết em có khách, anh đi ra ngoài trước chờ em.” Viêm Liệt buột miệng nói với Bắc Đường Yên muốn đi ra hẳn mới lúc vừa mới tiến vào Văn trợ lý cũng không nói gì nếu biết có khách hẳn chắc là sẽ không tiến vào.

“Không sao.... không cần đi ra ngoài, vị tiên sinh này đi bây giờ.” Bắc Đường Yên cầm tay hắn, không để cho hắn đi ánh mắt nhìn Hoàng Phủ Dật Đình rất có ý tiễn khách.

“Tôi cũng chưa có ăn cơm trưa, không biết nhị vị có thể cho tôi vinh hạnh được cùng nhau dùng cơm không?” Hoàng Phủ Dật Đình sắc mặt khó coi, mặc dù người nam nhân kia đến đây nhưng hắn vẫn không có buông tha, khi hắn biết rõ bên cạnh Bắc Đường Yên có một nam nhân mà hắn không giải thích được, hắn liền phái người đem điều tra tên này một lần, sau đó phát hiện người nam nhân này ngoại trừ diện mạo, đầu óc bên ngoài không có một chút gì xứng đôi với Bắc Đường Yên hẳn chỉ là một người bình thường, điều này làm cho hắn không khỏi sinh ra khinh thường mặc dù hắn đến đây nhưng trên thực tế hắn thật không có đem người nam nhân này làm đối thủ.

Tầm mắt Bắc Đường Yên biến thành nguy hiểm.

Viêm Liệt nhìn nhìn Bắc Đường Yên, lại quay đầu nhìn nhìn Hoàng Phủ Dật Đình, tựa hồ hiểu gì đó sau đó có chút luống cuống, suy tính xem lúc này mình nên nói cái gì.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn không biết mình nên dùng thái độ gì đối đãi với tên tình địch trước mặt này, từ cái ánh mắt của nam nhân kia nhìn hắn, hắn có thể rất rõ ràng anh ta đối với Bắc Đường Yên luôn chấp nhất điều này làm cho hắn có chút không vui, nhưng là hắn có thể làm cái gì, đi đánh người nam nhân kia một quyền để hắn cách xa Bắc Đường Yên một chút điều này có chút không ổn, người nam nhân này không biết là thân phận gì nếu đã có thể xuất hiện ở đây chắc hẳn cùng Bắc Đường Yên cũng có quan hệ, hắn nếu như thực đánh hắn, hắn sợ Bắc Đường Yên mất hứng, hắn không muốn bởi vì của tham muốn giữ lấy của mình làm cho Bắc Đường Yên bị thương tổn.

Bắc Đường Yên không nói gì, nàng đưa mắt đặt ở trên người Viêm Liệt tựa hồ đang nghiên cứu phản ứng của hắn.

Mà Hoàng Phủ Dật Đình đang chờ đáp án, sau đó dùng một loại ánh mắt khiêu khích nhìn Viêm Liệt, trong mắt lộ vẻ khinh miệt làm cho người ta cảm thấy rất không thoải mái.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt đương nhiên cũng nhìn thấy Hoàng Phủ Dật Đình ánh mắt khinh miệt mình chân mày cau lại, hắn nhìn nhìn Bắc Đường Yên, nhìn xem nàng cũng nhìn mình như đang chờ câu trả lời của hắn, trong lúc đó hắn nghĩ tới Bắc Đường Yên đã từng đối với hắn đã nói, nàng nói nàng muốn 1 tình thuần túy, nàng đối với hắn tham muốn giữ lấy rất mãnh liệt như vậy có phải là hắn nên có thể làm như thế, làm chuyện hắn muốn làm!

Viêm Liệt vòng tay vào eo Bắc Đường Yên nhìn về phía Hoàng Phủ Dật Đình cũng với ánh mắt khiêu khích, thái độ có chút ưu nhã nói:

“Vị tiên sinh này, tôi cùng bạn gái của tôi có một số việc muốn nói chuyện riêng với nhau một chút, nên không thể cùng ngài dùng cơm, mong ngài thứ lỗi.” (Liên : được, có chí khí)

Hoàng Phủ Dật Đình vốn là sắc mặt khó coi thì càng thêm khó coi, nhưng một bên Bắc Đường Yên lại cười, nàng lẳng lặng cười, khó miệng cong sau đó dùng một loại ánh mắt ôn nhu nhìn hắn, tay của nàng cũng ôm thêm hắn thật chặt.

“Hoàng Phủ Dật Đình.... thực xin lỗi, chúng tôi có một số việc cần nói, cửa ở bên kia...không tiện.” Bắc Đường Yên chỉ chỉ cửa phòng rất không khách khí hạ lệnh trục khách.

“Tôi sẽ không từ bỏ!” Tại Hoàng Phủ Dật Đình trước khi rời đi để lại một câu như vậy, rồi nhìn Viêm Liệt ánh mắt tràn đầy phần nộ cùng bất mãn.

...

“Yên đi ăn cơm đi, anh đói bụng.” Viêm Liệt ánh mắt có chút mất tự nhiên dời đi, khi Hoàng Phủ Dật Đình đi rồi Bắc Đường Yên lại dùng ánh mắt tỏa sáng kia nhìn hấn làm cho hấn không biết mình là làm đúng hay là làm sai.

“Được, em cũng đói bụng.” Bắc Đường Yên rất vui vẻ, nàng cảm thấy Viêm Liệt rốt cục có tự giác làm bạn trai của nàng.

Dùng qua cơm trưa, hấn do dự nên là hỏi ra nghi vấn trong lòng:

“Yên.... vừa rồi anh làm như vậy, em có tức giận hay không?”

“Anh làm gì?” Bắc Đường Yên biết rõ còn cố hỏi.

“Tôi không biết mình làm như vậy có đúng hay không, anh không muốn em bởi vì anh mà không vui, cũng không muốn bởi vì tình cảm của chúng ta khiến em thêm phiền toái nhưng là anh thật sự không thích người nam nhân kia hấn dùng đến cái loại ánh mắt đó nhìn em... Yên.... vừa rồi anh làm như vậy em có tức giận hay không.... sắc mặt của hấn thoát nhìn rất không tốt.”

“Sẽ không...anh là bạn trai em, anh làm như vậy là đúng, nếu như anh cái gì cũng không nói mới là không đúng.” Viêm Liệt là của nàng, như vậy nàng cũng của Viêm Liệt mặc dù nàng không có nói qua, nhưng là ở trong lòng nàng vẫn cho rằng 2 người cùng một chỗ là như thế !

“Như vậy nói đúng là em không tức giận sao?” Nghe được Bắc Đường Yên trả lời, hấn thở phào nhẹ nhõm mặc dù hấn cảm giác được Bắc Đường Yên không có tức giận, nhưng nghe nàng khẳng định hấn mới yên tâm.

Đây là hấn lần đầu tiên khi mình và Bắc Đường Yên lui tới, hấn đã làm đúng.

“Ừ.” Bắc Đường Yên gật đầu nhẹ trả lời.

“Yên... như vậy anh có thể hỏi người nam nhân kia là ai được không...anh chỉ là hỏi thôi.” Viêm Liệt muốn biết nhưng mà không hi vọng chọc cho Bắc Đường Yên mất hứng.

“Hoàng Phủ Dật Đình.... cái tên này anh chắc biết đi.”

“Hoàng Phủ...” Khi hấn vừa nghe đến cái tên này chỉ là khi đó có chút khẩn trương chưa kịp nghĩ, hiện tại nhớ tới liền xuất hiện một cái tên xí nghiệp.

“Là Âu Nhã sinh hóa sao?”

“Đúng...anh ta là Phó tổng tài của Âu Nhã sinh hóa.”

Âu Nhã sinh hóa là 1 xí nghiệp gia tộc do Hoàng Phủ gia tộc cầm quyền.

“Anh vừa rồi làm như vậy thật sự sẽ không ang đến phiền toái gì cho em chứ?” Viêm Liệt có chút bận tâm, lực ảnh hưởng của Âu Nhã trên quốc tế cũng rất lớn.

“Hừ.... hấn mặc dù là Phó tổng tài, nhưng trên hấn không phải là còn 1 tổng tài đó sao.... không cần lo lắng, không có việc gì.” Tổng tài Âu Nhã sinh hóa cũng là cổ đông lớn nhất Hoàng Phủ Hiên, có Hoàng Phủ Hiên hấn tên phó tổng có thể làm ra cái gì đây.

“Ừ... thời gian trôi nhanh quá, anh phải đi làm đây.” Có Bắc Đường Yên bảo đảm hấn yên tâm, nhìn đồng hồ đeo tay một cái, phát hiện giờ nghỉ trưa đã hết....àì... mỗi lần cùng Bắc Đường Yên một chỗ hấn đã cảm thấy thời gian trôi qua hết sức mau, lại không muốn tách ra làm cho hấn có chút không bỏ được.

“Liệt.” Bắc Đường Yên gọi lại hấn, tại trên môi ấn xuống một cái hôn.

Viêm Liệt hôn trả lại, lực đạo sâu hơn năm phút sau, mới lưu luyến không nỡ buông ra Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên sắc mặt trở nên hồng, ánh mắt nhìn Viêm Liệt có một tia mê mang, điều này làm cho hắn có chút khắc chế không được.

“Anh đi.” Vội vã nói hắn liền chạy ra ngoài, hắn cảm giác mình nếu ở tại đó liền thật sự đi không nổi, cùng Bắc Đường Yên lần nữa ở chung về sau hắn phát hiện lực hấp dẫn của Bắc Đường Yên đối với mình càng lúc càng lớn, nhiều lần hắn đều thiếu chút nữa khắc chế không được mình, xúc động muốn làm càng nhiều chuyện hơn nhưng cuối cùng vẫn là nhịn được, mặc dù Bắc Đường Yên không có cự tuyệt hắn nhưng là trong lòng của hắn cảm giác cảm thấy mất tự nhiên, tựa hồ khi hắn chưa định hướng được cho Bắc Đường Yên thấy 1 tương lai thì không nên.

Bắc Đường Yên đã nói qua nàng muốn 1 tình yêu thuần túy nếu như hắn có thể cho nàng tình yêu đó bọn họ mới có tương lai, mới có thể cùng một chỗ, nếu như không thể như vậy bọn họ cuối cùng vẫn sẽ tách ra, hắn hiện tại đang cố gắng dựa theo yêu cầu của Bắc Đường Yên làm, hi vọng có một ngày có thể lấy được Bắc Đường Yên trái tim!

Yên! Anh yêu em....vì tương lai của chúng ta, anh nhất định sẽ nỗ lực đạt tới yêu cầu của em! (Liên : bao người con cái mong có thể nghe được đến 1 câu này... ài... ta ko đc điểm phúc đó nhỉ...)

57. Chương 57: Bắt Cóc (1)

58. Chương 58: Bắt Cóc (Hạ)

Viêm Liệt là bị đánh ngất xỉu mang vào phi cơ , cho nên khi hắn lần nữa tỉnh lại đã phát hiện mình ở một căn phòng mà chẳng biết nó ở đâu.

Viêm Liệt giật giật tay chân, phát hiện mình trên người không có bất kỳ trói buộc, bốn phía nhìn nhìn phát hiện mình ở trong một cái phòng ngủ, phòng ngủ bố trí rất xa hoa, có kiến trúc của quý tộc của châu Âu, hắn suy đoán đây chính là nơi ở của Hoàng Phủ Dật Đình đi, cũng không biết Hoàng Phủ Dật Đình hiện tại ở nơi nào, Bắc Đường Yên có phải hay không biết tin tức hắn ở chỗ này ... trong lòng lo lắng, hắn tiếp tục quan sát xung quanh, hắn nhìn đối diện nhều nhều mây cảm thấy ngoài cửa này nhất định có người coi chừng, tạm thời bỏ qua nghiên cứu cửa, đưa mắt nhìn một bên cửa sổ từ nơi này nhìn, sắc trời bên ngoài đã tối xuống, giống như là tầm 4 -5 giờ buổi chiều, hắn đứng dậy đi đến bên cạnh cửa sổ lầu ba độ cao không cao không thấp, nhưng cứ như vậy nhảy xuống cũng có khả năng ngã chết, hơn nữa hắn còn thấy mấy tên mặc y phục đen ở trong đình viện đi lại, nơi xa cửa chính cũng có thủ vệ đứng này làm cho hắn rất nhức đầu.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

Hơn nữa cẩn thận quan sát qua trong phòng phát hiện phòng ngủ hắn là có trang bị máy theo dõi, cái loại cảm giác bị giám thị làm cho hắn nhứt nháy.

Tiếng mở cửa làm hắn chú ý, hắn bất động thanh sắc xem hướng người tới là một người đàn ông trung niên quần áo chỉnh tề.

“Tiên sinh, bữa tối của ngài.” Nam nhân kia đem trong cái mâm tay cái đĩa đặt tại bên trên bàn, sau đó xoay người rời đi.

Viêm Liệt trừng mắt nhìn người nam nhân kia từ khi xuất hiện đến khi biến mất, tâm dần dần rơi xuống, hắn cảm thấy hắn đào thoát rất khó khăn.

Còn bên kia, Bắc Đường Yên sắc mặt khó coi nhìn tin tức hồi báo trong tay, là nhờ mạng lưới tin tức của Hỏa Viêm. Nam nhân chết tiệt, không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ làm ra loại chuyện như vậy, Bắc Đường Yên về mặt âm u.

“Văn Mẫn đi chuẩn bị máy bay, cha lập tức muốn đi tìm cái tên chết tiệt kia tính sổ!”

“Dạ, tổng tài!” Văn Mẫn trong lòng run sợ đi chuẩn bị, trong lòng không khỏi tưởng tượng thấy một hồi bão táp đang tiến đến.

Nhìn Văn Mẫn đi ra ngoài, Bắc Đường Yên lại gọi vài cuộc điện thoại, có Hỏa Viêm, có Hoàng Phủ Hiên, còn có mấy thế lực không biết, dám động vào người của nàng, hãy chờ ta giải quyết nhà người đi.

Bắc Đường Yên xuống máy bay liền nhận được điện thoại của Hoàng Phủ Dật Đình.

“Yên, hoan nghênh em tới vương quốc thuộc anh, hiện tại đã là nửa đêm, không biết anh có may mắn được mời em chúng ta cùng nhau ăn khuya?” (L: tên này thần kinh.... yêu điên rồi...)

“Hoàng Phủ Dật Đình, nể mặt Hoàng Phủ Hiên tôi cho anh một cơ hội cuối cùng, ngay bây giờ đem Viêm Liệt trả lại cho tôi, chuyện này còn có thể hòa bình giải quyết nếu không cũng đừng trách tôi không khách khí.”

Nếu như là dưới tình hình bình thường, Bắc Đường Yên có lẽ còn sẽ có chút ít hứng thú ứng đối nhưng sự tình liên quan đến Viêm Liệt nàng không muốn lãng phí thời gian, câu kia là lời cảnh cáo vì nàng cùng Hoàng Phủ Hiên nhiều năm làm bạn, nếu không Hoàng Phủ Dật Đình bây giờ còn có thể sống mà nói chuyện sao!

Bắc Đường Yên quanh người tản ra một loại sát khí, theo sát ở sau lưng nàng đi xuống phi cơ tất cả mọi người không khỏi rét run.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Yên, anh biết rõ em lợi hại nhưng này là địa bàn của anh, thế lực của anh dù có lớn hơn nữa cũng ngoài tầm tay, nếu như em nghĩ muốn gặp Viêm Liệt tốt nhất cùng anh phối hợp một chút, hơn nữa cũng không cần dùng Hoàng Phủ Hiên đàn áp anh, lần này ta có thể làm ra loại chuyện này cũng đã ỉnh đường để rút lui!” Trái ngược sự ôn tồn tao nhã thân sĩ, giọng Hoàng Phủ Dật Đình lộ ra một tia tự giễu điên cuồng.

Hắn cả đời trôi chảy không có gặp cái gì quá đau khổ, từ nhỏ chính là hắn không có đồ vật hắn muốn mà lại không có được, chỉ có nữ nhân này làm cho hắn cố gắng thế nào theo đuổi không kịp. Nếu như bên Bắc Đường Yên là nam nhân so với hắn ưu tú hơn có lẽ hắn sẽ buông tha nhưng là người nam nhân kia chỉ là 1 người bình thường, hơn nữa còn là một sinh viên đây quả thực là hoang đường.

“Tôi bảo đảm tôi ở đây và làm gì Hoàng Phủ Hiên tuyệt đối không biết chuyện này!” Bắc Đường Yên giọng lạnh lùng nói làm cho Hoàng Phủ Dật Đình kinh ngạc mà nói.

“Em có ý gì?”

“Hừ...anh lập tức sẽ biết!” Bắc Đường Yên đã cúp điện thoại, quay đầu hướng mọi người nói:

“Hành động!”

Mà cùng lúc đó, ba nhóm người đã hướng biệt thự tiến đến.

Mà bị nàng cúp điện thoại Hoàng Phủ Dật Đình sắc mặt khó coi, lập tức nghĩ tới điều gì vội vã rời đi công ty, trên đường gọi điện thoại.

Hoàng Phủ Dật Đình nói bên kia tăng cường đề phòng, nhưng vẫn không yên tâm thái độ của Bắc Đường Yên quá mức cường ngạnh, căn bản không giống như là bị uy hiếp, chẳng lẽ là không quan tâm Viêm Liệt... không... không, nếu như không quan tâm tại sao sẽ ở đây, hay là đã biết cậu ta ở nơi nào!

“Mau trở về.” Hoàng Phủ Dật Đình nghĩ tới đây thúc giục lái xe mau chạy trở về.

Trên đường đi Hoàng Phủ Dật Đình lại nhận được điện thoại báo cáo nói là phát hiện có người ở hướng biệt thự tới điều này làm cho hắn lập tức biết suy đoán của mình đã trở thành sự thật.

Mà khi hắn trở lại nơi nhốt Viêm Liệt thì biệt thự đã bị Bắc Đường Yên khống chế ứ.

Khi Bắc Đường Yên đuổi tới thì nhìn thấy Viêm Liệt từ lầu ba theo ga giường bỏ xuống, rất nguy hiểm nàng vội vã chạy tới, phất tay ra lệnh những người kia tiếp ứng.

Viêm Liệt nhìn thấy Bắc Đường Yên mừng rỡ, trong lúc nhất thời đã quên mình đang ở giữa không trung, không cẩn thận thế nhưng từ không trung rớt xuống!

“Viêm Liệt!” Bắc Đường Yên bị dọa không nhẹ, cũng không trông coi chính mình người mảnh khảnh, chạy vọt tới, Viêm Liệt chứng kiến Bắc Đường Yên hướng mình xông tới có chút kinh hoảng nghĩ phải bắt được cái gì đó...bất quá chỉ là chuyện trong nháy mắt thì hắn đã rơi trên mặt đất, Bắc Đường Yên khẩn trương kiểm tra thương thế của hắn.

“Viêm Liệt....anh thế nào, có bị đau ở đâu không?”

“Khụ khụ khụ, không có việc gì...Yên chớ khẩn trương, anh không có việc gì.” Mặc dù toàn thân đều đau nhức, nhưng nhìn Bắc Đường Yên vội vã như thế hắn có đau chết cũng sẽ không dám nói đau, hơn nữa nhìn Bắc Đường Yên quan tâm hắn, trong lòng cảm thấy ngọt ngào.

“Thật sự không có việc gì.... cao như vậy té xuống... làm sao sẽ không có việc gì đây, anh thật là dần... lâu ba cũng dám bò xuống, không thể chờ em tới đây sao!” Bắc Đường Yên thay đổi sự tỉnh táo như mọi ngày trong giọng nói mang theo sự bất an nóng nảy, vừa rồi chứng kiến hắn ngã xuống, lòng của nàng đều ngưng lại, nàng là thật rất quan tâm hắn!

“Yên...anh không sao, em đừng lo lắng.” Viêm Liệt nhìn Bắc Đường Yên lộ ra nụ cười sáng lạn, đưa tay đem Bắc Đường Yên ôm ở trong ngực của mình.

“Này... Liệt, về sau nếu là lại gặp loại chuyện nguy hiểm như vậy ngàn vạn lần đừng như vậy biết không?” Bắc Đường Yên nghiêm mặt dạy bảo, ánh mắt lại dị thường ôn nhu.

“Ừ...anh sẽ chờ nữ vương tới cứu anh.” Viêm Liệt nụ cười sáng lạn như cũ, cô gái trước mặt này là thật lòng quan tâm hắn.

“Khụ, có thể đứng lên không.... anh thật sự không có chuyện gì chứ?” Bắc Đường Yên ánh mắt sáng lên, đối với câu trả lời như vậy hiển nhiên rất hài lòng, nàng lôi kéo tay hắn muốn kéo hắn từ trên mặt đất dậy.

Viêm Liệt nghĩ mình không có việc gì, nhưng là chân trái vừa dùng lực lại đau đến nhúu mảy.

“Đau !” Viêm Liệt nhúu lại mặt, có chút đáng thương nhìn Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên sưng sờ, cảm thấy Viêm Liệt đáng yêu ghê gớm.

“Không có việc gì.... giờ đừng có dùng lực...để em xem một chút.” Bắc Đường Yên ngồi xổm xuống bên chân vén lên ống quần hắn, phát hiện có sưng đỏ.

“Hắn là ngoài da, chắc không có thương tổn đến xương cốt, không có việc gì...anh đừng dùng sức, em đỡ anh đi.” Bắc Đường Yên cẩn thận đem hắn đỡ dậy, Viêm Liệt tận lực cố gắng để không làm Bắc Đường Yên bị đau mà quá nặng.

“Không có việc gì, em không phải là cái loại người tay trái gà không chặt, không phải cô gái yếu đuối, không đến mức đỡ không được.” Bắc Đường Yên tự nhiên phát hiện hắn như vậy có chút quá cảm kích trùng hắn một cái, đã như vậy còn cậy mạnh.

“Yên, anh rất nhớ em, anh liên tục suy nghĩ khi nào mới có thể nhìn thấy em.” Viêm Liệt trong lúc đó lại ôm lấy Bắc Đường Yên, đem tâm trạng bất an kia ôm nàng thật chặt, kể từ khi biết mình bị bắt cóc hắn luôn luôn nhớ Bắc Đường Yên, hắn biết rõ nữ nhân này đã sớm đã trở thành 1 phần quan trọng trong sinh mệnh của hắn, hắn đã không thể không có nàng.

“Này... nói sang chuyện khác.... anh chừng nào thì học giáo hoạt như thế hả....?” Bắc Đường Yên nghe được lời nói của hắn như vậy trong nội tâm một hồi rung động, khóe miệng không nhịn được nhếch lên, lộ ra một tia nhu tình khó có được.

“Anh nói đều là thật tâm nói, em phải tin tưởng anh.” Viêm Liệt chăm chú nhìn Bắc Đường Yên, hi vọng nàng tin tưởng mình, lại thấy được 1 màn làm cho hắn cả đời cũng sẽ không quên, Bắc Đường Yên dị thường ôn nhu nhìn mình, tình ý trong mắt kia làm cho hắn rất cảm động.

“Yên...anh thật sự rất yêu em nhưng mà anh lại rất vô dụng, anh không xứng với em, tại trước mặt em anh luôn có chút ít tự ti, không phải là anh không tốt mà là em quá hoàn hảo , cho nên tha thứ cho những sai

làm trước kia của anh.... có lẽ em không biết... nhưng là anh đã thích em 4 năm, kể từ khi anh lên đại học lựa chọn tài chính hệ sau, thần tượng của anh là em, em là mục tiêu để anh nỗ lực, anh luôn đem hình tượng của em so với mỗi người con con, lại phát hiện các cô ấy đều không bằng em, căn bản không cách nào làm cho anh đối với họ sinh ra cảm giác, anh trước kia không biết chỉ là nghĩ đó là thói quen....nhưng bây giờ anh phát hiện thì ra là anh thích em đã rất lâu rồi.... lâu đến mức anh chính mình cũng không biết...Yên, anh thật sự rất thích em, anh yêu em, anh biết rõ em cũng là lo lắng anh có thích em hay không đúng không?” (Liên : choáng, lời tỏ tình này dài dũ... ta gõ chữ bỏ hơi tai... nghe này sướng nhỉ, ta ngưỡng mộ , hu hu...)

Viêm Liệt có chút kích động, đem lời ẩn giấu trong lòng đã lâu đều nói ra...4 năm.... nữ nhân này đã sớm thâm thấu đến trong lòng của hắn, chỉ là hắn không có phát hiện mà thôi.

“4 năm? Viêm Liệt anh đang nói gì đấy..anh có phải hay không có bí mật gì không nói cho em biết.” Bắc Đường Yên sững sờ, nghe lời hắn nói làm cho nàng cảm thấy có chút kinh ngạc, tựa hồ còn có cái gì nàng không biết.

59. Chương 59: Một Nhà

“Bốn năm? Viêm Liệt anh đang nói gì đấy, anh có phải hay không có bí mật gì không nói cho em biết.”

“Đây mới thật là một bí mật, anh chưa nói với cho người nào cả, năm đó khi anh thi đậu vào Hoàng gia học viện học ở hệ tài chính nhưng thật ra là có chút hoang mang không định vị được bản thân mình, rất nhiều chuyện đều lằng lể khiến anh bị hoa mắt, không biết tương lai sẽ đi đâu, nhưng khi đó thì em xuất hiện. Nếu em còn nhớ thì ba năm rưỡi trước em đứng ở trên bục đó diễn thuyết khi đó em nói ọi người biết mỗi người sống đều có ý nghĩa riêng của mình, tồn tại là một loại giá trị, em cũng nói trong kinh doanh kẻ mạnh thì sống, muốn thành công sẽ phải trả giá bằng nỗ lực, vất vả nhiều hơn so với người bình thường... Kỳ thật, em còn nói rất nhiều rất nhiều... có những câu anh đã không nhớ được, nhưng anh chỉ biết những lời nói đó đã in sâu vào tâm trí của anh, vào tiềm thức của anh, sau khi nghe em diễn thuyết anh đã tạo ra được 1 mục tiêu, mà cũng chính là vì mục tiêu này mà anh liên tục kiên trì không ngừng cố gắng, để cho anh vô luận gặp phải bao nhiêu khó khăn đều sẽ không từ bỏ, để cho anh đi tiếp cho tới bây giờ, đi tới bên cạnh em, mà mục tiêu này của anh đó là có thể được đứng ở bên cạnh em, để mong trong thành tựu của em có 1 phần thuộc về mình, em là thần tượng của anh, là động lực, là mục tiêu anh luôn liên tục truy tìm, cũng là chỗ dựa tinh thần đối với anh mà nói sự tồn tại của em là cực kì quan trọng!” Viêm Liệt nhớ lại kí ức mãnh liệt đó, rồi nhìn Bắc Đường Yên ánh mắt tựa hồ xuyên thấu trở lại những ngày kia.

“Quan trọng đến mức cuộc sống của anh hoàn toàn bị em chiếm cứ, bất cứ chuyện gì cũng nghĩ tới bóng dáng của em bất luận là học tập hay gặp phải những cửa ải khó khi đó anh lại nghĩ tới em, nghĩ tới nếu như là em thì em sẽ làm như thế nào; khi gặp khó khăn trong cuộc sống cũng sẽ nghĩ tới em, anh còn hoàn toàn bị em ám ảnh tới mức đem mọi cô gái chung quanh theo đuổi mình so sánh với em sau đó phát hiện bọn họ không có thông minh như em, không có lý trí như em, không có rắn rỏi như em... Tóm lại anh là cảm thấy bọn họ đều không phải là người trong lòng anh muốn....nhưng lúc ấy anh cũng không có cho rằng đây là một loại yêu, anh chỉ cho là mình đem em trở thành thần tượng đó là 1 sự sùng bái, nhưng càng về sau khi em xuất hiện ở trong cuộc sống này, chúng ta có được đến như này khi đó anh mới chợt nhận ra thì ra tình cảm của mình đối với em là tận đáy lòng sâu như vậy, thì ra là.... anh đã vô tình yêu em, đã yêu em sớm như vậy!”

Lời Viêm Liệt nói đối với Bắc Đường Yên mà nói tuyệt đối là một điều làm cho nàng cực rung động, thử hỏi xem một người nào đó phát hiện người trong lòng của mình thì ra là đã thầm mến mình tới bốn năm rồi.... có thể không rung động sao?

Sau rung động thì đó là cảm xúc ngọt ngào giống như là khoảng trống trái tim được lấp đầy.

“Viêm Liệt...em cảm thấy chúng ta sẽ có tương lai.” Bắc Đường Yên từng nói qua, nàng muốn yêu thuần túy, kỳ thật tình yêu Viêm Liệt đối với nàng không phải là không thuần túy, mà là cách yêu gốc mà chân thành.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Thật sự?” Viêm Liệt hưng phấn nhìn Bắc Đường Yên, có chút hoài nghi vừa rồi mình nghe được cái gì.

“Thật sự, bắt quá...”

“Bắt quá cái gì?” Viêm Liệt khẩn trương hỏi.

“Bắt quá, anh phải dưỡng thương cho tốt, nếu không em cũng chỉ có thể đem anh dấu ở nhà bởi vì anh quá nặng!”

Mà khi Hoàng Phủ Dật Đình trở lại, nhìn qua một màn Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên ôm nhau, bốn phía đều là hộ vệ cầm súng, mà người của hắn đều bị trói lại đồng nghĩa với nó là hắn thất bại.

Tổn hao bao công sức lại thành vô ích, điều này làm cho Hoàng Phủ Dật Đình cảm thấy đây quả thực là chuyện nực cười, mà hắn chính là 1 thằng hề.

“Em.... dự định xử trí anh thế nào?” Yêu nàng cho nên hiểu rõ nàng, hắn làm như vậy đã xúc phạm đến ranh giới cuối cùng của Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên là sẽ không dễ dàng buông tha cho hắn, cũng không biết nàng sẽ xử trí hắn như thế nào đây.

“Hoàng Phủ Dật Đình, tôi cảm thấy được anh rất đáng thương, xem như đồng tình đi, sự tình đang sức tốt, phần nợ đối với Hoàng Phủ Dật Đình giảm đi rất nhiều, hơn nữa nhìn Hoàng Phủ Dật Đình về mặt ngực trệ kia cũng làm cho nàng thật sự cảm thấy người nam nhân này có chút đáng thương, chỉ là...”

“Mặc dù tôi sẽ không so đo với anh nhưng anh vẫn là chuẩn bị sẵn sàng đi, Hoàng Phủ Hiên cậu ấy sẽ không bỏ qua cho anh.” Bắc Đường Yên sẽ không giữ lại người nguy hại người của mình, mặc dù không đến mức giết hắn nhưng là tuyệt đối sẽ cho hắn sống thoải mái, nàng không hi vọng còn phải lần nữa ngàn dặm xa xôi đi trực thăng tới tìm chồng. (L: sự đời ko biết đâu sẽ có lần thứ 2....)

Hoàng Phủ Dật Đình trên mặt là chợt lóe lên vẻ hoảng sợ nhưng rất nhanh liền biến chuyển.

Bắc Đường Yên mang theo mọi người rời đi, chính mình thì đỡ Viêm Liệt, hai người nụ cười qua lại khiến xung quanh sang bừng.

Viêm Liệt an tâm ở nhà tĩnh dưỡng, Bắc Đường Yên khi đang làm việc thi thoảng cũng sẽ nói tới Viêm Liệt, sau đó gọi điện thoại hai người nói qua lại vài câu, không phải lời dễ nghe dễ ngọt, chỉ là vài câu ân cần thăm hỏi nhưng lại làm cho hai người không biết mệt, có đôi khi thậm chí chỉ là lẳng lặng cầm lấy điện thoại cái gì cũng không nói, nhưng 2 người đều là mỉm cười hạnh phúc. (L: yêu đúng là làm chon g' ta có nhiều hành động ko bt')

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Văn Mẫn gần đây tâm tình cũng tốt, thủ trưởng tâm tình tốt nàng dĩ nhiên là công tác nhẹ nhàng, mọi sự không lo.

Bắt quá gần đây thành phố này tựa hồ có chút không yên ổn, các thế lực ngầm đang đấu đá lẫn nhau nghe nói xảy ra chuyện gì đó làm chọc giận nữ vương, nói cụ thể một chút chính là bằng hữu của tổng tài nhà mình bởi vì chuyện của tổng tài mà giận dữ, hơn nữa tựa hồ còn có một bằng hữu tổng tài cũng bị sát thủ ám sát, làm cho cái vị bạn gì đó hắc đạo đem cả 1 chuỗi thế lực hắc đạo quy hoạch lại một chút này giống như là kế hoạch bình thường phát triển 1 thành phố vậy, sửa rồi bày biện một phen rồi thu hoạch là 1 cảnh tượng tốt đẹp, có điều thế giới đen đó thì quá nhiều điều không ổn nên dọn dẹp cũng không phải dễ.

Hơi thở mùa hè lan vào từng ngõ ngách, kì thi tốt nghiệp trung học rút cục đã qua, người một nhà Viêm Liệt lại tụ tập trong bệnh viện, mặc dù là ngày nghỉ nhưng nàng cũng vừa cùng mọi người nói chuyện phiếm vừa bớt thời giờ xử lý những việc Văn Mẫn gọi điện thoại tới.

Mọi người mặc dù đều cười nhưng thỉnh thoảng liền đem ánh mắt hướng tới phía Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên khi này cũng không nhiều lời chỉ là mỉm cười lộ ra nét nhu hòa chỉ là dù cho như vậy nàng cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Viêm phụ Viêm mẫu còn có em trai Viêm Liệt tựa hồ cũng rất thích Bắc Đường Yên, nhưng thích đồng thời cũng có điểm sợ hãi, Bắc Đường Yên mặc dù hết sức toả ra sự gần nhưng vẫn cũ làm cho người ta có

cảm giác phải giữ khoảng cách, có lẽ đó là bản tính của nhiều năm không phải là có thể dễ dàng thay đổi, huống chi là Viêm phụ là 1 người dân bình thường đối với người như Bắc Đường Yên luôn có cảm giác có khoảng cách.

Em trai Viêm Liệt kết quả thi tốt nghiệp trung học rất tốt, đã có giấy báo vào Hoàng gia học viện cũng là hệ tài chính, Viêm Liệt là thần tượng của Viêm Thực, luôn lấy anh trai làm mục tiêu phấn đấu, vượt qua.

Viêm Liệt thì lại muốn khuyên em trai hãy chọn 1 ngành mà mình thích đừng có vì xúc động nhất thời mà mù quáng.

“Tiểu Thực, trong trường có rất nhiều ngành em hãy thử suy nghĩ chọn ngành phù hợp với chính mình, bây giờ trường chưa nghỉ hè, có muốn chị dẫn em đi tham quan qua, có lẽ em tận mắt chứng kiến, nghe 1 bài giờ giảng, có lẽ có thể phát hiện con đường em muốn đi khác với hứng thú nhất thời.” Bắc Đường Yên rất thích em trai của Viêm Liệt, đây là 1 thanh niên có triển vọng, hy vọng của nó có bóng dáng của Viêm Liệt khi 4 năm trước đó.

“Điều này sao có thể cửa sau của Hoàng gia học viện là cửa chống đạn sao có thể để cho em đi tán loạn!” Viêm Thực trợn to mắt nhìn Bắc Đường Yên, đầu tiên là ngạc nhiên mừng rỡ nhưng lập tức trở nên âm ỉ, so với Viêm Liệt thì tính tình Viêm Thực lỗ mãng hơn một chút, cũng thẳng thắn hơn một chút dù sao vẫn còn chưa trưởng thành mà thôi.

“Cửa chống đạn?” Bắc Đường Yên cảm giác mình nghe được từ ngữ làm mình buồn cười.

“Đúng vậy, ở trường học của em mọi người đều nói vậy, bởi vì phải có người có rất nhiều người có tiền có thể muốn tiến cửa Hoàng gia học viện cũng không được cho nên tất cả mọi người nói cửa sau của Hoàng gia học viện có cửa chống đạn.” Viêm Thực cảm giác mình nói tuyệt không khoa trương, bởi vì đây là tất cả sự thật được nhiều người thừa nhận.

“Đó là bởi vì bọn họ còn chưa đủ có tiền cũng không có đủ quyền, hoặc là bọn họ sử dụng phương pháp vô dụng, không đủ thông minh.” Bắc Đường Yên nở nụ cười, nghĩ đến Hoàng gia học viện có vài quý củ cổ quái ít nhiều cũng có chút hoài niệm dù sao tại đó nàng học cũng lâu, lại còn may mắn biết mười một cô bạn độc hại kia, kỳ thật độc hại giống nhau là các nàng tự mình nói mình, ở trong mắt mọi người là mười hai người bọn họ là 12 cá tính khác biệt kẻ lạnh lùng người nóng nảy, kẻ tôn quý người thanh nhã, kẻ âm ỉ độc người hiền hoà, mỗi người có chí hướng bất đồng nhưng điều quan trọng nhất là cùng làm bạn, cùng 1 thái độ kiêu ngạo với đời, kiên cường, có cổ chấp vì điều mình muốn mà làm mọi thứ, sống thoải mái là chính mình...

Nghĩ như vậy làm cho Bắc Đường Yên lại nghĩ đến mấy ngày trước mọi người gặp nhau, tựa hồ mỗi người vẻ mặt đều khác xem ra đây chính là ma lực của tình yêu 1 vụ đánh cuộc thật sự khiến ười hai người đi tìm 1 nửa thuộc về mình.

“A.... thật vậy chăng? Nhưng...” Viêm Thực nghe được Bắc Đường Yên nói rất kinh ngạc, đây không phải là vấn đề thực tế làm cho hắn cảm giác có chút thất bại, mặc dù hắn rất nỗ lực nhưng vẫn là 1 thanh niên trẻ mà thôi.

“Không cần lo lắng nhiều như vậy, em chỉ cần nói cho chị biết điều em nghĩ, chị sẽ có an bài tốt cho em.” Bắc Đường Yên nhìn xem đứa bé hiểu chuyện này, nhìn nó vẻ khó xử chắc là không muốn phiền toái mình!

“Nghĩ...em đang nghĩ.... nhưng chị Yên...chị thật sự không thấy phiền toái ư?... em cảm thấy được hệ tài chính cũng rất thích hợp với em.”

“Không có việc gì, không phiền....em ngày mai phải đi trình diện đi, chị sẽ sắp xếp tốt.”

“Cảm ơn Yên tỷ tỷ... không... cảm ơn chị dâu tương lai, em nhất định sẽ cố gắng học tập !” Viêm Thực cười vui vẻ, hơi mang theo một chút xấu hổ tại lo lắng ỉn nói câu ‘chị dâu’ kia sợ sẽ khiến cho Bắc Đường Yên phản cảm.

Bắc Đường Yên nghe được 2 từ ‘chị dâu’ kia hơi sững sờ, nhưng lập tức cười lên, ánh mắt ngại ngại lại nhìn Viêm Liệt mặt đã hơi hồng.

60. Chương 60: Ngọt Ngào Như Thế

“Tiểu Thực, chị cảm thấy được em so với anh trai em mạnh hơn nhiều.” Bắc Đường Yên mới tán dương Viêm Thực một câu, mà sắc Viêm Liệt lại càng thêm mất tự nhiên, hắn nắm chặt tay Bắc Đường Yên lại, cha mẹ và em trai đều đang nhìn hắn cũng nghiêm chỉnh nói cái gì đó ra thôi.

“Khụ khụ... cái này..tôi...” Viêm phụ muốn nói chuyện, nhưng không biết nên xưng hô với Bắc Đường Yên như thế nào.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Bá phụ, ngài cứ gọi con là Yên nhi được rồi, cha mẹ con đều là con như vậy.” Bắc Đường Yên khéo hiểu lòng người đón lấy ý của Viêm phụ.

” Yên nhi, các con có tính toán gì không, nghe tiểu Liệt nói 2 con đã ở cùng một chỗ?” Viêm phụ cũng là một người thành thật, nên nói lời này sắc mặt cũng có chút mất tự nhiên.

Bắc Đường Yên cảm thấy người trong gia đình hắn đều thành thật rất đáng yêu, toả ra một loại hương vị chất phác làm cho người ta cảm thấy thoải mái. Nàng nhìn thấy Viêm Liệt tựa hồ đang suy nghĩ cái gì đó.

“Bá phụ, bá mẫu, con cùng Viêm Liệt dự định sau khi anh ấy tốt nghiệp rồi sẽ đính hôn, không biết bá phụ bá mẫu có gì chỉ bảo thêm?” Chuyện này Bắc Đường Yên đã sớm cân nhắc, bắt quá chưa có nói cho Viêm Liệt, vừa nói năng cũng vẫn nhìn hắn.

Viêm Liệt sững sờ, việc này hắn là lần đầu tiên nghe được, nhưng lại lập tức liền lộ ra vẻ mặt vui mừng, nắm tay Bắc Đường Yên thật chặt định muốn hỏi gì đó nhưng bị ánh mắt Bắc Đường Yên ra hiệu, Bắc Đường Yên nhìn Viêm phụ, Viêm mẫu ý là cha mẹ anh còn ở đây có cái gì đợi lát nữa nói sau.

Viêm Liệt gật đầu nhẹ, đem ánh mắt nhìn vào cha mẹ đầy mong đợi.

“A... 2 con nếu bàn bạc như vậy thì rất tốt... ha ha ha, các con lên kế hoạch là được chứ vợ chồng già chúng ta không có ý kiến gì ... cha còn sợ các con không muốn ấy chứ... cha cao hứng còn không kịp đây.” Nhìn ra được Viêm phụ rất vui vẻ tươi cười, ông vốn là cho rằng con trai cùng Bắc Đường Yên cùng một chỗ rất không dỡ, lại không nghĩ rằng này bọn nó muốn đính hôn, dù sao đính hôn cùng kết hôn là xác định rồi, đều là đại sự rất nghiêm túc.

“Đúng vậy đúng vậy, đính hôn sau đó có thể nhanh kết hôn, đến lúc đó có đứa bé...” Viêm mẫu cũng ở một bên cười, bắt quá lời này nói lại bị Viêm Liệt cắt đứt, hắn thấy ngại:

“Mẹ, đừng nói nữa...bọn con còn chưa có kết hôn mà.”

Viêm Liệt vừa nói vừa len lén nhìn Bắc Đường Yên, lời nói là thật hắn cũng sợ Bắc Đường Yên tức giận, hắn không biết Bắc Đường Yên có nguyện ý tiếp nhận cha mẹ hắn không mà mẹ đã tưởng tượng nhanh vậy rồi, sợ Bắc Đường Yên phản cảm, mặc dù tình cảm của hai người ngày càng thâm thiết nhưng đối với đại sự tương lai này... hắn sợ.... hắn nghĩ sợ làm cho Bắc Đường Yên hoảng, nói thật Bắc Đường Yên hôm nay đột nhiên tại cha mẹ trước mặt cha mẹ hắn đề xuất chuyện sẽ đính hôn thật là làm cho hắn vừa mừng vừa sợ.

“Ha ha ha.... là mẹ nhiều lời, các con nghĩ kỹ là được.” Viêm mẫu cũng nghiêm chỉnh nhìn Bắc Đường Yên 1 chút. Trong phòng bệnh năm người đều cười vui vẻ, toát ra một bầu không khí ấm áp.

...

Trên đường về nhà, Viêm Liệt rốt cục nhìn không được, hắn dè dặt nhìn Bắc Đường Yên.

“Yên, lời em nói đều là thật sao, em thật sự nguyện ý cùng anh đính hôn?”

“Tại trước mặt người lớn trong nhà anh nghĩ rằng em sẽ đem loại chuyện như vậy nói giỡn?” Bắc Đường Yên không đáp hỏi ngược lại, cố làm ra vẻ nghiêm túc.

“Yên.... điều này làm cho anh thấy rất đột nhiên, bắt quá em cũng biết anh thật sự rất vui vẻ, bắt quá anh còn chưa có cầu hôn... không biết hiện tại có còn kịp hay không... Yên! Em nguyện ý gả cho anh nhé?” Viêm

Liệt cảm giác mình hiện tại có chút lung túng, ai bảo hần trở tay không kịp đây... hơn nữa đụng phải Yên thì mọi cảm giác của mình luôn chậm nửa nhịp.

“Anh không trách em không có nói trước cho anh biết?” Bắc Đường Yên hai đầu lông mày mang theo một tia nghịch ngợm, từ lúc nàng đi thăm người nhà hần ra thấy thái độ của hần có chút cảm thấy không thoải mái, bất quá nàng vẫn hỏi nàng là một người luôn mạnh dạn, mà Viêm Liệt ở phương diện khác có chút trì độn nên Bắc Đường Yên cảm thấy có một số việc có lẽ phải 2 bên nói chuyện cho ăn ý, có lẽ về sau phát sinh chuyện gì thì nàng không mong hần bị mất hứng.

“Sẽ không, sẽ không...Yên, anh tin tưởng em, anh tin tưởng sự lựa chọn của em là vì tốt cho chúng ta.”

Xe đang lúc đèn đỏ ngừng lại, Bắc Đường Yên đưa mắt nhìn trên người hần, anh mắt nhu hòa giống như là nước chảy sau đó nghiêng người nhẹ đặt trên môi Viêm Liệt một cái.

“Ban thường.” Cười lui về tại chỗ, đèn đỏ đổi thành đèn xanh, Bắc Đường Yên tiếp tục lái xe, Viêm Liệt động tác muốn hôn lại cứng đờ nguyên tại chỗ, có chút bất đắc dĩ nhìn Bắc Đường Yên.

“Yên.” Giọng bất đắc dĩ mang theo một sự sùng ái nhàn nhạt bất quá thanh âm có chút khàn khàn chỉ là một nụ hôn chuẩn chuẩn lướt nhưng như vậy đủ làm hần dâng lên ham muốn.

Bắc Đường Yên nghe được giọng Viêm Liệt nội tâm xáo động, hiển nhiên phát hiện khác thường, nhẹ nhàng cười cười, một cái tay vuốt tới cầm tay Viêm Liệt.

Hai người nắm chặt tay nhau. Tốc độ xe càng lúc càng nhanh, hai người về đến nhà liền không thể chờ đợi được ôm chặt nhau, một cái hôn nóng bỏng kịch liệt làm cho hai người hô hấp không khỏi dồn dập đứng lên.

“Yên... có thể chứ...anh muốn em.”

Hơi thở của Viêm Liệt gấp, tay hần ôm Bắc Đường Yên rất nóng. Bắc Đường Yên không trả lời, mà là 1 nụ hôn sâu hơn mà cùng lúc đó nụ hôn này cũng đốt cháy tất cả nhiệt tình, lý trí 1 người hoàn toàn biến mất.

Viêm Liệt ở trên giường thức dậy thì Bắc Đường Yên còn đang ngủ, nhìn Bắc Đường Yên an tĩnh nằm tại trong ngực mình, hần lộ ra nụ cười hạnh phúc sau đó hần lần nữa nghĩ đến mỗi buổi sang sau này sẽ như vậy....vì bảo vệ cái hạnh phúc này hần nguyện ý trả trả giá hết thảy. Bắc Đường Yên là 1 người mạnh mẽ hần đã sớm biết. Bất quá, khi ngủ Bắc Đường Yên lại tản ra 1 hơi thở làm cho người ta cảm giác cần được che chở, bảo hộ.

“Em đói bụng.” Bắc Đường Yên mở mắt, mắt mang nụ cười đối mặt với Viêm Liệt tràn đầy nhu tình.

“Anh cũng đói bụng.” Viêm liệt thanh âm khàn khàn.

Bắc Đường Yên sững sờ, trên mặt nhàn nhạt đỏ ửng, sau đó chủ động vòng lên cổ Viêm Liệt, một hồi triền miên tình ý vô hạn.

Một giờ sau...

“Em thật sự đói bụng.” Bắc Đường Yên thanh âm nghe tựa hồ có chút đáng thương, ánh mắt cũng mang theo vẻ làm nũng.

“Anh cũng định nói như vậy... bất quá để anh làm cho em.” Viêm Liệt vén lên những sợi tóc rối của nàng vào sau tai, lại đè trên người Bắc Đường Yên ôn nhu nhìn nàng.

“Biết rõ còn không mau lấy cái gì cho em ăn một chút.” Bắc Đường Yên vươn tay gõ Viêm Liệt 1 cái, sau đó duỗi ra chân đem hần đạp xuống giường. (L: @@)

“Mau mang chút gì ăn tới đây, nếu không về sau cũng đừng mong được nằm trên giường của em.... hừ!” Bắc Đường Yên cười nhìn hần vừa chạy ra ngoài, sau đó chính mình bộ dạng chậm chạp đi vào phòng tắm, khi nàng tắm xong đi ra thì đã thấy 1 tô cháo. Đây là so với cái món sủi trường gì đó của Viêm liệt ít nhất còn có thể ăn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Hai người ngồi cạnh bàn, ăn cháo trắng với 1 chút đồ ăn đơn giản mà lại ấm áp.

Sau bữa sáng, hai người cùng nhau đi làm, cùng nhau dùng cơm trưa, khi nào không làm thêm giờ thì cùng nhau tan tầm, chuyện công việc Viêm Liệt có chỗ nào không rõ sẽ tìm Bắc Đường Yên hỏi sau đó xem mình như học sinh ngoan ngoan như nghe lão sư giảng bài bình thường, từ Bắc Đường Yên học được càng nhiều phương pháp hữu dụng bất quá có lúc thật là sâu sắc, nhưng có chỗ lại làm cho hấn á khẩu, bày tỏ bội phục, trong lòng vẫn không khỏi toát mồ hôi, nhỏ giọng nói một câu ‘ thật lợi hại ’.

Nhân viên công ty rất nhiều nhưng cơ hồ không ai không biết quan hệ của 2 người, Viêm Liệt cũng không phải nghĩ như vậy hiển nhiên nói yêu thương nhưng không quan tâm ánh mắt của người khác, về phần Bắc Đường Yên năng căn bản cũng không quản người khác chết sống, hơn nữa nàng thích tất cả mọi người biết rõ người nam nhân kia là của nàng!

Hơn nữa công ty này là vương quốc của Bắc Đường Yên nơi này nàng là cao nhất không có bất kỳ người nào dám không nể mặt mũi, Viêm Liệt cũng biết càng dễ dàng cho công việc của hấn, hơn nữa Bắc Đường Yên nói cho hấn biết người chân chính có năng lực sẽ không để ý loại chuyện như vậy, hơn nữa nhân tài cũng là một loại tài nguyên, muốn thành công liền phải hiểu được ưu thế và biết dùng cách để sử dụng nó.

Năng lực của Viêm Liệt quá rõ ràng, vài hạng mục đề ra đã có được khen ngợi, đối với thị trường rất chuẩn xác, đối với thay đổi con số rất nhạy cảm, đương nhiên Viêm Liệt đã trở thành 1 trong những nhân viên có triển vọng của Bắc Đường tập đoàn bất quá cũng là 1 trong nam nhân có lực sát thương nhất bởi vì không có một nữ nhân nào dám bởi vì việc riêng đến gần hấn.

Viêm Liệt vui mừng nhẹ nhàng, nam nhân viên trong công ty cũng vui vẻ giảm bớt một đối thủ cạnh tranh điều này làm cho nhân duyên của hấn cũng không tệ lắm, cũng có vài người bằng hữu nhưng hấn rất cẩn thận hấn tuyệt đối sẽ không đem chuyện riêng cùng công việc xem với nhau, kỳ thật cũng có một chút người muốn thông qua hấn làm những thứ gì nhưng là chính bản thân hấn cũng không muốn trong việc công cùng Bắc Đường Yên có liên can vào, đương nhiên bạn bè cùng thế.

Thời gian trôi qua rất nhanh, buổi lễ tốt nghiệp gần đến, chủ nhật, không cần xin nghỉ Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên đều dậy sớm, Viêm Liệt đã rất ít khi mặc quần jean cùng áo sơ mi, nên hôm nay hấn rất có dáng vẻ sinh viên, chỉ là nhiều hơn sự chừng chặc.

Bắc Đường Yên đứng ở bên cạnh hấn cũng là một bộ dáng hoạt bát xinh đẹp, soi gương cẩn thận nhìn, khoe miệng có chút cười cổ quái.

“Viêm Liệt, anh nói xem chúng ta xứng đôi sao?” Bắc Đường Yên soi gương hỏi.

“Không xứng...em quá đẹp, để cho anh sợ hãi em bị người khác cướp đi.” Viêm Liệt nhìn Bắc Đường Yên hỏi đáp.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Ha ha, được rồi.... em tiếp nhận lời khen ngợi của anh, hôm nay anh là nhân vật chính chúng ta mau lên đường đi, sau hôm nay anh hoàn toàn không còn là thân phận của 1 sinh viên nữa.”

“Ok, chúng ta xuất phát!”

61. Chương 61: Buổi Lễ Tốt Nghiệp

Lễ tốt nghiệp của Học viện Hoàng gia hôm nay tràn ngập người. Sân buổi lễ, cả trường được sắp xếp, trang trí từ mấy ngày trước nhìn nó phơi bày ra vẻ xa hoa của sự từ biệt, đây cũng là 1 điều hoành tráng khác lạ của Hoàng gia học viện.

Trong sân trường, Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên cùng đi, thỉnh thoảng liền có thể gặp được mọi hai bạn học quen thuộc thân thiết chào hỏi, Viêm Liệt là trong 1 nhân vật phong vân trong trường người biết hấn rất nhiều, người ngưỡng mộ cũng là rất nhiều.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Anh rất được hoan nghênh .” Bắc Đường Yên cùng cầm tay Viêm Liệt nhẹ ở bên tai của hắn cười nói.

“Em sẽ không để tâm chứ, hơn nữa em xem bọn họ phần lớn ánh mắt đều là đặt ở trên người của em, nếu như anh đem tên của em nói cho bọn họ biết anh phỏng đoán mọi ánh mắt cũng bị em hấp dẫn.” Viêm Liệt có chút kiêng kỵ, hắn hiện tại đối với Bắc Đường Yên đúng là dè dặt, chỉ sợ vạn nhất làm cho Bắc Đường Yên hiểu lầm làm ra đại sự kinh thiên động địa gì thì... sẽ có kẻ hy sinh, hắn cũng không muốn có người trở thành mục tiêu của Bắc Đường Yên. (L: ài, thật đáng thương...)

“Phải ha..anh xem cô gái kia vẫn nhìn cũng không biết là ai nha.” Bắc Đường Yên trong mắt là vui vẻ, nàng biết mình từng làm qua chuyện làm cho hắn ghi nhớ ở trong lòng, điều này làm cho hắn đối với cô gái có ý đồ với hắn đều nhượng bộ lui binh bảo trì tại khoảng cách an toàn, kết quả như vậy làm nàng rất hài lòng.

“Di.... chung quanh trừ em ra còn có những cô gái khác saoanh như thế nào không thấy được.”

“Nếu cho các cô ấy nghe nói như thế chắc nhất định sẽ thương tâm .”

“Bọn họ như thế nào cùng anh không liên quan, chỉ cần có em là được rồi.”

“Những lời này em thích... đây là ban thưởng.” Trong trường Bắc Đường Yên không hề ngại hôn Viêm Liệt, lập tức khiến ột hồi nho nhỏ ồn ào.

“Ai!” Bắc Đường Yên bất mãn buông Viêm Liệt, bởi vì có người ở đập lưng của nàng, hơi thở hết sức quen thuộc nàng đoán không lầm là cô bạn mình...

“Lâm, cậu đến không đúng lúc đi, quấy rầy người khác ân ái sẽ xuống địa ngục nha.” Bắc Đường Yên quay đầu, quả nhiên thấy được Lam Nhược Lâm, chỉ là không phải là dan cô bạn như ngày gặp mặt mà mà là một kính gọng đen trùm mặt, cách ăn mặc bảo thủ Lam Nhược Lâm.

“Mình phỏng đoán địa ngục không dám thu đầu cho nên mình không sợ, hơn nữa mình cảm thấy được xuống địa ngục nên là tốt, ai bảo bồ bắt cóc nam sinh thuần khiết.”

Lam Nhược Lâm bĩu môi khinh thường, dùng đến ân thanh đẹp hơn nói có chút ác độc, ánh mắt cố ý nhìn về phía Viêm Liệt nhìn kỹ, Viêm Liệt cảm thấy có chút lúng túng, nhưng đối với bằng hữu của nàng hắn cũng chỉ có lúng túng không có quyền phản bác, kể từ lần từ cuộc tụ hội của “độc thân có hại” rời đi, hắn đã phát hiện những người bạn này đối với hắn không vui, bất quá hắn không trách ai đây là hắn tự làm tự chịu.

“Lâm...cậu không phải là đại não có vấn đề gì đi, lời này cũng dám nói, bàn về bắt cóc cái từ này mình không bằng cậu, theo mình nghe nói vị kia tựa hồ so với Viêm Liệt còn nhỏ hơn đây.” Bắc Đường Yên buồn cười nhìn bạn tốt, vẻ mặt bạn tốt bởi vì lời nói này lập tức thay đổi, cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều nhăn lại với nhau.

“Ai.... bắt cóc còn chưa thành công, đồng chí vẫn cần nỗ lực, thật tốt nắm chắc thắng lợi của cậu đi, mình đi nỗ lực.” Lam Nhược Lâm lắc đầu, không biết lại nghĩ tới điều gì, không đếm xỉa đến Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt cứ vậy rời đi.

Bắc Đường Yên nhíu mày, xem ra đường tình của Lam Nhược Lâm có chút không thuận, không biết phát sinh chuyện gì đây, nàng tin tưởng cuối cùng nhất định sẽ là 1 kết cục tốt bởi vì bằng hữu của nàng đáng giá có được, cũng có năng lực thu phục cái cô ấy mong muốn, đây là sự kiêu ngạo riêng của các nàng. Bắc Đường Yên nhìn qua bóng lưng Lam Nhược Lâm rời đi, trong ánh mắt có quệt một tia chúc phúc.

Viêm Liệt đứng ở một bên nhìn Bắc Đường Yên, lúc này Bắc Đường Yên tựa hồ không đếm xỉa bất kỳ tồn tại nào, tự tin sáng ngời làm cho người ta nhìn mà không dám nhảy mắt sợ tiết ra cái loại độc làm cho lòng người sợ hãi.

“Đi thôi, buổi lễ sắp bắt đầu rồi.” Bắc Đường Yên quay đầu lại liền thấy hắn dùng một ánh mắt thâm trầm nhìn mình, không khỏi cười cười.

Năm phút đồng hồ sau, hai người đến hội trường trong này đã đứng đầy người, hai người tìm nơi vắng 1 chút đứng vốn là Viêm Liệt là đại biểu ưu tú nên phát biểu ở tốt nghiệp nhưng lại bị hấn cự tuyệt, kể từ khi có Bắc Đường Yên hấn cũng không muốn lại đứng ở nơi chói mắt đó, hấn chỉ muốn đứng ở sau lưng nàng, che chở cho nàng.

Sau có người lên nói rồi thỉnh thoảng có tiếng vỗ tay, hấn nhìn một chút nghĩ tới chính mình cảm giác mình sẽ phải rời xa cái mái trường này chân chính bước vào xã hội, trở thành một công dân trưởng thành, đi làm lấy vợ sinh con đi tới cuộc sống của riêng cuộc sống đó sẽ có khi thăng trầm, vui buồn, bọn họ sẽ cùng nhau một chỗ nếu như vận khí tốt sẽ một chỗ cả đời... xa xôi mà lại gần ngay trước mắt.

Yên...anh nhất định sẽ cố gắng, nỗ lực để ỉnh dù là trên sự nghiệp hay là về tình cảm đều khiến em hài long, vui sướng!

Viêm Liệt nắm tay Bắc Đường Yên ở trong lòng tự thề, khi trước hấn từng nghĩ về mặt sự nghiệp đứng ở bên cạnh của nàng, hiện tại hấn lại nghĩ trong trong tất cả lĩnh vực cũng có thể đứng ở bên cạnh nàng.

Tựa hồ cảm thấy hình như hấn có kích động, Bắc Đường Yên nhìn Viêm Liệt con mắt lóe sáng làm cho Bắc Đường Yên cả người đều có vẻ chói lọi.

Liệt, đứng ở bên cạnh em, anh nhất định sẽ không cảm thấy mất đi cái gì, chỉ cần anh tin tưởng em, em nhất định có thể cho anh đi cao hơn, xa hơn!

Bắc Đường Yên cũng nắm chặt tay Viêm Liệt ở trong lòng kiên định nói, nàng biết rõ người nam nhân này ưu tú, nếu hấn nguyện ý vì nàng buông tha rất nhiều, như vậy nàng sẽ hồi báo hấn càng nhiều, tuyệt đối không làm cho hấn thấy ủy khuất, nàng yêu rất bá đạo rất mạnh mẽ nhưng đối lại để hấn trở thành là 1 người hạnh phúc nhất!

Tiếng vỗ tay kết thúc buổi lễ trên 1 thầy giáo tuyên bố trận thi đấu bóng rổ hữu nghị sắp cử hành và mọi người di chuyển đến sân bóng

“Đi thôi, cho em thấy sự lợi hại của anh.” Viêm Liệt đối với kỹ thuật dẫn bóng của mình rất tự tin, biết rõ Bắc Đường Yên có thể tới tham gia buổi lễ tốt nghiệp này hấn luôn âm thầm cảm ơn người đưa ra ý tưởng thi đấu hữu nghị này để hấn có cơ hội thể hiện trước mặt Bắc Đường Yên, lần này dựa vào kỹ thuật dẫn bóng của hấn để chứng tỏ... bất quá cũng không biết Bắc Đường Yên có thích bóng rổ hay không, các cô gái nhìn đấu bóng thì thét chói tai, nghĩ tới đây về tự tin vừa rồi có chút uể oải, yêu Bắc Đường Yên, hấn vẫn luôn cảm giác suy tính hơn thiệt.

Bắc Đường Yên nhìn hấn cảm xúc biến hóa, không khỏi bật cười, nàng sờ sờ đầu, hung hăng đem tóc hấn rối loạn, lộ ra một vẻ mặt cổ quái nói ra:

“Liệt, có chuyện hay không để em nói cho anh biết, nếu như lát nữa anh cảm thấy bất ngờ, không biết có cao hứng hay không.”

“A...Yên.... làm sao vậy?” Viêm Liệt khản trương, có thể để cho Bắc Đường Yên nói ra chuyện này nhất định không nhỏ.

“à... trước giữ bí mật đi.... dù sao một hồi sau sẽ biết, đi thôi.... đi tới sân bóng rổ, trận bóng rổ sắp bắt đầu, chủ lực không đến là không đúng.” Bắc Đường Yên cố làm ra vẻ thần bí, sắc mặt Viêm Liệt càng trở nên có chút khó coi, trong lòng bất ổn .

“Yên, em không phải là cố ý chọc ghẹo anh chứ, lúc này em thần bí như vậy...chốc nữa anh một hồi phát huy không tốt, tuyệt đối là trách nhiệm của em.” Viêm Liệt vừa oán hận vừa theo Bắc Đường Yên đi ra sân bóng rổ.

“Không có việc gì, trước khi trận đấu bắt đầu anh liền sẽ biết.” Bắc Đường Yên nói là lời nói thật, nhưng nàng cũng không dám bảo đảm hấn biết rõ sau có thể phát huy bình thường phỏng đoán đến lúc đó khả năng không bình thường càng lớn.

Viêm Liệt dùng ánh mắt hồ nghi nhìn Bắc Đường Yên, hấn làm sao lại cảm thấy trong đó nhất định có âm mưu gì đây.

Sân bóng rổ Viêm Liệt bởi vì là đội viên nên cần phải đi ra tới khu chuẩn bị, hẳn có chút không yên lòng nhìn Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên cười cười.

“Không có việc gì, em sẽ tự chăm lo mình tốt, anh mau đi đi, về phần sự việc kia anh lập tức rồi sẽ có thể biết.”

“Tốt rồi.... hi vọng không phải thật gì làm cho người ta quá kinh ngạc là được rồi.” Viêm Liệt thật sự là đoán không ra Bắc Đường Yên rốt cuộc chơi cái gì, cuối cùng vẫn quyết định đi chuẩn bị.

Viêm Liệt đi tới chỗ chuẩn bị, Bắc Đường Yên cũng biến mất ngay tại chỗ.

“Kính thưa các thầy giáo, cô giáo và các bạn học thân ái, tôi tuyên bố cuộc thi đấu bóng rổ hữu nghị của Hoàng gia học viện chính thức bắt đầu, đầu tiên mời bốn đội ra sân.” Người chủ trì là 1 một sinh viên rất anh tuấn, nói chuyện rất có sức sống làm ọi người tâm tình dâng lên, 1 tiếng ra lệnh, bốn đội liền từ bốn phương đi ra tập trung tại giữa sân bóng rổ.

Đại biểu 4 đội, tính cả đội viên thay thế bổ sung mỗi đội có tám người, bốn nam bốn nữ đây là trận đấu hữu nghị 1 trong những quy tắc chính là nhất định phải bảo đảm phần trăm nam nữ là 2:3 nếu là phạm quy, đây là 1 trong những quy định lạ của Hoàng gia học viện, rất nhiều hoạt động không quan tâm đến giới tính nam nữ nhất là tại lễ tốt nghiệp cuộc thi đấu bóng rổ mọi người ai cũng đều biết.

“Phía dưới để tôi giới thiệu một chút bốn đội này theo thứ tự là đại biểu 2 đội tốt nghiệp của sinh viên khoá này, 2 đội là đại biểu đội giáo sư, bốn đội chia hai cuộc tranh tài, hình thức rút thăm quyết định, mời đại biểu các đội lên đài rút thăm!”

Bốn đội rồi rút bàn bạc một chút, mới chậm rãi đi lên.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Đây là ngạc nhiên mừng rỡ... Liệt... anhi nói xem chúng ta sẽ trở thành đối thủ thế nào?” Bắc Đường Yên đi đến trước mặt hắn, nụ cười thập phần sáng lạn.

62. Chương 62: Đối Chiến

“Anh là cảm thấy kinh hãi đây, chuyện như vậy em không nói cho anh, còn để cho anh tại trước mặt em đặc chí muốn cho em chứng kiến sự lợi hại của anh, anh như thế nào đã quên truyền thuyết về độc thân có hại chứ nhỉ.” Viêm Liệt sau khi kinh ngạc liền lộ ra thần sắc có chút ảo não, hơi oán giận nhìn Bắc Đường Yên.

” Truyền thuyết gì?” Bắc Đường Yên buồn cười nhìn hắn, lộ ra vẻ tò mò.

“Truyền thuyết rất nhiều một người trong đó là nói mười hai người quét ngang tất cả xã đoàn của Hoàng gia học viện trong đó đương nhiên bao gồm các CBL thể dục chính là không nghĩ tới em sẽ chơi bóng rổ, em rất lợi hại phải không?...thế nào lại là em?” Viêm Liệt lời này tuyệt đối không phải là hỏi, hẳn chỉ là dùng một giọng ai oán vẻ rất là bất đắc dĩ, đáy mắt là một cái nhìn đầy thẩm thiết sủng ái, nữ nhân này luôn sẽ có ngoài dự đoán làm cho hắn kinh ngạc không thôi.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Lợi hại ngược lại không dám, bất quá emn cùng các của em là tổ đội ít nhất không có từng thua lần này chắc không nhất định,, lần này đều là nhà trường sắp xếp có vẻ không ăn ý nhỉ.” Bắc Đường Yên đối với quy định này rất là ảo não, chưa thi ra trận phối hợp không tốt đúng là rất ảnh hưởng đến thành tích, nàng còn muốn muốn bộc lộ tài năng đây.

Viêm Liệt tâm tính có chút tương tự, bọn họ hai bên đều muốn tại trước mặt đối phương biểu hiện ra 1 mặt rất ưu tú của mình, muốn được nghe tiếng vỗ tay của người yêu tán thưởng, như vậy sẽ rất thỏa mãn cùng sung sướng.

“Khụ khụ...đại biểu rút thăm, đến phiên 2 đội này nha.” Người dẫn chương trình rất cục nhìn không được 2 vị không coi ai ra gì này cứ vậy tán tỉnh, lên tiếng nhắc nhở một chút.

Bắc Đường Yên tùy ý chọn lấy 1 quả bóng đứng ở một bên Viêm Liệt chờ.

“Mời bốn vị đại biểu mở trái bóng, bên trong mỗi trái đều có tờ giấy, trên mỗi tờ giấy có ghi số thứ tự, hiện tại mời bốn vị đại biểu có thể mở ra giấy.”

Bắc Đường Yên mở ra giấy, là một!

Viêm Liệt lấy ra tờ giấy nhìn nhìn vẻ mặt rất cổ quái, hần xoay người liền hướng người dẫn chương trình hỏi, đưa ra bóng trong tay.

“Cậu xem đây là cái gì?”

“A.... vị bạn học này rút được chính là số lẻ, chúc mừng bạn nhận được 1 món tặng phẩm kỷ niệm.” Bạn MC kia một chút cũng không kinh ngạc nhìn trên tờ giấy vừa nói còn vừa lấy ra một cái hộp.

Xung quanh tất cả mọi người nở nụ cười, Viêm Liệt trừng trừng mắt tức giận nhìn MC kia.

“Trận đấu được quy định, số lẻ cùng số một làm thành 1 vòng tôi xin tuyên đọc danh sách thi đấu.... Hi vọng các vị thầy giáo, cô giáo và các bạn chơi vui vẻ, hãy cố gắng lên!” MC lời nói vừa dứt thì mọi người liền tách ra, hai trận đấu đồng thời tiến hành, từng người và đội cổ động viên đều đã chuẩn bị kỹ càng.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Viêm Liệt cùng đội ngũ và Bắc Đường Yên dưới sự hướng dẫn đi tới sân bóng rổ khi đó lập tức có tiếng vỗ tay không ngừng, tiếng reo hò vang lên xem cả gọi tên

Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên nhìn nhau, trong ánh mắt chỉ có hai bên kịch tính có, ai cũng muốn thắng nhưng càng nhiều hơn là một loại cảm động, bởi vì hai bên vì ánh mắt nhau mà cảm động, bởi vì có thể cùng hoà chung làm 1 điều gì đó mà thấy cảm động

Tiếng còi vút lên, trận đấu bắt đầu, Viêm Liệt dốc hết toàn lực, Bắc Đường Yên cũng không có nhường, hai phe nỗ lực phấn đấu làm điểm số rất căng go, đội này vào một, đối phương lập tức sẽ đuổi theo, tổng thể thực lực đội Bắc Đường Yên xem như yếu thế, những người này cũng đã tốt nghiệp vận động tựa hồ rất ít, kỹ thuật bóng đều có chút rời rạc nhưng mỗi người năng lực phối hợp rất tốt đặc biệt là lại có Bắc Đường Yên làm chủ lực cho nên cũng không có yếu thế, mà bên Viêm Liệt trẻ tuổi khí thịnh, mỗi người kỹ thuật dẫn bóng đều rất tốt, nhưng phối hợp cũng có chút vấn đề, tựa hồ mỗi người đều là chủ lực, càng về sau lực không đủ dần dần bị đội Bắc Đường Yên vượt qua bất quá Viêm Liệt vẫn nỗ lực thắng thua đã không quan trọng quan trọng là hần là có dùng toàn lực hay không, vì Bắc Đường Yên là đối thủ của hần điều này làm cho hần có cảm giác mới lạ tựa hồ hai người không phải là đối thủ, mà là cùng nhau nỗ lực, không có giới hạn bại thắng hần chỉ muốn nỗ lực là tốt rồi!

Kết quả của cuộc so tài làm cho người ta kinh ngạc chính là hoà, tại 3 giây cuối cùng Viêm Liệt san bằng điểm số, trong sân đầu tiên là lặng ngắt như tờ sau đó là tiếng hoan hô, tựa hồ kết quả như vậy làm cho tất cả mọi người rất hài lòng....ha ha, kết quả cũng là thể hoà, kỳ thật kết quả như vậy rất tốt, vô luận bởi vì cố ý hay là vô tình kết quả như vậy làm cho tất cả mọi người rất hài lòng, là cái lạ của trường này đều dùng thể hoà mà chấm dứt.

Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt đi cùng nhau, bước chậm trong vườn trường, hai người đều đổi về y phục như trước nhưng trên mặt vẫn đỏ ửng, sau khi vận động cảm xúc hai người đều có chút kích động.

“Em là cố ý để cho anh ghi bàn....” Viêm Liệt kéo tay Bắc Đường Yên, nhớ lại trận đấu vừa rồi.

“Ha ha ha, vốn chính là 1 cuộc thi đấu nên vui một chút... vui vẻ mới là quan trọng nhất, thắng thua không quan trọng, hơn nữa ành nhìn anh dẫn bóng, nhìn anh ném trúng rổ đẹp trai như vậy em làm sao lại muốn đoạn bóng đây.” Bắc Đường Yên con mắt dị thường sáng ngời, tại cuối cùng kia vài phút thời điểm, nàng xác thực không có đem hết toàn lực, này cũng không phải thương trường đối với quy củ bất thành văn của Hoàng gia học viện nàng vẫn là biết, nàng không quan tâm thắng thua, rồi lại không muốn thua tiếc nuối, cũng không muốn thắng để cho người khác tiếc nuối hưởng chi tư thế chơi bóng của Viêm Liệt rất tuần tú, nhìn hần ném bóng, dẫn bóng mỗi một động tác đều làm cho nàng muốn hoan hô, nàng đã quyết định về sau ở trong công ty sẽ cử hành thi đấu bóng rổ, nhìn hần như vậy như ánh mặt trời phát quang ra 4 phía.

“Anh đẹp trai không? Sao anh lại là cảm thấy em rất đẹp, bên cạnh những nam nhân kia đều bị em mê hoặc, ánh mắt liên tục đi theo em, em bóng vừa vào tiếng vỗ tay đều dọa người, anh lúc ấy vừa muốn đem em giấu đi không để cho người khác xem, lại sợ em thấy được những người kia sẽ lãng quên anh.” Viêm Liệt mạo hiểm lời nói ghen mà chọc cho Bắc Đường Yên cười không ngừng.

“Liệt.. anh không phải là cho là rằng em thích nam sinh trẻ tuổi đi?” Bắc Đường Yên buồn cười hỏi ngược lại, mặc dù nàng là rất thích hắn nhưng cũng không có nghĩa là nàng liền thích tiểu nam sinh, nàng đối với hắn là nhất kiến chung tình, nếu là Viêm Liệt không có xuất hiện, người khác hỏi nàng thích tuýp đàn ông như thế nào, nàng nhất định sẽ không nghĩ tới là tới là 1 người so với mình nhỏ hơn năm tuổi.

“Không phải sao khi tại bệnh viện thì Mặc Sĩ tiểu thư nói cho anh biết nói để cho anh phải cẩn thận một chút, nói không chừng khi nào anh già rồi, em sẽ quên anh.” Viêm Liệt tội nghiệp nhìn Bắc Đường Yên, đem lời Mặc Sĩ Tĩnh thuật lại cho Bắc Đường Yên nghe, khi hắn đi nằm viện lại một lần đụng phải Mặc Sĩ Tĩnh, hai người hàn huyên vài câu, lúc ấy Mặc Sĩ Tĩnh có chút nghiêm túc nói cho hắn một câu như vậy.

Bắc Đường Yên khóe mắt run run, ngón tay véo mặt Viêm Liệt!

“Ngốc lời của cô ấy nói có thể tin sao, em cho anh biết hãy cách những cô bạn của em xa một chút, mỗi người bọn họ đều thành tình anh nếu như là tin các cô ấy có ngày bị bán đi mà không biết.” Bắc Đường Yên nói cho Viêm Liệt nàng nói đây nói thật, những nữ nhân này chỉ sợ thiên hạ không loạn vốn là đối với Viêm Liệt liền ít nhiều có ý kiến nên các cô ấy có cơ hội sẽ trêu chọc, hừ!

“Vậy ý của em là em không thích tiểu nam sinh?”

“...” Bắc Đường Yên nhú mày, lộ vẻ hiềm nghi.

Viêm Liệt tay đặt lên lông mày Bắc Đường Yên.

“Đừng nhú mày, em nghiêm túc sẽ trở nên có chút lạnh làm cho người ta cảm thấy cách thật xa.” Viêm Liệt vừa vuốt mi Bắc Đường Yên vừa nhẹ nhàng nói, vẻ mặt ôn nhu.

“Em không phải là đứng ở bên cạnh anh sao, còn có thể xa đi nơi nào.” Bắc Đường Yên không hề nhú mà mà giống như là làm nũng nói ra, khi nói chuyện lộ một loại kiêu mị phong tình nên Viêm Liệt ngốc rồi.

“Em thật đẹp!”

“Như thế nào, không biết sao?”

“Đừng cười anh, cùng em một chỗ anh có cảm giác cảm thấy mình đặc biệt ngốc.” Viêm Liệt lộ ra một chút ngưỡng ngưỡng.

“Ha ha ha, như thế nào nghĩ như vậy, em mới vừa rồi là nói giỡn .”

Anh biết rõ là em nói giỡn, kỳ thật anh cũng biết Mặc Sĩ tiểu thư cũng là đùa anh bắt quá anh vẫn cảm thấy mình ngốc luôn làm sai có đôi khi còn chọc giận làm em thương tâm.” Viêm Liệt nói chân tình thực lòng, Bắc Đường Yên cũng nghe được uất ức.

“Chúng ta chỉ là khi đó thời gian quen biết còn quá ít, đến thời gian lâu dài vấn đề như vậy sẽ không tồn tại.” Tình cảm của bọn họ lúc mới bắt đầu phát triển quá nhanh, và vấn đề xuất hiện cũng quá nhanh, mà tính cách của nàng lại quá mạnh không tha ột viên sỏi hạt cát có một số việc không nên trách nhiệm về ai.

“Chúng ta sẽ cùng một chỗ cực kỳ lâu sao?”

“Vậy anh có nghĩ sống cùng em một chỗ cực kỳ lâu không?” Bắc Đường Yên hỏi ngược lại, khóe mắt hơi cười.

“Nghĩ... rất muốn, hết sức muốn, muốn đến tim đều đau đớn.” Viêm Liệt nghiêm túc nói ra.

“Như vậy em cũng muốn nhất định chúng ta sẽ cùng một chỗ cực kỳ lâu, bắt quá...”

“Bắt quá cái gì?” Viêm Liệt khẩn trương hỏi.

“Bất quá chúng ta tốt nhất lúc này nên rời đi thôi, sau đó sửa sang lại một chút bởi vì dạ tiệc sắp bắt đầu rồi, anh nghĩ mặc thành thế này đi tham gia lễ đính hôn của chúng ta sao.” Bắc Đường Yên chỉ chỉ y phục 2 bên, giống như buồn rầu nói.

“A, đúng vậy... nhanh lên, chúng ta đi nhanh đi.”

...

Lễ đính hôn của Viêm Liệt và Bắc Đường Yên đơn giản mà long trọng, khách mời đều là người quen hiểu 2 bên gia đình, bằng hữu, nhưng thân phận người thân và bằng hữu lại đều có chút quá cao, làm cho cả tiệc đính hôn cũng giống như là một tiệc rượu đầy danh nhân xa hoa.

“Đó là thị trưởng đi, so với trên tivi không khác lắm.” Nhân viên phục vụ chỉ vào một nam trung niên chừng bốn mươi tuổi nói ra.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Phải ha.... là không khác lắm, cậu xem người kia hình như là nữ quan toà Mạnh Phi Vũ, cô ấy có thể là nữ quan toàn ưu tú nhất của quốc gia chúng ta.”

“Xem một chút cô gái mặc lễ phục màu vàng nhạt kia nhìn cũng rất quen mắt, hình như là đã gặp nhau ở nơi nào rồi, cậu biết không?”

“Trời ạ.... làm sao cậu dần như vậy, đây chính là nữ tướng quân duy nhất của quốc gia chúng ta, cậu ngay cả cô ấy cũng không nhận ra quá kém.”

“Đúng vậy....mình nhớ ra rồi, ha ha, xin lỗi, cậu cũng biết mình trí nhớ không tốt.”

“Nha.... cậu mau nhìn, vị tiểu thư kia có phải là nhà thiết kế nổi danh Hắc Tiệp Sa không, nhất định là cô ấy, mình không có nhìn lầm, nguyện vọng lớn nhất của mình đó là có thể mặc áo cưới cô ấy thiết kế đi vào lễ đường!” Một nữ nhân viên phục vụ vui mừng chỉ vào một cô gái thân màu đen nói ra.

“Cậu xem xem còn có vị tiểu thư kia, cậu còn nhớ rõ trước một đây 1 thời gian có Trù thần trận đấu không, cô ấy giống như chính là Chủ Bình ủy a.”

“Nha, tổng tài cũng tới, trời ạ.... nhanh lên nhanh lên đứng vững, tổng tài đến đây.”

Phong Nhung nhà cư đây là sản nghiệp của Lăng Ngạo Vũ, Lăng Ngạo Vũ đến, tất cả mọi người quy củ đứng thẳng, lời nói toàn bộ cũng bị im bật.

Lăng Ngạo Vũ lạnh lùng lướt nhìn mọi người, mang theo 1 người bạn nam tiến vào buổi tiệc, rồi mọi người mới thở phào nhẹ nhõm nhưng không đợi tâm tình bọn họ hòa hoãn thì một cô gái một thân áo da màu đen liền mang theo một đồng lớn nam nhân mặc đồ đen từ một chiếc hân mã xa tđi xuống, kia đầy hơi thở của xã hội đen trên người nàng vô cùng tinh tế. (L: xã hội đen cũng có hơi thở tinh tế...@@)

Hỏa Viêm vung tay lên, đám người mặc hắc y ngay lập tức tản đi, phục vụ ở cửa miễn cưỡng cười dẫn Hỏa Viêm đưa đến nơi tổ chức tiệc.

Lục tục nơi đó đã đầy người, hạng người muôn hình muôn vẻ hạng gì đều có, náo nhiệt cực kỳ.

Một đồng nữ nhân tụ lại với nhau, phong tình khác nhau lại đều có một loại tự tin ngạo nghệ, hấp dẫn phần lớn ánh mắt những người đàn ông bên cạnh, làm cho người ta thấy hoa cả mắt.

Kim đồng hồ dần dần chỉ giờ, Viêm Liệt và Bắc Đường Yên rốt cục xuất hiện ở hội trường, Viêm Liệt một thân âu phục màu trắng, Bắc Đường Yên thì mặc lễ phục màu lam nhạt hai người tay dắt tay nhau xuất hiện trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc.

“Liệt... đi mau, chúng ta tới cửa đi, ba mẹ em đã tới rồi, chúng ta đi đón bọn họ.” Bắc Đường Yên lôi kéo hắn ra phía cửa.

Viêm Liệt có chút khẩn trương đi theo bên cạnh Bắc Đường Yên, hắn là lần đầu tiên nhìn thấy cha mẹ Bắc Đường Yên, cũng không biết bọn họ là người thế nào, có thích hắn hay không?

63. Chương 63: Đính Hôn (Thượng)

Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt chờ ở cửa, cha mẹ em trai của hắn đã đã sớm tới ở trong buổi tiệc, cha mẹ Bắc Đường Yên thì là vừa vặn xuống phi cơ liền hướng nơi này tới.

Ước chừng năm phút đồng hồ sau, một chiếc xe chậm rãi dừng ở trước mặt 2 người, Viêm Liệt có chút khấn trương, trong xe đi ra là một nam nhân chừng hơn 40 tuổi rất phong độ, chừng chặc lộ ra sự tao nhã, ông ấy đi đến cửa xe mở cửa, một người nữ nhân đi xuống, thoát nhìn cũng chừng bốn mươi tuổi, cùng Bắc Đường Yên có bảy phần giống nhau, giữa lông mày lộ ra một sự hoà ái cùng cơ trí.

“Con rất lấy làm vinh hạnh được đón tiếp cha mẹ tới tham gia tiệc đính hôn của con, cha mẹ mau mau vào bên trong, bữa tiệc mong chờ sự có mặt của 2 vị đó.” Bắc Đường Yên tiến lên đón chào, giọng nói kia làm cho hai phụ thê đi tới đều lộ ra vẻ mặt lúng túng.

“Khụ khụ khụ... Yên nhi, con nên giới thiệu cho ba mẹ biết một chút người bên cạnh sao?” Mẹ Bắc Đường Yên bắt đầu nhìn xem con gái nhà mình, nữ nhi này cái gì cũng tốt, chính là không tôn trọng người làm cha mẹ bọn họ, mỗi lần gặp mặt cũng phải tổn hại vài câu mới bỏ qua.

“Viêm Liệt đây là cha và mẹ của em, đây là Viêm Liệt chúng ta mau vào đi thôi, tất cả mọi người đang chờ đây.” Bắc Đường Yên giả vờ giới thiệu, song phương cũng chưa từng thấy qua, đối với giới thiệu ngắn gọn này đều là bất mãn, cha Bắc Đường Yên Bắc Đường Đức cùng vợ đều rất tò mò nhìn Viêm Liệt, anh mắt Viêm Liệt đầy kính cẩn, khẽ cười.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Bá phụ, bá mẫu, chào 2 bác con là Viêm Liệt.” Thái độ của Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên hoàn toàn bất đồng, nhìn cha mẹ Bắc Đường Yên đồng thời cũng cẩn thận quan sát về mặt 2 vị, hắn đây là con rể thấy nhạc phụ đương nhiên rất khấn trương.

“Chào, bác là Lại Thuỷ mẹ của Bắc Đường Yên, rất hân hạnh gặp con.” Lại Thuỷ bà cũng dùng đến ánh mắt xem kỹ nhìn xem Viêm Liệt, đối với Viêm Liệt bọn họ cũng là quen thuộc, mặc dù không có gặp qua nhưng tư liệu truyền đến đem Viêm Liệt điều tra rõ ràng tường tận, người nữ nhi của bọn họ xem trọng, bọn họ làm sao có thể không coi trọng.

Bắc Đường Đức ở một bên gật đầu nhẹ, cùng Viêm Liệt chào hỏi.

“Được rồi vào đi thôi.” Bắc Đường Yên nhìn về mặt cha mẹ cũng biết Viêm Liệt đã được bọn họ đồng ý, kỳ thật cũng không cần nhìn, tiệc đính hôn có thể làm đương nhiên là cha mẹ mặc dù đi chu du thế giới nhưng tai mắt cũng không ít.

Bốn người vào buổi tiệc, mọi người rồi rít chào hỏi, cuối cùng bốn người đi tới trước mặt cha mẹ Viêm Liệt, trưởng bối hai nhà mới xem như được gặp qua mặt nhau.

Viêm phụ viêm mẫu đều có chút hơi lo lắng, cha mẹ Bắc Đường Yên đều rất hoà ái cũng không có lộ ra vẻ mặt khinh thường gì, đối phương mặc dù không có thân phận gì địa vị nhưng là chỉ cần Bắc Đường Yên thích, đều không là vấn đề Bắc Đường gia không cần lợi dụng cưới hỏi để đạt được cái gì đây là điều mà cha mẹ Bắc Đường Yên luôn dạy bảo, Bắc Đường Yên hạnh phúc mới là quan trọng nhất, bất quá bọn họ cũng là có một cái lo lắng Viêm Liệt tuổi có vẻ hơi nhỏ tựa hồ chưa đủ chừng chặc, không biết Bắc Đường Yên có chút vất vả gì không, chỉ là khi bọn họ thấy con gái có nụ cười hạnh phúc cũng liền yên tâm bỏ qua sầu lo, nữ nhi của bọn họ há lại sẽ để ỉn không thoải mái sao.

Song phương cha mẹ coi như hòa hợp, Viêm Liệt cũng thở phào nhẹ nhõm, đi chiêu đãi những người khác chủ yếu là hắn đi theo bên cạnh Bắc Đường Yên đi làm quen bạn của Bắc Đường Yên lúc này hắn mới thật sự thấy được sự giao thiệp của Bắc Đường Yên rộng đến cỡ nào, quyền thế lại là lớn đến cỡ nào, trong bữa tiệc này người đề là nhân vật, chỉ trong TV mới có thể nhìn qua, nhưng bây giờ đều xuất hiện ở trước mắt, cùng Bắc Đường Yên cười nói, làm cho hắn không khỏi có chút cảm thán.

Mặc dù hắn chưa bao giờ nghĩ tới dựa vào quyền thế của Bắc Đường Yên làm những thứ gì, nhưng là hắn đã đứng ở nơi đây, như vậy khả năng sẽ không thoát ly hết thấy.

“Đang suy nghĩ gì, cảm giác cậu sao thương cảm như vậy chứ.” Nói chuyện là Tư Đồ Tử Nhưng, nữ luật sư nổi danh độc miệng, cũng là 1 trong bạn tốt của Bắc Đường Yên.

“Không có.... chỉ là thấy đến nơi này sao nhiều đại nhân vật như vậy, làm cho người ta có chút cảm thán.” Là bạn của Bắc Đường Yên nên hẳn là dùng thái độ cẩn thận một chút đối đãi, hẳn không có quên Bắc Đường Yên cảnh cáo, những nữ nhân đều là rất đáng sợ.

“Đại nhân vật? Ha ha ha... Viêm Liệt, cậu bây giờ cũng coi như là đại nhân vật, có một số việc cũng nên hiểu chút ít.” Tư Đồ Tử Nhưng như có điều suy nghĩ nói, ý tứ trong lời nói làm cho người ta nghiền ngẫm.

“Có ý gì?” Viêm Liệt không biết.

“Ha ha... Bắc Đường Yên xem như là 1 đại nhân vật sao?” Tư Đồ Tử Nhưng không đáp hỏi ngược lại.

“Đương nhiên.” Nữ vương giới kinh doanh, chỉ sợ giới thượng lưu không ai không biết cái tên Bắc Đường Yên, nàng tại trong mắt người bình thường có thể coi là 1 thần tượng tồn tại, đương nhiên là 1 đại nhân vật.

“Như vậy, cậu bây giờ là vị hôn phu của cô ấy, cũng là tiêu điểm cậu nói xem mình còn chưa tính là 1 đại nhân vật sao?”

“Này không giống!” Viêm Liệt phản bác, thành công của Bắc Đường Yên là nàng cố gắng có được, mà hẳn cũng phải dựa vào nỗ lực chính mình mới có thể đứng ở bên cạnh nàng, cũng không muốn dựa vào nàng đạt được danh tiếng thành tựu gì.

“Như thế nào, cậu có phải cảm thấy dựa vào nữ nhân mà nổi danh có chút mất mặt hay không?” Tư Đồ Tử Nhưng lộ ra một cái cười, trong ánh mắt thoáng hiện lên một tia trào phúng.

Con người ...có đôi khi chính là nhìn không ra.

“Phải dựa vào thì tôi cảm thấy mất mặt, muốn chính mình nỗ lực mà thôi nếu không Yên cũng sẽ xem thường tôi!” Viêm Liệt bị Tư Đồ Tử Nhưng cười vậy cười làm cho có chút ít ảo não, cái loại ánh mắt như nhìn thấu hẳn, châm biếm chột lóe lên hẳn cũng không có bỏ lỡ, hẳn cũng không phải là sợ mất mặt, chỉ là không muốn để cho Bắc Đường Yên xem thường hẳn!

“Tặc tặc, tôi liền hoài nghi...” Tư Đồ Tử Nhưng thập phần khoa trương lắc đầu, lộ ra vẻ mặt đáng tiếc.

“Hoài nghi gì?” Biết rõ Tư Đồ Tử Nhưng là cố ý để cho hẳn hỏi thăm, nhưng sự tình liên quan đến Bắc Đường Yên, hẳn thật đúng là nhìn không được.

“Hoài nghi Bắc Đường Yên làm sao sẽ vừa ý 1 tên gốc thế này!”

“Cô... Hừ!” Viêm Liệt tức giận, lại chỉ có thể oán hận trừng mắt Tư Đồ Tử Nhưng, không có biện pháp nữ nhân này là bạn của Bắc Đường Yên mà dù không phải phỏng đoán hẳn cũng đâu không lại Tư Đồ Tử Nhưng.

“Như thế nào... tức giận, Viêm Liệt có này tôi cảm thấy được nên có nghĩa vụ nói cho cậu biết” Tư Đồ Tử Nhưng thu hồi vẻ mặt cười giỡn, trở nên vẻ nghiêm túc.

“Nói cái gì?” Viêm Liệt hồi hộp, không biết cô gái giáo hoạt này kế tiếp sẽ nói cái gì.

“Bắc Đường Yên sự nghiệp rất lớn, cô ấy cũng là người, cũng cần có người trợ giúp, cậu là người yêu của cô ấy, cậu cần phải học được vì nàng mà chia sẻ lo âu, mà không phải là vì lòng tự trọng nhằm chán kia mà hiềm nghi” Tư Đồ Tử Nhưng nói vậy giọng có chút lạnh.

“Không phải là bởi vì lòng tự trọng, tôi chỉ là không hi vọng cô ấy hiểu lầm, tôi không hi vọng là mình muốn dựa vào cô ấy để phát triển.” Viêm Liệt căng cau mày, lời nói cô gái này làm cho hẳn cũng lọt vào suy tư, trước kia chuyện như vậy hẳn chỉ là không muốn để cho người hiểu lầm, cũng không muốn làm cho Bắc Đường Yên hiểu lầm, lại không có nghĩ qua phương diện này.

Hồi tưởng khi Bắc Đường Yên đang đợi hẳn luôn đang nhìn văn kiện, có đôi khi làm thêm giờ đến rất khuya, lúc ở nhà cũng sẽ xử lý công việc, nghỉ ngơi cũng rất ít, mọi việc lớn nhỏ ở công ty đều cần Bắc Đường Yên

chỉ đạo không khổ cực là không thể, người bình thường cũng chỉ là thấy được 1 màn hào quang thành công lại đã quên sau lưng cần bao nhiêu nỗ lực cùng mồ hôi mà có!

Không có ai thành công là dễ dàng mà Bắc Đường Yên có thể có thành tựu hôm nay cũng là bỏ ra rất nhiều, Viêm Liệt có chút lo âu xem xem Bắc Đường Yên, muốn ôm nàng vào lòng, muốn an ủi mệt mỏi cùng vất vả với nàng.

“Nếu như cái cậu để ý chỉ là danh dự của mình, vì tâm tình của mình mà sống tôi cảm thấy cậu không xứng đứng ở bên cạnh Bắc Đường Yên, nữ nhân kia cường thế nhưng cũng thiếu hụt thủ đoạn mềm yếu, nàng có lẽ sẽ coi chững cuộc sống của cậu nhưng là nhất định sẽ không làm khó dễ cậu, có lẽ chính cậu ấy cũng không có nghĩ qua vấn đề này, Viêm Liệt... yêu cô ấy sẽ phải đứng ở góc độ của cô ấy mà cân nhắc, không cần phải tự mình là đúng, phải làm thế nào đối với nàng là tốt nhất, biết không? Được rồi, cậu tự mình nghĩ đi.”

Tư Đồ Tử Nhưng không hổ là làm luật sư, những lời này nói ra Viêm Liệt đều có chút choáng, lời nói chứa đầy hàm ý phi phạm, người đi còn Viêm Liệt ngây ngốc đứng suy nghĩ tới lời nói kia. . .

Không cần phải tự cho là đúng, làm gì đối với nàng tốt nhất...

“Viêm Liệt, ta đây cảm thấy được cô bạn kia nói gì cậu đừng có tin hoàn toàn, nhiều nhất là tin năm phần được rồi.” Không Không cầm lấy một ly rượu rồi từ đâu hiện ra bên cạnh Viêm Liệt, động tác cực nhanh làm cho người ta không thể không cảm thán quả nhiên không hổ là siêu trộm.

Viêm Liệt sững sờ, lộ ra một cái cười khổ.

“Nam nhân, cười ngốc gì vậy, nói cho cậu biết phải đối thật tốt đối với Yên... nếu không ta đây liền bán cậu đến Nam Phi làm dã nhân, hừ!” Hỏa Viêm cũng tới đây tham gia náo nhiệt, không khách khí nói uy hiếp. (L: nam chính quả đáng thương, xung quanh quả là toàn có hại...)

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Làm dã nhân không tốt, hay làm thịt người nướng đi, mình thích ăn.” Quan Uyển U cũng đi theo sau Hỏa Viêm quảng xuống một câu nói.

Viêm Liệt lần này xem như hoàn toàn bất đắc dĩ, hẳn biết rõ bạn của Bắc Đường Yên hữu ít nhiều gì đối với hắn có chút ý kiến, bất quá bây giờ xem ra không phải là có chút mà là rất nhiều...đem hắn làm thịt... có thể không nhiều sao!

“Liệt, mấy cậu ấy là cùng anh nói cái gì hả?” Bắc Đường Yên rốt cục chạy tới, có chút nghi hoặc hỏi thăm Viêm Liệt, ánh mắt nhìn bạn mình cách đó không xa đối với nàng cười gian, có chút bất đắc dĩ.

“Bọn họ nói chúc chúng ta sớm ngày lập gia đình, ân ân ái ái.” Viêm Liệt không có nói thật, lời những nữ nhân nói nửa thật nửa giả hắn hay là giữ lại đi.

“...” Bắc Đường Yên biết rõ hắn không có nói thật cũng không vạch trần, chỉ là cho vài người bạn ánh mắt cảnh cáo, không phải là nàng trọng sắc khinh bạn, mà là nàng quá mức hiểu rõ đám bằng hữu kia, Viêm Liệt tại trong các nàng nhất định không tốt!

64. Chương 64: Đỉnh Hôn (Hạ)

“Yên, kỳ thật các cô ấy nói cho anh biết phải đối xử thật tốt đối với em, sợ em bị ủy khuất.”

Viêm Liệt thay đổi lí do, giống như nghiêm túc lại như cười đùa.

Bắc Đường Yên thu hồi cái nhìn về phía bạn tốt, buồn cười nhìn Viêm Liệt.

“Lời này so với câu vừa nãy là thiệt hay giả.” Bắc Đường Yên trừng mắt nhìn, những người bạn kia như thế nào lo lắng mình bị ủy khuất chứ.

“Vậy nếu như anh nói các cô ấy bắt nạt anh thì sao” Viêm Liệt vẽ mặt biến thành ủy khuất.

“Ha ha ha.... này còn có chút khả năng, em đã sớm nói những nữ nhân kia chỉ sợ thiên hạ không loạn, cách xa các cô ấy một chút là tốt rồi.” Bắc Đường Yên nở nụ cười, cười run rẩy hết cả người, cười đến lóa mắt lập tức hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, Viêm Liệt bên cạnh nghiêng người chặn Bắc Đường Yên.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Anh cảm thấy được em cùng các cô ấy là một phe, cười như thế....” Viêm Liệt đem Bắc Đường Yên ôm vào trong ngực, che lại mọi ánh mắt nhìn.

“Như thế nào...em khi dễ anh?” Bắc Đường Yên đem rượu trong tay để đến bên miệng hân, mập mờ nhìn hân.

“Muốn anh nói thật không?” Viêm Liệt liền uống rượu trên tay Bắc Đường Yên, sắc mặt trở nên hồng, hân thật sự là không quá thói quen ở trước công chúng làm hành động thân mật như thế.

“Được..anh nói đi.” Bắc Đường Yên nhẹ nhàng nghiêng đầu, cùng Viêm Liệt bốn mắt nhìn nhau, tình ý vô hạn.

“Anh nói, anh... muốn hôn em....” Viêm Liệt cúi đầu xuống, lời còn chưa dứt, hai người đã hôn nhau.

“Khụ khụ khụ... này trước mặt mọi người còn ra thể thống gì!” Một giọng nữ nhân dễ nghe ở một bên vang lên, Viêm Liệt có gan không tốt lắm muốn thối lui, lại bị Bắc Đường Yên giữ chặt không tha, ngược lại nụ hôn lại sâu hơn.

“Ha ha ha...” Hỏa Viêm ở một bên cười to, còn bên cạnh hơn mười cô gái phong tình khác nhau những thành viên của độc thân có hại đều tụ tới.

“Như thế nào... hân mộ hay là đồ kị hộ?” Bắc Đường Yên rút cục buông Viêm Liệt ra, khiêu khích nhìn mấy cô bạn chung quanh.

“Hừ... cậu cho rằng mình cậu có sao, có muốn hay không nhìn qua kẻ nhà mình 1 chút, nhất định so với nhà cậu nghe lời hơn. “

Hỏa Viêm khinh thường cười, nói đến Cái Vũ “nhà mình” lộ ra một tia nhu tình khó có được.

“Đúng vậy, tại cậu dùng bạo lực giải quyết vấn đề nên nào có ai dám không nghe lời.” Bắc Đường Yên cũng khinh thường trả lời lại một cách mỉa mai, bà bạn Hỏa Viêm này luôn biết dùng bạo lực giải quyết vấn đề, hết lần này tới lần khác vẫn chưa có người nào có thể đánh thắng được nàng, để cho nàng lớn lối không có người quản được .

“Hừ!” Hỏa Viêm hừ nhẹ.

Mọi người cười ha hả, không khí càng thêm náo nhiệt.

Mọi người vừa rồi rảnh tán gẫu chỉ chốc lát, một bồi bàn đã đi tới, nói với Bắc Đường Yên:

“Thưa Bắc Đường tiểu thư nghi thức của lễ đính hôn sắp bắt đầu, mời ngài và Viêm tiên sinh qua chỗ đó.”

“Đi thôi... Liệt, còn các cậu nữa không cần phải đồ kị hộ chúng ta đâu.” Bắc Đường Yên và Viêm Liệt đi lên trên đài.

Bữa tiệc đính hôn tiến hành vô cùng thuận lợi, tuần nam mỹ nữ, tài tử giai nhân, hảo hữu tràn đầy tiếng hoan hô chúc mừng. Chắc ngày thứ hai tất cả tờ báo lớn nhỏ đều đưa tin chuyện này nội dung cặn kẽ đến từng chi tiết, Viêm Liệt lại được đưa ra làm đề tài thảo luận, mỗi người nói 1 kiểu.

Gia trưởng của 1 bên lần nữa ngồi xuống cùng nhau, nói vài câu qua lại rồi từ biệt, sau khi tiễn cha mẹ về Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt mới trở lại nhà của mình.

“Yên, em có mệt không ? đi tắm sớm một chút rồi nghỉ ngơi đi.” Viêm Liệt nhìn xem nàng toát ra vẻ uể oải thấy đau lòng

Bắc Đường Yên cầm tay Viêm Liệt, mặt mày mỉm cười.

“Vị hôn phu của em, ngày tốt cảnh đẹp, đêm xuân một khắc, anh không biết là chúng ta nên làm những gì sao?”

“Vị hôn thê của anh, em nói xem chúng ta nên làm những gì?” Viêm Liệt trong nội tâm vừa động, ham muốn lại dấy lên.

“Vị hôn phu của em, anh biết rõ còn cố hỏi...”

“Vị hôn thê của anh...”

Triền miên rỉ tai, nhu tình ngàn vạn, rên rỉ đến mệt mỏi

Viêm Liệt ở công ty biểu hiện hết sức ưu tú, các nhân viên đều khâm phục, chỉ cần là hần yêu cầu thì đều toàn lực hoàn thành, họ cực phối hợp Viêm Liệt đối với những chuyện này nhìn ở trong mắt, ghi ở trong lòng ngày đính hôn đó lời của Tư Đồ Tử Nhưng khiến hần luôn ngẫm nghĩ. Những ngày này, hần nỗ lực công tác, cũng gắng hiểu rõ Bắc Đường tập đoàn, Bắc Đường Yên mặc dù có chút kỳ quái nhưng mà rất cần kễ giảng giải tình hình của công ty, cũng mang theo hần giới thiệu cho những người cốt cán của tập đoàn, bọn họ cùng nhau đi xã giao nhiều hơn.

Đề án chỉ có 1 chút nhỏ nhỏ cần đổi lại, nhưng toàn bộ còn lại đều làm cho người ta tán, thưởng rất nhiều ý tưởng đều chiếm được sự đồng ý của mọi người, Bắc Đường Yên cười nhìn hết thấy.

Viêm Liệt đang trưởng thành, có thêm sự thành đạt, thêm nét chừng chạc, cả Bắc Đường tập đoàn đều đang nhìn vào biến hóa của hần.

Buổi trưa, Bắc Đường Yên ở trong phòng làm việc, 2 người cùng dùng cơm.

“Liệt, hai phần thiết kế này anh cầm xem một chút, có ý kiến gì cứ viết lên thoải mái.” Bắc Đường Yên đưa cho hần hai phần tài liệu, hần mở ra xem xem lộ ra một nụ cười khổ.

“Yên, em liền như vậy yên tâm đem 1 cái hợp đồng trị giá trăm triệu cho anh xem, em muốn anh nói cái gì đây.” Viêm Liệt đối với sự tin tưởng của Bắc Đường Yên với mình tất nhiên là rất cao hứng nhưng hợp đồng trăm triệu này giao cho hần một người vừa mới tốt như hần...hần biết sao đây, năng sẽ không sợ hần làm thất bại sao đây.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Như thế nào...anh sợ?” Bắc Đường Yên dùng ánh mắt khiêu khích nhìn hần.

“Yên không cần phải kích anh nếu như là tháng trước, có lẽ còn có thể sợ, nhưng trong khoảng thời gian này anh cố ý thức bồi dưỡng mình, kiến thức đã am hiểu thêm không ít chỉ cần em tin anh, anh liền nhất định nỗ lực làm được kết quả tốt nhất, không cô phụ sự tín nhiệm của em với anh!” Viêm Liệt trong mắt thoáng hiện lên một sự kiên quyết, hần nhất định sẽ nỗ lực làm, tận lực chia sẻ âu lo cho Bắc Đường Yên!

“Liệt... em cảm giác, cảm thấy trong khoảng thời gian này anh đều kì quái, như thay đổi... hình như là kể từ sau lễ đính hôn, là có người nói gì đó với anh sao?”

Bắc Đường Yên đối với sự thay đổi của hần rất mừng rỡ, nhưng cũng làm cho người ta nghi hoặc.

“Em không vui sao... anh muốn cố gắng một chút, như vậy em có thể bớt đi vất vả.” Viêm Liệt đi đến bên cạnh Bắc Đường Yên, đem nàng ôm ở trong lòng nói nhỏ.

“Ha ha, nói đi.... là ai gõ cái đầu gỗ của anh, anh rước kia là bướng bỉnh vô cùng, mỗi lần đều muốn cầu xin em không cần phải can thiệp vào công việc của anh, chỉ sợ liên quan đến 2 chúng ta.” Bắc Đường Yên tỏ trong ngực hần, cười sáng sủa.

“Tiệc đính hôn Tư Đồ tiểu thư có nói vài câu, trước kia là anh sơ sót, kỳ thật anh không phải sợ cùng em có quan hệ gì mà anh chỉ là không muốn em xem thường anh, cho là anh muốn dựa vào em phát triển có ai đó nói như vậy sẽ khiến em khó chịu.” Viêm Liệt có chút thẹn thùng, không nghĩ tới Bắc Đường Yên cũng nghĩ như vậy, xem ra trước kia chính mình làm việc đúng là có chút ít cố chấp đây.

“Giao thiệp cũng là một loại tài nguyên, đối với em mà nói, giao thiệp cũng là một loại năng lực, anh có thể để cho em thích liền chứng minh anh khác với họ, nếu như em thật sự cảm thấy anh không thì sao lại nguyện ý cùng anh một chỗ chứ...hơn nữa, không hẳn nhìn vào ánh mắt người ngoài với năng lực của anh em đánh cuộc cho anh thêm vài năm phần đầu nữa anh sẽ thành công, em chỉ rút ngắn nó cho anh phát huy tốt hơn mà thôi, hơn nữa cho dù chúng ta không có quan hệ này tiền đồ anh vẫn sáng lạn , tài năng kinh doanh thiên phú của anh làm cho người ta phải tán thưởng, những người quan trọng trong công ty ai cũng khen ngợi tán thưởng anh, nói là em có ánh mắt tốt.

Bắc Đường Yên toát ra một loại tâm tình kiêu ngạo, người khác khen hẳn coi như là khen nàng, nàng làm sao sẽ mất hứng chứ.

“Yên... chỉ cần em cao hứng là tốt rồi, anh thực sợ bởi vì chuyện anh mà có cái gì ảnh hưởng không tốt với em.” Viêm Liệt đem đau buồn trong lòng âm thầm nói ra.

“Hừ... bọn họ dám, Bắc Đường tập đoàn là vương quốc của em... không hiện tại là vương quốc của chúng ta. Liệt....đừng làm ỉn quá mệt mỏi, muốn làm cái gì thì làm cái đó, em là vị hôn thê của anh, anh là người đặc biệt, để em có thể tin cậy.” Nàng cười ngạo nghễ, mười phần tự tin, phong thái mê người.

Nàng yêu hẳn, và Bắc Đường tập đoàn so với hẳn chẳng là gì! Chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể lại tạo dựng lại vô số Bắc Đường tập đoàn nhưng Viêm Liệt thì chỉ có một, tình yêu chỉ có một, cái gì nặng, cái gì nhẹ tự biết rõ !

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^__^)

“Yên, em càng như vậy thì anh chính là càng cảm giác mình không xứng với tốt em, em thì không thể là 1 người bình thường, mỗi lần nhìn em đẹp như vậy làm cho anh lo lắng em sẽ bị người khác cướp đi.” Viêm Liệt nói có vẻ ủy khuất, cũng rất chân thành, có người yêu chói mắt như này hẳn như thế nào lại có thể yên tâm đây, những này qua hẳn cũng gặp qua người theo đuổi Bắc Đường Yên , kẻ có địa vị, kẻ có tài năng...

“Nói thật... Liệt bất an như vậy đâu giúp được anh...bọn họ theo đuổi em thì cũng không bắt anh nhường em mà, em đều nghiêm khắc cự tuyệt nếu như anh còn chưa hài lòng liền chính mình đi xử lý, đi đánh bọn họ cũng được, em sẽ giúp anh xử lý chuyện sau đó nhất định sẽ khiến bọn họ giận mà không dám nói gì.” Bắc Đường Yên nửa giả nửa thực nói trêu ghẹo, trong lòng nghĩ đến lúc đó nếu như Viêm Liệt thật sự bởi vì ghen mà động thủ, nàng nên làm những gì... là giúp hẳn đánh người hay là xử lý phiền toái đây, ha ha ...cũng hay ho.

“Em đó... chỉ sợ thiên hạ không loạn, không khác mấy cô bạn của em, luôn là ưa thích trêu chọc người khác.” Viêm Liệt nhẹ nhàng cắn cổ Bắc Đường Yên một chút.

Bắc Đường Yên rút cổ một cái, không cam lòng yếu cắn lại một cái, nhào vào trong ngực hẳn ngẩng đầu nhìn, lộ ra một tia nụ cười tà ác.

“Hừ, có người nói là nữ nhân không xấu, nam nhân không thương, hơn nữa...em chỉ thích trêu chọc anh, người khác mới chẳng muốn trêu chọc.”

“Dạ dạ dạ... có thể làm cho Bắc Đường đại tiểu thư trêu chọc là vinh hạnh của tiểu nhân, xin ngài tận tình trêu chọc tiểu nhân, tiểu nhân nhất định sẽ không phản kháng!”

“Hừ... ba hoa, học cái xấu.”, Bắc Đường Yên bàn tay nhỏ bé sờ tai hẳn, nhẹ nhàng véo một cái.

“Cái này gọi là gần mực thì đen, gần đèn thì rạng, anh ngày ngày đều cùng em một chỗ, học cái xấu là tất nhiên .”

“Nha.... còn dám ngụy biện, coi chừng em cắn anh.”

“ . . . ”

65. Chương 65: Hành Trình Bắc Âu

Viêm Liệt dần dần tiếp thu các dự án lớn của công ty lần này chính là một tập đoàn ở Bắc Âu cùng Bắc Đường tập đoàn hợp tác, đối phương đã cùng hắn hội đàm nhiều lần, song phương đều rất mong đợi lần hợp tác này, nhưng còn cần cụ thể hiểu rõ tình hình công ty đối phương 1 chút nên muốn đích thân đi Bắc Âu một chuyến.

Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên thảo luận, cuối cùng do Viêm Liệt dẫn đoàn, Văn Mẫn đi theo, Bắc Đường Yên bởi vì có chuyện quan trọng khác nên thật sự là đi không được, nàng cũng muốn mượn cơ hội này chân chính làm Viêm Liệt có thêm khả năng làm quản lý, hơn nữa có Văn Mẫn đi theo thật sự có xảy ra chuyện gì, cũng ứng đối được.

“Yên... yên tâm, anh nhất định sẽ không cô phụ kỳ vọng của em .” Tại sân bay Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên từ biệt.

” Ngốc, kỳ vọng của em là anh sẽ thành công, đi sớm về sớm, em sẽ chờ anh !” Bắc Đường Yên sửa sang lại cà vạt cho hắn, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi.

Bóng lưng hắn biến mất, Bắc Đường Yên quay đầu lại liền đối với người xuất hiện ở phía sau phân phó nói:

“Nhất định phải bảo đảm an toàn cho Viêm tiên sinh nếu như xảy ra chuyện không may thì đừng bao giờ hi vọng làm ăn được ở đây nữa.”

“Đi, mong Bắc Đường tiểu thư yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ bảo vệ tốt Viêm tiên sinh.” Vài hắc y nhân đối với Bắc Đường Yên gật đầu nhẹ, cũng đi theo sau lưng đoàn người kia lên máy bay, bọn họ là hộ vệ tự do Bắc Đường Yên mời tới, chịu trách nhiệm bảo vệ chuyến đi này an toàn, nước ngoài không như trong nước, cẩn thận một chút vẫn tốt hơn.

Không biết vì sao Bắc Đường Yên cảm giác, cảm thấy có cái gì không tốt sẽ phát sinh, làm cho người ta có chút lo lắng. (L: linh cảm phụ nữ quả nhạy bén....)

Viêm Liệt đi công tác ba ngày rồi, mỗi ngày cũng sẽ gọi điện thoại về cho Bắc Đường Yên, hai người nói lời tình yêu quả là có tư vị.

“Yên, chúng ta ngày mai sẽ quyết định ký hết hợp đồng, ký hết hợp đồng xong anh sẽ trở về, anh rất muốn gặp được em.” Viêm Liệt cũng không ngại nói lời buồn nôn, cùng Bắc Đường Yên cùng một chỗ hắn cảm thấy nói ra lời như vậy thật sự rất dễ dàng, bởi vì đó là tâm tình chân thật nhất của hắn, mặc dù chỉ xa nhau ba ngày, nhưng hắn lại rất nhớ Bắc Đường Yên, trong đầu đầy hình ảnh của Bắc Đường Yên.

“Chuyện tiến triển vô cùng thuận lợi, anh làm rất tốt, nhanh trở lại đi, em cũng nhớ anh, mặc dù anh làm trứng chiên khó ăn, nhưng là anh trở lại nhất định phải làm cho em ăn.” Bắc Đường Yên lúc nói chuyện ánh mắt đều là mang theo nụ cười, tài nấu nướng của hắn mặc dù có tiến bộ, nhưng tiến bộ quá chậm, mỗi lần xuống bếp cũng chỉ có thể làm món trứng, hai người lại ăn không biết mệt, chỉ cần vui vẻ ăn cái gì cũng tốt.

“Yên...anh lần này nhất định nỗ lực đem trứng chiên làm tốt hơn!” Viêm Liệt bảo đảm nói.

“Em chờ tin anh.”

“ Yên, anh thật sự rất nhớ em...”

“Em biết rõ.”

“Yên...”

“Được rồi... sớm nghỉ ngơi 1 chút đi, cầu chúc anh ngày mai ký hợp đồng thành công” Về mặt liên nhu hòa tình yêu cuồng nhiệt giữa con người, tựa hồ cũng sẽ làm mọi thứ trở nên mềm mại.

“Cảm ơn em, vậy em cũng sớm nghỉ ngơi đi, ngủ ngon!”

“Ngủ ngon!”

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Hợp tác vui vẻ!”

“Hợp tác vui vẻ!”

2 bên nắm tay, mỉm cười vì lần gặp mặt này, nở nụ cười hài lòng

Viêm Liệt ở trong lòng hoan hô, hợp đồng rốt cục ký xong, hẳn rốt cục có thể trở về.

“Văn tỷ, nhanh đi book vé máy bay đi, tôi muốn chuyển bay sớm nhất, tôi đã không thể chờ đợi được muốn đi về “

“Biết rồi, tôi đã chuẩn bị tốt lắm, bất quá còn phải đợi. Bốn giờ nữa trong thời gian này chúng ta có thể sửa sang lại hành lý, sau đó nghỉ ngơi một chút.” Văn Mẫn nhìn đồng hồ một cái rồi nói.

“Văn tỷ, không hổ là thư kí vạn năng.” Viêm Liệt cảm kích nhìn Văn Mẫn, cô gái này đối trợ giúp hẳn cũng rất nhiều, nhieuuf cái không hiểu cô ấy còn chỉ hẳn .

Văn Mẫn ưu nhã cười một tiếng, đây là phong thái tự tin thuộc về nữ nhân.

Viêm Liệt và 3 người nữa ngồi trên hướng ra sân bay, trên đường đi qua một ngã tư đường lại đột nhiên phát sinh vấn đề, chỉ thấy một xe thể thao màu đen đột nhiên từ bên trái đầu đường vọt ra, bất chấp đèn đỏ xông thẳng, mà cùng lúc đó tại phía sau xe đen đó lại có mấy chiếc xe đuổi theo trên đường hoảng loạn vô cùng, tất cả mọi người cẩn thận tránh trong xe, xe Viêm Liệt cũng phanh gấp nhanh hướng một bên rẽ ra nhưng vẫn không tránh được trong đó một chiếc xe nhanh chóng lao đến, hai xe va vào nhau xe Viêm Liệt bị văng ra tới đường cái, đệm bảo vệ trong xe kịp thời bắn ra, mọi người ngoại trừ Văn Mẫn trán bị trầy da, còn lại cũng không có bị tổn hại gì.

“Văn tỷ..chị chảy máu, chúng ta mau đi bệnh viện đi.” Viêm Liệt nhìn cái trán của Văn Mẫn lo lắng.

“Không có việc gì chỉ là chút máu mà thôi cầm tờ giấy lau thì lập tức tốt lắm, chỉ trầy da không cần gấp gáp, chúng ta mau đi tới chỗ máy bay đi, không cần làm trễ nãi thời gian.” Văn Mẫn cười cười, nhưng sắc mặt bởi vì kinh hoàng mà có chút tái nhợt, làm cho người ta thoát nhìn có chút yếu ớt.

“Không được, chúng ta nhất định phải đi bệnh viện, xem sắc mặt của chị rất không tốt, nên đi bệnh viện xem một chút, trễ nãi có chút thời gian không là gì, không quan hệ.” Viêm Liệt mặc dù rất muốn nhìn thấy Bắc Đường Yên, nhưng Văn Mẫn bị thương, đương nhiên không thể bởi vì ý nghĩ của mình mà không chú ý tới thân thể người khác.

“Tôi thật sự không có việc gì...” Văn Mẫn vốn là nghĩ nói thật không có chuyện gì, nhưng lúc này ngoài xe đột nhiên truyền đến tiếng súng, thậm chí có tiếng đạn bắn vào xe của bọn họ!

Trời ạ, người của quốc gia này i cũng quá kiêu ngạo đi, trước mặt mọi người liền trình diễn màn bắn nhau, tất cả mọi người khom lưng trốn ở trong xe, để tránh bị đạn lạc vào ngộ thương.

Vài cỗ xe kia đều ngừng lại, tại góc đường bắn nhau, chỗ xe của bọn họ do va chạm mà thành ra ở ngã tư đường, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào nhúc nhích.

Viêm Liệt cố gắng để bình trấn định lại, hẳn cẩn thận quan sát chung quanh, sau đó hoảng sợ phát hiện, từ trong kính xe chứng kiến thậm chí có người cầm súng núp ở bên cạnh xe của bọn họ.

Viêm Liệt cảm thấy rất nguy hiểm, người kia nói không chừng khi nào tưng sẽ bắt bọn họ làm con tin, hẳn nhìn nhìn 4 người trên xe, trừ hẳn ra có Văn Mẫn bên cạnh còn có một phiên dịch tất cả đều là con gái, có chút nhúc nhích rồi.

Càng sợ cái gì thì lại càng phát sinh cái gì, người nam nhân kia tựa hồ trúng một phát đạn, sau đó hướng xe bọn họ đi tới.

“Lái xe, ra!” Bởi vì chưa quen thuộc đường xá, cho cô phiên dịch kia ra trước, hẳn trầm mặt đối với vị tiểu thư kia nói ra.

Hiển nhiên vị phiên dịch kia không có tính táo như hẳn, tay đã run rẩy cầm không được tay lái, mà đang ở cái này thì người nam nhân có vũ khí kia đã phá vỡ cửa sổ xe chỉ vào đầu Văn Mẫn.

“Xuống xe, nhanh lên.” Nam nhân hô to, vẻ mặt hung ác, đối phương nói tiếng Anh nên Viêm Liệt có thể nghe hiểu được.

Viêm Liệt nhìn xem mọi người gật đầu nhẹ, phiên dịch cùng thư ký đều nhanh chóng chạy xuống xe sau đó hướng một bên ra.

“Mi cũng xuống xe, nhanh lên!” Nam nhân cầm súng hung ác chỉ chỉ Viêm Liệt, hấn vai trái chảy máu.

“Vị tiên sinh này xin hãy thả vị tiểu thư này ra, chúng tôi tuyệt đối sẽ không làm bất cứ gì thương tổn gì đến anh.” Lúc này Viêm Liệt cũng chỉ có thể an tĩnh lại làm cho đối phương tin tưởng thành ý của mình, hấn không thể nào cứ như vậy rời đi, Văn Mẫn vẫn còn ở trong tay đối phương.

“Cút ngay, nữ nhân này ta muốn lưu lại làm lái xe cho ta, mi nếu không biến, ta liền i 1 phút!”

“Đợi một chút, cô gái kia đã bị thương, căn bản không cách nào lái, tôi có thể, anh thả cô ấy đi, tôi sẽ lái xe!” Viêm Liệt biết rõ này là hạ sách nhưng hấn tuyệt đối không thể trơ mắt nhìn Văn Mẫn bị nam nhân hung ác kia lôi đi.

“Không...” Văn Mẫn muốn cự tuyệt, mặc dù nàng sợ hãi, nhưng Viêm Liệt mà xảy ra chuyện... ánh mắt nàng 4 phách quay mòng mòng, tổng tài đã nói với nàng, đã phái người bảo vệ chung quanh bọn họ, sao nàng cũng không nhìn thấy người.

“Được rồi, mi tới đây, ngồi vào ghế lái đi, cô mau rời đi!” Nam nhân cầm súng chỉ vào Viêm Liệt, Viêm Liệt ngồi xuống ghế lái mà nam nhân kia ngồi ở ghế phụ, Văn Mẫn được thả ra khỏi xe, cửa xe lần nữa đóng kín, nam nhân giục Viêm Liệt lái xe xông về trước.

Mà lúc này phía sau bởi vì kẹt xe nên bây giờ hộ vệ mới thấy được, chỉ có thể cuống cuồng nhìn Viêm Liệt bị bọn cướp bức bách lái xe ly khai trước tầm mắt của bọn họ.

“Văn Mẫn tiểu thư, tôi là hộ vệ Bắc Đường tiểu thư phái tới hiện tại phải làm gì?” Những người hộ vệ kia chứng kiến Viêm Liệt bị mang đi, mà xe mình lại dừng ở sau kẹt căn bản không cách nào đuổi theo, cuống cuồng nhìn Văn Mẫn. (L: mi tiêu rồi, lạc mất nam chính, xem nữ chính xử mi sao...)

“Nhanh lên gọi điện cho tổng tài, đem chuyện xảy ra nói cho chị ấy, còn phải báo cho cục cảnh sát nhất định phải đem Viêm Liệt bình an vô sự cứu ra!” Văn Mẫn cuống cuồng đã khóc, Viêm Liệt là vì mình mới bị làm con tin vô luận như thế nào, nàng nhất định phải đem hấn cứu ra, nếu như hấn xảy ra chuyện gì, nàng thật sự không dám tưởng tượng Bắc Đường Yên sẽ làm như thế nào!

Vài người bắt đầu gọi điện thoại, n đạn thỉnh thoảng hướng bên này bắn tới đây, sau đó không lâu xe cảnh sát vang lên, tiếng súng dần dần biến mất, nhưng có mấy chiếc xe lần nữa nhanh chóng rời đi, vài bóng người cũng chui vào không thấy khi cảnh sát đuổi tới chỉ bắt được hai tên bị súng bắn đã thương.

“Ngài cảnh sát, ngài nhất định phải bắt được người kia, hấn bắt người của chúng tôi làm con tin.” Văn Mẫn tận lực làm inh bình tĩnh trở lại nhưng vẫn còn có chút vội vàng.

“Vị tiểu thư này xin hãy yên tâm, chúng tôi sẽ tận lực bắt được bọn cướp.” Cảnh sát thái độ mặc dù không tệ nhưng hiển nhiên câu tận lực kia còn chưa thực thật lòng. (L: tên cảnh sát này chán làm cảnh sát rồi, yên nàng điên lên thì.. ài..)

Văn Mẫn nhú mày, hiển nhiên cũng cảm thấy thái độ đối phương qua loa, cuối cùng vẫn quyết định gọi cho Bắc Đường Yên, để chị ấy đến xử lý chuyện nơi nếu không có áp lực những cảnh sát này cũng sẽ không thật tốt làm việc, nàng tuyệt đối không thể bởi vì bất kỳ sai lầm mà làm cho người của tổng tài nhà nàng bị thương tổn!

“Tổng tài...”

“Tổng tài, Viêm tiên sinh bị người ta bắt đi tung tích còn không rõ, xin ngài mau mau chuẩn bị, cảnh sát địa phương nói qua loa cho xong, thỉnh chị tạo áp lực nếu không tính mạng của Viêm tiên sinh ngàn cân treo sợi tóc!” Văn Mẫn khóc lóc nói.

“Văn Mẫn đem hết thấy tình huống cận kề nói cho chị biết, chị lập tức liền tới đó!” Bắc Đường Yên chỉ cảm thấy nhaoáng một cái thân thể lập tức rét run, điện thoại trong tay cầm chặt, tính mạng nguy hiểm... bốn

chữ này quả thực sét đánh ngang tai, trước mắt nàng tối sầm lại, suýt nữa té xỉu!

Tỉnh táo lại...Bắc Đường Yên tự nhủ với chính mình, lúc này phải tỉnh táo, chuyện còn chưa biết rõ ràng... Viêm Liệt vẫn còn không biết giờ ở đâu, sinh tử chưa biết, nàng phải bình tĩnh!

“Tổng tài, chuyện là như vậy...” Văn Mẫn đem chuyện từ đầu tới đuôi nói cho Bắc Đường Yên nghe, khi nói Viêm Liệt thay thế nàng làm con tin đã khóc oà lên.

“Văn Mẫn...tỉnh táo, tỉnh táo lại, em đừng khóc... khóc có ích gì, em cùng cảnh sát phối hợp nói cho bọn họ biết cần phải dùng hết sức lực cứu Viêm Liệt, nếu không chị sẽ vận dụng tất cả thế lực đập nát quốc gia của bọn họ “

Bắc Đường Yên sát khí bùng bùng, trong lời nói độc địa vô cùng, đây tuyệt đối không phải là uy hiếp mà dùng thế lực của Bắc Đường Yên chỉ cần nàng muốn cái quốc gia ở Bắc Âu này có thể bị hủy trong tay nàng.

“Đạ...tổng tài, tôi nhất định sẽ bắt cảnh sát phải đem hết toàn lực cứu Viêm tiên sinh ra!” Văn Mẫn mặc dù còn nghẹn ngào, nhưng nước mắt đã lau khô, thái độ kiên quyết gặt đầu nhẹ, có những lời này của tổng tài nàng cứ thế mà làm!

Điện thoại cúp xong, mọi người cùng hành động, Mặc Sĩ Tĩnh đánh hơn mười cuộc điện thoại, chỉ chốc lát sau liền leo lên máy bay tư gia hướng Bắc Âu bay đi.

Mà đầu này Văn Mẫn sau một phen thương lượng, cảnh sát địa phương cũng toàn bộ hành động việc này vốn cũng không phải chuyện nhỏ, nhưng không đến mức kinh động quốc gia nhưng mà bây giờ xem ra người bị bắt cóc bối cảnh hùng hậu, một cái xử lý không tốt thật đúng là dễ dàng gây cho quốc tế tranh cãi, huống chi vị chịu trách nhiệm thương lượng này nói năng bén nhọn, uy hiếp, bức bách làm cho toàn ngành cảnh sát phải hành động.

Bắc Đường Yên cũng liên lạc với một số người rồi rít tìm kiếm Viêm Liệt, nhưng là đi không thu hoạch được gì, chiếc xe kia tìm được rồi nhưng người lại không có n tung tích.

Khi nàng tới đây cả tòa thành thị này đều sa vào bối rối, tràn ngập làm cho tất cả lòng người đều bàng hoàng, có thể trốn đều trốn bởi vì cảnh sát toàn bộ đều hành động, cả hắc đạo cũng đã đi dẹp bớt, ngục giam chặt kín người.

Đám hắc đạo không tìm ra người nào làm cũng sợ, mà những cảnh sát kia là người biết rõ cặn kẽ tình huống càng sợ bởi vì tìm không tốt như vậy khủng hoảng kinh tế có thể xóa sổ tất cả tòa thành thị này thậm chí là cả quốc gia!

Bắc Đường tập đoàn, Lăng vũ tập đoàn, Âu Nhã sinh hóa, Tô thị tập đoàn...Một đồng lớn tập đoàn xí nghiệp phát thông cáo, hỏi thăm chuyện này, hơn nữa ngoại trừ những thứ này bên ngoài thủ lĩnh hắc đạo cũng tham dự trong đó, còn có rất nhiều thế lực ngầm nổi danh không biết tên cũng tham dự, thậm chí còn bao gồm cả 1 nữ tướng quân của 1 quốc gia...trong lúc nhất thời gió nổi lên bởi vì Viêm Liệt mất tích mà đem ánh mắt của mọi quốc gia đều tụ tập đến nơi này. (L: khổ thân cảnh sát nơi này, đáng thương a.....)

“Phế vật, một đám phế vật, ba ngày trôi qua, thậm chí ngay cả một người đều không tìm được!” Bắc Đường Yên ba ngày cũng không chớp mắt nghỉ ngơi, Bắc Đường Yên cảm thấy mình sắp điên mất rồi.

Tại sao có thể như vậy... một người mà thôi... làm sao sẽ vô căn cứ mất bóng dáng, trên trời dưới đất cả tòa thành thị này đều bị lật ra nhưng vẫn là tìm không được một người... chết tiệt, tại sao có thể như vậy!

“Tổng tài, ngài đã ba ngày ba đêm không ngủ, nghỉ ngơi một chút đi, nếu không cho dù tìm được Viêm tiên sinh thân thể của ngài cũng không chịu nổi.” Văn Mẫn lo lắng nhìn tổng tài nhà mình...nàng đã từng cho rằng chị ấy vô tình, dung mọi thủ đoạn chinh phục tất cả địch nhân, bắn rơi mọi cơ nghiệp, kiến tạo vương quốc Bắc Đường nhưng hôm nay xem ra...chị ấy không phải là vô tình mà là ném vào trong, trước kia chỉ là không có gặp được người đáng giá để xảy ra chuyện này mà thôi.

“Nghỉ ngơi... ha ha, chị làm sao không muốn nghỉ ngơi chứ... nhưng là chị không ngủ được... Văn Mẫn ...em nói xem Viêm Liệt hiện tại sống hay đã chết rồi cuộc người ở phương nào!” Bắc Đường Yên sưng sờ nhìn

Văn Mẫn, ba ngày không ngủ không nghỉ, nàng thần kinh căng thẳng một khắc không dám buông lỏng, mơ hồ lâm vào điên mất.

“Tổng tài, chị đừng lo lắng, Viêm tiên sinh mặc dù không có tin tức nhưng không có tin tức cũng chưa hẳn không phải là không tốt, ít nhất Viêm tiên sinh là còn sống.” Văn Mẫn cũng là rất khó chịu, nhưng tại so với Bắc Đường Yên trước mặt thì nàng cũng chỉ biết nói lời an ủi.

“Đúng vậy, ít nhất không tìm được thi thể, bọn cướp chết tiệt, để cho chị bắt được chúng thì chị nhất định phải sẽ đem chúng băm thây vạn mảnh dám bắt cóc người của chị quả thực không muốn sống nữa!” Bắc Đường Yên tức giận, vỗ bàn một cái, mấy ngày nay nàng hận không thể đem tên bắt cóc kia bắt tới, giết, ném xé...(L: @@ sự nổi giận của phụ nữ đáng sợ lắm đó...)

Viêm Liệt... anh rốt cuộc ở nơi nào, chết tiệt... chờ em tìm được anh, nhất định sẽ gắn 1 đồng thiết bị theo dõi trên người của anh, sau đó kêu một đồng người ở bên cạnh bảo vệ anh, để anh không thể từ thế giới của em biến mất! (L: ài, nam chính khổ thân)

Bắc Đường Yên nắm thật chặt tay, móng tay hằn sâu trong lòng bàn tay, máu tươi chảy ra, từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất, nhìn thấy mà giật mình.

“Chị, chị nên chú ý thân thể, ngàn vạn lần không nên như vậy, em đi lấy băng gạc cho chị!” Văn Mẫn thấy mà kinh hãi, đi lấy đồ băng bó cho Bắc Đường Yên, Bắc Đường Yên không có cự tuyệt, chỉ là nhìn máu của mình nhỏ xuống, ánh mắt dần dần đỏ!

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

“Hừ, không nghĩ tới...không nghĩ tới, anh thế nhưng dẫn đến nhiều phiền toái như thế, nên biết như thế tôi lúc đầu nhất định một phát bắn chết anh!”

Tại 1 biệt thự ở phía Đông trong 1 căn phòng dưới đất, một nữ tử trong tay cầm súng chỉ vào một nam tử, nam nhân kia bị còng tay chân ở trên giường, lạnh lùng nhìn nữ tử kia.

“Hiện tại giết tôi cũng không muộn, giết tôi sau hủy thi diệt tích để người ta tìm không được tôi, cũng sẽ không có phiền toái!” Người đang nói chính là Viêm Liệt, lúc này hắn cực kì chật vật, tay chân bị còng chặt, trên người tím xanh loang lổ có dấu vết bị đánh, cũng có dấu vết bị tiêm tinh thể nhìn lại chỗ cổ tay còn có lỗ kim.

“Hừ... hủy thi diệt tích, nào có dễ dàng như vậy, hiện tại cả tòa thành thị này đều truy tìm anh, Viêm Liệt vị hôn phu của Bắc Đường Yên, nữ nhân tên Bắc Đường Yên kia vì tìm anh mà phát điên điều động tất cả lực lượng, đào sâu ba thước phải tìm được anh, thế lực của ta đã bị tịch thu năm, sơ bộ phỏng đoán tổn thất trên trăm vạn, muốn ta thật sự giết anh thì Bắc Đường Yên kia tìm không được người sẽ kg đem hắc đạo đều diệt sạch!”

Nói chuyện là 1 nữ nhân hơn ba mươi tuổi, trông rất diễm dúa, vốn là lão đạo 1 tổ chức xã hội đen, có 1 người đứng trên đã bị cô ta lên kế hoạch cho đi châu Diêm vương. Nên tất cả địa bàn trên danh nghĩa của ông ta nhưng cô ta mới là người làm chủ. Tên của cô ta là Vũ Lôi Sa, một người đàn bà lòng dạ độc ác.

“... Yên thật sự đến đây?” Viêm Liệt thần sắc có trong tích tắc rung động nhưng lập tức trở nên u ám.

“Hừ, ba ngày trước đã tới rồi, ngay ngày anh bị bắt cô ta đã đến, Viêm Liệt, anh nói xem mình có cái mị lực gì làm cho Bắc Đường Yên đem người trở thành bảo bối như vậy, vì anh mà khiến cho quốc tế sắp phân tranh rồi.” Lôi Sa nằm ở trên người Viêm Liệt mập mờ nhìn xem hắn.

66. Chương 66: Gặp Nạn

“Cút ngay!” Viêm Liệt đạp nữ nhân nằm sấp ở trên người mình, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ cùng tuyệt vọng “

“Như thế nào... còn cứng như vậy sao.... không biết đợi lát nữa anh có còn như thế không?” Lôi Sa tay xẹt qua bụng và lồng ngực của Viêm Liệt, ánh mắt thoáng hiện lên đầy điên dại mê mẩn.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Ba ngày trước sở dĩ không có giết người nam nhân này chính là coi trọng tướng mạo vóc người tên này muốn mang đến nơi đây tiêu dao một phen, ao biết đâu lại đưa tới nhiều phiền toái, hơn nữa người nam nhân này cũng quá cố chấp bướng bỉnh thể nhưng nói cự tuyệt... Vẫn còn nhớ rõ ba ngày trước thủ hạ mang theo người nam nhân này đến nơi đang muốn giết hẳn lại bị nàng ngăn lại, vốn tưởng rằng chỉ là một nam nhân tướng mạo xuất chúng nhưng lại cố chấp đến bướng bỉnh, nàng lấy cái chết uy hiếp hẳn mà người nam nhân này vẫn không gật đầu đáp ứng, cuối cùng cho uống xuân dược nhưng người nam nhân này thà rằng hung ác cắn chính mình để bảo trì thanh tỉnh cũng không muốn cùng nàng hoan lạc, làm cho nàng tức mà dùng nhiều thủ đoạn.

“Cô có bản lĩnh liền giết tôi đi!” Viêm Liệt đỏ mắt như con dã thú bị thương, giãy giụa tuyệt vọng.

Ba ngày trước nữ nhân này bị cự tuyệt sau thể nhưng tiêm cho hẳn ma túy, ba ngày này mỗi lần độc nghiệm phát tác, cũng làm cho hẳn càng thêm tuyệt vọng.

“Giết anh... không không không, tôi đã mất nhiều tâm tư vào anh như vậy bởi vì anh mà tôi tổn thất nhiều tiền như vậy tôi làm sao có thể dễ dàng như vậy đem anh giết đây, dù sao những người kia cũng không biết anh ở chỗ này của tôi, tôi liền đem anh trốn ở chỗ này cả đời, cho anh thành của một mình tôi.” Lôi Sa nói nửa thật nửa giả, trong mắt tình ý có như như không.

Có đôi khi chuyện này một chữ thật đúng là thập phần kỳ diệu, lúc bắt đầu có lẽ cũng không quá nhiều tình cảm, nhưng hai ngày tiếp xúc lại làm cho nàng bất tri bất giác thích người nam nhân này, nếu như người nam nhân này nguyện ý đáp ứng cùng nàng một chỗ thật là tốt hơn bao nhiêu. (L: @@)

“Không thể nào ...tôi vĩnh viễn này cũng không có khả năng là của cô, cô nếu không giết tôi thì tôi cũng sẽ tự tìm cách chết!” Viêm Liệt vực lên, tay nữ nhân kia đã trượt xuống phía dưới đặt lên chỗ đó của hẳn làm cho hẳn muốn ói, hẳn 3 ngày nay không an gì nên chỉ có thể nôn khan!

Lôi Sa sắc mặt khó coi, đành chỉ động tác trong tay, oán hận rời đi người hẳn!

“Viêm Liệt, đừng có không biết tốt xấu, nhàn người bây giờ cái dạng này... anh cho rằng Bắc Đường Yên thấy được còn muốn anh sao... chỉ cần mấy ngày nữa chất độc sẽ sâu hơn và anh sẽ trở thành kẻ nghiện, anh nghĩ Bắc Đường Yên sẽ nhìn đến 1 kẻ nghiện sao, còn có thể yêu anh như lúc ban đầu sao..hay là tôi cho cô ta xem ít ảnh chụp để cho nàng xem xem chúng ta bộ dạng ân ái.”

Lôi Sa nói đến đây sắc mặt khó coi lại biến thành tốt lắm, mấy ngày nay tâm tình của nàng cũng thay đổi thật thường, một nửa là bởi vì nam nhân trước mặt, một nửa là bởi vì nếu bị cảnh sát.

Viêm Liệt đáp Lôi Sa ra, sau đó lại chậm rãi nhắm mắt lại.

“Dù sao tôi cũng là tù nhân, cô muốn làm cái gì tôi làm sao có thể ngăn cản, cho dù Bắc Đường Yên không quan tâm tôi, tôi cũng sẽ không là của cô, tôi cho cô biết... Viêm Liệt tôi cả đời này chỉ biết có 1 cô gái là Bắc Đường Yên cả đời không thay đổi, vô luận cô làm cái gì đều không cải biến được sự thật này!”

Viêm Liệt từ từ nhắm hai mắt nói những lời nói, thanh âm bình thản mà ung dung, kiên định mà quyết tuyệt.

“Cho dù cô ấy không yêu anh sao?” Lôi Sa bất khả tư nghị nhìn hẳn, nàng nghĩ không ra người nam nhân này sao cứ như thế mà chung tình.

“Đúng vậy, dù cô ấy không yêu tôi, tôi cũng yêu cô ấy, cả đời không hối hận!” Viêm Liệt mở mắt ra tình nhìn nữ nhân kia tiêm ma túy cho hẳn những ngày này hẳn đã có cảm giác tuyệt vọng.

Ma túy đối với người bình thường như hẳn mà nói liền là tuyệt đối không thể dính gì đó.... vẫn còn nhớ rõ Bắc Đường Yên nói thích hẳn nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời, ánh mặt trời...hắn hiện tại cảm thấy thế giới của hẳn tràn đầy u ám, không có một tia ánh sáng.

“Đáng giá không.... một nữ nhân mà thôi...tôi có thể so với cô ta thoả mãn anh tốt hơn.” Lôi Sa không buông tha lại hướng hẳn dựa vào.

Viêm Liệt chán ghét nhẵn mày, nhắm mắt lại, không nói thêm gì nữa. Đáng giá không.... đương nhiên đáng giá, Bắc Đường Yên là tinh thần của hắn sống hay chết, hắn đều tuyệt đối sẽ không làm ra có lỗi với Bắc Đường Yên.

“Viêm Liệt, tôi khuyên anh suy nghĩ thật kỹ, đừng chết không minh bạch, anh ba ngày cũng không ăn cái gì, cho rằng ma túy có thể xem như thức ăn sao?” Lôi Sa thật là bất đắc dĩ, người nam nhân này mặt nhợt đều chề, cứng mềm không ăn chỉ ba ngày cũng đã gầy hơn rất nhiều, đúng là ngay cả như vậy ánh mắt kia khi mở ra vẫn như cũ sáng ngời, sáng là không nhuộm tạp chất, kiên quyết cố chấp, nàng là 1 nữ nhân sống trong bóng tối, hắn như không thể lại gần....

“ . . . ” Viêm Liệt cắn chặt môi, hắn biết rõ độc này phát tác là điềm báo, tư vị khó chịu kia còn giống độc trùng cắn, tê liệt nếu như không thanh tỉnh hẳn có lẽ liền thật sự khuất phục nhưng mỗi khi hắn nghĩ khuất phục khuôn mặt Bắc Đường Yên liền hiện ra ở trước mắt hắn, làm cho hắn tiếp tục cố gắng kiên không được buông tha .

Chỉ là cái nghiện này càng ngày càng nghiêm trọng, hắn thật sự không biết mình có thể kiên định tới khi nào, hơn nữa hắn hiện tại rất mâu thuẫn vừa hi vọng Bắc Đường Yên có thể tới cứu hắn, lại không muốn Bắc Đường Yên chứng kiến hắn bộ dáng như này...

Có lẽ lời nói của nữ nhân này không thể tin, nhưng một câu kia lại là lời trong lòng hắn, hắn thành cái dạng này Bắc Đường Yên còn có muốn hắn không?

67. Chương 67: Kết Cục : Gặp Lại (1)

Viêm Liệt độc chất gây nghiện lại phát tác, thống khổ không chịu nổi, Lôi Sa ở một bên nhìn xem chờ hắc cầu khẩn, nhưng hắn lại hít sao cắn cánh tay chính mình, đầy máu và dấu răng làm cho người ta kinh hãi, vài phút qua Viêm Liệt đã đầy máu tươi, mắt lộ ra sự điên cuồng.

Lôi Sa ở một bên, là càng xem càng tức.

“Đủ rồi, anh đúng là chết vì quật cường!” Lôi Sa nhìn không được, cầm lấy ống chích tiêm vào ma túy, Viêm Liệt giãy giụa thân thể dần dần bình tĩnh trở lại, độc lưu lại trong tiếng thở dốc.

“Cần gì thế chứ... chỉ cần nói 1 lời tôi liền có thể thỏa mãn thứ anh cần, ma túy muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.” Lôi Sa vuốt ve cái trán đầy mồ hôi ướt nhẹp của hắn, trên mặt toát ra một tia ôn nhu.

Viêm Liệt nhắm mắt lại, vẻ mặt mệt mỏi đến cực điểm.

Lại 1 lần vượt đi qua, không biết hắn còn có thể vượt qua bao nhiêu lần... Viêm Liệt giật giật khóe miệng, muốn cười lại cười không nổi, khóe miệng chảy ra rất nhiều máu tươi.

“Anh xem, anh lại chảy ra nhiều máu như vậy .. ài, nghỉ ngơi một chút đi, đừng chết để tôi phải nhặt xác.” Lôi Sa vô lực cười cười, ly khai tầng hầm, ba ngày nàng đã hoàn toàn biết rõ cảm giác vô lực là gì , hơn nữa nàng bây giờ là 1 thân phận toái, tất cả địa bàn đều vội vã phải đóng cửa, tất cả huynh đệ đều oán than nhưng là nàng coi như hiện tại đem người nam nhân này giao ra phỏng đoán nữ nhân kia cũng sẽ không bỏ qua cho nàng, huống chi nàng không nghĩ đem người nam nhân này giao ra đây.

“Văn Mẫn, lại hai ngày trôi qua, một chút tin tức cũng không có làm sao có thể, hay là ở nơi khác, chỉ cần chúng ta nhất định là có nơi nào bỏ sót .”

Bắc Đường Yên ánh mắt hồng hồng, không biết bao lâu không có thật tốt nghỉ ngơi.

Đã 5 ngày trôi qua, nơi có thể tìm kiếm khắp, có thậm chí tìm hai lần ba lượt..., nàng vận dụng tất cả lực lượng nhưng đến hôm nay người nam nhân kia cùng Viêm Liệt tựa như bốc hơi tung tích không hề có.

“Tổng tài, Hoả tiểu thư mới vừa nói, có người ở trong rừng cây phát hiện một thi thể, chỉ là thi thể bị lửa đốt hoàn toàn thay đổi hình dạng nhưng có thể sơ bộ đoán là tên 1 nam nhân...” Văn Mẫn lời còn chưa nói hết đã bị Bắc Đường Yên cắt đứt.

“Không thể nào, Viêm Liệt tuyệt đối không thể chết!” Bắc Đường Yên cảm thấy mình thật sự sắp điên rồi, công việc toàn bộ giao cho phó tổng tài quản lý, hiện tại tâm ý liền ở chỗ này chờ tin tức của hắn, nhưng bật vô âm tín, nàng sinh ra một loại cảm giác tuyệt vọng ác.

“Tổng tài, em nói không phải là thi thể Viêm Liệt mà đây có lẽ là thi thể người nam nhân hôm đó.” Văn Mẫn bị Bắc Đường Yên rống to sợ hết hồn.

“Thi thể người nam nhân kia ... nhanh lên, ở đâu kêu người ta đi thăm dò, đi thăm dò người nam nhân kia rốt cuộc là thân phận gì, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất tra được, mau!” Nàng vui mừng nhìn Văn Mẫn, lo lắng đã làm cho nàng có chút mất đi lý trí, cái đó gọi là tâm tình kinh khủng theo thời gian trôi qua mà càng ngày càng rõ ràng, nàng thật sự không biết mình còn có thể kiên trì bao lâu nữa!

Nàng có lẽ cũng không có đem lời yêu luôn treo ở trên miệng, thậm chí không chưa có nói với hắn gì đây... nàng cũng không có nghĩ qua hắn đối với nàng là lại quan trọng như thế, quan trọng đến mức không có hắn nàng như mất đi ánh mặt trời khắp thế giới là bóng tối, khó có thể hô hấp.

“Dạ, tổng tài!” Văn Mẫn ở trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cũng không khỏi cầu nguyện hi vọng tin tức lần này là thật cùng Viêm tiên sinh có quan hệ đi, nếu không nàng lo lắng chị ấy sẽ trụ không được...

Sau 1 giờ tin tức truyền lại.

“Tổng tài, tên kia là Owen, là 1 thành viên của bang phái địa phương, lão đại anh ta là 1 nữ nhân tên là Lôi Sa, bang phái bọn họ dùng ma túy là phương thức làm ăn chính, năm ngày trước vì một hồi giao dịch bất hòa, khiến cho người hai bang sống mái với nhau, hơn nữa cảnh sát bên kia cũng truyền đến tin tức, rốt cục bắt được những kẻ ngày đó ở trên đường bắn nhau, bọn họ lộ ra nam tử này tự ứng cai thị đem Viêm Liệt đi...Chị, theo cảnh sát bắt được những người kia nói người tên Owen này là thân tín của Lôi Sa ..tin tức có vậy từ đó không có gặp qua hắn, lại không nghĩ đến sau 5 ngày lại phát hiện kia thi thể của anh ta.”

“Viêm Liệt đâu, những người bị bắt kia có từng thấy Viêm Liệt không?” Bắc Đường Yên cũng không quan tâm những người kia chết sống thế nào, nàng chỉ lo lắng sinh tử của hắn, Viêm Liệt ở nơi nào đây.

“Cái này... bọn họ đều nói chưa từng gặp qua Viêm Liệt, chỉ nói ngày đó sau khi trốn về cũng không nhìn thấy người tên Owen này.”

“Không có... làm sao không có, một người sống sờ sờ làm sao sẽ không có một chút tin tức.... đi, tra mau... tra cái nữ nhân gọi là Lôi Sa...không đem nữ nhân kia trực tiếp tra tới đây...chị muốn tự mình hỏi cô ta!”

Bắc Đường Yên giọng nói tràn đầy sát khí, Văn Mẫn cả kinh, mau rời đi.

Biệt thự Lôi Sa rất lớn, tầng hầm ngầm ngoại trừ nàng không có bất cứ người nào biết rõ, nơi này là nơi tư mật cũng là nơi nàng tồn trữ ma túy, lại là nơi cuối cùng an toàn nhất.

“Đáng giận... quá ghê tởm, nữ nhân kia ác độc thật... Viêm Liệt, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho anh, nhất định sẽ không!” Lôi Sa thập phần chật vật, sợi tóc rối loạn, quần áo không chỉnh tề, thần sắc lo âu.

“Làm sao vậy?” Viêm Liệt vẫn nằm ở trên chiếc giường lớn kia, sắc mặt tái nhợt nói chuyện lại càng hữu khí vô lực, sáu ngày hắn đã sáu ngày không có ăn cái gì, bị đứt một chốc chút nước và ma túy.

“Làm sao....còn có thể làm sao, không phải là bởi vì anh sao... cái nữ nhân gọi là Bắc Đường Yên kia thật đúng là lợi hại, nàng thế nhưng tại trong vòng một ngày dẹp tất cả địa bàn của tôi, còn tuyên bố tôi phải đi gặp cô ta....hừ, tôi cũng không phải ngu ngốc, làm sao có thể đi chứ... đi gặp cô ta...tôi phỏng đoán cũng mất mạng, không nghĩ tới một người thương nhân thế nhưng còn có thể lực như thế, tâm địa lại càng so với hắc đạo chúng ta hắc hơn, tay nổ súng ngay cả run cũng không run liền giết một đồng người của tôi.”

Lôi Sa bây giờ là vừa mới thoát hiểm, khi Bắc Đường Yên nổ súng kêu người đến bắt nàng, nàng tại chỗ chạy trốn, rồi sau liền tự mình mang người đến bắt nàng, nàng cảm thấy chuyện đã bại lộ, cuống quýt rời đi nhưng đã thấy được Bắc Đường Yên giống như 1 sát tinh, một người đã thương từng người, khắp người là sát khí bình định tất cả.

Lôi Sa nghĩ đến tình cảnh lúc ấy, toàn thân lạnh lẽo không khỏi lộ ra thần sắc sợ hãi, lập tức có chút bối rối nơi này mặc dù tư ẩn nhưng cũng là đất thuộc về về nàng không biết Bắc Đường Yên kia có thể tìm tới nơi này hay không.

Viêm Liệt sững sờ, sau đó lộ ra một nụ cười suy yếu, chỉ là nụ cười không có sức mà cười.

“Cười, anh cười cái gì...tôi cho anh biết cho dù nữ nhân kia phá hủy tất cả thể lực của tôi, tôi cũng sẽ không đem anh giao cho cô ta, đừng có hy vọng đi.” Lôi Sa bởi vì nụ cười này mà tức giận, mang theo lời nói âm độc nhìn hắn.

“Không giao cũng không giao, giết tôi cũng được.” Viêm Liệt dùng đến giọng nói suy yếu bình tĩnh nói.

“Giết anh... ha ha ha, anh biết mình bây giờ giá trị bao nhiêu tiền không... Bắc Đường Yên ra giá một trăm triệu cho ai tìm được anh... nếu như tôi đem anh giao ra có thể đổi đến một trăm triệu.... thậm chí nhiều hơn, tôi như thế nào lại nhẫn tâm giết anh chứ.” Lôi Sa nói phẫn hận, một trăm triệu... người nam nhân này giá trị một trăm triệu, nhưng là nàng lại làm đem hắn đổi lấy tiền hơn nữa nữ nhân kia nếu là biết rõ người nam nhân này bị nàng bắt lấy, phỏng đoán nàng cũng không còn mạng hưởng số tiền kia .

Người có giao hay không đối với nàng đã không trọng yếu, chứng kiến nữ nhân ánh mắt điên cuồng, nàng cũng biết nàng đã không còn có thể sống, nữ nhân kia tuyệt đối sẽ không buông tha nàng, nhưng là người nam nhân này đây. Nàng rất cuộc nên xử lý như thế nào....

Giao ra để cho hắn và nữ nhân kia cùng nhau, hay trực tiếp giết hắn rồi cùng mình cùng chết đây... dù sao nàng cũng là bởi vì người nam nhân này mới rơi vào chật vật như vậy, còn không bằng cho người nam nhân này cùng mình chết thôi.

“Một trăm triệu?” Ha ha ha... Viêm Liệt ở trong lòng cười thầm, cười châm chọc, cười khổ sở, quả chỉ là bị nhốt ở chỗ này hắn không thành ra như thế nhưng hắn dính vào ma túy, cái loại nghiện đó khi phát tác điên cuồng, làm cho hắn hoàn toàn tuyệt vọng, có lẽ trước kia hắn còn đáng giá, nhưng bây giờ hắn căn bản cũng không đáng giá.

Yên... Không phải cứu anh , đừng cứu anh , anh bộ dáng thế này sao dám gặp em!

“Một trăm triệu... hừ, hoặc là nhiều hơn bất quá tôi tuyệt đối sẽ không đem anh giao ra...Viêm Liệt, chúng ta cùng chết đi, chết đi dù sao chết cũng tốt.” Lôi Sa vẽ chật vật tăng thêm điên cuồng, không biết nghĩ tới điều gì, chạy ra ngoài chỉ chốc lát liền lại chạy trở lại, trong tay cầm một cái cái bật lửa điên cuồng nhìn Viêm Liệt.

“Viêm Liệt, chúng ta cùng chết đi, Bắc Đường Yên nếu đã hoài nghi tôi, sớm muộn sẽ tìm tới nơi này, đến lúc đó dù sao cũng chết, không bằng chết ngay bây giờ còn có thể có anh làm bạn.” Lôi Sa vừa nói, vừa cầm lấy cái bật lửa hướng hắn đến gần.

Viêm Liệt trừng mắt nhìn Lôi Sa, lúc mới đầu còn lộ ra một tia kinh hoảng, nhưng lập tức liền trấn định lại bình tĩnh nhìn.

“Viêm Liệt, anh nói xem chúng ta hỏa thiêu, hay là em đi cầm súng giết anh rồi lại tự sát, cái nào thống khoái hơn...anh nói cái nào tốt hơn?”

Lôi Sa chỉ cảm thấy chính mình thật sự điên rồi, vì người nam nhân này điên rồi, mấy ngày nay nhìn người nam nhân này không ăn không uống nằm ở trên giường, nhìn người nam nhân này kiên nhẫn qua cơn nghiện, nhìn người nam nhân này thỉnh thoảng lưu luyến cùng ôn nhu, nàng biết rõ, nàng đã không cách nào buông tay, mặc dù chỉ là mấy ngày nhưng ngăn ngủ mấy ngày đã đủ lòng của nàng thất lạc.

“Đều được..cô cứ chọn, dù sao đều là chết, chết như thế nào cũng thế.” Viêm Liệt cười cười, đối với cái chết này hắn có vẻ mong đợi, chỉ là ánh mắt anh lên một cái tiếc nuối, hắn không biết Bắc Đường Yên có thể hay không tìm tới nơi này, nhưng hắn thật sự muốn thấy nàng, cho dù là một giây cũng tốt, nói cho nàng biết... hắn yêu nàng...

Lửa cháy lên... Viêm Liệt đã cảm thấy có chút khó thở

68. Chương 68: Kết Cục : Gặp Lại (2)

“Cùng chết đi... Viêm Liệt, để cho lửa này đem chúng ta đốt đi, còn có nơi này hơn 1 nghìn kg ma túy, đều biến mất sạch sẽ.” Lôi Sa nằm ở trên người hắn, vũ khí trong tay để ở một bên bàn.

“Ma túy, tôi từ trước đến nay không nghĩ qua mình sẽ cùng vật này có quan hệ, lại không nghĩ rằng sẽ bị nghiện.” Viêm Liệt nhìn lửa dần dần hướng giường đốt tới đây, trong ánh mắt tiếc nuối cũng càng rõ ràng.

“Hài tử à... thế giới của cậu quá đơn thuần, cậu xem lửa này đốt rất lớn, đốt khiến lòng tôi đều nóng lên, Viêm Liệt... chúng ta liền sắp chết, tôi có một câu muốn nói.”

“Nói gì?”

“Nếu như chúng ta không phải là dưới tình huống này biết nhau, anh có khả năng thích em mà không phải Bắc Đường Yên không?”

“Ha ha...tôi từ 5 năm trước liền yêu Bắc Đường Yên, mà không có 5 năm trước thì cô cũng... khụ khụ khụ...” Viêm Liệt không khỏi ho lên, lửa vây 4 phía. Thậm chí có thể chứng kiến ngọn lửa lan đến trên người của hắn.

“Cô biết không, kỳ thật tôi là không muốn chết bởi vì tôi còn muốn nhìn thấy nàng, gặp được nàng lần cuối cùng nếu không tôi sẽ cảm thấy tiếc nuối kỳ thật tôi thực không muốn chết, không muốn.... tôi thành cái dạng này... Yên cũng sẽ không ghét bỏ tôi, Yên không...tôi sẽ cảm thấy mình trước đã không tốt như vậy, vốn cũng không tốt, bây giờ... biến thành tôi tệ hơn ...Tôi cảm giác, mình luôn mang đến cho cô ấy phiền toái, lần này cũng thế... lần trước tôi là lần cuối cùng mang đến mệt mỏi cho cô ấy...khụ khụ khụ..nhưng tôi còn phải đợi cô ấy tới cứu tôi.”

“Viêm Liệt, anh nói cái gì đó... khụ khụ khụ...” Lửa đốt đến trên giường, Lôi Sa đã có chút hối hận, nàng đột nhiên bị lửa thiêu một chút...nàng ngạc nhiên mừng rỡ, đứng lên.

“Không... không..tôi không thể chết được, Viêm Liệt... mau ...mau đứng lên, chúng ta đi ra ngoài, chúng ta không thể ở chỗ này.” Lôi Sa vội vàng hấp tấp từ trên giường đứng lên, sau đó muốn giúp hắn cởi bỏ dây tròng.

“Ha ha ha, không cần, cô đi nhanh đi..tôi cần bản là không đi được, cô nếu như không nhanh đi sẽ không đi được, không nhanh đi liền thật sự cùng tôi chết ở chỗ này đó” Máy ngày nay hắn không ăn không uống nào có khí lực đi ra nơi này, hướng chi hắn lại cảm thấy cơ nghiện lại phát tác, cần bản cũng không có khí lực rời đi lúc này.

“Anh... mau đứng lên, chúng ta cùng đi!” Lôi Sa không muốn buông tha, nàng ta rút cục cởi xong dây trói cho Viêm Liệt.

Hắn lắc đầu, chậm rãi nhắm mắt lại, trong bóng tối hắn nghĩ tới Bắc Đường Yên, khóe miệng từ từ lộ ra vẻ tươi cười... Yên...anh yêu em... đời đời kiếp kiếp...

Lôi Sa đi... hốt hoảng mà chạy, bất quá cuối cùng không có thoát được, Bắc Đường Yên đã ở cửa tầng ngầm thấy Lôi Sa ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không có liền bắn cô ta 1 nhát, sau đó vọt vào biển lửa trong tầng hầm!

“Khụ khụ khụ... Yên...” Viêm Liệt nghĩ tới Bắc Đường Yên cảm thấy hô hấp càng ngày càng khó khăn.

“Liệt... Liệt... Viêm Liệt... tỉnh, ..anh có sao không... mau tỉnh lại!” Bắc Đường Yên rút cục ở trong biển lửa tìm được hắn đang hấp hối, hưng phấn chạy tới.

“Yên, Yên. . . khụ khụ khụ. . . Anh đây là sinh ra ảo giác sao... làm sao sẽ nhìn thấy em.” Viêm Liệt cảm thấy trong thoáng chốc có người kêu tên của hắn, giống như là giọng của Bắc Đường Yên mở mắt ra chỉ thấy sương mù lượn lờ, giống như là đang ảo cảnh, có lẽ là hắn sắp chết đi... người trước khi chết chính là như này....

“Thật tốt quá... Liệt, anh còn chưa có chết... thật tốt quá, Liệt... gắng lên, em cứu anh đi ra ngoài.” (L: ẹc, sao lại nữ vương cứu hoàng tử thế này....)

Bắc Đường Yên khóc, thật sự khóc, nước mắt liên tục chảy xuống nhìn đến hắc an tĩnh nằm ở trên giường một khắc kia, lòng của nàng muốn ngưng đập, nàng cho là hắc cứ vậy chết rồi sao... cảm tạ trời cao Viêm Liệt không chết... hắc không chết.

Bắc Đường Yên đập lên lửa mà đi, đi theo phía sau là một đám người vừa dập tắt lửa, vừa che chở cho Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt.

“Tiểu thư, mau rời đi... mau.” Các huynh đệ đi theo Bắc Đường Yên cuống cuống nhìn 2 người ôm nhau, lửa rất lớn nếu chậm trễ nữa có thể cũng không ra ngoài được.

“Đúng vậy....lập tức rời đi...Liệt..em liền dẫn anh rời đi.” Nàng ôm lấy Viêm Liệt nhưng lại một lần nữa ngã nhào vào trên người hắc, sáu ngày nàng cơ hồ không có nghỉ ngơi, lại dẫn mọi người tới đây đẹp địa bàn của nữ nhân kia.... thể lực đã sớm tiêu hao, lúc này sắc mặt cũng so với Viêm Liệt không khác.

“Tiểu thư!” Mọi người kinh hoảng chạy tới đây, lúc này thể lửa càng lớn, vài người thương lượng một chút, liền đem Bắc Đường Yên cùng Viêm Liệt ôm ra khỏi đám cháy. Mà lúc này Viêm Liệt đã vào thể hôn mê, Bắc Đường Yên mở to mắt nhìn xem hắc, mặc dù cách sương mù lại có thể chứng kiến bộ dạng hắc, ánh mắt nồng đậm thâm tình.

Khi Viêm Liệt lần nữa tỉnh lại đã là ba ngày sau. Thân thể của Viêm Liệt cực kỳ suy yếu, cần điều dưỡng hơn nữa hắc bị nghiện, cần phải cai nghiện, Bắc Đường Yên cũng là tới ngày thứ hai mới tỉnh lại, từ đám lửa hôm đó, Bắc Đường Yên cũng lâm vào hôn mê, sau khi tỉnh lại biết rõ tình huống của hắc lại càng đau lòng liên tục trông coi bên giường, nắm nhẹ tay hắc, bên tai hắc nói gì đó, mọi người không dám ngăn cản chỉ có thể ở một bên cẩn thận coi chừng.

Viêm Liệt khi tỉnh lại chỉ cảm thấy toàn thân một chút khí lực cũng không có, muốn động lại cảm thấy có người đè ở trên người của hắc, gắng mở mắt ra thấy được một đầu tóc đen. Trong thoáng chốc hắc nghĩ đến hôm đó hắc nghe được giọng của Bắc Đường Yên.

“Yên...” Viêm Liệt thanh âm rất khàn khàn, chữ không thành chữ nhưng ngay cả như vậy cũng đủ để đánh thức Bắc Đường Yên.

Bắc Đường Yên vui mừng nhìn hắc.

“Liệt, anh đã tỉnh.... có chỗ nào không thoải mái không? Em đi kêu bác sĩ, anh chờ một chút.” Bắc Đường Yên có chút bối rối, tâm tình không ổn định làm cho nàng lo lắng .

“Yên, chờ đi!” Viêm Liệt gắng sức gọi lại Bắc Đường Yên, tay nắm chặt Bắc Đường Yên.

“Liệt...” Bắc Đường Yên không rời đi nữa, nàng nhào tới trong ngực hắc, khóc rống lên nhanh.

“Yên...,đừng khóc...đừng khóc, em khóc anh sẽ khó chịu.” Viêm Liệt vuốt ve người Bắc Đường Yên, nhẹ giọng an ủi, nhưng nước mắt của mình cũng theo khóe mắt chảy xuống, giờ khắc này hắc cũng muốn khóc, lại được thấy ánh mặt trời hắc cảm giác mình giống như đã chết qua 1 lần vậy.

“Liệt..em quyết định, về sau không cho anh được rời khỏi bên cạnh em... em về sau liền đem anh nhốt ở nhà, cho anh không được rời em nửa bước, miễn ỉnh phải lo lắng đề phòng, lo lắng đến hãi hùng.” Bắc Đường Yên lau mặt, giọng nói vừa chuyển trở nên hơi ác.

“Tốt... đều tùy em, em nghĩ làm như thế nào đều là tốt.” Viêm Liệt nước mắt vẫn còn ở khóe mắt, lại cười ôn nhu hắc lau nước mắt cho Bắc Đường Yên, ôn nhu nhìn nàng.

Hai người nhìn hai bên mặc dù chỉ là tuần không thấy, nhưng dường như có cảm giác 1 kiếp rồi vậy.

“Đây là anh nói...em nhất định sẽ đem anh nhốt ở nhà, đem anh cột vào bên cạnh em không cho anh rời đi khỏi em một bước ...Viêm Liệt, anh biết không, lần này của anh thật sự em bị anh hù đến chết !” Bắc Đường Yên sợ hãi không hề che lấp hiện lên ở trên mặt.

“Thực xin lỗi... lại để cho em lo lắng.” Viêm Liệt đau lòng, nhưng đồng thời cũng cảm động giống như là cô gái như Bắc Đường Yên có thể nói ra lời như vậy quả không dễ dàng..chỉ với một mình hắc...

“Liệt...” Bắc Đường Yên không nói cái gì nữa, chỉ là kêu tên hắc, sau đó hôn lên cánh môi khô của hắc, mấy ngày nay lo lắng và kinh hoảng nàng muốn vừa hôn vừa chuyển đạt cho hắc biết rõ tình cảm của mình.

Viêm Liệt ôm chặt lấy Bắc Đường Yên, nụ hôn sâu hơn. Không biết qua bao lâu, hai người mới tách ra, lúc này Bắc Đường Yên cảm xúc kích động cũng bình tĩnh trở lại, có chút do dự nhìn hắn.

Viêm Liệt ánh mắt nhu hòa phai nhạt xuống, tựa hồ cũng nghĩ tới điều gì không vui.

“Bọn họ bức anh hít thuốc phiện phải không?” Bắc Đường Yên trầm giọng ma túy cho dù là Hỏa Viêm cũng là không dính , bạn bè nàng cũng không ai chơi cái này

“ . . ” Viêm Liệt gật đầu nhẹ, nắm tay Bắc Đường Yên thật chặt, có chút khẩn trương.

Bắc Đường Yên nhìn anh mắt Viêm Liệt, từ từ nở nụ cười, nàng sửa sang lại đầu tóc cho hắn rồi mới chậm rãi nói:

“Không sao...chỉ là ma túy mà thôi... nhất định có thể cai hết, có chút vất vả... Liệt, anh có sợ hay không?”

“Không sợ... cực khổ nữa anh cũng không sợ.” Viêm Liệt vội vàng bảo đảm , có Bắc Đường Yên ở bên cạnh hắn, hắn cái gì cũng không sợ.

“Như vậy, chúng ta cùng nhau nỗ lực, đem ma túy loại bỏ.”

“Tốt “

Khi bác sĩ tới đây kiểm tra thì Viêm Liệt cùng Bắc Đường Yên đã ôm nhau ngủ thiếp đi, một kẻ mệt nhọc quá độ, một kẻ suy yếu đến cực điểm, hai người đều cực kỳ mệt mỏi, mọi chuyện đã an tâm liền lại ngủ thật say.

Sau đó vài ngày đều vất vả vạn phần, Viêm Liệt vất vả thân thể còn chưa có khôi phục lại phải chống cự cơn nghiện, mỗi lần cơn nghiện phát tác làm cho hắn sống không bằng chết, nếu như không phải là nghĩ tới Bắc Đường Yên, hắn nhất định sẽ buông tha.

Mà Bắc Đường Yên cũng rất vất vả, nhìn hắn chịu khổ, lòng của nàng sao dễ chịu được chứ chỉ là ở một bên nhìn xem, an ủi, Bắc Đường Yên cảm thấy người cai nghiện người không phải là hắn mà là chính mình, vẻ mặt đau khổ kia làm cho nàng khắc sâu.

Lại vượt qua 1 lần cơn nghiện phát tác, Bắc Đường Yên cởi dây vải trắng trên người hắn những vải này đều là vì phòng ngừa hắn cắn bản thân, lúc này Viêm Liệt đã suy yếu nằm ở trên giường, khắp người đều là mồ hôi.

“Uống nước đi.” Bắc Đường Yên đỡ hắn dậy, đem nước đưa đến bên miệng của hắn.

Viêm Liệt cảm kích cười cười, liền uống một hớp nước.

“Yên... đừng xa anh... ngàn vạn lần đừng rời bỏ anh, anh biết rõ mình thể này rất tệ nhưng xin em đừng rời bỏ anh, em nếu như là không quan tâm anh anh sẽ đi tìm cái chết, không có em cuộc sống cũng không có ý nghĩa gì nữa.”

Khi cơn nghiện phát tác lần qua lần lại, Viêm Liệt lúc mới bắt đầu có sự cự tuyệt và Bắc Đường Yên phải ở một bên coi chừng, nàng không thêm để ý nhất định cứ vậy ở bên cạnh hắn, rồi sau do ma túy gây nghiện mà hắn giãy dụa ngày càng mãnh liệt, khi ngẫu nhiên nhìn không thấy Bắc Đường Yên hắn cũng sẽ lâm vào hoảng loạn nên Bắc Đường Yên biết rõ liền tận lực đều cùng ở bên cạnh hắn.

“Em sẽ không rời đi, tuyệt đối sẽ không, an tâm đem cơn nghiện loại bỏ, chúng ta cuối năm liền kết hôn được không?” Bắc Đường Yên vừa nói vừa lại dứt cho hắn uống một hớp nước.

“Kết hôn? Thật vậy?” Viêm Liệt ngạc nhiên mừng rỡ vạn phần nhìn Bắc Đường Yên.

“Đương nhiên.em và các bạn mình đã định tốt lắm, tháng mười hai sẽ cùng nhau kết hôn, đến lúc đó nhất định sẽ là một lễ kết hôn long trọng khó quên. Liệt, anh có nguyện ý hay không làm chủ rể của em?”

“Yên...em tại sao có thể như vậy, khi đính hôn cũng là em nói trước, hiện tại muốn kết hôn cũng em nói trước cũng không cho anh 1 cơ hội để biểu hiện một chút.” Viêm Liệt cố làm ra vẻ bất mãn nhìn Bắc Đường Yên, nhưng ánh mắt kia lại ôn nhu đến cực điểm, giọng nói cũng là tràn đầy vui sướng.

“Ha ha, nhanh tốt đi... chờ anh khỏe liền cầu hôn với em, em nhất định không nói cho người khác biết là em là cầu hôn trước được không?”

“ok”

Hai người tay nắm tay nhìn nhau cười, cảm giác hạnh phúc lên toả. Tình yêu là vĩ đại mà kỳ diệu, trải qua trắc trở tình yêu lại càng sáng lạn... Viêm Liệt đã cai nghiện thành công, khi hắn đi ra khỏi bệnh viện một khắc kia lại lộ ra nụ cười sáng lạn, Bắc Đường Yên ở một bên nhìn cũng cười theo.

“Thật tốt, em có thể nhìn thấy nụ cười sáng ngời thế này... Liệt, em từng nói qua em thích nhất chính là nhìn anh cười sáng ngời như vậy.. nhìn anh cười em cũng muốn cười theo, em cảm thấy hạnh phúc.”

“Yên...anh cũng vậy từng nói qua, về sau cười như vậy chỉ có đối với em, làm cho em hạnh phúc cả đời này là tâm nguyện lớn nhất của anh.”

“Em cảm thấy được tâm nguyện của anh nhất định có thể thành.” Bắc Đường Yên cũng lộ ra một cái nụ cười tự tin.

“Yên... mặc dù anh không có chuẩn bị được chiếc nhẫn kim cương, cũng không có chuẩn bị hoa tươi, anh thậm chí không có gì cả, nhưng là anh muốn ở chỗ này cầu hôn em, hi vọng em có thể gả cho anh, trở thành vợ của anh cả đời này được không?”

Viêm Liệt quỳ gối ở cửa lớn của bệnh viện đây không phải là nơi lãng mạn nhưng là từ nơi này đi ra hắn dĩ nhiên không phải là Viêm Liệt của trước kia trải qua sinh tử, hắn càng thêm hiểu trái tim mình, càng thêm xác định tình cảm mà Bắc Đường Yên đối với hắn, tình huống hắn mất tích mấy ngày kia Bắc Đường Yên như thế nào Văn Mẫn cũng nói cho hắn biết , bọn họ là yêu nhau, rõ ràng là yêu, yêu vượt qua sinh tử.

“Được, em đáp ứng!” Bắc Đường Yên gật đầu nhẹ, sau đó liền bị Viêm Liệt n bế lên, tiếng cười 2 người tại cửa bệnh viện vang lên, tất cả mọi người không khỏi quay đầu lại, muốn xem tiếng cười này từ nơi nào!

Chỉ thấy dưới ánh mặt trời 1 người con trai ôm một cô gái cười ôn nhu, hai người nhìn nhau đắm đuối, hương vị hạnh phúc không cần nói cũng biết, làm mọi người ghen chết.

(Bạn đang đọc truyện : Lão công thực tập, chuyển ngữ : Tuyết Liên. Chúc bạn có những giây phút nghỉ ngơi, thư giãn vui vẻ ^_^)

Lời của Liên: Sau bao cố gắng cũng hoàn đc bộ truyện này, ta rất vui, ai cũng thấy con gái tính cạnh quá mạnh bạo nhiều lúc không hay nhưng có khi quyết định thực sự là cái tốt. Tình yêu là thế, qua hi sinh, qua sinh tử mới thấy được chân tình...có những khi ích kỉ, có khi đầy chiếm hữu nhưng tất cả vì 1 chữ tình....

Yêu nhau vì 1 nụ cười, yêu nhau từ cái nhìn đầu tiên, yêu đến tôn thờ, hi vọng các bạn có được 1 tình yêu đẹp ko phải là vĩnh viễn thì cũng là cả đời....

End!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lao-cong-thuc-tap>